

مرکز تحقیقات اسلامی

اصفهان

گامی

عمران
علیه السلام

www.ghaemiyeh.com
www.ghaemiyeh.org
www.ghaemiyeh.net
www.ghaemiyeh.ir

ویلچر نشینان مدال آور

تیم ملی بسکتبال بانوان دارای معلولیت

مریم قاسمی

اللجنة الوطنية للمعاقدين
National Paralympic Committee of Pakistan

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

ویلچر نشینان مدال آور : تیم ملی بسکتبال بانوان دارای معلولیت

نویسنده:

مریم قاسمی

ناشر چاپی:

توانمندان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

۵	فهرست
۱۷	ویلچرنشینان مدال آور : تیم ملی بسکتبال بانوان دارای معلولیت
۱۷	مشخصات کتاب
۱۸	اشاره
۲۲	فهرست
۴۲	مقدمه
۴۴	پیشگفتار
۴۸	فصل اول: پیشینه و اهمیت ورزش معلولان
۴۸	اشاره
۵۰	آغاز توجه به ورزش
۵۰	اشاره
۵۲	تأثیر روحی و روانی
۵۳	تاریخ ورزش معلولان
۵۳	اشاره
۵۷	المپیک Olympic Games
۵۷	اشاره
۵۸	بازی های باستانی
۵۹	مسابقات
۵۹	توسعه
۵۹	سال های برگزاری
۶۵	المپیک زمستانی Winter Olympics
۶۷	نتیجه گیری
۶۷	پارالمپیک Paralympic Games
۶۷	اشاره

۶۸	علائم و نشانه ها
۷۴	معنای پارالمپیک و ورود آن به فرهنگ ورزشی
۷۷	سازمان پارالمپیک
۷۹	کمیته بین المللی پارالمپیک (IPC)
۸۲	سازمان های بین المللی ورزش های معلولین
۸۳	ورزش های تابستانی و زمستانی پارالمپیک
۸۴	جدول بازی های پارالمپیک تابستانی
۹۰	جدول بازی های پارالمپیک زمستانی
۹۶	سیر توسعه بازی های پارالمپیک
۹۹	کشورهای برگزار کننده مسابقات پارالمپیک
۹۹	اشاره
۹۹	رم (ایتالیا) - ۱۹۶۰
۹۹	توکیو (ژاپن) - ۱۹۶۴
۹۹	تل آویو (رژیم صهیونیستی) - ۱۹۶۸
۱۰۰	هایدلبرگ (آلمان) - ۱۹۷۲
۱۰۲	تورنتو (کانادا) - ۱۹۷۶
۱۰۲	آرنهم (هلند) - ۱۹۸۰
۱۰۳	نیویورک (ایالات متحده) - ۱۹۸۴
۱۰۳	سئول (کره جنوبی) - ۱۹۸۸
۱۰۵	بارسلونا (اسپانیا) - ۱۹۹۲
۱۰۶	آتلانتا (ایالات متحده) - ۱۹۹۶
۱۰۸	سیدنی (استرالیا) - ۲۰۰۰
۱۰۸	آتن (یونان) - ۲۰۰۴
۱۰۹	پکن (چین) - ۲۰۰۸
۱۱۰	لندن (انگلیس) - ۲۰۱۲
۱۱۰	ریو (برزیل) - ۲۰۱۶

۱۱۲	پایان و نتیجه
۱۱۴	کارآیی و نقش ورزش معلولین
۱۱۴	اشاره
۱۱۴	آمادگی جسمانی یا بدنسازی
۱۱۵	مهارت افزایی
۱۱۶	اهداف و وظایف عمومی
۱۱۷	اهداف و وظایف اختصاصی
۱۱۷	اشاره
۱۱۸	اصول پزشکی
۱۱۹	ورزش تفریحی در اوقات فراغت
۱۱۹	اشاره
۱۲۲	نیاز معلولان به تفریح سالم و ورزش تفریحی
۱۲۴	اهداف اختصاصی در تفریحات سالم و ورزش های تفریحی
۱۲۶	ساده و انجام پذیری بازی ها
۱۲۹	فصل دوم: تاریخ تحولات ورزش معلولیتی در ایران
۱۲۹	اشاره
۱۳۱	آغاز و تداوم رشته های ورزشی
۱۳۱	اشاره
۱۳۱	استاد و مدارک
۱۳۱	کریستوفل و ورزش
۱۳۲	ورزش ناشنوایان
۱۳۴	ورزش نابینایان
۱۳۵	تأسیس فدراسیون ورزشی معلولان
۱۳۵	اشاره
۱۳۹	مسئولان فعال و ارشد فدراسیون
۱۴۱	پس از پیروزی انقلاب اسلامی

- ۱۴۱ ..... اشاره
- ۱۴۳ ..... آرم و لوگو فدراسیون
- ۱۴۵ ..... تشکیل کمیته ملی پارالمپیک
- ۱۴۷ ..... پیوستن معلولان ذهنی
- ۱۴۹ ..... فصل سوم: بسکتبال با ویلچر ایرانی
- ۱۴۹ ..... اشاره
- ۱۵۱ ..... شکل گیری تیم بسکتبال با ویلچر
- ۱۵۱ ..... اشاره
- ۱۵۱ ..... شکل اجرای بازی
- ۱۵۱ ..... اشاره
- ۱۵۲ ..... قوانین و ضوابط
- ۱۵۲ ..... پیشینه
- ۱۵۳ ..... تیم های ایرانی
- ۱۵۵ ..... تشکیل تیم ملی ایران
- ۱۵۵ ..... اشاره
- ۱۵۶ ..... مسابقات برون کشوری
- ۱۵۶ ..... سیر تحولات
- ۱۶۰ ..... انتقال تجارب و گسترش
- ۱۶۰ ..... اشاره
- ۱۶۰ ..... الگوگیری و توسعه
- ۱۶۲ ..... مقررات و ضوابط
- ۱۶۳ ..... کلاس بندی بازیکنان
- ۱۶۶ ..... آسیب شناسی
- ۱۶۶ ..... اشاره
- ۱۶۶ ..... ورزش همگانی و ضرورت توسعه آن
- ۱۶۷ ..... تأسیس انجمن ورزشی بانوان و تحولات بعدی

۱۶۹	جایگاه جهانی
۱۷۰	موانع و مشکلات
۱۷۳	فصل چهارم: نشست مشترک ورزشکاران قومی و تیم ملی
۱۷۳	اشاره
۱۷۵	معرفی و معارفه
۱۷۵	اشاره
۱۷۵	شیوه اجرای نشست
۱۷۶	رقیه امیری
۱۷۷	مهتری باقرپور هل آباد
۱۷۷	فتانه پورات
۱۷۸	زهرا حبیبی
۱۷۸	سحر حیدری
۱۷۹	مهدیه خاکباز
۱۷۹	مریم دهستانی
۱۸۰	مهسا سعادت
۱۸۱	ندا فراستی
۱۸۱	ناهد کرمی
۱۸۱	سمیه کهزادپور
۱۸۲	لیلا ملکی
۱۸۴	ثریا نوری
۱۸۴	آزاده همایون پور
۱۸۶	ورزشکاران قومی
۱۸۶	اشاره
۱۸۶	محمد پیروزمینش
۱۸۸	اعظم آرزومند
۱۸۸	لیلا الهی

۱۸۹	.....	را حله براتی
۱۸۹	.....	خدیجه تجدد
۱۹۰	.....	معصومه توحیدی
۱۹۰	.....	مجید شرافت
۱۹۱	.....	هم اندیشی و تعاطی تجارب
۱۹۱	.....	اشاره
۱۹۱	.....	ضرورت معارفه و همکاری
۱۹۳	.....	حمایت های مردمی
۱۹۴	.....	علل موفقیت و پیشرفت
۱۹۴	.....	اشاره
۱۹۴	.....	دیدگاه اعظم آرزومند
۱۹۴	.....	دیدگاه ندا فراستی
۱۹۵	.....	نظر محمد پیروزمند
۱۹۶	.....	دیدگاه محمد نوری
۱۹۶	.....	نظر مریم دهستانی
۱۹۶	.....	ملاحظه محمد نوری
۱۹۷	.....	جمع بندی و نتیجه گیری
۱۹۷	.....	پذیرایی
۱۹۹	.....	فصل پنجم: گفت و گو
۱۹۹	.....	اشاره
۲۰۱	.....	آزاده همایون پور: سرمربی تیم ملی بسکتبال با ویلچر
۲۱۷	.....	مهدیه خاکباز: ملی پوش تیم بسکتبال با ویلچر
۲۲۴	.....	ندا فراستی: ملی پوش تیم بسکتبال با ویلچر
۲۲۸	.....	سمیه کهزادپور: ملی پوش تیم بسکتبال با ویلچر
۲۳۵	.....	مهسا سعادت: ملی پوش و کاپیتان تیم
۲۴۰	.....	سحر حیدری: بازیکن تیم ملی بسکتبال با ویلچر

- ۲۴۸ ..... لیلا ملکی: بازیکن تیم ملی
- ۲۵۲ ..... رقیه سلطانی: عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر
- ۲۵۹ ..... رقیه امیری: ستاره تیم ملی
- ۲۶۱ ..... مهری یوسف زاده: مربی سابق تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان
- ۲۷۱ ..... حبیب قربانلو: مربی سابق تیم ملی
- ۲۷۷ ..... فصل ششم: حضور در جاکارتا
- ۲۷۷ ..... اشاره
- ۲۷۹ ..... از آماده سازی تا سخت کوشی بانوان بسکتبال با ویلچر
- ۲۷۹ ..... اشاره
- ۲۷۹ ..... اردوی قم
- ۲۸۰ ..... رقابت های بسکتبال با ویلچر آسیا و اقیانوسیه – انتخابی جاکارتا
- ۲۸۱ ..... کسب سکوی نخست شدنی اما سخت
- ۲۸۲ ..... رقابت های آزاد بسکتبال با ویلچر بانوان – بانکوک ۲۰۱۸
- ۲۸۳ ..... مهدیه خاکباز: بر نداشته ها تمرکز نمی کنیم
- ۲۸۳ ..... امیدوارم در این جاکارتا قهرمان شویم
- ۲۸۴ ..... ناکامی تیم بسکتبال با ویلچر بانوان در صعود به دیدار فینال
- ۲۸۴ ..... ناکامی بسکتبال با ویلچر بانوان از ایستادن روی سکو
- ۲۸۵ ..... با ارزش ترین بازیکن رقابت های بسکتبال با ویلچر انتخابی جاکارتا
- ۲۸۷ ..... نگاهی به بازی های پارآسیایی و کاروان ایران
- ۲۸۷ ..... اشاره
- ۲۸۷ ..... نمادها، علائم و شعار
- ۲۸۸ ..... پایان سومین دوره رقابت های پارآسیایی و بازگشت کاروان ایران
- ۲۹۰ ..... پایان کار کاروان خودباوری و امید ایران با ۱۳۶ مدال
- ۲۹۰ ..... اشاره
- ۲۹۰ ..... مدال آوران طلا
- ۲۹۴ ..... مدال آوران نقره

۲۹۸	مدال آوران برنز
۳۰۲	اسامی نهایی ورزشکاران اعزامی به جاکارتا در ۱۳ رشته
۳۰۲	اشاره
۳۰۳	بسکتبال با ویلچر
۳۰۳	بوچیا
۳۰۴	تنیس روی میز
۳۰۴	تیروکمان
۳۰۴	تیراندازی
۳۰۴	جودو
۳۰۵	دو و میدانی
۳۰۶	دوچرخه سواری
۳۰۶	شطرنج
۳۰۶	شنا
۳۰۷	گلبال
۳۰۷	والیبال نشسته
۳۰۹	وزنه برداری
۳۱۰	فصل هفتم: رخدادهای ورزش معلولیتی
۳۱۰	اشاره
۳۱۲	بانوان دارای معلولیت در کیهان ورزشی (۱۳۶۰ تا ۱۳۹۲)
۳۱۲	اشاره
۳۱۲	رخدادهای ۱۳۶۱
۳۱۲	رخدادهای ۱۳۶۲
۳۱۳	رخدادهای ۱۳۶۸
۳۱۳	رخدادهای ۱۳۶۹
۳۱۳	رخدادهای ۱۳۷۰
۳۱۳	رخدادهای ۱۳۷۱

۳۱۴	.....	۱۳۷۲	رخدادهای
۳۱۵	.....	۱۳۷۳	رخدادهای
۳۱۵	.....	۱۳۷۴	رخدادهای
۳۱۵	.....	۱۳۷۵	رخدادهای
۳۱۷	.....	۱۳۷۶	رخدادهای
۳۱۸	.....	۱۳۷۷	رخدادهای
۳۱۸	.....	۱۳۷۸	رخدادهای
۳۱۹	.....	۱۳۷۹	رخدادهای
۳۲۰	.....	۱۳۸۰	رخدادهای
۳۲۱	.....	۱۳۸۱	رخدادهای
۳۲۲	.....	۱۳۸۲	رخدادهای
۳۲۳	.....	۱۳۸۳	رخدادهای
۳۲۴	.....	۱۳۸۴	رخدادهای
۳۲۵	.....	۱۳۸۵	رخدادهای
۳۲۶	.....	۱۳۸۶	رخدادهای
۳۲۶	.....	۱۳۸۷	رخدادهای
۳۲۶	.....	۱۳۸۸	رخدادهای
۳۲۷	.....	۱۳۸۹	رخدادهای
۳۲۷	.....	۱۳۹۰	رخدادهای
۳۲۸	.....	۱۳۹۱	رخدادهای
۳۳۰	.....	۱۳۹۲	رخدادهای
۳۳۳	.....		بانوان دارای معلولیت در دنیای ورزش
۳۳۳	.....		اشاره
۳۳۳	.....	۱۳۵۹	رخدادهای
۳۳۳	.....	۱۳۶۱	رخدادهای
۳۳۳	.....	۱۳۶۳	رخدادهای

۳۳۳	.....	۱۳۶۷	رخدادهای
۳۳۳	.....	۱۳۶۸	رخدادهای
۳۳۴	.....	۱۳۷۰	رخدادهای
۳۳۴	.....	۱۳۷۱	رخدادهای
۳۳۵	.....	۱۳۷۲	رخدادهای
۳۳۶	.....	۱۳۷۳	رخدادهای
۳۳۶	.....	۱۳۷۴	رخدادهای
۳۳۷	.....	۱۳۷۵	رخدادهای
۳۳۸	.....	۱۳۷۶	رخدادهای
۳۳۸	.....	۱۳۷۷	رخدادهای
۳۳۸	.....	۱۳۷۸	رخدادهای
۳۳۸	.....	۱۳۷۹	رخدادهای
۳۴۰	.....	۱۳۸۰	رخدادهای
۳۴۱	.....	۱۳۸۱	رخدادهای
۳۴۲	.....	۱۳۸۲	رخدادهای
۳۴۲	.....	۱۳۸۳	رخدادهای
۳۴۳	.....	۱۳۸۴	رخدادهای
۳۴۴	.....	۱۳۸۵	رخدادهای
۳۴۴	.....	۱۳۸۶	رخدادهای
۳۴۵	.....	۱۳۸۷	رخدادهای
۳۴۵	.....	۱۳۸۸	رخدادهای
۳۴۷	.....	۱۳۸۹	رخدادهای
۳۴۹	.....	۱۳۹۰	رخدادهای
۳۵۰	.....	۱۳۹۱	رخدادهای
۳۵۲	.....	۱۳۹۲	رخدادهای
۳۵۵	.....	بانوان دارای معلولیت مدال آور	

- ۳۵۵ ..... اشاره
- ۳۵۵ ..... مدال آوران ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۱
- ۴۰۴ ..... مدال آوران بر اساس نام شهرها
- ۴۶۸ ..... گزارش حوادث سال های ۱۳۵۲ تا ۱۳۹۳
- ۴۶۸ ..... اشاره
- ۴۶۸ ..... دو مدال طلا برای پاشا و کاظمی سرشت
- ۴۶۸ ..... کاروان ورزشی ناشنوایان ایران در المپیک
- ۴۶۹ ..... امضای تفاهم نامه ایران و ترکیه در زمینه گسترش ورزش معلولان
- ۴۷۰ ..... اهدای مدال طلای جهانی به موزه شاهچراغ(ع) توسط یک نابینا
- ۴۷۰ ..... افزودن ورزش ناشنوایان به بازی های ۲۰۲۰ توکیو
- ۴۷۱ ..... هنرنمایی معلولان در جام جهانی با سیستم کمک حرکتی ذهنی
- ۴۷۲ ..... دستاوردهای ورزشکاران ناشنوا در مسابقات برون مرزی
- ۴۷۳ ..... علیرضا صادقی، صاحب رکورد جهانی پرتاب توپ بسکتبال
- ۴۷۳ ..... انتخاب زهرا نعمتی به عنوان بهترین ورزشکار جهان
- ۴۷۴ ..... دستیابی محمد خالوندی به مدال طلا در مسابقات فرانسه
- ۴۷۵ ..... محسن کائیدی، قهرمان رقابت های دو و میدانی معلولان جهان
- ۴۷۶ ..... جلیل باقری (ناشنوا) در مقام چهارم در رشته پرتاب وزنه
- ۴۷۶ ..... کسب مقام هشتم توسط جلال خاکزادیه در مسابقات فرانسه
- ۴۷۷ ..... رعایت تساوی در پاداش های ناشنوایان با دیگر ورزشکاران
- ۴۷۷ ..... محمد کاظم زاده در مسابقات المپیک ناشنوایان بلغارستان
- ۴۷۸ ..... رتبه هشتم المپیک، برای کاروان ورزشی ناشنوایان
- ۴۷۹ ..... موفقیت تیم کشتی آزاد ناشنوایان
- ۴۷۹ ..... موفقیت سجاد پیرایقرچمن در بازی های المپیک ناشنوایان
- ۴۸۰ ..... موفقیت سید امیر دانیالی در المپیک ناشنوایان
- ۴۸۰ ..... عملکرد تیم وزنه برداری معلولان در رقابت های جهانی
- ۴۸۳ ..... تقدیر سازمان بهزیستی از قهرمانان پارالمپیک

- ۴۸۳ ----- مدال آوری تیم کم بینایان و نابینایان بوشهر در چین
- ۴۸۴ ----- جهش ورزش نابینایان و کم بینایان ایران در سال جاری
- ۴۸۵ ----- حضور سید حسن خمینی در اردوی تیم های ملی جانبازان و معلولان
- ۴۸۶ ----- حضور زهرا نعمتی در کنفرانس سازمان ملل
- ۴۸۷ ----- ساره جوانمردی، قهرمان تیراندازی معلولان جهان
- ۴۸۷ ----- رقابت های تیراندازی قهرمانی جهان معلولین - آلمان ۲۰۱۴
- ۴۹۰ ----- پایان و نتیجه گیری
- ۴۹۲ ----- تصاویر
- ۴۹۲ ----- اشاره
- ۴۹۴ ----- نشست ۴ بهمن ۱۳۹۶
- ۴۹۶ ----- مسابقات پاراآسیایی جاکارتا ۲۰۱۸
- ۵۰۶ ----- منابع و مآخذ
- ۵۰۹ ----- درباره مرکز

ویلچر نشینان مدال آور : تیم ملی بسکتبال بانوان دارای معلولیت

مشخصات کتاب

سرشناسه : قاسمی، مریم، ۱۳۶۵ -

عنوان و نام پدید آور : ویلچر نشینان مدال آور : تیم ملی بسکتبال بانوان دارای معلولیت / مریم قاسمی.

مشخصات نشر : قم: توانمندان، ۱۳۹۷.

مشخصات ظاهری : ۳۵۲ص.: مصور(رنگی)، جدول.

شابک : ۳۰۰۰۰۰۰ ریال : ۹۷۸-۶۲۲-۶۲۱۶-۱۱-۱

وضعیت فهرست نویسی : فیپا

یادداشت : کتابنامه.

عنوان دیگر : تیم ملی بسکتبال بانوان دارای معلولیت.

موضوع : بازیهای پارالمپیک

موضوع : Paralympic Games

موضوع : ورزش معلولان -- ایران

موضوع : Sports for people with disabilities -- Iran

موضوع : ورزشکاران معلول -- ایران

موضوع : Athletes with disabilities -- Iran

موضوع : بسکتبال روی صندلی چرخدار -- ایران

موضوع : Wheelchair basketball -- Iran

شناسه افزوده : دفتر فرهنگ معلولین

رده بندی کنگره : ۱۳۹۷ ۹/۲ق/۳/۷۰۹ GV

رده بندی ديويي : ۰۱۹۶۰۹۵۵/۷۹۶

شماره کتابشناسی ملی: ۵۴۲۹۱۲۴

ص: ۱

اشاره

ویلچرنشینان مدال آور: تیم ملی بسکتبال بانوان دارای معلولیت

پدیدآورنده: مریم قاسمی

نوبت چاپ: اول، پاییز ۱۳۹۷ شمارگان: ۱۰۰۰ نسخه

شابک: ۱-۱۱-۶۲۱۶-۶۲۲-۹۷۸ قیمت: ۰۰۰/۳۰۰ ریال

ناشر: توانمندان

قم، بلوار محمدامین، خیابان گلستان، کوچه ۱۱، پلاک ۴، دفتر فرهنگ معلولین

تلفن: ۰۲۵-۳۲۹۱۳۴۵۲ فکس: ۰۲۵-۳۲۹۱۳۵۵۲ همراه: ۰۹۱۲۵۵۲۰۷۶۵

www.HandicapCenter.com , www.DataDisability.com , info@handicapcenter.com

ص: ۲

بسم الله الرحمن الرحيم

ص: ٣

مقدمه. ۱۵

پیشگفتار. ۱۷

فصل اول: پیشینه و اهمیت ورزش معلولان.. ۲۱

آغاز توجه به ورزش... ۲۳

تأثیر روحی و روانی.. ۲۵

تاریخ ورزش معلولان. ۲۶

المپیک... ۳۰

بازی های باستانی.. ۳۱

مسابقات... ۳۲

توسعه. ۳۲

سال های برگزاری.. ۳۲

المپیک زمستانی.. ۳۴

نتیجه گیری.. ۳۵

پارالمپیک... ۳۵

علائم و نشانه ها ۳۶

معنای پارالمپیک و ورود آن به فرهنگ ورزشی.. ۳۹

سازمان پارالمپیک... ۴۱

سازمان های بین المللی ورزش های معلولین .. ۴۶

ورزش های تابستانی و زمستانی پارالمپیک ... ۴۷

جدول بازی های پارالمپیک تابستانی .. ۴۸

جدول بازی های پارالمپیک زمستانی .. ۴۹

سیر توسعه بازی های پارالمپیک ... ۵۱

ص: ۵

کشورهای برگزار کننده مسابقات پارالمپیک... ۵۴

رم (ایتالیا) - ۱۹۶۰. ۵۴

توکیو (ژاپن) - ۱۹۶۴. ۵۴

تل آویو (رژیم صهیونیستی) - ۱۹۶۸. ۵۴

هایدلبرگ (آلمان) - ۱۹۷۲. ۵۵

تورنتو (کانادا) - ۱۹۷۶. ۵۶

آرنهم (هلند) - ۱۹۸۰. ۵۶

نیویورک (ایالات متحده) - ۱۹۸۴. ۵۷

سئول (کره جنوبی) - ۱۹۸۸. ۵۷

بارسلونا (اسپانیا) - ۱۹۹۲. ۵۸

آتلانتا (ایالات متحده) - ۱۹۹۶. ۵۹

سیدنی (استرالیا) - ۲۰۰۰. ۶۰

آتن (یونان) - ۲۰۰۴. ۶۰

پکن (چین) - ۲۰۰۸. ۶۱

لندن (انگلیس) - ۲۰۱۲. ۶۲

ریو (برزیل) - ۲۰۱۶. ۶۲

پایان و نتیجه. ۶۳

کارآیی و نقش ورزش معلولین.. ۶۵

آمادگی جسمانی یا بدنسازی.. ۶۵

مهارت افزایی.. ۶۶

اهداف و وظایف عمومی.. ۶۷

اهداف و وظایف اختصاصی.. ۶۸

اصول پزشکی.. ۶۹

ورزش تفریحی در اوقات فراغت... ۷۰

نیاز معلولان به تفریح سالم و ورزش تفریحی.. ۷۳

اهداف اختصاصی در تفریحات سالم و ورزش های تفریحی.. ۷۴

ص: ۶

ساده و انجام پذیری بازی ها ۷۵

فصل دوم: تاریخ تحولات ورزش معلولیتی در ایران.. ۷۷

آغاز و تداوم رشته های ورزشی.. ۷۹

اسناد و مدارک... ۷۹

کریستوفل و ورزش... ۷۹

ورزش ناشنوایان. ۸۰

ورزش نابینایان. ۸۲

تأسیس فدراسیون ورزشی معلولان. ۸۳

مسئولان فعال و ارشد فدراسیون: ۸۷

پس از پیروزی انقلاب اسلامی.. ۸۹

آرم و لوگو فدراسیون: ۹۱

تشکیل کمیته ملی پارالمپیک (۹۳) NPC

پیوستن معلولان ذهنی.. ۹۵

فصل سوم: بسکتبال با ویلچر ایرانی... ۹۷

شکل گیری تیم بسکتبال با ویلچر. ۹۹

شکل اجرای بازی.. ۹۹

قوانین و ضوابط.. ۱۰۰

پیشینه. ۱۰۰

تیم های ایرانی.. ۱۰۱

تشکیل تیم ملی ایران. ۱۰۳

مسابقات برون کشوری.. ۱۰۴

سیر تحولات... ۱۰۴

انتقال تجارب و گسترش.... ۱۰۸

الگوگیری و توسعه. ۱۰۸

مقررات و ضوابط.. ۱۱۰

کلاس بندی بازیکنان. ۱۱۱

ص: ۷

آسیب شناسی.. ۱۱۴

ورزش همگانی و ضرورت توسعه آن. ۱۱۴

تأسیس انجمن ورزشی بانوان و تحولات بعدی.. ۱۱۵

جایگاه جهانی.. ۱۱۷

موانع و مشکلات... ۱۱۸

فصل چهارم: نشست مشترک ورزشکاران قومی و تیم ملی

معرفی و معارفه. ۱۲۳

شیوه اجرای نشست... ۱۲۳

رقیه امیری.. ۱۲۴

مهری باقرپور هل آباد. ۱۲۵

فتانه پورات... ۱۲۵

زهرا حبیبی.. ۱۲۶

سحر حیدری.. ۱۲۶

مهدیه خاکباز. ۱۲۷

مریم دهستانی.. ۱۲۷

مهسا سعادت... ۱۲۸

ندا فراستی.. ۱۲۹

ناهد کرمی.. ۱۲۹

سمیه کهزادپور. ۱۲۹

لیلا ملکی.. ۱۳۰

ثریا نوری.. ۱۳۲

آزاده همایون پور. ۱۳۲

ورزشکاران قمی.. ۱۳۴

محمد پیرومنش... ۱۳۴

اعظم آرزومند. ۱۳۶

لیلا الهی.. ۱۳۶

ص: ۸

را حله براتی.. ۱۳۷

خدیجه تجدد ۱۳۷

معصومه توحیدی.. ۱۳۸

مجید شرافت... ۱۳۸

هم اندیشی و تعاطی تجارب... ۱۳۹

ضرورت معارفه و همکاری.. ۱۳۹

حمایت های مردمی.. ۱۴۱

علل موفقیت و پیشرفت... ۱۴۲

دیدگاه اعظم آرزومند. ۱۴۲

دیدگاه ندا فراستی.. ۱۴۲

نظر محمد پیروزمند... ۱۴۳

دیدگاه محمد نوری.. ۱۴۴

نظر مریم دهستانی.. ۱۴۴

ملاحظه محمد نوری.. ۱۴۴

جمع بندی و نتیجه گیری.. ۱۴۵

پذیرایی.. ۱۴۵

فصل پنجم: گفت و گو

آزاده همایون پور: سرمربی تیم ملی بسکتبال با ویلچر. ۱۴۹

مهدیه خاکباز: ملی پوش تیم بسکتبال با ویلچر. ۱۶۵

ندا فراستی: ملی پوش تیم بسکتبال با ویلچر. ۱۷۲

سميه كهزادپور: ملي پوش ټيم بسكتبال با ويلچر. ١٧٦

مهسا سعادت: ملي پوش و كاپيتان ټيم. ١٨٣

سحر حيدري: بازيكن ټيم ملي بسكتبال با ويلچر. ١٨٨

ليلا ملكي: بازيكن ټيم ملي.. ١٩٦

رقيه سلطاني: عضو ټيم ملي بسكتبال با ويلچر. ٢٠٠

رقيه اميري: ستاره ټيم ملي.. ٢٠٧

ص: ٩

مهری یوسف زاده: مربی سابق تیم ملی بسکتبال با ویلچر. ۲۰۹

حیب قربانلو: مربی سابق تیم ملی.. ۲۱۹

فصل ششم: حضور در جاکارتا

از آماده سازی تا سخت کوشی بانوان بسکتبال با ویلچر. ۲۲۷

اردوی قم. ۲۲۷

رقابت های بسکتبال با ویلچر آسیا و اقیانوسیه. ۲۲۸

کسب سکوی نخست شدنی اما سخت... ۲۲۹

رقابت های آزاد بسکتبال با ویلچر بانوان - بانکوک ۲۰۱۸. ۲۳۰

بر نداشته ها تمرکز نمی کنیم. ۲۳۱

امیدوارم در این جاکارتا قهرمان شویم. ۲۳۱

ناکامی تیم بسکتبال با ویلچر بانوان در صعود به دیدار فینال. ۲۳۲

ناکامی بسکتبال با ویلچر بانوان از ایستادن روی سکو. ۲۳۲

با ارزش ترین بازیکن رقابت های بسکتبال با ویلچر جاکارتا ۲۳۳

نگاهی به بازی های پاراآسیایی و کاروان ایران. ۲۳۵

نمادها، علائم و شعار. ۲۳۵

پایان سومین دوره رقابت های پاراآسیایی و بازگشت به ایران. ۲۳۶

پایان کار کاروان خودباوری و امید ایران با ۱۳۶ مدال. ۲۳۸

مدال آوران طلا.. ۲۳۸

مدال آوران نقره ۲۴۰

مدال آوران برنز. ۲۴۲

اسامی نهایی ورزشکاران اعزامی به جاکارتا در ۱۳ رشته. ۲۴۴

بسکتبال با ویلچر. ۲۴۵

بوچیا ۲۴۵

تنیس روی میز. ۲۴۶

تیروکمان. ۲۴۶

تیراندازی.. ۲۴۶

جودو. ۲۴۶

ص: ۱۰

دو و میدانی.. ۲۴۷

دوچرخه سواری.. ۲۴۸

شطرنج.. ۲۴۸

شنا ۲۴۸

گلبال. ۲۴۹

والیبال نشسته. ۲۴۹

وزنه برداری.. ۲۵۰

فصل هفتم: رخدادهای ورزش معلولیتی

بانوان دارای معلولیت در کیهان ورزشی.. ۲۵۳

رخدادهای ۱۳۶۱. ۲۵۳

رخدادهای ۱۳۶۲. ۲۵۳

رخدادهای ۱۳۶۸. ۲۵۴

رخدادهای ۱۳۶۹. ۲۵۴

رخدادهای ۱۳۷۰. ۲۵۴

رخدادهای ۱۳۷۱. ۲۵۴

رخدادهای ۱۳۷۲. ۲۵۵

رخدادهای ۱۳۷۳. ۲۵۶

رخدادهای ۱۳۷۴. ۲۵۶

رخدادهای ۱۳۷۵. ۲۵۶

رخدادهای ۱۳۷۶. ۲۵۸

رخدادهای ۱۳۷۷. ۲۵۹

رخدادهای ۱۳۷۸. ۲۵۹

رخدادهای ۱۳۷۹. ۲۶۰

رخدادهای ۱۳۸۰. ۲۶۱

رخدادهای ۱۳۸۱. ۲۶۲

رخدادهای ۱۳۸۲. ۲۶۳

رخدادهای ۱۳۸۳. ۲۶۴

ص: ۱۱

رخدادهای ۱۳۸۴. ۲۶۵

رخدادهای ۱۳۸۵. ۲۶۶

رخدادهای ۱۳۸۶. ۲۶۷

رخدادهای ۱۳۸۷. ۲۶۷

رخدادهای ۱۳۸۸. ۲۶۷

رخدادهای ۱۳۸۹. ۲۶۸

رخدادهای ۱۳۹۰. ۲۶۸

رخدادهای ۱۳۹۱. ۲۶۹

رخدادهای ۱۳۹۲. ۲۷۱

بانوان دارای معلولیت در دنیای ورزش ۲۷۴

رخدادهای ۱۳۵۹. ۲۷۴

رخدادهای ۱۳۶۱. ۲۷۴

رخدادهای ۱۳۶۳. ۲۷۴

رخدادهای ۱۳۶۷. ۲۷۴

رخدادهای ۱۳۶۸. ۲۷۴

رخدادهای ۱۳۷۰. ۲۷۵

رخدادهای ۱۳۷۱. ۲۷۵

رخدادهای ۱۳۷۲. ۲۷۶

رخدادهای ۱۳۷۳. ۲۷۷

رخدادهای ۱۳۷۴. ۲۷۷

رخدادهای ۱۳۷۵. ۲۷۸

رخدادهای ۱۳۷۶. ۲۷۹

رخدادهای ۱۳۷۷. ۲۷۹

رخدادهای ۱۳۷۸. ۲۷۹

رخدادهای ۱۳۷۹. ۲۷۹

رخدادهای ۱۳۸۰. ۲۸۱

ص: ۱۲

رخدادهای ۱۳۸۱. ۲۸۲

رخدادهای ۱۳۸۲. ۲۸۳

رخدادهای ۱۳۸۳. ۲۸۳

رخدادهای ۱۳۸۴. ۲۸۴

رخدادهای ۱۳۸۵. ۲۸۵

رخدادهای ۱۳۸۶. ۲۸۵

رخدادهای ۱۳۸۷. ۲۸۶

رخدادهای ۱۳۸۸. ۲۸۶

رخدادهای ۱۳۸۹. ۲۸۸

رخدادهای ۱۳۹۰. ۲۹۰

رخدادهای ۱۳۹۱. ۲۹۱

رخدادهای ۱۳۹۲. ۲۹۴

بانوان دارای معلولیت مدال آور. ۲۹۶

مدال آوران ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۱. ۲۹۶

مدال آوران بر اساس نام شهرها ۳۰۴

گزارش حوادث سال های ۵۲ تا ۹۳. ۳۱۴

دو مدال طلا برای پاشا و کاظمی سرشت... ۳۱۴

کاروان ورزشی ناشنوایان ایران در المپیک... ۳۱۴

امضای تفاهم نامه ایران و ترکیه و گسترش ورزش معلولان. ۳۱۵

اهدای مدال طلای جهانی به موزه شاهچراغ (ع) ۳۱۶

افزودن ورزش ناشنوایان به بازی های ۲۰۲۰ توکیو. ۳۱۶

هنرنمایی معلولان در جام جهانی با سیستم کمک حرکتی.. ۳۱۷

دستاوردهای ورزشکاران ناشنوا در مسابقات برون مرزی.. ۳۱۸

علیرضا صادقی، صاحب رکورد جهانی پرتاب توپ بسکتبال. ۳۱۹

انتخاب زهرا نعمتی به عنوان بهترین ورزشکار جهان. ۳۱۹

دستیابی محمد خالوندی به مدال طلا در مسابقات فرانسه. ۳۲۰

ص: ۱۳

محسن کائیدی، قهرمان رقابت های دوومیدانی معلولان جهان. ۳۲۱

جلیل باقری (ناشنوا) در مقام چهارم در رشته پرتاب وزنه. ۳۲۲

کسب مقام هشتم توسط جلال خاکزادیه در مسابقات فرانسه. ۳۲۲

رعایت تساوی در پاداش های ناشنوایان با دیگر ورزشکاران. ۳۲۳

محمد کاظم زاده در مسابقات المپیک ناشنوایان بلغارستان. ۳۲۳

رتبه هشتم المپیک، برای کاروان ورزشی ناشنوایان. ۳۲۴

موفقیت تیم کشتی آزاد ناشنوایان. ۳۲۵

موفقیت سجاد پیرایقرچمن در بازی های المپیک ناشنوایان. ۳۲۵

موفقیت سید امیر دانیالی در المپیک ناشنوایان. ۳۲۶

عملکرد تیم وزنه برداری معلولان در رقابت های جهانی.. ۳۲۶

تقدیر سازمان بهزیستی از قهرمانان پارالمپیک... ۳۲۸

مدال آوری تیم کم بینایان و نابینایان بوشهر در چین.. ۳۲۸

جهش ورزش نابینایان و کم بینایان ایران در سال جاری.. ۳۲۹

حضور سید حسن خمینی در اردوی تیم های ملی.. ۳۳۰

حضور زهرا نعمتی در کنفرانس سازمان ملل.. ۳۳۱

ساره جوانمردی، قهرمان تیراندازی معلولان جهان. ۳۳۲

رقابت های تیراندازی قهرمانی جهان معلولین - آلمان ۲۰۱۴. ۳۳۲

پایان و نتیجه گیری.. ۳۳۵

تصاویر. ۳۳۷

نشست ۴ بهمن ۹۶. ۳۳۹

مسابقات پاراآسيایي جاڪارتا ۲۰۱۸. ۳۴۱

منابع و ماخذ.. ۳۵۱

ص: ۱۴

معلولان ایران و دیگر کشورها در رشته های ورزشی خوش درخشیده اند؛ همگان اذعان و اعتراف دارند که نابینایان، ناشنویان، آسیب مندان جسمی - حرکتی و حتی افراد دارای معلولیت های ذهنی، آن چنان توانمندی، رشادت و توانایی از خود بروز داده اند که مشاهیر ورزشکار که چند دهه پیش کسوت بوده اند، انگشت اعجاب بر دهان مانده اند. با اینکه امکانات، وسایل و ادوات ورزشکاران دارای معلولیت با دیگر ورزشکاران قابل مقایسه نیست؛ اینان در اوج مظلومیت، نداشته ها و فقدان ها، با تنها داشته و دارایی خود یعنی امید و آرزو به پیشرفت به میدان آمده و توانسته اند ده ها و صدها مدال بیاورند.

حتی اطلاع رسانی درباره پیشرفت های آنان هم ضعیف است به همین دلیل مردم اطلاع کافی درباره آنان ندارند. به همین دلیل دفتر فرهنگ معلولین از سال ۱۳۹۲ در هر فرصت مقتضی به اطلاع رسانی پرداخته و اخبار مسابقات و پیشرفت های آنان را منتشر کرده است.

با شخصیت های ورزشی دارای معلولیت و با تیم های ورزشی معلولیتی چند بار به مصاحبه و گفت و گو پرداخته ایم و تلاش نموده ایم توانمندی های آنان را معرفی کنیم. بهمن ماه ۹۶ وقتی باخبر شدیم تیم بانوان بسکتبال روی ویلچر در قم اردو زده اند و مشغول تمرین برای شرکت در مسابقات تایلند هستند، مدیر روابط عمومی آقای مسعود باقری با مدیریت تیم و با مدیریت هیئت تماس گرفت و به سرعت تدارکات و مقدمات برپایی نشست هم اندیشی ورزشکاران دارای معلولیت ساکن قم و اعضای تیم ملی بسکتبال فراهم گردید و در چهارم بهمن ماه ۹۶ نشست فاخری برگزار شد. گزارش کامل این جلسه در این کتاب آمده است.

کتاب حاضر درصدد است شناخت جامع درباره ابعاد تیم بسکتبال بانوان

دارای معلولیت عرضه کند تا مردم بدانند وقتی گفته می شود معلولان توانایی دارند یعنی چه؟

اما به عنوان مقدمه و به منظور آشنایی جامعه با فرآیند و سیر ورزش معلولین، دو فصل اول کتاب به تاریخچه و سیر تحولات تاریخی ورزش معلولین اختصاص دارد.

البته این تیم یک نمونه از چندین گروه ورزشی فعال در ایران است و لازم است گزارش کامل و جامع درباره همه تیم ها و شخصیت های ورزشی عرضه شود. همین جا لازم است اطلاع دهم که در سال ۱۳۹۴، دفتر فرهنگ معلولین تصمیم گرفت، یک جلد کتاب مرجع درباره سامانه های ورزشی معلولین آماده و منتشر کند. اما به دلیل کمبود منابع مالی، اجرای آن با مانع مواجه شد.

کسانی که فکر می کنند چنین پروژه هایی ترفنی است و فاقد اولویت است، چند صفحه از اظهارنظرهای افراد تیم ملی را که در این کتاب آمده مطالعه کنند تا معلوم و مبرهن گردد، این افراد چه سرمایه هایی هستند؛ و با چنین آثاری، حداقل می توان نامشان را در تاریخ ثبت کرد.

لازم است از همه اشخاصی که با جدیت و تلاش در آماده سازی این اثر کوشیدند تشکر کنیم. خانم مریم قاسمی به عنوان مدیر پروژه چند ماه بسیار تلاش کرد و همه کارمندان و پژوهشگران دفتر فرهنگ معلولین در به پایان رساندن این پروژه به خوبی همکاری کردند. همچنین لازم است از خانم دهستانی و خانم همایون پور مسئولین تیم و همه اعضاء و عوامل تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان که با درایت و هوشمندی، زمینه ها و شرایط را فراهم کردند و با کاستن از حواشی، موجب پیشرفت پروژه شدند، تشکر نمایم. نیز از حجت الاسلام والمسلمین سیدجواد شهرستانی نماینده آیت الله العظمی سیدعلی سیستانی مدظله که همواره و در هر شرایط مساعدت و حمایت کرده اند، تشکر خاص می نمایم.

محمد نوری

مدیر عامل دفتر فرهنگ معلولین

ص: ۱۶

تأمین سلامت جسمانی و روانی، یکی از اهداف اصلی تربیت بدنی است که برنامه ریزان این رشته علمی به دنبال تحقق آن هستند. ورزش برای همه، در تمامی جوامع و همه اقشار جامعه لازم و ضروری است و اثرات جسمانی، روانی و اجتماعی ورزش بر هیچ کسی پوشیده نیست و این اثرات در معلولین بیشتر از سایر افراد نمود دارد. برای رسیدن به این اهداف باید تمهیداتی اندیشه شود تا همه اقشار ورزش را به عنوان بخش ثابتی از زندگی خود قرار دهند. ورزش به عنوان یک فعالیت درمانی - تفریحی، علاوه بر پر کردن اوقات فراغت، می تواند جنبه های متفاوت جسمانی، روانی و اجتماعی را در فرد معلول تقویت نماید و آثار و عوارض ثانویه معلولیت را کاهش یا درمان کند.

متأسفانه در جامعه هر سال شاهد معلول شدن افرادی به دلایل گوناگون هستیم که بر اساس آمار سازمان بهداشت جهانی، ۱۵ درصد افراد جامعه را تشکیل می دهند. به دلیل هزینه های زیاد خدمات توانبخشی بر خانواده ها و جامعه، ورزش می تواند راه کار جایگزین و علاوه بر آن نشاط بخش و مکمل باشد. امروزه با تنوع ورزش های معلولین، همه اقشار معلولین با هر شدتی از معلولیت می توانند به ورزش روی آورند. ورزش معلولین بالاتر از بحث توانبخشی است و پایانی برای آن نبوده و سن نمی شناسد. بنابراین معلولین می توانند با شروع و ادامه ورزش، حضور فعال در عرصه های اجتماعی داشته باشند. از این رو، مجریان ورزش با معرفی فواید متنوع فعالیت های بدنی برای معلولین، تلاش می کنند تا انگیزه اجرای فعالیت های ورزشی را در بین آنها افزایش دهند.

انجمن ورزش بانوان معلول ایران در سال ۱۳۶۵ با هدف پیشگیری از شدت معلولیت ها، افزایش توانایی های جسمانی، ایجاد نشاط و شادابی، افزایش تعاملات اجتماعی بانوان و در نهایت شناخت استعداد های ورزش آنان برای

حضور در میادین ملی و بین‌المللی تأسیس شد. اما فقدان امکانات کافی و نبود زیرساخت‌های مناسب ورزشی برای بانوان معلول از مهم‌ترین مشکلات این قشر است.

ادغام ورزش بانوان معلول در فدراسیون ورزشی بانوان، فراهم آمدن امکانات فنی مناسب و حضور کادر فنی مجرب را به همراه داشت و زمینه رشد، توسعه و حضور بهتر ورزشکاران در سطح ملی و بین‌المللی فراهم گردید و حداقل افراد دارای معلولیت از گوشه منازل جذب رشته‌های ورزشی شدند.

با توجه به روند پیشرفت ورزش بانوان معلول، در حال حاضر آنان در چند رشته ورزشی در سطح جهان و آسیا دارای جایگاه نسبتاً خوبی بوده، به گونه‌ای که در رشته تیراندازی دارای مقام جهانی هستند. با افزایش حضور بانوان معلول در ورزش، جامعه به این باور می‌رسد که معلولیت، محدودیت نیست و می‌توانند به ورزش گرایش پیدا کنند؛ و از این طریق، استرس و فشارهای روانی خود را کاهش دهند.

با توجه به بررسی پیشینه علمی و پژوهشی درباره ورزش، به این نتیجه رسیدیم که تحقیقات میدانی و پژوهش‌های موردی و عینی درباره بانوان ورزشکار و دارای معلولیت اندک است از این رو این کتاب را بر اساس تحقیقات میدانی و موردی به تیم ملی بانوان با ویلچر اختصاص دادیم. اما برای زمینه‌چینی فصل اول را به بیان پیشینه و اهمیت ورزش معلولان و فصل دوم را به بررسی تاریخ تحولات ورزش معلولیتی در ایران اختصاص دادیم. اما فصل سوم (معرفی رشته بسکتبال با ویلچر و تاریخ آن در ایران) و فصل چهارم (جزئیات نشست مشترک ورزشکاران قومی و تیم ملی) و دیگر فصل‌ها بررسی‌های جزئی و عینی است. از این رو با سختی‌های فراوان توانستیم با اعضای تیم ملی، مربیان و مسئولان این تیم مصاحبه انجام دهیم و نظرات آنها را در مورد جایگاه ورزش معلولین در ایران به دست آورده و نقاط قوت و ضعف آن را از زبان آنها بیان کنیم و مجموعه این گفت‌وگوها در فصل پنجم گردآوری شده است. فصل ششم به معرفی و گزارش حضور تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان و عملکرد آنها در مسابقات پاراآسیایی جاکارتا پرداخته شد. در پایان و در فصل هفتم به بیان رخدادهای مهم ورزشی که بانوان ورزشکار در آن حضور داشتند پرداختیم. امید است با ایجاد

زیرساخت‌های ورزش به خصوص برای

بانوان و همچنین ایجاد بسترهای فرهنگی در این زمینه شاهد موفقیت های روز افزون این عزیزان باشیم. لازم است از کمک های آقایان محمد نوری و علی نوری مدیران دفتر فرهنگ معلولین کمال تشکر را داشته باشم. بدون کمک های ایشان و ایجاد بستر مناسب برای این تحقیقات امکان اجرایی شدن این پروژه میسر نبود. همچنین از خانم ها اعظم قاسمی و فاطمه رسولی سپاسگزارم که با تلاش و کمک این دوستان این کتاب به سر انجام رسید.

مریم قاسمی

پاییز ۹۷

ص: ۱۹

فصل اول: پیشینه و اهمیت ورزش معلولان

اشاره

ص: ۲۱

این فصل به دو مبحث مهم پرداخته است. یکی به تاریخچه تحولات ورزش معلولان در ایران و جهان می پردازد. تأسیس پارالمپیک، حادثه مهم و سرنوشت ساز در تاریخ معلولان بوده و توانسته بستری برای ظهور و بروز استعدادها و توانایی های آنان فراهم آورد. اما مدیریت دولتی ورزش های معلولان در ایران هنوز نتوانسته از همه ظرفیت ها، امکانات و فرصت های پارالمپیک بهره برداری کند. به ویژه در مورد زنان موانع و مشکلات بیشتر است.

مبحث دوم اهمیت و کارآیی و تأثیر ورزش برای معلولان به ویژه نقش ورزش معلولیتی در جامعه هدف را بررسی می کند.

مشکل اصلی فقدان تحقیقات و طرح های کارشناسی شده است، زیرا بحث و گفت و گو در این حوزه هنوز در ایران فراگیر نشده است. این کتاب درصدد است از زاویه و منظر گسترش گفت و گو بین نخبگان و ورزشکاران دارای معلولیت، آسیب شناسی کند و دستاوردهای پژوهشی خود را در اختیار تصمیم سازان و مدیران قرار دهد.

از چه زمانی انسان به ورزش توجه نشان داد؟ چرا انسان به سراغ ورزش رفت؟ آیا معلولیت در این رویکرد جدید بشر مهم و نقش داشت؟ برای پاسخگویی به این پرسش‌ها، باید اسناد و مدارک ادوار کهن زندگی انسان مطالعه شود. پس از مطالعه به این نتیجه می‌رسیم که جوامع اولیه، جهت بقای خود نیازمند تلاش و کار بودند؛ اما افرادی که نمی‌توانستند در کارها و فعالیت‌ها حضور داشته باشند؛ یعنی همان افرادی که امروزه توان خواه، مددجو یا معلول می‌نامیم، از جامعه و خانواده طرد می‌شدند. برای نمونه، اسپارت‌ها کودکان ناقص الخلقه را طعمه گرگ‌ها می‌کردند و مردم هند باستان، معلولین را به امواج خروشان رودخانه‌ها می‌سپردند.

کم‌کم برای کار خود، توجیه عقلانی و ارضاکننده تراشیدند و به وجود ارواح خبیثه و حلول شیطان در جسم و روح معلولین اعتقاد پیدا کردند.^(۱)

در ادوار بسیار دور و کهن تفکرات انسان گرایانه گاه ظهور و بروز داشت، مثلاً آیین کنفوسیوس از عقب افتادگان ذهنی حمایت می‌کرد و از مردم خواسته بود به آنها مساعدت کنند. اما این موارد اندک بود و در جهان، جو غالب و مسلط قائل به طرد و نابودی معلولان بود. اما با ظهور اسلام، جو و فضا به تدریج عوض شد. زیرا اسلام به صراحت از حقوق و شئون انسانی نابینایان، و دیگر معلولان دفاع می‌کرد و از مردم خواستار کمک به آنان و رفع نیازمندی‌های آنها شده بود. رسول خدا صلی الله علیه و آله و سلم، در دوره رسالت خود بسیار کوشید تا تبعیض بین معلولین و افراد سالم را برطرف نماید و فرهنگ و نگاه مردم را نسبت به آنان عوض کند. احادیث بسیار از آن حضرت رسیده که گویای تلاش‌های آن دوره است. قرآن در سوره‌ها و آیات بسیار از معلولان به عنوان انسان‌های صاحب حقوق دفاع کرده است.^(۲)

درست در همین دوره اروپا در قرون وسطا می‌زیست و حاکمیت

ص: ۲۳

۱- ورزش و معلولین، ص ۱۱.

۲- نگاه کنید به کتاب‌های منتشره توسط دفتر فرهنگ معلولین مانند کتاب احادیث ویژه معلولیت؛ منشور حقوق معلولان؛ قیام حسینی؛ مبانی حقوق معلولان از نظر قرآن کریم.

تبعیض آور کلیسا به معلولین هم سرایت کرده بود؛ از این رو آنان زندگی پر مشقتی داشتند. تا اینکه رنسانس پدید آمد و مکاتب انسان گرا تسلط پیدا کردند. با ظهور این فلسفه ها و مکاتب انسانی، نگرش عمومی تغییر یافت. به علاوه تفکر روان شناسان و روان پزشکان زمینه مساعدی برای رفتار مناسب با افراد دارای معلولیت به وجود آورد. محققان دریافتند که معلولیت ها صرفاً به دلیل عوامل ماوراء طبیعی نیست، بلکه عدم رعایت بهداشت و کمبود امکانات پزشکی و عوامل ژنتیکی و مادرزادی نیز مؤثرند.

در سال ۱۹۲۰ در ایالات متحده، اولین قانون کمک به مردم آسیب دیده جسمانی و از کار افتاده تصویب شد. این قانون به افرادی که در حوادث طبیعی، صنعتی یا موارد دیگر مجروح می شدند، حق شرکت در برنامه های توانبخشی را می داد. در سال ۱۹۴۳ قانون دیگری برای بازپروری جسمی معلولین با استفاده از برنامه های توانبخشی به تصویب رسید و در سال ۱۹۶۰ تصمیم هایی برای بهبود آموزش و پرورش معلولین گرفته شد که نهایتاً در سال ۱۹۷۵ منجر به تصویب قانون تعلیم و تربیت برای تمام معلولین شد. در این قانون، برای هر کودک معلول، یک برنامه آموزشی انفرادی از طرف مدرسه اجرا می شد؛ از این طریق خدمات آموزشی برای کودکان دارای معلولیت گسترش یافت و معلولان مثل افراد عادی می توانستند از فرصت های آموزشی بهره مند شوند.

افزایش جمعیت معلولین طی جنگ های جهانی اول و دوم، زمینه توجه ویژه به معلولین و روش های توانمندسازی آنها را زمینه سازی کرد. این جنگ ها موجب کشف روش های مختلف در جراحی های استخوان شد؛ در این دوران، هم زمان با مداوای مجروحین جنگی، معلولین نیز از برنامه ها و کارگاه های توانبخشی مجروحین استفاده می کردند. در این کارگاه ها، فعالیت های خاص درمانی به بیمار آموزش داده می شد. امروزه این نوع فعالیت ها به عنوان کاردرمانی شناخته می شوند و هدف آنها آموزش مهارت های خاص برای توانمند ساختن معلولین است. (۱)

بالاخره از وقتی انسان متوجه شد ورزش تأثیر فراوان در بهبود زندگی انسان دارد

ص: ۲۴

و فهمیدند با توسعه ورزش می توانند آسیب های جسم و روان را مرتفع و زندگی مطلوبی به وجود آورند، برنامه ریزی گسترده برای این منظور انجام دادند.

تأثیر روحی و روانی

ورزش فقط توانبخشی جسمی انسان را بر عهده ندارد بلکه موجب توان افزایش روحی و روانی آدمی هم می شود؛ از این رو توجه معلولان را بیشتر جلب کرد. نویسنده ای در این باره چنین نوشته است:

فعالیت های ورزشی نه تنها در پرورش قابلیت های جسمانی و تقویت حواس مؤثر است، تمرین های منظم می توانند تأثیر مثبت در خلق و خو و کاهش میزان افسردگی و اضطراب داشته باشند.

ورت پرانک و همکارانش در یک پژوهش روانی - جسمانی که در زنان مطالعه کردند، به این نتیجه رسیدند که تمرین شدید با کاهش استرس، تنش و افزایش اعتماد به نفس همراه است. و کلپ و همکارانش اظهار می کنند که تمرینات بدنی از دو راه مستقیم در اصلاح خلق و خو تأثیر دارد: یکی رها شدن آندروفین و دوم کاهش سطح کورتیزول (هورمونی که با فشار عصبی در خون ترشح می شود) که می تواند بر شادابی و افزایش عزت نفس افراد مؤثر باشد. از طرفی داینزو و برخی از پژوهشگران دیگر به این نتیجه رسیدند که تمرین های مناسب بدنی در افزایش سطح سروتونین، هورمون مؤثر در اصلاح خلق و خو، تأثیر بسزایی دارد. طی بررسی های علمی به این نتیجه رسیده است که انجام تمرین های بدنی طبق قواعد مشخص می تواند در درمان بیماری هایی مانند افسردگی و اضطراب افراد نابینا مؤثر باشد.

جعفری در پژوهشی به بررسی نقش ورزش در رشد اجتماعی دانش آموزان نابینا و کم بینا پرداخته و به این نتیجه رسید که میزان تعامل و همکاری و رشد مهارت های اجتماعی در ورزشکاران نابینا بیشتر از غیر ورزشکاران است. عزیزی در پژوهشی به این نتیجه دست یافت که آموزش مهارت های تحرک و جهت یابی به افراد نابینا در افزایش میزان خود کفایی، عزت نفس و استقلال آنان مؤثر است. (۱)

ص: ۲۵

رابطه ورزش و معلولیت که در دوره باستان کشف شده بود، پیشرفت های بسیار در زندگی بشر را موجب شد. چون در این کشف، چینی های باستان متوجه شدند سلامت آنان در گرو تحرک و فعالیت است و بی تحرکی و تنبلی و خمودگی موجب امراض و سپس از کار افتادگی و انواع معلولیت های جسمی و روحی است. از این رو در چین باستان، تمرین های ورزشی به اسم «کانگ فو» و در هند باستان حرکت ها و تمریناتی به اسم «یوگا» وجود داشت و مردم خود را ملزم به اجرای آنها می دانستند. (۱)

در روم باستان نیز کالیوس اورپلیاتوس چگونگی کاربرد وسایل کمکی و وزنه ها را جهت متوقف کردن رشد بیماری ها و درمان آنها بیان داشت. او در کتاب معروف خود به نام بیماری های مزمن تمرینات مختلف و مؤثری در جهت افزایش قدرت، استقامت و انقباض عضلات را بیان داشته است. این دانشمند همچنین روش کشیدن و فشردن موم را که باعث افزایش قدرت عضلات انگشتان و دست به خصوص برای بیماران مبتلا به ورم مفاصل است، توصیه کرده است. در قرون وسطی به خاطر مخالفت کلیسا، اروپائیان با هرگونه فعالیت جسمی و تمرینات ورزشی به منظور دور نگه داشتن جسم از بیماری و معلولیت مخالفت می نمودند. (۲)

اما در همین دوره اسلام ظهور کرد و آموزه های اسلامی به تحرک و ورزش توصیه می کرد و آن را ضروری می شمرد. از این رو در کشورهای اسلامی به حرکت درمانی و ورزش توجه زیادی می شد. به خصوص دانشمندان و فلاسفه ایرانی از قبیل زکریای رازی و ابن سینا به این امر مهم واقف بودند. ابن سینا در رابطه با «چگونه سالم بودن و چگونه سالم زیستن»، تمرینات زیادی را ارائه کرده است. او درباره حرکت درمانی به کمک ورزش می گوید: "تمرینات بدنی، فعالیت های ملایم و سبک ورزشی و حتی فعالیت های سخت، آن چنان روحیه ای به انسان می بخشد که قادر می شود

ص: ۲۶

۱- اصول، مبانی و اهداف ورزش معلولان، ص ۲۵۸.

۲- همان، ص ۲۵۸-۲۵۹.

در بهترین شرایط رشد کند و از زندگی سالم و مفید بهره مند گردد. (۱)

سده نوزدهم میلادی به دلیل کشورگشایی اروپا و گسترش استعمار و جنگ های بسیار در اروپا، آسیا و آفریقا و بعداً آغاز جنگ جهانی اول (۱۹۱۴ تا ۱۹۱۸م / ۱۲۹۲-۱۲۹۶ش) در آغاز قرن بیستم، آمار معلولان افزایش یافت. و جامعه پزشکی و افراد نیک اندیش و خیرخواه به فکر چاره جویی افتادند. در این چاره جویی ها، ورزش به عنوان عامل مهم توان بخشی و رهایی انسان از زمین گیر شدن مطرح شد و مدیران جوامع به فکر گسترش ورزش در دو بعد قهرمانی و عمومی (آماتوری) افتادند.

چند ماه پس از فروکش کردن آخرین زبانه های آتش جنگ، یکی از جراحان معروف انگلیسی به نام دکتر وانس جونز (۲)

آسایشگاه ویژه ای برای آسیب دیدگان نخاع تأسیس کرد. این آسایشگاه بیش از آنکه یک مرکز عادی درمانی باشد از ویژگی های یک مرکز توانبخشی برخوردار بود. در این آسایشگاه امکانات بسیاری برای ورزش کردن در رشته های مختلف وجود داشت. معلولان همه روزه بر طبق برنامه و با نظارت کارشناسان ورزشی، ساعت ها از وقت خود را به ورزش ها و تمرین های پزشکی ورزشی می گذرانند. نتیجه کار این آسایشگاه به زودی پدیدار و سبب شد که معلولان به اهمیت ورزش کردن پی ببرند. انتقال نتیجه چنین تجربه ای سودمند به کشورهای دیگر باعث ایجاد مراکز توانبخشی در آن کشورها شد. هر کشور با ابتکارهای جدید به بالا- بردن کیفیت امر توانبخشی کمک کرد. مثلاً در آلمان یک پزشک به نام دکتر مال ویتز مرکز توانبخشی نوینی تأسیس کرد. این پزشک از زمان جنگ جهانی اول با معلولان همکاری نزدیک داشته و بر اثر توجه به امر ورزش و اعتقاد به تأثیر مثبت ورزش ها در روند بهبود آنان به تمرین های ژیمناستیک روی آورد و آن را به مثابه قسمت اعظم برنامه های درمانی و نوتوانی قرارداد. بعد از آن به زودی چنین مراکزی در نقاط مختلف تأسیس شد و موجب بهبودی کامل یا نسبی هزاران معلول شد. دکتر مال ویتز علاوه بر این اقدام

ص: ۲۷

۱- همان، ص ۲۵۸.

۲- Dr. Vans Johns .

انسانی، در ایجاد تشکیلات مستقل ورزشی معلولان آلمان نیز نقش بسزایی ایفا کرد. کوشش های ارزنده او الگو و نمونه فعالیت های چشمگیر سایر کشورها شد.

وجود میلیون ها معلول در کشورهای درگیر جنگ و امکانات وسیع پزشکی ورزشی و علاقه روزافزون کارشناسان و محققان به موضوع معلولیت و بالاخره نتایج حیرت آور درمان از راه ورزش، به فعالیت های وسیعی در همه زمینه ها و از جمله تأسیس تشکیلات مستقل ورزشی معلولان انجامید. این موج عظیم در محدوده برخی کشورهای اروپایی و آمریکایی محصور نماند و به سایر نقاط دنیا کشانده شد. از جمله هندوستان، اندونزی، کره، ژاپن، کانادا، استرالیا و کشورهای دیگر را در بر گرفت. به این ترتیب ورزش معلولان به پدیده ای جهانی تبدیل شد و نیاز به تشکیلات جهانی پیدا کرد.^(۱)

البته فعالیت هایی قبل از جنگ جهانی اول وجود داشت، برای نمونه در سال ۱۸۸۸، اولین برنامه و فعالیت ورزشی رسمی برای معلولین در "انجمن ناشنوایان برلین" شروع به کار کرده بود؛ اما این گونه اقدامات عمومی و گسترده نبود، بلکه محدود به منطقه خاص می بود. در واقع اولین نهاد رسمی پس از جنگ جهانی اول در سال ۱۹۲۲، اولین نهاد بین المللی در ورزش معلولین به نام "کمیته بین المللی ورزش ناشنوایان" (CISS) تأسیس شد. پس از آن، در ۱۹ ماه می ۱۹۵۱، پیشنهاد تبدیل این کمیته به فدراسیون مطرح شد و در ۱۵ ژوئن ۱۹۵۵ به عنوان یک فدراسیون بین المللی با مجوز المپیک شروع به کار کرد. ایجاد اولین تشکل رسمی، نقطه عطفی در ورزش معلولین بود؛ اما گروه محدودی از جامعه معلولین را شامل می شد و هنوز تعمیم و توسعه لازم را نداشت.^(۲)

یک پزشک آلمانی به نام لودویگ گاتمن^(۳) اولین کسی بود که نیاز به فعالیت های جسمی و توانبخشی در افراد معلول را مطرح کرد و او را بنیان گذار پارالمپیک می دانند. او در سال ۱۹۴۴ به درخواست دولت بریتانیا، بیمارستانی که مرکز

ص: ۲۸

۱- اصول، مبانی و اهداف ورزش معلولان، ص ۲۶۰-۲۶۱.

۲- ورزش و معلولین، ص ۱۲-۱۳.

۳- Ludwig Guttman .

جراحی آسیب های نخاعی بود، در شهر "استوک مندویل" (۱) و به نام همان شهر یعنی استوک مندویل تأسیس کرد. در این مرکز، ورزش، یکی از درمان های مؤثر برای معلولین به حساب می آمد. از ویژگی های گاتمن ارائه اندیشه های تازه، ابتکارات نوین و روش های جدید در برنامه های پزشکی - ورزشی معلولین بود، به طوری که در یکی از برنامه های درمانی، تمرینات ورزشی اصلاحی برای آسیب دیدگان نخاعی و ستون مهرها را بررسی کرد. گاتمن عقیده داشت که فعالیت بدنی نه تنها موجب نشاط و شادابی معلولین می شود بلکه نقش مهمی در امر بهبود آنها ایفا می کند. او همچنین طی تحقیقات طولانی دریافت، حدود ۸۰ درصد از معلولین ضایعات نخاعی که به تمرینات ورزشی و مراقبت های روزانه توجهی نداشتند، پس از معلولیت حداکثر سه سال زنده ماندند. گاتمن به ورزش معلولین در سطح جهانی از زوایای مختلفی نگاه می کرد و علاقه او به برگزاری مسابقات جهانی صرفاً به عنوان رقابت های ورزشی نبود، بلکه به منزله نشان دادن ابعاد همه جانبه افراد معلول بود. در ۲۸ جولای سال ۱۹۴۸، هم زمان با افتتاحیه بازی های المپیک ۱۹۴۸ لندن، برای اولین بار مسابقات ورزشی معلولین در رشته تیر و کمان برای سربازان بریتانیایی آسیب دیده از جنگ جهانی دوم، در شهر استوک مندویل با شرکت ۱۴ مرد و ۲ زن برگزار شد. در سال ۱۹۵۲، سربازان معلول دانمارکی به شرکت در برنامه های ورزشی ویژه معلولین، علاقه مند شدند و با کمک گروه های دیگر، کمیته بین المللی بازی های استوک مندویل (ISMGF) را تأسیس کردند. در سال ۱۹۶۰، گروهی از سربازان قدیمی تحت نظارت و حمایت فدراسیون جهانی، به مطالعه و تحقیق ورزش معلولین پرداختند، که نتایج این مطالعات در سال ۱۹۶۴ منجر به افتتاح سازمان جهانی ورزش معلولین (ISOD) شد. هدف سازمان این بود که تمامی ورزش های معلولین را در برگیرد و به شکل یک کمیته هماهنگ کننده فعالیت داشته باشد. در ابتدا ورزشکاران معلولی که نمی توانستند به عضویت کمیته بین المللی استوک مندویل در آیند (مانند نابینایان، قطع عضوی ها، ضایعات نخاعی و فلج مغزی ها) را تحت پوشش قرار داد.

ص: ۲۹

در کنار فعالیت های این سازمان، کمیته ها و سازمان های بین المللی دیگری نیز در زمینه های مختلف شروع به کار کردند.^(۱)

خلاصه اینکه انسان و جوامع انسانی هزاران سال طول کشید تا تحولات مختلف را پشت سر گذارند و به وضعیت کنونی برسند. چند هزاره طول کشید تا جوامع اولیه متوجه شدند، طرد افراد آسیب دیده که قادر به مشارکت در برنامه ها و فعالیت ها نبودند، از جامعه و خانواده صحیح نیست و لازم است آنها باز توانی و توانبخشی شوند.

البته مکاتب و مذاهب که به روش های انسانی در برخورد با معلولین توصیه می کردند و از مردم درخواست می کردند تا با عقب ماندگان ذهنی، رفتار انسانی داشته باشند و پس از آن افزایش جمعیت معلولین طی جنگ های جهانی اول و دوم، در پیدایش زمینه توجه ویژه به معلولین و اهتمام به روش های توانمندسازی آنها بی تأثیر نبود.

المپیک Olympic Games

اشاره

ورزش معلولیتی یا پارالمپیک از درون بازی های المپیک تولد یافت، از این رو لازم است بازی های المپیک شناخته شود و در واقع برای شناخت پارالمپیک، ضرورتاً باید المپیک را هم شناخت.

این کتاب درصدد ارتقای فرهنگ و دانش معلولان و نیز عموم مردم است و به همین دلیل مباحث و موضوعات مطرح شده را کامل می آوریم؛ درباره پارالمپیک و المپیک هم این بحث را جامع و کامل می آوریم.

مسابقات ورزشی در المپیا^(۲)

در یونان باستان که هر چهار سال یک بار اعلام یک صلح مقدس برگزار می شد و سابقه آن به ۷۷۶ پ م برمی گردد. شرکت زنان در این مسابقات ممنوع بود و مردان به صورت عریان شرکت می کردند. بازی های باستان در ۳۹۴ م متوقف شد. بازی های کنونی از ۱۸۹۶ هر چهار سال یک بار

ص: ۳۰

۱- . ورزش و معلولین، ص ۱۳-۱۴.

۲- . Olympia

برگزار می شود. از ۱۹۲۴ بازی های زمستانی هم جداگانه به بازی های المپیک افزوده شد و از ۱۹۹۴ بازی های تابستانی و زمستانی به فاصله دو سال از یکدیگر برگزار می شوند.

بازی های کنونی با اولین دوره بازی های جدید المپیک در آتن در کشور یونان برگزار شد. این بازی ها را فردی فرانسوی به نام پیر دو فردی (۱)، بارون دو کوبرتن (۲) (۱۸۶۳-۱۹۳۷) احیا کرد و هر چهار سال به استثنای ۱۹۱۶، ۱۹۴۰، و ۱۹۴۴ که دو جنگ جهانی مانع از برگزاری آنها شد برگزار شده اند. دهمین سالگرد ویژه این بازی ها در ۱۹۰۶ در آتن برگزار شد. در اولین دوره بازی های پس از احیا، ۲۴۵ ورزشکار از چهارده کشور در نه رشته ورزشی حضور یافتند. در المپیک آتلانتا در ۱۹۹۶ بیش از ۱۰ هزار ورزشکار از ۱۹۷ کشور در ۲۹ رشته ورزشی شرکت کردند. شهر آتن که میزبانی اولین دوره بازی های جدید المپیک را در ۱۸۹۶ بر عهده داشت، در ۱۹۹۷ به میزبانی بازی های سال ۲۰۰۴ برگزیده شد.

بازی های باستانی

از میان بازی های بسیاری که در یونان باستان برگزار می شد، بازی های المپیک قدیمی ترین و مشهورترین آنها بودند. این ادعا را که شخصیتی افسانه ای یا حتی حقیقی بازی های المپیک را بنا نهاد نمی توان جدی گرفت. بازی ها رویدادی نبودند که ناگهان به وجود آمده باشند. از جشن های ساده و مذهبی تکامل یافتند و پرشکوه ترین رویداد ورزشی دوران باستان شدند. بنابراین منشأ آنها کاملاً روشن نیست، گرچه شواهد به دست آمده از حفاری ها نشان می دهد که المپیا حداقل از ۱۳ قرن پ م مکانی مقدس بوده است. اولین اشاره تاریخی به این بازی ها در المپیا به ۷۷۶ پ م برمی گردد، زمانی که آشپزی به نام کوروئوس (۳)،

از الیس (۴)، مسابقه دو سرعت «دروموس (۵)» را در مسافتی به اندازه یک طول ورزشگاه با پیروزی به پایان رساند. دوره های چهار ساله بازی های المپیک نیز از این تاریخ آغاز شده است.

ص: ۳۱

۱- Pierre de Fredi .

۲- Baron de Coubertin .

۳- Coroebus .

۴- Elis .

۵- dromos .

: بازی های المپیک در طول قرن ها توسعه یافت و بازی های بیشتری به آنها افزوده شد. در ۷۲۴ پ م «دیانولوس(۱)»

به معنی دو برابر طول استادیوم به بازی ها اضافه شد. در ۷۲۰ پ م «دولیکوس(۲)» به معنی ۲۴ برابر طول زمین (معادل دوی ۵ هزار متر فعلی) به مسابقات افزوده شد. همه این مسابقات به صورت رفت و برگشت در طول میدان بود و نه به صورت دو به دو در میدان. مسابقات ارابه رانی و مشت زنی و پائکراتیوم(۳)

(مخلوطی از مشت زنی و کشتی) ۷ قرن پ م اضافه شدند و سپس در اعصار بعد رشته هایی جدید مانند پنج گانه (پنتاتلون)(۴)

(شامل پرش طول، پرتاب دیسک، پرتاب نیزه، دو، و کشتی)، مسابقات جوانان، و مسابقات سربازان، قاصدان، و شیپورچی ها. علاوه بر این مسابقات، نقاشان و مجسمه سازان کارهای خود را عرضه می کردند و شاعران اشعار خود را می خواندند. در هر مناسبتی همه رقابت ها برگزار نمی شد.

توسعه

در ابتدا بازی ها فقط در یک روز برگزار می شد، اما بعد تعداد روزها به پنج افزایش یافت و روز آخر به تقدیم جوایز (که در آغاز فقط تاج گلی بود) اختصاص داشت که در ابتدای برنامه بود. سپس مراسم اختتامیه برگزار می شد و مراسم با ضیافتی به پایان می رسید. بازی ها مخصوص «آزادگان» یونانی بود و بردگان و خارجی ها و زنان از شرکت در آنها محروم بودند. در ابتدا آنچه می توان روحیه آماتوری نامید حاکم بود، ولی به تدریج «حرفه ای گری» پای به عرصه نهاد و سرانجام جوایز نقدی چشمگیری به برندگان تعلق می گرفت. قهرمان المپیک قهرمان ملی شناخته می شد و مورد تحسین قرار می گرفت و جوایز مادی بسیاری دریافت می کرد.(۵)

سال های برگزاری

این بازی ها از سال ۱۸۹۶م در دوره جدید آغاز شد. محل ها و زمان های برگزاری بازی های المپیک به شرح زیر است:

ص: ۳۲

۱- diaulos .

۲- dolichos .

۳- Pancratium .

۴- Pentathlon .

۵- . دانشنامه دانش گستر، ج ۲، ص ۸۰۲-۸۰۳.

سال

محل

۱۸۹۶

آتن

۱۹۰۰

پاریس

۱۹۰۴

سن لوئی

۱۹۰۸

لندن

۱۹۱۲

استکهلم

۱۹۱۶

برگزار نشد

۱۹۲۰

آنتورپ

۱۹۲۴

پاریس

۱۹۲۸

آمستردام

۱۹۳۲

لوس آنجلس

۱۹۳۶

برلین

۱۹۴۰

برگزار نشد

۱۹۴۴

برگزار نشد

۱۹۴۸

لندن

۱۹۵۲

هلینکی

۱۹۵۶

ملبورن

۱۹۶۰

م

۱۹۶۴

توکیو

۱۹۶۸

مکزیکوسیتی

سال	محل
۱۸۹۶	آتن
۱۹۰۰	پاریس
۱۹۰۴	سن لوئی
۱۹۰۸	لندن
۱۹۱۲	استکهلم
۱۹۱۶	برگزار نشد
۱۹۲۰	آنتورپ
۱۹۲۴	پاریس
۱۹۲۸	آمستردام
۱۹۳۲	لوس آنجلس
۱۹۳۶	برلین
۱۹۴۰	برگزار نشد
۱۹۴۴	برگزار نشد
۱۹۴۸	لندن
۱۹۵۲	هلسینکی
۱۹۵۶	ملبورن
۱۹۶۰	رم

توكيو	۱۹۶۴
مکزیکوسیتی	۱۹۶۸
مونخ	۱۹۷۲

ص: ۳۳

۱۹۷۶

مونترآل

۱۹۸۰

مسکو

۱۹۸۴

لوس آنجلس

۱۹۸۸

سئول

۱۹۹۲

بارسلون

۱۹۹۶

آتلانتا

۲۰۰۰

سیدنی

۲۰۰۴

آتن

۲۰۰۸

پکن

۲۰۱۲

لندن

ورزش هایی که در شرایط خاص برف و یخ و سرما برگزار می شود و نیاز به برودت زیاد هوا و یخبندان و برف دارد در المپیک زمستانی برگزار می گردد.

مسابقات ورزشی که هر چهار سال یک بار در برف و یخ برگزار می شود. اولین دوره آن در ۱۹۲۴ مانند المپیک تابستانی تحت نظارت کمیته بین المللی المپیک برگزار شده است. اگرچه در ۱۹۰۸ اسکیت نمایشی به بازی های المپیک لندن افزوده و سپس در ۱۹۲۰ هاکی روی یخ هم به بازی ها اضافه شد، اولین دوره بازی های المپیک زمستانی به صورت جداگانه در ۱۹۲۴ در شامونی (۱)

فرانسه برگزار شد. در این بازی ها ۲۵۸ ورزشکار از شانزده کشور برای کسب مدال در رشته های اسکی نوردیک، اسکی پرشی، هاکی روی یخ، لوژ سواری چهار نفره، اسکیت نمایشی و سرعت به رقابت پرداختند. اسکی آلپاین که امروزه بیشترین تماشاچی را

مونترآل	۱۹۷۶
مسکو	۱۹۸۰
لوس آنجلس	۱۹۸۴
سئول	۱۹۸۸
بارسلون	۱۹۹۲
آتانتا	۱۹۹۶
سیدنی	۲۰۰۰
آتن	۲۰۰۴
پکن	۲۰۰۸
لندن	۲۰۱۲

جلب می کند، از ۱۹۳۶ به بازی ها افزوده شد. در میان ورزش هایی که بعداً افزوده شدند می توان از اسکی صحرانوردی با اسلحه (۱۹۶۰)، حرکات موزون روی یخ (۱۹۷۶) و اسکی آزاد (۱۹۹۲) نام برد. المپیک زمستانی ۱۹۹۸ در ناگانوی (۱) ژاپن بزرگ ترین المپیک زمستانی تا به حال بوده است و بیش از ۲۴۰۰ ورزشکار از ۷۲ کشور که رکوردی به شمار می رود در آن شرکت داشته اند. (۲)

نتیجه گیری

بازی های المپیک و کلاً ورزش المپیک زمینه و بستر فرهنگ ورزشی را در جهان فراهم آورد و هر چند سال یک بار شور و نشاط در کشورهای مختلف برای ورزش و اهتمام مردم به ورزش ایجاد کرده است. از این رو المپیک، فرهنگ ورزش گرایي و توجه به ورزش به عنوان عامل سلامتی بخش را در بین جوامع و ملت ها ترویج نموده است. در واقع المپیک کار مدیران امور ورزشی معلولان را آسان تر نموده است. زیرا توانسته ورزش را به عنوان عامل سلامتی و پیشرفت و رشد انسان ها و نیز زمینه ساز توان بخشی تبلیغ و ترویج کرده است.

پارالمپیک Paralympic Games

اشاره

المپیک معلولان یا پارالمپیک Paralympic Games به مسابقات بین المللی برای ورزشکاران معلول گفته می شود که از ۱۹۴۸ به بعد هر چهار سال یک بار به موازات بازی های المپیک برگزار شده است. بانی آن دکتر لودویگ گوتمان (۳)،

متخصص مغز و اعصاب بیمارستان استوک مندویل (۴)، در باکینگام شر (۵)

انگلستان، بود و این اقدام را برای پیشبرد کارش در برنامه توان بخشی رزمندگان جنگ جهانی دوم انجام داد که آسیب های نخاعی دیده بودند. او اعتقاد داشت که ورزش و به خصوص ورزش قهرمانی می تواند به معلولین کمک کند تا زندگی پربارتری داشته باشند؛ به آنان اعتماد به نفس می دهد و از این تصور که افرادی درمانده اند، بیرون می آورد. اولین دوره این بازی ها بین

ص: ۳۵

۱- Nagano .

۲- دانشنامه دانش گستر، ج ۲، ص ۸۰۳.

۳- Ludwig Guttman .

۴- Stoke Mandeville .

۵- Buckinghamshire .

بیمارستان ها و باشگاه ها در روز افتتاح بازی های المپیک لندن (۱۹۴۸) در استوگ مندویل برگزار شد. در دوره های بعد اندازه و دامنه آنها افزایش پیدا کرد و در ۱۹۶۰ در شهر رم بازی های بین المللی استوگ مندویل - که اصطلاحاً به این مسابقات گفته می شد - ۴۰۰ ورزشکار از ۲۳ کشور را جذب کرد. تا ۱۹۷۲ شرکت در این مسابقات منحصر به ورزشکاران نشسته بر روی صندلی چرخ دار بود، ولی از ۱۹۷۶ افراد قطع عضو شده و نابینایان را نیز در بر گرفت از آن زمان تا کنون بازی ها مرتباً گسترش پیدا کرده و مبتلایان به فلج مغزی و مشکلات یادگیری را نیز در بر گرفته است. بازی های ۱۹۸۸ سئول اولین پارالمپیک واقعاً «موازی» بود و در آن مسابقات متعدد در ورزشگاه المپیک برگزار شد و هم تماشاگرانی بسیار را به خود جلب کرد و هم مورد توجه رسانه ها قرار گرفت. در سیدنی استرالیا در سال ۲۰۰۰ تعداد ۳۸۲۴ ورزشکار از ۱۲۲ کشور در رقابت های ورزشی از دو و میدانی، شنا، بسکتبال، و تیراندازی با کمان گرفته تا رشته های خاص نابینایان نظیر گلوبال شرکت کردند. در حالی که در مسابقات دوره های اول ورزشکاران معلول بر اساس ارزیابی پزشکی از ناتوانی هایشان دسته بندی می شدند، اخیراً دسته بندی ورزشکاران بر اساس توانایی ها یا ظرفیت عملکردی آنان صورت می گیرد به طوری که اکنون شرکت افرادی بیشتر با معلولیت های مختلف در مسابقات واحد میسر شده است. در خلال بیست سال گذشته، ایران از جمله کشورهایی بوده است که در این مسابقات حضوری گسترده داشته و توانسته در رشته های مختلف مسابقات پارالمپیک مدال دریافت کند. ورزشکاران معلول ایرانی در رشته های والیبال نشسته، بسکتبال روی ویلچر (صندلی چرخ دار)، وزنه برداری، دوومیدانی و جودو، از جایگاه ویژه ای برخوردارند و از صاحبان مدال به شمار می آیند. (۱)

علائم و نشانه ها

لوگوی IPC (فدراسیون ورزش های معلولان) از سه رنگ سبز، قرمز و آبی تشکیل شده است که این سه رنگ سمبل سه مشخصه انسان یعنی

ص: ۳۶

فکر، جسم و روح می باشد. در سال ۱۹۸۸ و در بازی های پارالمپیک تابستانی سئول این لوگو برای اولین بار استفاده شد. (۱)

بازی های پارالمپیک تابستانی شامل ۲۰ رشته ورزشی با نشان ها و علائم به شرح زیر است:

* تیراندازی با کمان؛

* دو و میدانی؛

* بوچیا؛

* دوچرخه سواری؛

* فوتبال پنج نفره؛

* فوتبال هفت نفره؛

* گلبال؛

* تنیس روی ویلچر؛

* جودو؛

* وزنه برداری؛

* قایقرانی؛

* قایقرانی بادبانی؛

* تیراندازی؛

* شنا؛

* تنیس روی میز؛

ص: ۳۷

۱- . اصول، مبانی و اهداف ورزش معلولان، ص ۲۶۸.

* والیبال نشسته؛

* بسکتبال روی ویلچر؛

* شمشیربازی روی ویلچر؛

* راگبی روی ویلچر؛

* سوار کاری؛[\(۱\)](#)

رشته های ورزشی حاضر در پارالمپیک پکن ۲۰۰۸

از بیست تصویر فوق، هفت تصویر نشان دهنده ویلچر است. یعنی بیش از یک سوم به ویلچر اختصاص دارد. اما بسکتبال با ویلچر به شکل زیر است:

- * والیبال نشسته؛
- * بسکتبال روی ویلچر؛
- * شمشیربازی روی ویلچر؛
- * راگبی روی ویلچر؛
- * سوارکاری؛^۱

رشته‌های ورزشی حاضر در پارالمپیک پکن ۲۰۰۸

از بیست تصویر فوق، هفت تصویر نشان دهنده ویلچر است. یعنی بیش از یک سوم به ویلچر اختصاص دارد. اما بسکتبال با ویلچر به شکل زیر است:

۱. همان، ص ۲۶۹.

اصطلاح پارالمپیک ابتدا از ترکیب لغات پاراپالژی (۱) (فلجی) و المپیک (۲) به وجود آمد. اما به دلیل اینکه بتواند سایر معلولان را نیز شامل شود، اصطلاح بازبینی شد و با ترکیب لغات یونانی پارا (۳) به معنای کنار، همراه، موازی و Olympics اصطلاح Paralympics به وجود آمد، تا به این ترتیب نزدیکی و اهمیت نهضت المپیک و معلولان را نشان دهد. این اصطلاح برای اولین بار در سال ۱۹۸۸ و در حین برگزاری بازی های المپیک سئول در کره به کار گرفته شد. قبل از آن از المپیاد ورزشی برای معلولان، بازی های جهانی فلج ها و یا بازی های جهانی معلولان، نام برده می شد.

در سال ۱۹۴۸ در شهر ایلسبوی انگلستان اولین دوره بازی های ورزشی استوک ماندویل (۴) برای معلولان ویلچرران (در همان روزهایی که بازی های المپیک لندن در جریان بود) برگزار شد. پزشک انگلیسی آلمانی الاصل لودویک گاتمن (۵)

که این بازی ها را ترتیب داده بود، قصد داشت توجه همگان را به معلولان برانگیخته و بازی های معلولان را به بازی های المپیک پیوند بزند. گاتمن به عنوان پدر ورزش معلولان مشهور شده است.

در سال ۱۹۶۰ اولین دوره بازی های جهانی معلولان فلج، در شهر رُم ایتالیا برگزار شد اما نه به موازات بازی های المپیک تابستانی بلکه چند هفته دیرتر. از آن زمان به بعد بازی های پارالمپیک هر چهار یک بار و در همان سال های بازی های المپیک برگزار می شوند. از سال ۱۹۷۶ بازی پارالمپیک زمستانی نیز اضافه شد که اولین دوره آن در شهر اورنس کولدسویک سوئد برگزار شد. (۶)

ص: ۳۹

۱- Paraplegic .

۲- Olympic .

۳- Para .

۴- Stoke Mandeville Games .

۵- Ludwig Guttman .

۶- اصول، مبانی و اهداف ورزش معلولان، ص ۲۶۲-۲۶۳.

در سال ۱۹۸۴ کمیته برگزار کننده بازی های المپیک تابستانی لس آنجلس از برگزاری بازی های پارالمپیک امتناع کرد. کمیته اجرایی دلیل این امتناع را عدم مطابقت داشتن بازی های پارالمپیک با شأن حرفه ای بازی های المپیک لس آنجلس بیان کرد. به این دلیل شهرکی به نام چامپاگنه (۱)

در حومه شیکاگو اعلام آمادگی کرد که این بازی ها را برگزار کند. اما چند ماه قبل از تاریخ افتتاحیه، برگزاری بازی ها را به دلیل کمبود صد هزار دلار لغو کرد. پس از این اتفاق، بازی ها تقسیم شدند. معلولان فلجی برای آخرین بار بازی های خود را در استوک ماندویل انگلستان و سایر معلولان جسمی یا حرکتی بازی های خود را در شهرکی در حومه نیویورک به نام همپستند (۲)

برگزار کردند. اهالی ثروتمند این شهرک در عرض ۲ ساعت منابع مالی مورد نیاز برای برگزاری این بازی ها را در فراخوانی که از طرف دانشگاه هوفسترا (۳) مطرح شده بود، جمع آوری کردند.

از سال ۱۹۸۸ بازی های پارالمپیک به طور مرتب در همان محل بازی های المپیک، برگزار می شوند. در تفاهم نامه ای که در تاریخ ۱۹ ژوئن ۱۹۹۱ بین کمیته بین المللی المپیک (۴)

و کمیته بین المللی پارالمپیک (۵) منعقد شد، نحوه برگزاری بازی ها، از بازی های المپیک تابستانی ۱۹۹۲ همواره به این ترتیب خواهد بود. با

WINTER
OLYMPIC GAMES
for the disabled

پارالمپیک زمستانی معلولان (۱۹۷۶)

Hempstead . -۲

Hofstra . -۳

International Olympic Committee . -۴

International Paralympics Committee . -۵

وجود این تفاهم نامه در سال ۱۹۹۶ و هنگام برگزاری بازی های المپیک تابستانی آتلانتا، مسئولان آمریکایی برگزار کننده بازی های المپیک پس از پایان بازی ها، تأسیسات محل برگزاری بازی ها را جمع آوری کردند و به این دلیل بازی های پارالمپیک در اماکن و تأسیساتی برگزار شد که تا حدودی مخروبه بود و به این ترتیب لکه ننگی برای ایالات متحده آمریکا بر جای گذاشته شد.

از زمان داوطلبی برای برگزاری بازی های المپیک ۲۰۱۲ شهرهای متقاضی برگزاری، در مدارک ارسالی خود به کمیته بین المللی المپیک موظف هستند تأسیسات مورد نیاز برای برگزاری بازی های پارالمپیک را نیز معرفی و اعلام کنند. (۱)

سازمان پارالمپیک

امروزه افراد دارای معلولیت در فعالیت های ورزشی با عملکرد بالا و نیز در ورزش قهرمانی و تفریحی (سرگرمی) مشارکت دارند. ورزش افراد معلول بیش از یکصد سال قبل به وجود آمده است. در قرون هیجدهم و نوزدهم، کمک ها و مساعدت هایی به این قشر ارائه شد که ثابت نمود فعالیت های ورزشی برای آموزش مجدد و توانبخشی افراد معلول بسیار حائز اهمیت بوده اند. بعد از جنگ جهانی اول، فیزیوتراپی و طب ورزشی به اندازه ارتوپدی و جراحی داخلی، اهمیت پیدا کرد. باشگاه های ورزشی برای ناشنوایان نیز در سال ۱۸۸۸ در برلین ایجاد شد. سازمان جهانی ورزش های ناشنوایان، در سال ۱۹۲۲ تأسیس شد و ناشنوایان هنوز بازی های جهانی خود را با عنوان المپیک ناشنوایان برگزار می نمایند (این سازمان جهانی از سال ۱۹۸۶ تا ۱۹۹۵ عضو IPC بوده است).

ورزش افراد دارای معلولیت جسمی - بعد از جنگ جهانی دوم با هدف کمک به نیازهای پزشکی و روانشناختی تعداد زیادی از سربازان مجروح (مجروحین جنگی)، بانوان و افراد غیر نظامی معرفی گردید. در روند تحقق برای یافتن روش های جدید برای به حداقل رساندن تبعات ناشی از عدم تحرک و جابجایی در این افراد، امکان (فرصت) جدید و بزرگی برای احیاء مجدد ایده ورزش به عنوان ابزاری برای درمان و توانبخشی به وجود آمد. در سال ۱۹۴۴، دکتر لودویگ گاتمن

ص: ۴۱

بنا به درخواست دولت بریتانیا یک مرکز ضایعات نخاعی را در بیمارستان استوک مندویل (Stoke Mandeville) ایجاد کرد. یک دیدگاه جدید، ورزش را به عنوان بخش مهمی از درمان ترمیمی و توانبخشی کامل افراد معلول معرفی کرد. ورزش توانبخشی نسبت به ورزش تفریحی رشد و تکامل سریع تری پیدا کرد و تنها چند سال بعد، گام بعدی در جهت ایجاد ورزش قهرمانی برای معلولین برداشته شد.

در تاریخ ۲۸ جولای ۱۹۴۸، روز برگزاری مراسم افتتاحیه بازی های المپیک لندن ۱۹۴۸، دکتر گاتمن اولین دوره مسابقات برای ورزشکاران ویلچری با نام «بازی های استوک مندویل» را برگزار کرد. در سال ۱۹۵۲ مجروحین جنگی هلند به این جنبش پیوستند و کمیته بین المللی بازی های استوک مندویل (ISMGF) تشکیل شد. در سال ۱۹۶۰ اولین دوره بازی های پارالمپیک مستقیماً بعد از بازی های المپیک در رم ایتالیا برگزار شد.^(۱)

در این رویداد از همان سالن های ورزشی و چارچوب مورد استفاده برای بازی های المپیک استفاده شد و ۴۰۰ ورزشکار از ۲۳ کشور در آن شرکت داشتند. این بازی ها به همین رویه هر ۴ سال یک بار بعد از بازی های المپیک برگزار شد. گروه های مختلف معلولیتی در مسابقات سال ۱۹۷۶ به این رویداد پیوستند و اولین دوره بازی های پارالمپیک زمستانی در همان سال برگزار شد. همچنین در سال ۱۹۶۰ با حمایت فدراسیون جهانی مجروحین جنگی، یک کارگروه بین المللی در خصوص ورزش معلولین به منظور بررسی و مطالعه مشکلات ورزش معلولین تشکیل شد. این کار منجر به ایجاد یک فدراسیون ورزشی بین المللی در سال ۱۹۶۴ به نام ISODs (سازمان بین المللی ورزش های معلولین) شد.

ISODs فرصت هایی را برای آن دسته از ورزشکارانی که نمی توانستند زیر مجموعه ISMGF قرار گیرند شامل معلولیت های نابینایی، قطع عضو، افراد مبتلا به فلج مغز و پاراپلژی، فراهم نمود. در ابتدا ۱۶ کشور به عضویت ISODs در آمدند و این سازمان تلاش فراوانی نمود تا ورزشکاران نابینا و قطع عضو را در بازی های پارالمپیک تورنتو ۱۹۷۶ و مبتلایان به فلج مغزی را در بازی های ۱۹۸۰ آرnhem

ص: ۴۲

شامل نماید.

هدف این سازمان جذب و در بر گرفتن تمامی معلولیت ها در آینده و عمل نمودن به عنوان یک کمیته هماهنگی بود. به هر حال، سایر سازمان های بین المللی با گرایش گروه های معلولیتی از قبیل CP-ISRA و IBSA در سال های ۱۹۷۸ و ۱۹۸۰ تأسیس شدند.

چهار سازمان بین المللی نیاز به هماهنگ نمودن بازی های پارالمپیک را تجربه کردند. از این رو در سال ۱۹۸۲ اقدام به ایجاد «کمیته بین المللی هماهنگی ورزش های معلولین در جهان (ICC)» نمودند.

این کمیته در ابتدا مرکب از چهار نفر رؤسای سازمان های ISOD، ISMGF، IBSA، CP-ISRA، دبیران کل و یک عضو دیگر (در ابتدا به عنوان پست نائب رئیس و سپس مسئول فنی) بود.

CISS (فدراسیون جهانی ورزش های ناشنوایان) و INAS-FID (فدراسیون بین المللی ورزش های کم توانان ذهنی) در سال ۱۹۸۶ به این کمیته پیوستند. اما ناشنوایان همچنان خودشان اقدام به برگزاری بازی های خود می کردند.

ولی کشورهای عضو تقاضای حضور تعداد بیشتری از نمایندگان ملی و منطقه ای را در این کمیته داشتند و این نهایتاً منجر به تأسیس یک سازمان جدید و با ساختاری دمکراتیک به نام کمیته بین المللی پارالمپیک (IPC) شد. (۱)

کمیته بین المللی پارالمپیک (IPC)

کمیته بین المللی پارالمپیک، به عنوان سازمان جهانی متولی جنبش پارالمپیک می باشد. IPC بازی های پارالمپیک تابستانی و زمستانی را سازماندهی و مسابقات قهرمانی جهان و سایر مسابقات را نیز نظارت و هماهنگ می نماید.

IPC متعهد به قادر ساختن ورزشکاران پارالمپیک به دستیابی به اعتلای (تعالی) ورزشی و توسعه فرصت های ورزشی برای تمامی افراد معلول از سطح مبتدی تا سطح نخبه و برتر می باشد. علاوه بر این، هدف IPC ترویج ارزش های

ص: ۴۳

پارالمپیک شامل جرأت، اراده، الهام بخشی و برابری است.

IPC که در ۲۲ سپتامبر ۱۹۸۹ تأسیس شد، یک سازمان غیرانتفاعی بین المللی است که توسط ۱۶۵ کمیته ملی پارالمپیک (NIPCS)، از پنج منطقه آسیا - آمریکا - آفریقا - اروپا و اقیانوسیه، ۴ فدراسیون بین المللی ورزش های معلولین (IOSDs) و ۱۶ فدراسیون بین المللی تک رشته ای تشکیل و اداره می شود. مقر اصلی (ستاد مرکزی) IPC و تیم مدیریت آن در شهر بن آلمان مستقر است. این سازمان دارای یک اساسنامه و ساختار دمکراتیک بوده و متشکل از نمایندگان انتخابی می باشد.

چهار سازمان بین المللی ورزش های معلولین (IOSDs) عبارت اند از:

۱- CP-ISRA: انجمن بین المللی ورزش ها و تفریحات مبتلایان به فلج مغزی.

۲- IBSA: فدراسیون بین المللی ورزش های نابینایان.

۳- INAS-FID: فدراسیون بین المللی ورزش های کم توانان ذهنی.

۴- IWAS: فدراسیون بین المللی ورزش های افراد ویلچری و قطع عضو.

در حالی که سایر سازمان های بین المللی ورزش های معلولین محدود به یک گروه معلولیتی یا محدود به یک رشته ورزش خاص می باشند، اما IPC به عنوان یک سازمان حمایتی و پوشش دهنده، نماینده و متولی چندین رشته ورزشی و گروه های معلولیتی است. سازمان های ملی ورزشی که IPC را به وجود آوردند، اذعان دارند که آینده ورزش افراد معلول در گرد هم آوردن ورزشکاران دارای توانایی های مختلف با هدف برگزاری مسابقات مشترک، نهفته است. پس از برگزاری نخستین دوره مسابقات معلولین که بعد از مسابقات المپیک لندن ۱۹۴۸ در استوک مندویل انگلستان برگزار شد، با گذشت زمان مسابقات چند معلولیتی توسعه یافت و سپس در قالب بازی های پارالمپیک نمود پیدا کرد.

بازی های پارالمپیک به سرعت رشد کردند و به یک رویداد ورزشی بین المللی مهم تبدیل شدند. نیاز به مدیریت و حاکمیت کارآمدتر بر این بازی ها و داشتن صدایی واحد و هماهنگ با IOC (کمیته بین المللی المپیک) منجر به تشکیل کمیته هماهنگی بین المللی سازمان های جهانی ورزش های معلولین (ICC) در سال ۱۹۸۲ شد.

تنها ۱۰ سال بعد، کمیته بین المللی پارالمپیک (IPC) جایگزین ICC شد. این

آرزوی غایی و راسخ کشورهای عضو بود تا سازمانی را با یک اساسنامه دمکراتیک و با نمایندگان انتخابی تشکیل دهند. IPC در سال ۱۹۸۹ در شهر دوسلدورف آلمان تأسیس شد. بازی های پارالمپیک زمستانی لیل هامر در سال ۱۹۹۴، اولین دوره بازی های پارالمپیک با مدیریت IPC بودند. امروزه، با نگاه به تاریخچه این سازمان، شاهد رشد سریع آن هستیم و در حال حاضر ۱۶۵ کشور در آن عضویت دارند. رشد این جنبش به نحو شایسته ای در افزایش قابل توجه سطح بازی های پارالمپیک تجلی و نمود پیدا کرده است. تعداد کشورهای بیشتری در بازی های پارالمپیک لندن شامل ۴۲۹۴ ورزشکار از ۱۶۵ کشور نسبت به بازی های پارالمپیک سئول ۱۹۸۸ شرکت کردند.

در لندن، میزان پوشش خبری و رسانه ای این بازی ها بی سابقه بود. با توجه به افزایش علاقه مندی و پذیرش روزافزون ورزش های معلولین، گسترش و ارتقاء بازی های پارالمپیک، بدون شک در آینده همچنان تداوم خواهد یافت. کلمه «پارالمپیک» برگرفته از حرف اضافه یونانی «پارا» (به معنای «در کنار یا همراه») و کلمه المپیک می باشد. در ابتدا کلمه «پارالمپیک» یک کلمه ترکیبی متجانس از پاراپلژیک و المپیک بود. اما با لحاظ نمودن و در برگیری سایر گروه های معلولیتی و همکاری و ارتباطات نزدیک با جنبش المپیک، این کلمه (پارالمپیک) هم اکنون به معنای Paraller (موازی) و المپیک است تا نشان دهد که چگونه این دو جنبش (المپیک و پارالمپیک) در کنار یکدیگر وجود دارند.

IPC در حال حاضر متشکل از یک مجمع عمومی به عنوان عالی ترین مرجع تصمیم گیری و مرکب از کمیته های ملی پارالمپیک، فدراسیون های بین المللی، سازمان های منطقه ای، چهار سازمان IOSDs و کمیته های ورزشی، یک هیئت حاکمه، یک تیم مدیریت مستقر در بن و چندین کمیته دائمی و شوراها می باشد. از سال ۱۹۸۹ (زمان تأسیس IPC) تا سال ۲۰۰۱، دکتر رابرت استیدوارد عهده دار ریاست IPC بود. در دسامبر ۲۰۰۱ پس از سه دوره مسئولیت، ورزشکار پارالمپیک سابق و رئیس فدراسیون بین المللی بسکتبال با ویلچر، آقای سر فیلیپ

کریون (۱) جایگزین دکتر استیدوارد (۲) شد. در سال ۲۰۰۵ یک هیئت حاکمه جایگزین کمیته اجرایی شد و اعضای این هیئت حاکمه مستقیماً توسط مجمع عمومی IPC انتخاب شدند. علاوه بر چندین کمیته دائمی، چهار شورای مشورتی نیز در IPC وجود دارند. این کمیته ها و شوراها بر اساس اساسنامه جدید IPC و یک سیستم جدید انتخاباتی اداره می شوند. این ساختار جدید، هشت رشته ورزشی IPC را به سمت پایداری و ماندگاری و در نهایت به استقلال از IPC سوق خواهد داد. علاوه بر کمیته های ملی پارالمپیک و سازمان های IOSDs، کمیته های ورزشی نیز به عنوان اعضای کامل IPC در خواهند آمد. (۳)

سازمان های بین المللی ورزش های معلولین

سازمان بین المللی ورزش معلولین (IOSDs) سازمانی مستقل است که توسط IPC به عنوان تنها نماینده یک گروه معلولیتی خاص در IPC مورد شناسایی و تأیید می باشد.

عضویت: IPC در حال حاضر ۴ سازمان IOSD به نام های انجمن بین المللی ورزش ها و تفریحات مبتلایان به فلج مغزی (CP-ISRA)، فدراسیون بین المللی ورزش های نابینایان (IBSA)، فدراسیون بین المللی ورزش های کم توانان ذهنی (INAS-FID) و فدراسیون بین المللی ورزش های ویلچری و قطع عضو (IWAS) را به رسمیت می شناسد.

وظایف: سازمان های IOSDs در تهیه و ارائه دانش فنی و کارشناسی مورد نیاز گروه معلولیتی خود جهت توسعه ورزش های معلولین در آن گروه از سطوح پایه تا سطوح برتر، با IPC همکاری می نمایند. این سازمان ها به عنوان مرجع حاکمیتی و متولی برخی از رشته های ورزشی مرتبط با گروه معلولیتی خود، که در برنامه بازی های پارالمپیک قرار دارند می باشند. این سازمان ها همچنین فعالیت های توسعه ای خود را با IPC هماهنگ می نمایند.

جایگاه: سازمان های IOSDs به عنوان اعضای IPC، از حق ارائه پیشنهادات،

ص: ۴۶

۱- Sir Philip Craven .

۲- Dr Robert Steadward .

۳- . مدال آوران، ص ۵-۷.

حق رأی و سخنرانی در اجلاس، ثبت نام کاندیدها برای بخش های متناسب IPC برخوردار بوده و می توانند در تمامی فعالیت های IPC منوط به برخورداری از معیارهای مربوط برای فعالیت ذیربط، مشارکت داشته باشند.

** ورزش پارالمپیک CP-ISRA فوتبال هفت نفره.

** ورزش پارالمپیک IBSA: فوتبال پنج نفره، گلبال، جودو.

** ورزش پارالمپیک INAS-FID دو و میدانی، شنا.

** ورزش پارالمپیک IWAS: شمشیربازی با ویلچر.

* در نوامبر ۲۰۰۴، فدراسیون بین المللی ورزش های با ویلچر استوک مندویل (ISMWSF) و سازمان بین المللی ورزش های معلولین قطع عضو (ISOD) ادغام شدند و فدراسیون بین المللی ورزش های ویلچری و قطع عضو (IWAS) را تشکیل دادند. (۱)

ورزش های تابستانی و زمستانی پارالمپیک

ورزش های تابستانی و زمستانی فعال در کمیته بین المللی پارالمپیک IPC جهت پذیرش و عضویت از سوی این نهاد بین المللی تابع قوانین خاص خود می باشد.

یک رشته تابستانی می بایستی قبل از ارائه درخواست عضویت به IPC دارای یک ساختار سازمانی منسجم، فعالیت در ۲۴ کشور و ۳ قاره، برگزاری منظم مسابقات جهانی، سیستم کلاس بندی و ... باشد.

همچنین ورزش های زمستانی نیز در ۱۸ کشور و ۳ قاره می بایستی فعالیت نموده باشد. عضویت، لغو عضویت و تغییرات در نحوه عضویت رشته های ورزشی در طول مدت تأسیس IPC به دفعات تکرار شده است و اطلاعات ارائه شده در این بخش متعلق به آخرین تغییرات در پایان سال ۱۳۹۲ پیرامون عضویت رشته های ورزشی در IPC می باشد. عضویت یک رشته ورزشی در IPC در اولین مرحله حضور در یک مسابقه تابستانی و یا زمستانی به صورت آزمایشی و بدون اخذ مدال توسط ورزشکاران صورت می گیرد و در مراحل بعدی حضور، شایسته کسب مدال در

ص: ۴۷

رقابت ها می گردد.

در حال حاضر ۲۳ رشته ورزشی تابستانی شامل تیر و کمان، دوومیدانی، بوچیا، دوچرخه سواری، جودو، تیراندازی، فوتبال ۵ نفره، فوتبال ۷ نفره، گلبال، وزنه برداری، قایق پارویی، قایق بادبانی، قایق کانو، تیراندازی، والیبال نشسته، شنا، تنیس روی میز، بسکتبال با ویلچر، رقص با ویلچر، شمشیربازی با ویلچر، راگبی با ویلچر، تنیس با ویلچر، اسب سواری و ۵ رشته ورزشی زمستانی شامل اسکی آلپاین، کرلینگ با ویلچر، اسکی راهپیمایی و هاکی روی یخ و بیاتلون فعال می باشند و مقرر است ورزش تراپلتون (ورزش سه گانه شامل ۳ رشته ترکیبی شنا، دوچرخه سواری، دو و میدانی) از سال ۲۰۱۶ در مسابقات پارالمپیک ریو در کشور برزیل وارد صحنه رقابت ها گردد. بدین ترتیب در مجموع ۲۸ رشته ورزشی در IPC فعال می باشد. (۱)

جدول بازی های پارالمپیک تابستانی

این بازی ها از سال ۱۹۶۰م آغاز شد و به طور منظم هر چهار سال یک بار در یک کشور برگزار شده است.

سال

محل

برگزاری

کشور

میزبان

تعداد

کشورها

تعداد

رشته ها

تعداد

ورزشکاران

۱۹۶۰

م

ایتالیا

۲۳

۸

۴۰۰

۱۹۶۴

توکیو

ژاپن

۲۱

۹

۳۷۵

۱۹۶۸

تل

آویو

سرزمین های

اشغالی فلسطین

۲۹

۱۰

۷۵۰

۱۹۷۲

هیدلبرگ

آلمان

۴۱

۱۰

۱۰۰۴

۱۹۷۶

تورنتو

کانادا

۳۲

۱۳

۱۶۵۷

ص: ۴۸

۱- . مدال آوران، ص ۱۲.

۱۹۸۰

آرنه‌ایم

هلند

۴۲

۱۲

۱۹۷۳

۱۹۸۴

استوک مندویل

نیویورک

انگلستان

ایالات متحده

امریکا

۴۱

۴۵

۱۰

۱۵

۱۱۰۰

۱۸۰۰

۱۹۸۸

سئول

کره

جنوبی

۶۱

۱۶

۳۰۵۷

۱۹۹۲

بارسلونا

اسپانیا

۸۲

۱۵

۳۰۲۰

۱۹۹۶

آتلانتا

ایالات متحده

امریکا

۱۰۴

۲۰

۳۲۵۹

۲۰۰۰

سیدنی

استرالیا

۱۲۷

۲۰

۳۸۴۶

۲۰۰۴

آتن

یونان

۱۳۶

۱۹

۳۸۰۶

۲۰۰۸

پکن

چین

۱۴۸

۲۰

۴۲۰۰

۲۰۱۲

لندن

انگلستان

۱۶۶

ریودوژانیرو

برزیل

جدول بازی های پارالمپیک زمستانی

این بازی ها از سال ۱۹۷۶م شروع شده و هر چهار سال در یک کشور برگزار شده است.

سال

محل

برگزاری

کشور

میزبان

تعداد

کشورها

تعداد

رشته ها

تعداد

ورزشکاران

۱۹۷۶

اورنس کولدسویک

سوئد

۱۶

۲

۱۹۸

۱۹۸۰

گیلو

نروژ

۱۹

۲

۲۹۹

۱۹۸۴

اینس

بروک

اتریش

۲۱

۳

۴۱۹

١٩٨٨

اينس

بروك

اتريش

٢٢

٤

٣٧٧

١٩٩٢

تيكنس

- آلبرت ويل

فرانسه

٢٤

٣

٣٦٥

ص: ٤٩

۱۹۹۴

لیل

هامر

نروژ

۳۱

۵

۴۷۱

۱۹۹۸

ناگانو

ژاپن

۳۲

۴

۵۷۱

۲۰۰۲

سالت

لیک سیتی

ایالات متحده آمریکا

۳۶

۵

۴۱۶

۲۰۰۶

تورین

ایتالیا

۳۹

۴

۴۸۶

۲۰۱۰

ونکوور

کانادا

۴۴

۵

۵۰۶

۲۰۱۴

سوشی

روسیه

-

۵

-

در بازی های پارالمپیک ۲۰۰۸ پکن حدود ۴۲۰۰ ورزشکار از ۱۴۸ کشور در ۲۰ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. مسؤلیت برنامه ریزی و برگزاری بازی های پارالمپیک از سال ۱۹۸۹ به عهده کمیته بین المللی پارالمپیک (۱)

کمیته بین المللی پارالمپیک نماینده بین المللی سازمان ورزش معلولان است. IPC مسابقات پارالمپیک و دیگر مسابقات ورزش معلولان را در دو سطح کشوری و جهانی برگزار می کند. IPC یک سازمان بین المللی غیرانتفاعی است با ۱۶۰ کمیته ملی پارالمپیک و پنج فدراسیون بین المللی مخصوص ورزش معلولان. در حالی که دیگر سازمان های ورزش معلولان تنها یک گروه معلولان با یک ورزش را پوشش می دهند، IPC به عنوان یک سازمان حمایتگر، تمامی ورزش ها و رشته های ورزشی معلولان را در برمی گیرد. دفتر مرکزی و بین المللی سازمان ورزش های معلولان که در سال ۱۹۸۹ در شهر دوسلدورف آلمان تأسیس شد، از تاریخ ۳ سپتامبر ۱۹۹۹ در شهر بن آلمان مستقر است. با توجه به رشد چشمگیر فعالیت ها و پیچیدگی فزاینده خدمات، سازمان بر آن شد تا از نیروی کاری داوطلب در سطح وسیع و گسترده در این دفتر استفاده نماید.

با کمک مالی دولت آلمان و شهر بن، توسعه دفتر مرکزی انجام شد و ساختمان این مرکز مورد بازسازی قرار گرفت تا تمامی تسهیلات برای معلولان

ص: ۵۰

در نظر گرفته شود.

پنج سازمان ورزش بین المللی فلج مغزی، سازمان بین المللی ورزش نابینایان، سازمان ورزشی و بین المللی معلولان کم توان ذهنی، فدراسیون ورزش های بین المللی با ویلچر از جمله مراکز سازمان های فعال در ورزش معلولان به شمار می روند. سازمان های ورزشی که IPC را تشکیل می دهند؛ مطمئن هستند که آینده ورزش معلولان بستگی به ورود همه ورزشکاران معلول به صحنه مسابقات دارد.(۱)

سیر توسعه بازی های پارالمپیک

بر اساس بعضی تحقیقات دیگر شروع اولین فعالیت های ورزشی معلولین به قبل از سال ۱۹۲۲ باز می گردد. در سال ۱۹۲۲ اولین نهاد بین المللی در ورزش معلولین به نام کمیته بین المللی ورزش ناشنوایان تأسیس شد. مدتی بعد این کمیته پیشنهاد کرد که تبدیل به فدراسیون شود. تا اینکه در ۱۵ ژوئن ۱۹۵۵ به عنوان یک فدراسیون بین المللی با مجوز المپیک شروع به کار کرد. لودویگ گاتمن پزشک آلمانی از اولین کسانی بود که نیاز به فعالیت های توانبخشی و جسمانی در افراد معلول را مطرح و یک مرکز جراحی نخاعی در انگلستان تأسیس کرد. البته افرادی مانند جونز و وتیز نیز در پایه ریزی ورزش معلولین نقش مهمی ایفا کردند. سال ۱۹۴۸، هم زمان با افتتاحیه بازی های المپیک ۱۹۴۸ لندن، برای اولین بار مسابقات ورزشی معلولین در رشته تیر و کمان برگزار شد.(۲)

در سال ۱۹۶۸، اولین المپیک افراد خاص برای ناتوانان ذهنی برگزار شد. همچنین دیگر سازمان های وابسته به معلولین مانند سازمان بین المللی ورزش نابینایان و سازمان بین المللی ورزشی برای افراد فلج مغزی در سال های ۱۹۸۰ و ۱۹۷۸ تأسیس شدند. افزایش تعداد سازمان ها و تشکلات در ورزش معلولین سبب شد که نیاز به هماهنگی بین این گروه ها بیش از پیش احساس شود. از این رو با کمک یکدیگر در سال ۱۹۸۲ کمیته هماهنگ کننده ورزش معلولین (ICC) را

ص: ۵۱

۱- اصول، مبانی و اهداف ورزش معلولان، ص ۲۶۷-۲۶۵.

۲- ورزش و معلولین، ص ۲۶.

تأسیس کردند. این کمیته، متشکل از چهار نهاد، سازمان بین‌المللی ورزشی برای افراد فلج مغزی (CP-ISRA)، سازمان بین‌المللی ورزش نابینایان (IBSA)، کمیته بین‌المللی بازی‌های استوک مندویل (ISMGF)، سازمان بین‌المللی ورزش معلولین (IOSD) و چندین دبیر کل و معاون بود که جمعاً ۱۶ کشور را شامل می‌شدند؛ اما در سال‌های بعد، کشورهایی که عضو بودند خواستار حضور بیشتر یا داشتن نماینده در این سازمان‌ها شدند؛ این امر منجر به تأسیس مؤسسه مردمی به نام "کمیته بین‌المللی پارالمپیک" (IPC) در سال ۱۹۸۹ شد که تا امروز، تنها سازمان چند منظوره رشته‌های ورزشی معلولین در جهان است. در حقیقت این کمیته یک سازمان بین‌المللی غیرانتفاعی است که از یکصد و شصت کمیته ملی پارالمپیک (NPC) و پنج فدراسیون بین‌المللی مخصوص ورزش معلولین (۱)

تشکیل شده است. این کمیته، نماینده ورزش معلولین است و به عنوان یک سازمان حمایتگر، تمامی رشته‌های ورزشی معلولین را در بر می‌گیرد؛ این در حالی است که دیگر سازمان‌های ورزش معلولین تنها یک گروه معلولین با یک رشته ورزشی را پوشش می‌دهند. این کمیته همچنین مسابقات پارالمپیک و دیگر مسابقات ورزش معلولین را در دو سطح کشوری و جهانی تحت پوشش قرار می‌دهد. سازمان‌های ورزشی وابسته به کمیته بین‌المللی پارالمپیک بر این باورند که در آینده، ورزش معلولین بستگی به ورود همه ورزشکاران معلول به صحنه مسابقات دارد. کمیته بین‌المللی پارالمپیک که از سال ۱۹۸۹ در شهر دوسلدورف آلمان شروع به کار کرد، به شکل مستقل عمل می‌کند. در حال حاضر دفتر مرکزی این کمیته در شهر بن مستقر است. با توجه به رشد چشمگیر فعالیت‌ها و پیچیدگی فزاینده خدمات، سازمان بر آن شد تا از نیروی کاری داوطلب در سطح وسیع و گسترده در این دفتر استفاده کند. با کمک مالی دولت آلمان، توسعه دفتر مرکزی انجام شد و ساختمان این مرکز مورد بازسازی قرار گرفت تا تمامی تسهیلات برای معلولین در نظر گرفته

ص: ۵۲

۱- این پنج فدراسیون شامل، سازمان بین‌المللی ورزشی برای افراد فلج مغزی (CP-ISRA)، سازمان بین‌المللی ورزش نابینایان (IBSA)، فدراسیون بین‌المللی ورزش با ویلچر یا استوک مندویل (ISMWSA)، سازمان بین‌المللی ورزش معلولین (IOSD) و سازمان بین‌المللی ورزشی برای کم توانان ذهنی (INAS-FMH) یا (INAS-FID)

شود و نهایتاً دفتر مرکزی کمیته بین المللی پارالمپیک رسماً در تاریخ سوم سپتامبر ۱۹۹۹ گشایش یافت. لوگوی کمیته بین المللی پارالمپیک از سه رنگ سبز، قرمز و آبی تشکیل شده که این سه رنگ نماد سه مشخصه انسان یعنی ذهن، جسم و روح است. این لوگو برای اولین بار و در بازی های پارالمپیک تابستانی ۲۰۰۴ آتن استفاده شد. به موجب موافقت نامه سال ۲۰۰۱ کمیته بین المللی پارالمپیک و کمیته بین المللی المپیک، از المپیک ۲۰۱۲ لندن، هر دو رویداد یعنی المپیک و پارالمپیک همواره به شکل هم زمان و در یک شهر برگزار خواهند شد. (۱)

ص: ۵۳

۱- ورزش و معلولین، ص ۱۵-۱۶.

اشاره

بیشتر مسابقات پارالمپیک در اروپا و آمریکا (غرب) بوده است و چند مسابقه ای هم در ژاپن، فلسطین اشغالی، کره جنوبی، چین و اندونزی بوده است. اما در ایران تا کنون مسابقات پارالمپیک برگزار نشده است. برگزاری این بازی ها در هر کشوری، موجب توسعه زیرساخت های ورزشی و فرهنگ ورزش معلولیتی می شود.

رم (ایتالیا) - ۱۹۶۰

اولین مسابقات پارالمپیک در ایتالیا با حضور ۴۰۰ ورزشکار از ۲۳ کشور در ۸ رشته ورزشی برگزار شد. اولین مدال طلا را مارگان سوگان در تیراندازی کسب کرد. در این مسابقات کشورهای ایتالیا، بریتانیا و آلمان غربی به ترتیب بیشترین مدال ها را کسب کردند.

توکیو (ژاپن) - ۱۹۶۴

این پارالمپیک با حضور ۳۷۵ ورزشکار از ۲۱ کشور در ۹ رشته ورزشی برگزار شد. در این دوره برای اولین بار اجازه شرکت ورزشکاران ویلچری هم داده شد. در پایان مسابقات، ایالات متحده، بریتانیا و ایتالیا بیشترین مدال ها را از آن خود کردند.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۶۴، توکیو (ژاپن)

تل آویو (رژیم صهیونیستی) - ۱۹۶۸

در این دوره ۲۹ کشور با ۷۵۰ ورزشکار در ۱۰ رشته ورزشی به رقابت پرداختند.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۶۴، توکیو (ژاپن)

ابتدا، قرار بود بازی های پارالمپیک ۱۹۶۸ با بازی های المپیک در مکزیکوسیتی به صورت هم زمان برگزار شود؛ اما دولت مکزیک به دلیل مشکلات فنی از تعهدات خود برای میزبانی پارالمپیک حمایت نکرد و میزبانی به رژیم صهیونیستی رسید. در این دوره ویلچرانی زنان و بسکتبال با ویلچر به رشته های ورزشی اضافه شد. در پایان مسابقات، بیشترین مدال ها به ترتیب به ایالات متحده، بریتانیا و رژیم صهیونیستی رسید.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۶۸، تل آویو (رژیم صهیونیستی)

هایدلبرگ (آلمان) - ۱۹۷۲

در این دوره، ۹۸۴ ورزشکار از ۴۳ کشور در ۱۰ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. در پایان مسابقات، به ترتیب تیم های آلمان غربی، ایالات متحده و بریتانیا بیشترین مدال ها را کسب کردند.

تمبر یادبود پارالمپیک، ۱۹۷۲، هایدلبرگ (آلمان)

فصل اول: پیشینه و اهمیت ورزش معلولان ۵۵

ابتدا، قرار بود بازی‌های پارالمپیک ۱۹۶۸ با بازی‌های المپیک در مکزیکوسیتی به صورت هم‌زمان برگزار شود؛ اما دولت مکزیک به دلیل مشکلات فنی از تعهدات خود برای میزبانی پارالمپیک حمایت نکرد و میزبانی به رژیم صهیونیستی رسید. در این دوره ویلچررانی زنان و بسکتبال با ویلچر به رشته‌های ورزشی اضافه شد. در پایان مسابقات، بیشترین مدال‌ها به ترتیب به ایالات متحده، بریتانیا و رژیم صهیونیستی رسید.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۶۸، تل آویو (رژیم صهیونیستی)

هایدلبرگ (آلمان) – ۱۹۷۲

در این دوره، ۹۸۴ ورزشکار از ۴۳ کشور در ۱۰ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. در پایان مسابقات، به ترتیب تیم‌های آلمان غربی، ایالات متحده و بریتانیا بیشترین مدال‌ها را کسب کردند.

تمبر یادبود پارالمپیک، ۱۹۷۲، هایدلبرگ (آلمان)

در این دوره بازی ها، ۴۰ کشور با ۱۶۵۷ ورزشکار در ۱۳ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. رشته های ورزشی گلبال و والیبال نشسته برای اولین بار برگزار شد. در این مسابقات، چندین کشور به دلیل حضور آفریقای جنوبی از رقابت کناره گیری کردند. ورزشکاران نابینا برای اولین بار در این بازی ها شرکت کردند. در مجموع ۲۶۱ نفر قطع عضو و ۱۸۷ ورزشکار نابینا در این رقابت ها حضور داشتند. بیشترین مدال های این دوره به ایالات متحده، هلند و رژیم صهیونیستی رسید.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۷۶، تورنتو (کانادا)

آرنهم (هلند) - ۱۹۸۰

مسابقات پارالمپیک ۱۹۸۰ قرار بود در روسیه (اتحاد جماهیر شوروی سابق) برگزار شود که این کشور به دلیل مشکلات سیاسی نخواست یا اینکه نتوانست با برگزاری پارالمپیک موافقت کند؛ در نتیجه مسابقات در آرنهم هلند برگزار شد. در این دوره، ۱۹۷۳ ورزشکار از ۴۳ کشور در ۱۳ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. در این بازی ها، کشورهای ایالات متحده، لهستان و آلمان غربی بیشترین مدال ها را به خود اختصاص دادند.

ص: ۵۶

لوگوی پارالمپیک ۱۹۸۰، آرنهم (هلند)

نیویورک (ایالات متحده) – ۱۹۸۴

بازی های پارالمپیک در سال ۱۹۸۴ در دو قاره اروپا و آمریکای شمالی انجام گرفت. این دوره به میزبانی مشترک بریتانیا و آمریکا و در شهرهای استوک مندیویل و نیویورک برگزار شد. مسابقه ماراتن ویلچری ها برای اولین بار به این مسابقه اضافه شد؛ همچنین ورزشکاران فلج مغزی نیز برای اولین بار برای شرکت در مسابقه دعوت شدند. در این دوره از مسابقات در نیویورک ۱۸۰۰ ورزشکار از ۴۵ کشور و در استوک مندیویل ۱۱۰۰ ورزشکار از ۴۱ کشور در ۱۸ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. کشورهای ایالات متحده، بریتانیا و کانادا به ترتیب بیشترین مدال ها را کسب کردند.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۸۴، نیویورک (ایالات متحده)

سئول (کره جنوبی) – ۱۹۸۸

در سال ۱۹۸۸ برای اولین بار مسابقات پارالمپیک و المپیک در یک کشور برگزار

OLYMPICS
FOR THE DISABLED
HOLLAND 1980

لوگوی پارالمپیک ۱۹۸۰، آرnhem (هلند)

نیویورک (ایالات متحده) - ۱۹۸۴

بازی‌های پارالمپیک در سال ۱۹۸۴ در دو قاره اروپا و آمریکای شمالی انجام گرفت. این دوره به میزبانی مشترک بریتانیا و آمریکا و در شهرهای استوک مندویل و نیویورک برگزار شد. مسابقه ماراتن ویلچری‌ها برای اولین بار به این مسابقه اضافه شد؛ همچنین ورزشکاران فلج مغزی نیز برای اولین بار برای شرکت در مسابقه دعوت شدند. در این دوره از مسابقات در نیویورک ۱۸۰۰ ورزشکار از ۴۵ کشور و در استوک مندویل ۱۱۰۰ ورزشکار از ۴۱ کشور در ۱۸ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. کشورهای ایالات متحده، بریتانیا و کانادا به ترتیب بیشترین مدال‌ها را کسب کردند.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۸۴، نیویورک (ایالات متحده)

سئول (کره جنوبی) - ۱۹۸۸

در سال ۱۹۸۸ برای اولین بار مسابقات پارالمپیک و المپیک در یک کشور برگزار

شد. در این دوره که به میزبانی کره جنوبی انجام گرفت، همکاری بین کمیته المپیک و پارالمپیک بی نظیر بود. این کشور مسابقات پارالمپیک را با کیفیت مسابقات المپیک برگزار کرد. ۳۰۵۷ ورزشکار از ۶۱ کشور در ۱۸ رشته ورزشی در سئول به رقابت پرداختند. در این دوره از مسابقات ۹۷۱ رکورد جدید ثبت شد. ایران برای اولین بار در این مسابقات شرکت کرد. کاروان ایران در این دوره شامل ۳۵ ورزشکار در چهار رشته گلبال، وزنه برداری و تیم والیبال نشسته بود. تیم ایران در مسابقات ۴ طلا، یک نقره و سه برنز کسب کرد و در مجموع به مقام ۲۸ مسابقات دست یافت. کشورهای ایالات متحده، آلمان غربی و بریتانیا مانند ادوار گذشته بیشترین مدال ها را به خود اختصاص دادند.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۸۸، سئول (کره جنوبی)

بارسلونا (اسپانیا) - ۱۹۹۲

در این مسابقات ۳۰۰۱ ورزشکار (۲۳۰۱ مرد و ۷۰۰ زن) از ۸۳ کشور در ۱۶ رشته ورزشی شرکت کردند. ۴۳۱ رکورد جدید در این دوره به ثبت رسید. فوتبال سالنی محبوب ترین رشته ورزشی مسابقات بود. این دوره که پس از فروریختن دیوار برلین انجام گرفت، ورزشکاران آلمان غربی و شرقی تحت یک نام و یک پرچم به نام آلمان در مسابقات حضور یافتند. در این دوره ایران با ۲۹ ورزشکار در سه رشته (دو و میدانی، تیس روی میز و والیبال نشسته) شرکت داشت که با کسب یک مدال طلا، دو نقره و یک برنز در مجموع به مقام سی و هفتم مسابقات رسید. در پایان این مسابقات ایالات متحده، آلمان و بریتانیا بیشترین عناوین را کسب کردند.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۸۸، سئول (کره جنوبی)

آتلانتا (ایالات متحده) - ۱۹۹۶

عملکرد خوب اسپانیا در برگزاری پارالمپیک بارسلون، انتظارات را بالا برد. چهار سال پس از آن، متأسفانه کمیته پارالمپیک کمک اندکی را در مقایسه با المپیک آتلانتا دریافت کرد و ورزشکاران در مورد امکانات رفاهی و حمل و نقل در دهکده المپیک گلایه داشتند. آتلانتا اولین پارالمپیک بود که از حمایت های جهانی برخوردار شد. سوارکاری، قایق رانی و ویلچر راگی رشته های ورزشی جدید این دوره از مسابقات بودند. در این پارالمپیک رکوردهای جدیدی از نظر تعداد شرکت کننده و بهترین برنامه ریزی های جهانی تجربه شد و ۲۶۹ رکورد جدید در مسابقات به ثبت رسید. در این دوره از مسابقات ۱۰۴ کشور با حضور ۳۲۵۹ ورزشکار (۲۴۶۹ مرد و ۷۹۰ زن) در ۱۹ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. ایران در این دوره با ۳۰ ورزشکار در رشته های دو و میدانی، وزنه برداری، تیراندازی و والیبال نشست با کسب ۹ مدال طلا، ۵ نقره و ۳ برنز به مقام بیستم مسابقات دست یافت. ورزشکاران کشورهای ایالات متحده، استرالیا و آلمان بیشترین مدال های این دوره را کسب کردند.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۹۶، آتلانتا (ایالات متحده)

لوگوی پارالمپیک ۱۹۹۲، بارسلونا (اسپانیا)

آتلانتا (ایالات متحده) - ۱۹۹۶

عملکرد خوب اسپانیا در برگزاری پارالمپیک بارسلون، انتظارات را بالا برد. چهار سال پس از آن، متأسفانه کمیته پارالمپیک کمک اندکی را در مقایسه با المپیک آتلانتا دریافت کرد و ورزشکاران در مورد امکانات رفاهی و حمل و نقل در دهکده المپیک گلایه داشتند. آتلانتا اولین پارالمپیک بود که از حمایت‌های جهانی برخوردار شد. سوارکاری، قایقرانی و ویلچر راگی رشته‌های ورزشی جدید این دوره از مسابقات بودند. در این پارالمپیک رکوردهای جدیدی از نظر تعداد شرکت کننده و بهترین برنامه‌ریزی‌های جهانی تجربه شد و ۲۶۹ رکورد جدید در مسابقات به ثبت رسید. در این دوره از مسابقات ۱۰۴ کشور با حضور ۳۲۵۹ ورزشکار (۲۴۶۹ مرد و ۷۹۰ زن) در ۱۹ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. ایران در این دوره با ۳۰ ورزشکار در رشته‌های دو و میدانی، وزنه‌برداری، تیراندازی و والیبال نشسته با کسب ۹ مدال طلا، ۵ نقره و ۳ برنز به مقام بیستم مسابقات دست یافت. ورزشکاران کشورهای ایالات متحده، استرالیا و آلمان بیشترین مدال‌های این دوره را کسب کردند.

لوگوی پارالمپیک ۱۹۹۶، آتلانتا (ایالات متحده)

این دوره با حضور ۳۸۸۱ ورزشکار (۲۸۹۱ مرد و ۹۹۰ زن) از ۱۲۲ کشور در ۱۸ رشته ورزشی برگزار و بیش از ۳۰۰ رکورد جدید ثبت شد. راگبی با ویلچر، رشته جدید این دوره از مسابقات بود. بازی های پارالمپیک ۲۰۰۰ سیدنی از نظر سازمانی بسیار برجسته بود. در این دوره حدود ۲۳۰۰ رسانه این بازی ها را پوشش دادند. ایران در این دوره از مسابقات با ۴۰ ورزشکار در رشته های دو و میدانی، وزنه برداری، تیراندازی و والیبال نشسته شرکت داشت که با کسب ۱۲ مدال طلا، ۴ نقره و ۷ برنز در مجموع به مقام شانزدهم دست یافت. در این دوره بیشترین مدال را ورزشکاران کشورهای استرالیا، بریتانیا و کانادا کسب کردند و نکته جالب توجه عدم حضور ورزشکاران ایالات متحده در بین سه کشور برتر و مدال آور این دوره از مسابقات بود.

لوگوی پارالمپیک ۲۰۰۰، سیدنی (استرالیا)

آتن (یونان) - ۲۰۰۴

در مراسم افتتاحیه این دوره بازی های پارالمپیک، از آرم جدید کمیته بین المللی پارالمپیک (IPC) رونمایی شد. در این دوره ۳۸۰۸ ورزشکار (۲۶۴۳ مرد و ۱۱۶۵ زن) از ۱۳۶ کشور در ۱۹ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. ۴۴۸ رکورد جدید نیز به ثبت رسید. در این دوره دو رشته والیبال نشسته زنان و جودو زنان به بازی های پارالمپیک اضافه شد. ایران با ۸۹ ورزشکار در رشته های تیر و کمان، دو و میدانی، دوچرخه سواری، فوتبال هفت نفره، جودو، تیراندازی، تنیس روی میز،

لوگوی پارالمپیک ۲۰۰۰، سیدنی (استرالیا)

والیبال نشسته و بسکتبال با ویلچر شرکت داشت که با کسب ۷ مدال طلا، ۳ نقره و ۱۳ برنز در مکان بیست و سوم جهان قرار گرفت؛ کشورهای چین، بریتانیا و کانادا از نظر کسب مدال به ترتیب، به مقام اول تا سوم دست یافتند.

لوگوی پارالمپیک ۲۰۰۴، آتن (یونان)

پکن (چین) - ۲۰۰۸

این دوره از رقابت ها به میزبانی چین بود؛ مانند بازی های المپیک پکن، مسابقات رشته سوارکاری در هنگ کنگ و مسابقات رشته قایق رانی بادبانی در چینگ دائو برگزار شد. شعار این مسابقات «یک جهان، یک رؤیا» بود. حضور ۳۹۵۱ ورزشکار (۲۵۶۸ مرد و ۱۳۸۳ زن) از ۱۴۸ کشور دنیا در ۲۰ رشته ورزشی، این رویداد را به بزرگ ترین پارالمپیک برگزار شده، تبدیل کرد. کشورهای برونودی، گرجستان، مونته نگرو، هائیتی و گابون برای اولین بار در بازی های پارالمپیک تابستانی شرکت کردند؛ همچنین رشته ورزشی قایقرانی برای اولین بار برگزار شد. در این دوره از مسابقات پارالمپیک، ۳۳۹ رکورد جدید به ثبت رسید. ایران با ۷۲ ورزشکار شرکت کرد که در پایان با کسب ۵ مدال طلا، ۶ نقره و ۳ برنز به مقام بیست و دوم جهان دست یافت. ورزشکاران چین، بریتانیا و ایالات متحده بیشتر مدال ها را از آن خود کردند.

لوگوی پارالمپیک ۲۰۰۴، آتن (یونان)

لوگوی پارالمپیک ۲۰۰۸، پکن (چین)

لندن (انگلیس) - ۲۰۱۲

محققان انگلیسی معتقدند که بازی های پارالمپیک لندن تأثیر قابل توجهی بر جامعه بریتانیا گذاشته است. مطالعات انجام گرفته در این زمینه بیانگر تغییر نگرش مردم انگلیس نسبت به افراد معلول است. در این دوره از مسابقات ۴۲۳۷ ورزشکار (۲۷۳۶ مرد و ۱۵۰۱ زن) از ۱۶۴ کشور در ۲۰ رشته ورزشی به رقابت پرداختند. در این دوره ۳۱۴ رکورد جدید به ثبت رسید. ۷۹ ورزشکار ایرانی با کسب ۲۴ مدال (۱۰ طلا، ۷ نقره و ۷ برنز) در مجموع به مقام یازدهم پارالمپیک دست یافتند که بهترین نتیجه ایران در پارالمپیک بود. در پایان این دوره از مسابقات کشورهای چین، روسیه و بریتانیا بیشترین مدال ها را کسب کردند.

لوگوی پارالمپیک ۲۰۱۲، لندن (انگلستان)

ریو (برزیل) - ۲۰۱۶

پانزدهمین دوره مسابقات پارالمپیک در تابستان ۲۰۱۶ به میزبانی کشور برزیل

لوگوی پارالمپیک ۲۰۰۸، پکن (چین)

لوگوی پارالمپیک ۲۰۱۲، لندن (انگلستان)

و در شهر ریو برگزار خواهد شد. این مسابقات در ۲۲ رشته (تیر و کمان، دو و میدانی، بوچیا، کانو (قایقرانی)، دوچرخه سواری، سوارکاری، فوتبال پنج نفره، فوتبال هفت نفره، گلبال، جودو، وزنه برداری، روئینگ (پاروزنی)، قایقرانی بادبانی، تیراندازی، شنا، تنیس روی میز، تری اتلون (سه گانه)، والیبال نشسته، بسکتبال با ویلچر، شمشیربازی با ویلچر، راگبی با ویلچر، تنیس با ویلچر برگزار می شود.

طبق اعلام مسئولین برگزار کننده پارالمپیک، در این دوره از مسابقات، ۴۳۵۰ ورزشکار (۲۶۵۹ مرد و ۱۶۹۱ زن) شرکت خواهند کرد. بیشترین ورزشکار در رشته دو و میدانی با ۱۱۰۰ نفر (۶۶۰ مرد و ۴۴۰ ورزشکار زن) و کمترین ورزشکار، در رشته تری اتلون است که ۶۰ ورزشکار (۳۰ مرد و ۳۰ زن) مجوز حضور در این رقابت ها را خواهند داشت. هر چند تا شروع مسابقات جدول رشته های ورزشی و تعداد ورزشکاران برای حضور در مسابقات تغییر خواهد کرد. بر اساس برنامه کمیته برگزار کننده پارالمپیک ریو، در این دوره ۵۲۸ مراسم توزیع مدال برگزار می شود که رشته دو و میدانی با ۱۷۷ و شنا با ۱۵۲ آیین توزیع مدال بیشترین آمار مدال ها را به خود اختصاص خواهند داد. (۱)

لوگوی پارالمپیک ۲۰۱۶، ریو (برزیل)

پایان و نتیجه

سازمان ورزشی متصدی امور ورزشی معلولان در کشورهای مختلف، دستاوردها و تجارب هر یک از کشورهایی که برگزار کننده بازی ها بوده اند را اخذ کرده و پس از

لوگوی پارالمپیک ۲۰۱۶، ریو (برزیل)

ص: ۶۳

بومی سازی در اختیار معلولان کشورشان قرار داده اند. امید است سازمان های ورزشی متصدی امور ورزشی معلولان ایران هم، این تجارب را اخذ کرده و به روش های مختلف در اختیار معلولان گذاشته و در ارتقای مهارت های آنها کوشا باشند. معلولان ایران از نظر آموزشی و از منظر انتقال دستاوردهای جهانی در مضیقه و محدودیت اند. در گفت و گو با اعضای تیم های ملی معلولان، بیش از حمایت مالی، خواهان پشتیبانی فرهنگی و علمی و تجربی و نیز تبلیغاتی بودند.

اشاره

در ورزش معلولان باید بین اهداف عمومی و اهداف اختصاصی (مختص معلولیت) تفاوت گذاشت. اهداف عمومی برای معلولان و غیر معلولان اصول اولیه را برای برنامه ریزی و انجام ورزش فراهم می سازد. اهداف عمومی ورزش با معلولان همان اهدافی است که در ورزش با غیر معلولان نیز دنبال می شود که عبارت اند از اهداف فیزیولوژیکی - مهارتی، ذهنی - روانی و اجتماعی.

اهداف عمومی آموزشی در زمینه فیزیولوژیکی و مهارتی را می توان به صورت زیر تقسیم بندی کرد:

- آمادگی جسمانی، بدنسازی (شامل: قدرت، استقامت، انعطاف پذیری و غیره)؛

- آموزش مهارت ها؛

- به کارگیری مهارت ها و بروز بازدهی ها.

اما اهداف اختصاصی ورزش با معلولان با توجه به سطح آسیب دیدگی ها، خصوصیات معلول و یا بالعکس سطح توانایی های او مشخص می شود.

باید توجه داشت که این اهداف را نمی توان به صورت مجزا از یکدیگر مورد توجه قرار داد بلکه باید به طور پیوسته به هم مدنظر قرار گیرند، اما این اهداف در ورزش با معلولان در درجه نخست با توجه به نوع معلولیت و در مرحله بعدی با توجه به نوع ورزش مشخص می شود.

آمادگی جسمانی یا بدنسازی

آمادگی جسمانی مناسب، شرط اولیه برای فراگیری مهارت های ورزشی و به کارگیری آن مهارت ها در موقعیت های مختلف است. به وسیله تمرینات مناسب و با هدف می توان عناصری از قبیل قدرت، سرعت، استقامت و چابکی را تکامل داد. در ورزش معلولان، بدنسازی در چارچوب اهدافی قرار می گیرد که در آن سعی می شود، کمبودها و ضعف های تکاملی موجود را برطرف و جبران کنند.

با کمک تمرینات بدنی با وسیله یا بدون وسیله، معلولان به ضعف ها و

کمبودهای خود بهتر پی می برند و امکان برطرف کردن و جبران آنها را به دست می آورند. گذشته از آن، این امکان فراهم می شود که آنها به اثر تمرینات بدنی بر روی ارگانسیم خود پی برده و سطح توانایی ها و بازدهی خودشان را دریابند. به طور کلی می توان گفت تمرینات بدنی هدف دار می تواند برای معلولان اثرات زیر را داشته باشد:

- انبساط و شل کردن عضلات (جلوگیری از اسپاسم)؛

- تحرک پذیری مفاصل؛

- بهبود انعطاف پذیری عضلات؛

- افزایش قدرت عضلانی؛

- بالا رفتن توانایی و کارایی ارگان های داخلی.

وظیفه مربی یا معلم ورزش انتخاب تمرینات با توجه به سطح توانایی ها و درجه پیشرفت معلولان و اجرای آنها با فشار مناسب است. در برنامه تمرینی معلولان باید تمرینات استقامتی منظم وجود داشته باشد زیرا اغلب آنها به خاطر معلولیتشان دچار کمبود حرکتی هستند. تمرینات استقامتی سیستماتیک باعث افزایش توانایی و بازدهی سیستم قلبی - عروقی و بهبودی کار دستگاه تنفسی می شود.

مهارت افزایی

هدف از بدنسازی این است که با استفاده از تمرینات بدنی مخصوص، بهبود آمادگی جسمانی به دست آید. در آموزش مهارت ها، یادگیری طریقه انجام حرکت مدنظر است. معلول از طریق انجام وظایف تمرینی ضابطه مند، مهارت های حرکتی عمومی و اختصاصی را فرا می گیرد. او می آموزد بین تکنیک های اولیه تفاوت قائل شود، آنها را در موقعیت های مختلف به کار گرفته، افزایش داده و تنوع بخشد. به این وسیله است که او به طرف بازی ها و رشته های ورزشی سوق پیدا می کند. معلول می تواند از طریق به کارگیری صحیح و اصولی این مهارت ها و نیز با استفاده کامل از وسایل کمکی (پروتز دست یا پروتز پا، و ویلچر و ...) تجربیات حرکتی مختلفی به دست آورد که به نوبه خود باعث می شوند رفتار حرکتی اش به طور مناسبی تغییر پیدا کند. فراگیری هر یک از مهارت های حرکتی به طور مثال در دو و

میدانی، ژیمناستیک، شنا و غیره علاوه بر بهبود عناصر فیزیولوژیکی باعث افزایش روند تکاملی هماهنگی یعنی انجام ریتمیک و اقتصادی حرکات آموخته شده و صرف انرژی کمتر می شوند.

اهداف و وظایف عمومی

با توجه به تجارب به دست آمده، اهداف و وظایف عمومی ورزش معلولان، به صورت زیر بیان می شود:

- پیشگیری از تشدید معلولیت ها و کمک به توانبخشی آنها؛

- کمک در به دست آوردن دوباره توانایی های بدنی.

طبق مقررات، افرادی که در ورزش معلولان شرکت می کنند افرادی هستند که به خاطر معلولیت خود باید دائماً تحت مراقبت های پزشکی و تعلیم و تربیتی مخصوص قرار داشته باشند. ورزش معلولان باعث حفظ توانایی های باقیمانده و افزایش بازدهی می شود. ورزش معلولان باید باعث شود که خلاقیت های شخص افزایش یابد تا اثر مثبت آن در شخصیت انفرادی و زندگی شغلی و اجتماعی او نمایان شود.

همواره توصیه می شود که ورزش معلولان در گروه انجام شود، زیرا توانایی همکاری گروهی معلول شرط اساسی برای شرکت او در ورزش های گروهی است. شرکت در ورزش های گروهی می تواند کمک بزرگی برای معلولانی باشد که به سختی قادر به شرکت در فعالیت های گروهی و اجتماعی هستند.

در ورزش معلولان فقط افرادی که دارای نوعی معلولیت عملکردی مشخص بوده و نیازمند مراقبت های دائمی پزشکی هستند، می توانند شرکت کنند. ضمن اینکه تحت تدابیر تعلیم و تربیتی مخصوصی نیز قرار می گیرند. بنابراین باید کلیه افرادی که دارای این شرایط نیستند را از شرکت در ورزش معلولان منع کرد. اگر این اصل را مثبت در نظر بگیریم، آن عده از معلولانی که فاقد این شرایط هستند باید در ورزش افراد غیر معلول شرکت کنند. هدف این است که افراد معلولی هم که قادر هستند در ورزش غیر معلولان شرکت کنند در زندگی اجتماعی سهیم شوند و از منزوی شدن آنها جلوگیری به عمل آید. بنابراین ورزش معلولان فقط به آن گروه از

معلولان اختصاص دارد که معلولیت آنها مراقبت های پزشکی دائمی طلب می کند یا نیاز به اتخاذ تدابیر آموزشی و یادگیری مخصوصی دارد.

در اینجا دوباره بر اصل نگهداری و افزایش توانایی های بازدهی تأکید می شود در حالی که هدف دیگر آن است که در هر حال باید از بدتر شدن شرایط جسمی و روحی - روانی معلول که ممکن است به خاطر صدمات ثانوی به وجود آیند جلوگیری کرد. شخص معلول باید از طریق تدابیر شخصی، خود به این امر مهم کمک کند.

بالاخره باید گفت که اهداف عمومی ورزش معلولان از چارچوب فعالیت های ورزشی صرف، فراتر می رود. هدف ورزش معلولان این است که اعتماد به نفس و حس مفید بودن را در معلولان تکامل بخشید و یا به وجود آورد. از طریق به دست آوردن تجربیات اجتماعی در چارچوب فعالیت های ورزشی گروهی، روند اجتماعی شدن شخص معلول سرعت می گیرد و امکان شرکت آسان وی در اجتماع (۱).

بیشتر فراهم شده و نیز از منزوی شدن او نیز جلوگیری به عمل می آید. اگر ورزش معلولان قادر شود از این طریق بر روی شخصیت معلول تأثیر بگذارد، این موضوع تأثیر مثبتی نیز روی خانواده و زندگی شغلی او خواهد گذاشت. بنابراین ورزش معلولان دارای یک وظیفه اجتماعی مهم نیز هست.

اهداف و وظایف اختصاصی

اشاره

با توجه به اصول اولیه ورزش و نیز اهداف عمومی آن، می توان به اهداف و وظایف اختصاصی ورزش معلولان پی برد و آنها را تکامل بخشید. در حالی که در قسمت اول به شرایط عمومی توجه می شود، در مورد اهداف و وظایف اختصاصی، عامل معلولیت و اثرات جسمی و روحی - روانی آن نیز تعیین کننده هستند. در اینجا ما به تقسیم بندی نسبتاً کلی که در مورد انواع معلولیت ها وجود دارد، توجه می کنیم.

در موقعیت های مختلف معلم یا مربی ورزش می تواند در گروه های ورزشی با

ص: ۶۸

توجه به نوع آسیب دیدگی، در هر مورد به طور مجزا اهداف و وظایف دیگری را مدنظر قرار دهد. در این جا لازم است از اصل تفاوت های فردی بحث شود.

بالاخره هر دو نفر شرایط و ویژگی های یکسان ندارند، مخصوصاً در معلولین تفاوت های مربوط به آسیب ها و معلولیت ها و اختلالات، تمایزات آنان را مضاعف کرده است. بنابراین مربیان نباید برای همه یک راه کار و یک نسخه اعمال کنند. بلکه لازم است با بررسی دقیق، اقتضائات، توانایی ها و نیز مشکلات جسمی و روحی هر فرد را سنجیده و برای ورزش هر فرد یک نسخه ویژه توصیه کنند.

اصول پزشکی

در هنگام ورزش با معلولان باید نکاتی را به شرح زیر که از نظر پزشکی دارای اهمیت زیادی هستند، مدنظر داشت.

* ورزش معلولان یک تدبیر توانبخشی است؛

* ورزش معلولان یک نوع حرکت درمانی فعال برای هر سنی به عنوان نوعی فیزیوتراپی است؛

* ورزش معلولان یک مکمل ایده آل برای هر نوع فیزیوتراپی است؛

* اصولاً هیچ نوعی معلولیتی وجود ندارد که شخص را از پرداختن به ورزش منع کند مگر آنکه پزشک متخصصی معلول ویژه ای را از پرداختن به ورزش خاصی منع کند؛

* درباره شرکت معلول در هر رشته ورزشی باید پزشک و مربی ورزش معلولان با مشورت یکدیگر تصمیم بگیرند؛

* قبل از شرکت شخص معلول در فعالیت های ورزشی حتماً باید معاینات دقیق پزشکی به عمل آید؛

* همواره باید همکاری نزدیک و تنگاتنگ بین پزشک و مربی ورزش وجود داشته باشد؛

* رشته ها و بازی های ورزشی را باید با توجه به سن و نوع معلولیت انتخاب کرد؛

* درباره انتخاب رشته ورزشی نباید به ناتوانی های معلول توجه داشت بلکه باید توجه کرد که او دارای چه توانایی هایی است؛

* فشاری که به معلول وارد می شود باید با توجه به سطح توانایی ها و شرایط

انفرادی او باشد. در اینجا توجه به این اصل کلی دارای اهمیت زیاد است که می گوید: تمرین قوی می کند، هیچ تمرینی ضعیف نمی کند، تمرین بیش از حد ضرر می رساند و تمرین منظم سالم می سازد.

این ده اصل و قاعده لازم است در ورزش هر فرد دارای معلولیت، اساس هر نوع برنامه ریزی و اقدام باشد.

خلاصه اینکه مسائل زیاد و متنوعی در هنگام ورزش معلولان وجود دارد که ایجاب می کند با دقت و با حوصله برنامه ریزی و اقدام شود. اصول و قواعدی که لازم است مبنا و اساس اقدامات قرار داد عبارت اند از:

* مطابقت داشتن ورزش با نوع معلولیت

* مفید بودن در عمل

* اقتصادی بودن

* به کارگیری تدابیر آموزشی و روش های یادگیری مخصوص

* به کارگیری تکنیک های تمرینی مخصوص

همه تصمیم گیران و مربیان در عرصه ورزش معلولان پیش از هر اقدامی لازم است پنج اصل فوق، اساس کار باشد.

ورزش تفریحی در اوقات فراغت

اشاره

بنا بر آمار سازمان بهداشت جهانی وابسته به سازمان ملل متحد، حدود ۱۰ درصد انسان ها در سراسر دنیا به نوعی معلول هستند. تعریفی که امروزه سازمان بهداشت جهانی از معلولیت دارد، بسیار گسترده تر از گذشته است و تنها شامل کسانی که معلولیت های آشکار دارند، نمی شود.

این قشر عظیم از انسان ها، مانند افراد غیر معلول، حق حیات، کار، خانواده، تفریحات سالم و تحصیل دارند. بر اساس قطعنامه ۹۶/۴۸ مجمع عمومی سازمان ملل که در ۲۰ دسامبر ۱۹۹۳ به تصویب رسیده، همه کشورها موظف اند تدابیری اتخاذ کنند که جامعه با موقعیت معلولان، حقوق، نیازها، توانایی ها و نقش آنان هرچه بیشتر آشنا شود.

بنا بر مواد مختلف این قطعنامه باید کلیه امکانات به منظور شناساندن معلولان

به عنوان جزئی از جامعه که حقوق یکسانی با افراد غیر معلول دارند، به کار گرفته شود. به منظور پی بردن به اهمیت اوقات فراغت و ورزش های تفریحی برای معلولان، آنچه در این قطعنامه درباره فرهنگ، اوقات فراغت و ورزش معلولان آمده است، به اختصار بیان می شود.

ماده ۱۰: فعالیت های فرهنگی: تمامی کشورها موظف اند به معلولان کمک کنند که در فعالیت های هنری شرکت کنند و توانایی های آنان به کار گرفته شود.

بند ۱: کشورها باید امکاناتی را برای معلولان فراهم کنند که آنان بتوانند از خلاقیت ها و توانایی های هنری و ذهنی خود نه تنها به منظور منافع شخصی، بلکه در راه منافع همگانی (اجتماعی) استفاده کنند. مثال هایی برای این گونه فعالیت ها عبارت اند از موسیقی، تئاتر، نویسندگی، طراحی، هنرهای تزئینی و ... این امور در کشورهای در حال توسعه به ویژه در زمینه هنرهای بومی و محلی مانند تئاتر عروسکی، نقالی و ... اهمیت فراوان دارد.

بند ۲: کشورها موظف اند تأسیسات و امکانات مناسبی مانند سالن های تئاتر، سینما، کتابخانه، موزه و غیره. که به آسانی در دسترس معلولان باشد، برای آنان بسازند.

بند ۳: کشورها باید در راه تکامل و به وجود آوردن روش های خاص گام بردارند تا امکان استفاده مناسب از کتاب ها، فیلم ها، تئاترها و دیگر امور هنری برای همه معلولان فراهم شود.

ماده ۱۱: اوقات فراغت و ورزش: همه کشورها موظف اند تدابیری در پیش گیرند تا معلولان بخت یکسانی با غیر معلولان برای گذران مناسب اوقات فراغت و به ویژه فعالیت های ورزشی داشته باشند.

بند ۱: کشورها موظف اند تأسیسات رفاهی مانند هتل ها، سواحل دریا، فضاها و سالن های ورزشی مخصوص، اردوگاه های تفریحی و ... برای معلولان بسازند یا تأسیسات موجود را به نحوی تجهیز کنند که معلولان به آسانی بتوانند از آنها استفاده کنند. گذشته از آن، ضروری است که برای این گونه مکان ها و تأسیسات، کارکنان مناسب آموزش داده شوند و اطلاعات مناسب در اختیار معلولان قرار داده شود.

بند ۲: مراکز جهانگردی و شرکت های گردشگری، هتل ها، سازمان ها و ارگان های داوطلب که در زمینه فعالیت های اوقات فراغت و وظیفه ای به عهده دارند، باید خدمات خود را به نحوی ارائه دهند که با شرایط و نیازهای معلولان همخوانی داشته باشد و امکان حداکثر استفاده از آنها را برای معلولان فراهم سازد. به این دلیل آموزش و تربیت کارکنان متخصص نیز از ضروریات است.

بند ۳: سازمان های ورزشی باید همه سعی و کوشش خود را به کار گیرند تا امکان شرکت معلولان در فعالیت های ورزشی فراهم آید. گاهی تنها امکان دسترسی آسان تر به تأسیسات و مکان های ورزشی کفایت می کند تا معلولان به شرکت در فعالیت های ورزشی تشویق شوند. البته گاهی نیز لازم است تأسیسات و مکان های ورزشی مخصوص برای آنان ساخته شود. همچنین دولت ها موظف اند امکان شرکت ورزشکاران معلول را در مسابقات داخلی و خارجی فراهم سازند و از آن پشتیبانی کنند.

بند ۴: معلولان شرکت کننده در فعالیت های ورزشی، باید امکان تمرین و آموزش را همانند افراد غیر معلول و با همان کیفیت داشته باشند.

بند ۵: همه سازمان های وابسته به اوقات فراغت و ورزش کشورها، موظف اند سازمان ها و ارگان هایی که در زمینه اوقات فراغت و ورزش معلولان فعالیت دارند، کمک کنند و از خدمات آنها پشتیبانی به عمل آورند.

نگاهی دوباره به مطالب بالا- که تنها قسمتی از قطعنامه سازمان ملل متحد درباره وظایف دولت ها نسبت به معلولان است، نشان از اهمیت توجه به مسائل مربوط به این قشر از جامعه دارد. خوشبختانه دیدگاه ها درباره معلولان و اینکه آنان نیز با دیگر افراد (غیر معلولان) حقوق یکسانی دارند، رفته رفته در جامعه ما نیز رو به بهبود است. با فرهنگ سازی مناسبی که توسط رسانه ها در حال اجراست، هر روز افراد بیشتری به این موضوع پی می برند که به جای ترحم نسبت به معلولان باید آنها را درک کرد. یکی از ضروریات در زمینه درک معلولان، آشنایی با محدودیت های آنان و تلاش در برطرف کردن مشکلاتی است که معلولان در اثر این محدودیت ها دچارشان می شوند.

نیاز معلولان به تفریح سالم و ورزش تفریحی

نیازهای معلولان در زمینه تفریحات سالم و ورزش های تفریحی که با توجه به آنها، اهداف دست اندرکاران و مسئولان مشخص می شود، عبارت اند از:

۱- تجدید قوا و انبساط خاطر

۱-۱- استراحت، سلامت و شادابی؛

۱-۲- آرامش؛

۱-۳- فعالیت هایی که موجب سلامت و یا حفظ و نگهداری آن می شوند.

۲- تعادل و جبران

۲-۱- نیاز به جبران، توازن، سپری کردن اوقات فراغت و لذت بردن؛

۲-۲- جبران سرخوردگی ها و کمبودها.

۳- آموزش و تکامل

۳-۱- نیاز به آشنایی با علوم و فنون جدید، آموزش و تکامل خود؛

۳-۲- آزادی عمل در پرداختن به تفریحات سالم و ورزش های تفریحی

۳-۳- تکامل اجتماعی.

۴- درک خود

۴-۱- نیاز به آرامش، وقت آزاد و درک خود؛

۴-۲- اندیشیدن به خود؛

۴-۳- عبادت و تعمق در خالق جهان.

۵- برقراری ارتباط و پیدا کردن هم صحبت

۵-۱- نیاز به کسب اطلاعات، برقراری ارتباط با دیگران و هم صحبتی؛

۵-۲- تبادل اطلاعات؛

۵-۳- ابراز نیازهای شخصی به دیگران؛

۵-۴- درک احساسات و دیدگاه های دیگران.

۶- شرکت در اجتماع

۶-۱- نیاز به بودن با دیگران و تشکیل گروه و عضویت در آن؛

۶-۲- عضویت در سازمان ها و انجمن های ورزشی؛

۶-۳- رشد در اجتماع؛

ص: ۷۳

۶-۴- ابراز وجود در اجتماع؛

۶-۵- شرکت در فعالیت های اجتماعی؛

۶-۶- استفاده از حق تعیین سرنوشت.

۷- رشد خلاقیت ها و نشان دادن آن

۷-۱- نیاز به رشد خلاقیت ها و بروز آنها؛

۷-۲- شرکت در فعالیت های ورزشی متنوع؛

۷-۳- فراگیری و آموزش مهارت های ورزشی.

اهداف اختصاصی در تفریحات سالم و ورزش های تفریحی

از مهم ترین اهداف در برنامه ریزی تفریحات سالم و ورزش های تفریحی معلولان از یک طرف جبران و برطرف ساختن موانعی است که به احتمال زیاد موجب جلوگیری از شرکت آنان در فعالیت های اجتماعی از جمله در فعالیت های ورزشی می شود، و از طرف دیگر به وجود آوردن شرایط محیطی و اجتماعی مناسب است تا از پیش داوری ها و تبعیضات نسبت به آنان جلوگیری شود. به این دلیل باید همواره شرایط انفرادی و نیز موقعیت هر معلول را به طور کامل شناخت و با توجه به آن تصمیم گیری کرد. توجه به موارد زیر راهگشا خواهد بود:

۱- جلوگیری از انزوای معلول

۲- تکامل شخصیتی

۱-۲- سعی در توسعه تجربیات و افق دید معلول؛

۲-۲- بیداری علایق؛

۲-۳- کمک به استقلال و تقویت حس اعتماد به نفس.

۳- استراحت و بازسازی

۱-۳- بازسازی و جایگزین کردن نیروهای به کار گرفته شده؛

۲-۳- جبران فعالیت های یکنواخت و خسته کننده ای که در محیط آموزشی و یا شغلی انجام می شوند.

۴- کمک به سپری کردن اوقات فراغت با تفریحات سالم و ورزش های تفریحی

۴-۱- معرفی فعالیت های مفید در اوقات فراغت؛

ص: ۷۴

۲-۴- آشنایی با امکانات مختلف وابسته به اوقات فراغت؛

۳-۴- کمک به انتخاب مناسب فعالیت های فراغتی به خصوص ورزش های تفریحی از میان امکانات مختلف و زیاد.

۵- توسعه آموزش

۱-۵- توسعه و استحکام دانستنی ها و توانایی ها؛

۲-۵- آموزش رفتار اجتماعی؛

۳-۵- کمک به حل مشکلات.

۶- برداشتن بار از دوش خانواده

با شرکت در اردوهای تفریحی، ورزشی می توان مدتی معلول را از خانواده جدا کرد و به این ترتیب برای اعضای دیگر خانواده، آسایش به ارمغان آورد.

۷- به وجود آوردن شرایط یکسان برای معلولان و غیر معلولان برای سپری کردن اوقات فراغت به ویژه با ورزش های تفریحی

۸- به وجود آوردن شرایط مدیریتی و تجهیزاتی به منظور شرکت راحت معلولان در فعالیت های تفریحی به خصوص ورزش های تفریحی

۹- در اختیار قرار دادن امکانات مناسب مانند وسیله حمل و نقل مناسب، تجهیزات و تأسیساتی که معلولان بتوانند به سهولت با آنها رفت و آمد کنند.

۱۰- کمک به معلولان تا آنها بتوانند علایق، سلايق و رؤیاهای خود را در مورد تفریحات سالم و ورزش های تفریحی بیان کرده و عملی سازند.

ساده و انجام پذیری بازی ها

در انتخاب بازی های ورزشی برای معلولان باید به توانایی های اولیه و پایه ای آنها مانند توانایی نشستن، سرخوردن، ایستادن، راه رفتن، دویدن، گرفتن (به طور مثال گرفتن راکت تنیس روی میز در دست)، غل دادن، پرتاب کردن، دربیبل و غیره توجه کافی کرد. به منظور آشناسازی معلولان با بازی های با یار و گروهی، می توان از بازی های کوچک استفاده کرد. از آنجا که برای بازی های مهارتی پایه، نیازی به فضای وسیع نیست می توان بازی ها را در هر مکانی ترتیب داد. در زمین بازی، کلاس درس، در سالن ورزشی، در هر نوع اتاق و حتی در راهرو، وسیله های بازی هم نسبتاً ساده و ارزان است مثلاً چند توپ، جعبه

گوی های پلاستیکی، اکثر این وسایل را می توان به راحتی ساخت یا از هر جایی تهیه کرد.

برای هماهنگی با محدودیت های بازیکنان معلول شاید لازم شود تمام یا قسمتی از بازی یا ورزش های متداول (ورزش هایی که غیر معلولان به آنها می پردازند) را تعدیل و اصلاح کرد. بازی ها را می توان به طور کلی با یک یا چند طریق و به صورت زیر اصلاح و تعدیل کرد:

۱- جایگزین کردن راه رفتن به جای لی لی کردن یا دویدن؛

۲- نشستن یا دراز کشیدن به جای ایستادن؛

۳- کم کردن فاصله ها؛

۴- آهسته کردن و کوتاه کردن گام ها؛

۵- بیشتر کردن میزان استراحت ها در حین بازی؛

۶- ساده کردن الگوهای حرکتی؛

۷- ارائه راهنمایی های شفاهی و حرکتی در حین بازی.

این که کدام یک از تغییرات فوق مورد استفاده قرار گیرد، بدون شک به شرایط فرد معلول بستگی خواهد داشت. در مواردی که محدودیت استفاده از دست ها و پاها وجود داشته باشد، امکان دارد در نوع حرکت هایی که در بازی وجود دارد و یا میزان آنها تعدیل صورت گیرد. (۱)

ص: ۷۶

۱- اهداف، وظایف و اصول ورزش معلولان، ص ۱۰-۳۳.

فصل دوم: تاریخ تحولات ورزش معلولیتی در ایران

اشاره

ص: ۷۷

اولین حضور معلولین ایران به صورت گروهی در عرصه های جهانی مربوط به سال ۱۳۳۶ است. در این سال گروهی از ناشنوایان به ایتالیا برای شرکت در بازی های المپیک اعزام شدند. اما اطلاعات دقیق تر درباره اینکه از چه زمانی معلولان به پارالمپیک راه یافتند، و در چه رشته هایی فعالیت خود را شروع و ادامه دادند، در دست نیست. در مورد تیم بسکتبال با ویلچر در ایران و تیم ملی بسکتبال بانوان با ویلچر در ایران، چون امکان پیدا کردیم با اعضای این تیم ملاقات کنیم و به روش پرسشنامه و مصاحبه از آنها اطلاعات بگیریم، دانسته های کافی از آنان در اختیار داریم. اما اسناد و مدارک از رشته ها، تیم ها و رخدادهای ورزشی معلولین در ایران بسیار اندک و در مواردی صفر است. و تلاش کردیم از اطلاعات عرضه شده در گفت و گوها مطالبی را به دست آوریم از کسانی که اطلاعات کافی درباره ورزش های معلولین ایران دارند خواهش می کنیم با ما تماس بگیرند یا اطلاعات خود را نوشته و برای ما بفرستند.

شروع ورزش در ناشنوایان و نابینایان به سال های نخست روی کار آمدن دولت پهلوی است در اینجا تلاش کرده ام بر اساس اسناد و مدارک موجود شروع هر یک از اقشار معلولین مثل ناشنوایان و نابینایان را بررسی کنم. سپس تحولات در هر یک را رصد و گزارش نمایم:

اسناد و مدارک

متأسفانه اسناد و مدارک درباره تاریخ تحولات گذشته ورزش معلولان ایران یا وجود ندارد و یا بسیار اندک است. در دوره های پیش از قاجاریه سندی یافت نشده است. به همین دلیل برخی منابع نوشته اند:

درباره تاریخچه ورزش معلولین در ایران اطلاعات مستند و معتبری در دست نیست؛ تنها اطلاعات موجود از نقل قول ها بیانگر این است که در دوره قاجار، اولین گروه از معلولینی که به شکل رسمی فعالیت های ورزشی را آغاز کردند، نابینایان بودند. در آن زمان معتقد بودند بهترین محیط ورزشی برای نابینایان زورخانه است؛ زیرا در آن محیط بود که آنها بدون ترس از صدمه دیدن اقدام به فعالیت جسمی در کنار تقویت روح و ذهن می کردند.^(۱)

اما به رغم جستجوی فراوان از ورزش معلولان در دوره قاجار هیچ سندی یافت نشد و از همه نخبگان و علاقه مندان به ورزش و معلولین استدعا داریم اگر سند و مدرکی در این زمینه سراغ دارند راهنمایی کنند. نیز در تاریخ زورخانه ها جستجو شد و سندی تاکنون یافت نشده است.

کریستوفل و ورزش

اما اولین اسنادی که پیدا کردیم مربوط به کریستوفل (۱۲۵۴-۱۳۳۴ش) و مدرسه کریستوفل در ایران و اصفهان است و در کتاب زندگی نامه ایشان جایی

ص: ۷۹

گفته شده که کریستوفل به ورزش نابینایان و ناشنوایان علاقه مند بود و آنان را تشویق به ورزش می کرد و مجموعه مدرسه کریستوفل که ده هزار متر بود دارای ورزشگاه بود. (۱) کریستوفل ۹۲ سال قبل یعنی ۱۳۰۴ش به تبریز رفت و در سال ۱۳۰۷ به اصفهان رفت و در ۱۳۰۸ش مدرسه بزرگی برای نابینایان و ناشنوایان و معلولان حرکتی تأسیس کرد. البته بعدها قلمرو کاری اش را فقط به نابینایان اختصاص داد. (۲)

بالاخره اولین اقدام مدرن در زمینه آموزش و ورزش را باید در مدرسه کریستوفل جستجو کرد. و قبل از آن در دوره قاجاریه به دلیل رونق زورخانه ها و ورزش های باستانی احتمالاً معلولان هم به این محل ها رفته و اقدام به ورزش می نموده اند. (۳)

ورزش ناشنوایان

ورزش ناشنوایان از ۱۳۳۴ در ایران شروع شد. چون مرحوم جبار باغچه بان با دقت و پشتکار و درایتی که داشت، آموزش و پرورش ناشنوایان را توسعه دهد و مدرسه مدرن در تهران برای ناشنوایان تأسیس کند و خلاصه با تلاش های او امور ناشنوایان پیشرفت خوبی پیدا کرد. در زندگی نامه مرحوم شهیدی چنین آمده است:

ناشنوایان ورزشکار به صورت پراکنده کار خود را انجام می دادند، به دلیل اینکه جای مشخصی نداشتند. در سال ۱۳۳۳ نامه ای از طرف سرتیپ ایزدیناه رئیس سازمان تربیت بدنی و پیشاهنگی ایران به تعدادی ناشنوا برای برگزاری جلسه ای جهت مشورت و تشکیل فدراسیون ورزشی کر و لال ها ارسال شد سرانجام در شهریور سال ۱۳۳۴، فدراسیون ورزشی کر و لال ها با کمک تیمسار سرلشگر گرزن تشکیل گردید. در اسفندماه سال ۱۳۵۲ نام فدراسیون ورزشی کر و لال های ایران به فدراسیون ورزش های ناشنوایان ایران تغییر کرد.

ص: ۸۰

۱- . کریستوفل خدمت به معلولان، ص ۱۵.

۲- . همان، ص ۱۰-۱۱.

۳- . ورزش معلولان، ص ۲۷.

این فدراسیون شروع به کار کرد و در سال ۱۳۳۵ طی نامه ای به انجمن تربیت بدنی آذربایجان در تبریز، خواستار اعزام یک گروه ورزشی به تبریز به سرپرستی آقای رضاقلی شهیدی شد. (۱)

ناشنوایان ایران برای اولین بار در هشتمین دوره المپیک ناشنوایان در سال ۱۳۳۶ شمسی (۱۹۵۷ میلادی) ایتالیا (میلان) شرکت کردند که عبارت اند از: آقایان: کریم رئیس نیا، امیرحسن قائم مقامی، سهراب ایلچی کبیر و منصور حاج قلی، رضا قلی شهیدی

اینان موفق شدند چهار مدال طلا دریافت کنند.

در مهرماه ۱۳۳۵ ثمینه باغچه بان مدیرعامل سازمان ملی رفاه ناشنوایان، رضا قلی شهیدی را به عنوان کارمند این سازمان، متخصص زبان اشاره، رابط ناشنوایان و رئیس انجمن خانواده های ناشنوایان معرفی شده است:

در سال ۱۹۶۱م ناشنوایان ورزشکار ایرانی در نهمین دوره «المپیک» کر و لال ها در فنلاند (هلسینکی) شرکت کردند و ایران در رشته کشتی آزاد به اخذ سه مدال طلا و یک مدال نقره و احراز مقام دوم در رشته کشتی فرهنگی به دریافت سه مدال نقره و یک مدال برنز و نیل به مقام سوم در جهان توفیق یافت.

در سال ۱۹۶۵م نیز ایران، در دهمین دوره المپیک که در آمریکا (واشنگتن) برگزار گردید، در رشته های کشتی، دوومیدانی و تنیس روی میز شرکت جست و در رشته کشتی آزاد و فرنگی به مقام دوم جهان دست یافت. در سال ۱۳۴۴ فرح همسر شاه ریاست عالی فدراسیون را بر عهده گرفت و موجب تحولاتی گردید.

در شهریورماه سال ۱۳۴۵ باشگاهی در خیابان شهباز - گوته، خریداری و به کر و لال ها اهدا شد. در سال ۱۹۶۹م در یوگسلاوی (بلگراد) یازدهمین دوره بازی های المپیک» کر و لال ها برگزار شد و ایران که در رشته کشتی، دوومیدانی و تنیس روی میز شرکت کننده داشت در رشته های کشتی و دو و میدانی موفق به اخذ چندین مدال طلا، نقره و برنز گردید. در سال ۱۳۵۰ تیم کشتی ایران راهی مسابقات جهانی ایتالیا شد که در هر دو رشته کشتی آزاد و فرنگی به مقام

ص: ۸۱

در سال ۱۹۷۳م ناشنویان ایران راهی دوازدهمین دوره المپیک کر و لال ها شدند که در سوئد (مالنمو) برگزار می شد. ایران در رشته کشتی، والیبال، دو و میدانی دختران و پسران، تنیس روی میز دختران و پسران شرکت کننده داشت که تیم کشتی ایران صاحب دو مدال طلا و برای نخستین بار تیم والیبال ایران مقام دوم المپیک را احراز کرد.

«فدراسیون» کر و لال های ایران در اسفندماه ۱۳۵۲ به «فدراسیون» ناشنویان ایران تغییر نام پیدا کرد. «فدراسیون» ناشنویان همه ساله نیز مسابقات دوستانه ای با کشورهای همسایه مانند شوروی، بلغارستان، ایتالیا برگزار کرده است.

مسابقات قهرمانی کشور، همه ساله در یکی از شهرستان ها برگزار می شود که هشتمین دوره آن در ۱۳۵۴ در خرم آباد برگزار شد. علاوه بر گسترش کوشش های ورزشی ناشنویان، این «فدراسیون» در تأمین رفاه ناشنویان از طریق کارایی و یارمندی های نقدی و جز آن گام هایی برمی دارد.

این فدراسیون از صفر کارش را شروع کرد و ظرف چند سال توسعه مطلوبی پیدا کرد. در همه این تحولات مرحوم شهیدی نقش اساسی داشت. رئیس سازمان تربیت بدنی در سال ۱۳۳۳ از شهیدی می خواهد فدراسیون ورزشی کر و لال ها را تشکیل دهد. (۱)

ورزش نابینایان

اولین مدرسه مخصوص نابینایان حدود سال ۱۳۴۰ در تهران تأسیس شد. هم زمان با بازگشایی مدارس از این دست در ایران، ورزش نابینایان و کم بینایان نیز تحت سرپرستی سازمان رفاه نابینایان شروع به فعالیت کرد. برنامه های این مرکز بیشتر جنبه تفریحی، اردویی و فوق برنامه از جمله تربیت بدنی را در برداشت. البته به نظر می رسد برنامه های تربیت بدنی در مدارس نابینایان به دلیل عوامل مختلف

ص: ۸۲

از جمله کمبود نیروی انسانی متخصص و امکانات و تجهیزات بسیار محدود بوده. هر چند در بیشتر منابع اشاره به انجام فعالیت هایی مانند مهارت های ورزشی، ژیمناستیک، کشتی، شنا، فوتبال، شطرنج، شודان، بدنسازی، وزنه برداری، آموزش صف بندی، رژه و آموزش اجرای هرم ورزشی در میان دانش آموزان دختر و پسر نابینا شده است.

در سال ۱۳۵۸ فدراسیون ورزش های معلولین ایران تأسیس و تحت نظارت سازمان تربیت بدنی فعالیت آن شروع شد؛ همچنین ورزش نابینایان تحت قالب کمیته ورزش نابینایان کشور از سال ۱۳۵۸ فعالیت خود را به سرپرستی فدراسیون تازه تأسیس معلولین آغاز کرد. رشته هایی که افراد نابینا به فعالیت پرداختند، گلبال، شطرنج، شنا، دو و میدانی، کشتی، وزنه برداری و شודان بود. اولین مسابقه ورزشی نابینایان به عنوان یک مسابقه بین استانی در رشته گلبال با حضور چهار تیم از سه استان اصفهان، لرستان، تهران برگزار شد. (۱)

تأسیس فدراسیون ورزشی معلولان

اشاره

در بسیاری اسناد که پس از انقلاب منتشر شده، آمده که پیش از انقلاب اسلامی معلولان فدراسیون ورزشی نداشتند و فدراسیون پس از پیروزی و مشخصاً در اواخر سال ۱۳۵۸ تأسیس شد. حتی در یک منبع چنین آمده است:

فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولین تا پیش از انقلاب اسلامی به صورت کمیته ای غیرفعال زیر نظر فدراسیون پزشکی بوده و فعالیت این کمیته صرفاً به شرکت مسئولین آن در گردهمایی های بین المللی محدود می شد و هیچ گونه فعالیت علمی در بین افراد معلول انجام نمی دادند. (۲)

اما این داوری ها و اظهارنظرها با واقعیت های تاریخی انطباق ندارد. با جستجو در مدارک ورزش معلولیتی پیدا کردم که در نامه ای رئیس سازمان تربیت بدنی و پیشاهنگی ایران سرتیپ دکتر ایزدپناه، به سید رضاقلی شهیدی در ۲۶ آبان ماه

ص: ۸۳

۱- ورزش معلولان، ص ۱۷.

۲- تاریخچه ورزش معلولین و جانبازان کشور، خبرگزاری مهر.

۱۳۳۳ نوشت، او را مأمور کرده تا فدراسیون ناشنوایان را تشکیل دهد. متن نامه این گونه است:

متن نامه سر تیپ دکتر ایزدپناه مشتمل بر چند نکته کلیدی است: ورزش در افراد دارای کر و لال توسعه پیدا کند و از نتایج ورزش بهره مند شود؛ تشکیلاتی مثل فدراسیون کر و لال ها تشکیل شود؛ از طریق این تشکیلات با نهادهای ورزشی جهان ارتباط پیدا کنند. روز موعود نشست هفتم آذرماه ۱۳۳۳ تعیین شد. در این نامه از آقای شهیدی و چند تن از همفکران و دوستانش دعوت شده بود در جلسه ای جهت مشورت و تشکیل فدراسیون ورزشی کر و لال ها شرکت کند. این موضوع موجب خوشحالی مسئولین کانون و نخبگان ناشنوا شد. در جلسه شرکت کرد و اعلام کردند ناشنوایان علاقمند به ورزش به صورت پراکنده کار خود را انجام می دهند، به دلیل اینکه جای مشخصی ندارند. مجدداً در سال ۱۳۳۴ جلسه ای دیگر تشکیل گردید. نظریات ناشنوایان را مطرح کرده و بر اهمیت و ضرورت مکان ورزشی و نیز آموزش ناشنوایان در رشته های ورزشی را یادآور شدند. از آن پس سعی در جمع آوری و تمرکز ورزشکاران ناشنوا در یک مکان به عنوان یک اولویت پیگیری شد. سرانجام در سال ۱۳۳۴ «فدراسیون ورزشی کر و لال ها» با کمک تیمسار

ص: ۸۴

سرلشگر گرزن تشکیل گردید و اولین پایه گذاران عبارت بودند از: آقای جبار باغچه بان به عنوان مشاور عالی، خانم ثمینه باغچه بان (دختر شادروان جبار باغچه بان) به عنوان خزانه دار و آقای شهیدی به عنوان رئیس کمیته فنی فدراسیون ورزشی کر و لال ها ایران و رابط، مکان باشگاه موقت در خیابان فردوسی (۱).

بود.

بالاخره در شهریور ماه ۱۳۳۵ فدراسیون ورزشی ناشنوایان ایران به نام «فدراسیون ورزشی کر و لال ها» شکل اجرایی گرفت. پیش از تشکیل این فدراسیون اولین اقدام، شناسایی و جمع آوری ناشنوایان ورزشکار در اتحادیه های مختلف ورزشی پراکنده بود. تا اینکه با تلاش فراوان جمع آوری و در هشتمین دوره المپیک در ۱۹۵۷/م/۱۳۳۶ش در ایتالیا شرکت داده شدند. یکی از مشکلات و موانع عدم عضویت ایران در «فدراسیون بین المللی ناشنوایان» بود. با تلاش های فراوان آقای شهیدی و دیگر همکارانش این عضویت اجرایی شد و ایران عضو فدراسیون بین المللی گردید. در این مسابقات، ایران موفق به اخذ چهار مدال طلا شد. چهار سال بعد در ۱۹۶۱/م/۱۳۴۰ش ناشنوایان ورزشکار ایرانی در نهمین دوره المپیک ناشنوایان در فنلاند (هلینگی) شرکت کردند و ایران در رشته کشتی آزاد به اخذ سه مدال طلا و یک مدال نقره و احراز مقام دوم، در رشته کشتی فرنگی به دریافت سه مدال نقره و یک مدال برنز و نیل به مقام سوم در جهان توفیق یافت.

در ۱۹۶۵/م/۱۳۴۴ش نیز ایران در دهمین دوره المپیک که در امریکا (واشنگتن) برگزار گردید، در رشته های کشتی، دو و میدانی و تنیس روی میز شرکت جست و در رشته کشتی آزاد و فرنگی به مقام دوم جهان دست یافت. در شهریورماه ۱۳۴۵ باشگاهی در خیابان شهباز - گوته، خریداری و به ناشنوایان اهدا شد.

در ۱۹۶۹/م/۱۳۴۸ش در یوگسلاوی (بلگراد) یازدهمین دوره بازی های المپیک ناشنوایان برگزار شد و ایران که در رشته کشتی، دو و میدانی و تنیس روی میز شرکت کننده داشت، در رشته های کشتی و دو و میدانی موفق به اخذ

ص: ۸۵

۱- محل باشگاه موقت: خیابان فردوسی، خیابان سپه دبستان سعدی سابق، خیابان امیرکبیر دبستان سعدی، کاخ ورزش اطاق ۷۷ (دفتر)، خیابان شهباز اول خیابان گوته باشگاه کر و لال ها.

چندین مدال طلا، نقره و برنز گردید. در سال ۱۳۵۰ تیم کشتی ایران راهی مسابقات جهانی ایتالیا شد که در هر دو رشته کشتی آزاد و فرنگی به مقام قهرمانی جهان رسید.

در ۱۹۷۳م/۱۳۵۲ش ناشنوایان ایران راهی دوازدهمین دوره المپیک ناشنوایان شدند که در سوئد (مالنمو) برگزار می شد. ایران در رشته کشتی، والیبال، دو و میدانی دختران و پسران، تنیس روی میز دختران و پسران شرکت کننده داشت که تیم کشتی ایران، صاحب دو مدال طلا شد، و برای نخستین بار تیم والیبال ایران مقام دوم المپیک را احراز کرد.

فدراسیون ناشنوایان، همه ساله مسابقات دوستانه ای با کشورهای دیگر برگزار می کرد. مسابقات قهرمانی کشور نیز، همه ساله در یکی از شهرستان ها برگزار می شد که هشتمین دوره آن در ۱۳۵۴ در خرم آباد برگزار شد. افزون بر گسترش کوشش های ورزشی ناشنوایان، این فدراسیون در تأمین رفاه ناشنوایان از طریق کارایی و مساعدت های نقدی و دیگر اقدامات اقتصادی و رفاهی گام هایی برمی داشت. (۱)

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در سال ۱۳۵۷، این فدراسیون به «فدراسیون ورزش های ناشنوایان جمهوری اسلامی ایران» (۲) تغییر نام یافت.

این فدراسیون نخست در تهران فعالیت خود را در محیطی محدود آغاز کرد. در سال های بعد با همت ریسان وقت این فدراسیون و به ویژه شادروان جواد کلهر، زیربنای یک مجموعه ورزشی اختصاصی برای ورزشکاران ناشنوا پایه ریزی شد و سرانجام در ۱۳۵۷ مجموعه ورزشی ناشنوایان ایران در زمینی به مساحت چهارده هزار متر مربع شامل زمین چمن فوتبال، استخر سرپوشیده، زمین والیبال و بسکتبال، سالن های کشتی، پینگ پنگ، بدن سازی، رزمی، آمفی تئاتر و رستوران که از قبل برنامه ریزی و احداث شده بود افتتاح گردید. چند سال بعد نیز بنای

ص: ۸۶

۱- . باغچه بان، ثمینه، بهره ناشنوایان، تهران، امیرکبیر، بی تا، ص ۱۱۳-۱۱۴.

۲- . نام آن به انگلیسی و در جهان این گونه معروف است: Deaf Sports Federation of Islamic Republic of Iran

جدید بخش اداری این فدراسیون، با مساحت دویست متر زیر بنا ساخته شد و مورد استفاده قرار گرفت.

مسئولان فعال و ارشد فدراسیون

مصطفی داودی، که در مشاغل و سامانه های متعددی حضور داشته است؛ از جمله: دبیر ورزش دبیرستان های تهران، داور بین المللی کشتی، مدیر کل تربیت بدنی آموزش و پرورش، دبیر کل کمیته ملی المپیک، مدیر کل دفتر امور مشترک فدراسیون های ورزشی، معاون نخست وزیر و رئیس سازمان تربیت بدنی ایران، مدیر کل معین سازمان تربیت بدنی، مدیر عامل اموال تسلبکی، مدیر کل بازرسی سازمان تربیت بدنی؛ در امور ورزشی ناشنوایان هم فعالانه مدیریت دارد و مسئولیت هایی را پذیرفته است.

پرویز سیروس پور، که از ۱۳۶۲ ریاست فدراسیون ایران را به عهده گرفت، در عناوین ذیل فعالیت داشته است: کارمند سازمان تربیت بدنی ایران، داور بین المللی کشتی، مربی و سرمربی تیم های ملی کشتی آزاد ایران، مربی باشگاه های ورزشی تهران، دبیر کل فدراسیون ناشنوایان، دبیر کل فدراسیون کشتی جمهوری اسلامی ایران، رئیس فدراسیون کشتی جمهوری اسلامی ایران.

امروزه، ورزش ناشنوایان ایران، در ۲۵ استان کشور فعال است و رؤسای هیئت های ورزشی هر استان امور ورزش ناشنوایان را تحت پوشش دارند. ورزش برای ناشنوایان دختر و پسر به صورت رایگان است.

همه ساله با گردهمایی رئیسان هیئت های ورزشی ناشنوایان کشور، تقویم ورزشی سالانه فدراسیون تنظیم و محل برگزاری مسابقات و تاریخ برگزاری آن تعیین و به استان های مربوط اطلاع داده می شود و در طول سال، مسابقات قهرمانی ناشنوایان کشور در رشته های والیبال، کشتی فرنگی و آزاد، فوتبال، فوتسال، لیگ برتر فوتبال، پینگ پنگ، شطرنج، شنا، دو و میدانی بین بانوان و آقایان انجام می شود.

بر اساس مقررات بین المللی کلیه ناشنوایانی که در این فدراسیون عضو می شوند، بایستی سنجش شنوایی شوند و حداقل میزان شنوایی ورزشکار باید ۵۵ دسی بل به بالا باشد.

بازی های آسیایی ناشنوایان هر سه سال یک بار، و بازی های المپیک

ناشنوایان هر چهار سال یک بار در یکی از کشورهای جهان برای بانوان و آقایان برگزار می شود.

پس از پیروزی انقلاب اسلامی در ایران، ورزشکاران ناشنوای ایران در سال های ۱۹۸۹، ۱۹۹۳، ۱۹۹۷، ۲۰۰۱ در بازی های المپیک در کشورهای نیوزیلند، بلغارستان، دانمارک و ایتالیا شرکت کردند.

همچنین ورزشکاران ناشنوای کشورمان در سال های ۱۹۹۲ - ۱۹۹۶ و ۲۰۰۰ در بازی های آسیایی که در کشورهای کره، مالزی و چین تایپه برگزار شده است، حضوری فعال داشته اند.

تیم ملی فوتبال ناشنوایان در سال های ۱۹۹۲ در کشور کره جنوبی، ۱۹۹۶ در کشور مالزی، و در ۲۰۰۰ در کشور چین تایپه به مقام قهرمانی آسیا دست یافته است. ناشنوایان ایران در رشته پینگ پنگ به مقام نایب قهرمانی و سوم آسیا دست یافته اند. در بازی های آسیایی مالزی در رشته دو میدانی، با کسب شش مدال طلا به مقام نایب قهرمانی دست یافته اند و در سال ۲۰۰۰ در چین تایپه با کسب یازده مدال طلا، چهار نقره و یک مدال برنز مقام خود را حفظ کرده اند. در والیبال نیز مقام نایب قهرمانی آسیا متعلق به ورزشکاران ایران است.

ورزشکاران پرتلاش ناشنوای ایران در بازی های المپیک، مجموعاً ۴۱ مدال طلا، ۲۷ مدال نقره، ۱۸ مدال برنز و در بازی های آسیایی ۲۰ مدال طلا، ۱۰ مدال نقره و ۲ مدال برنز کسب کرده اند.

همچنین ورزشکاران ناشنوای ایران در نوزدهمین دوره بازی های المپیک که در ایتالیا انجام شد، بین ۸۴ کشور شرکت کننده پس از امریکا و روسیه در مجموع امتیازات بانوان و آقایان به مقام سوم بازی ها دست یافته اند که این افتخار بزرگ برای نخستین بار نصیب کشورمان شده است.

ناشنوایان در رشته فرنگی و کشتی آزاد، به موفقیت هایی دست یافته اند.

برجسته ترین ناشنوا در این رشته، کریم رئیس نیا است. پس از تشکیل فدراسیون ورزش ناشنوایان در ایران، در چند مسابقه شرکت کرد و به مقام قهرمانی کشور رسید.

او برای نخستین بار در مسابقات المپیک ناشنوایان در میلان ایتالیا در ۱۹۵۷

شرکت کرد و در رشته کشتی آزاد و فرنگی به کسب دو مدال طلا- نایل آمد. در ۱۹۸۱ در مسابقات المپیک ناشنوایان در فنلاند شرکت کرد و دو مدال طلا گرفت. (۱)

رئیس نیا در ۱۹۶۵ در مسابقات المپیک ناشنوایان در امریکا به علت ضرب دیدگی نتوانست مسابقه را به پایان برساند. رئیس نیا مدرک کشوری و بین المللی در زمینه های مربیگری و داوری دارد. مثلاً در ۱۹۷۰، گواهینامه مربیگری از روسیه گرفت. (۲)

نتیجه اینکه نهالی که آقای شهیدی و یارانش در سال ۱۳۳۴ کاشتند و با زحمات فراوان نگهداری و حمایت کردند، اکنون یکی از مهم ترین فدراسیون های منطقه و جهان است و خدمات مهمی برای ناشنوایان داشته و دارد. متأسفانه نسل جدید ناشنوایان و مردم از گذشته این فدراسیون و بنیانگذاران آن کمتر می دانند. حق ناسپاسی است که مدیریت کنونی توجهی به آقای شهیدی و دیگر فعالان فدراسیون نداشته باشد. بلکه مدیریت جدید اخلاقاً و وجداناً باید جلسه بزرگداشت و تقدیر از آقای شهیدی برگزار کند و از زحمات او و دیگران تشکر نماید.

صدها سند هست که فدراسیون ورزشی ناشنوایان در سال های پیش از انقلاب در داخل کشور و خارج کشور فعالیت های گسترده داشتند. (۳)

پس از پیروزی انقلاب اسلامی

اشاره

با تجدیدنظر در ساختارهای اداری ورزشی، فدراسیون ورزشی معلولین در سال ۵۸ تأسیس شده و پس از آغاز جنگ تحمیلی در شهریور ۱۳۵۹ و حضور جانبازان در جامعه، جهت حفظ سلامتی و روحیه نشاط آنان لازم بود ورزش در بین آنها گسترش می یافت. با برنامه ریزی صورت گرفته در این خصوص، به مرور زمان جانبازان به صحنه ورزش و رقابت های داخلی و خارجی وارد و در سال ۱۳۵۹ نام فدراسیون فوق به فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولان تغییر کرد و پانزده رشته

ص: ۸۹

۱- روزنامه همشهری، ۲۲ مهر ۱۳۸۲.

۲- دانشنامه ناشنوایان، ص ۸۵۶-۸۵۷.

۳- مراجعه کنید به کتاب شهید شاهد یک قرن تلاش.

در سال ۱۳۶۳ تیم ملی جانبازان و معلولین جمهوری اسلامی با توجه به یک سال تحریم در مسابقات استوک مندویل با شرکت در مسابقات جهانی، صاحب مدال های طلا و نقره و برنز در رشته دو و میدانی شدند؛ همچنین تیم والیبال نشسته کشورمان در مسابقات جهانی والیبال نشسته نروژ در اولین حضور خود به مقام قهرمانی دست یافت. یک سال بعد، حضور ۵۰۰۰ ورزشکار معلول و جانباز در اولین جشنواره فرهنگی ورزشی جانبازان و معلولین، بیانگر حرکت رو به جلوی ورزش معلولین بود. اولین حضور گسترده تیم های ورزشی افراد جانباز و معلول کشورمان در بازی های پارالمپیک سئول با حضور موفق تیم های مختلف ورزشی مخصوصاً والیبال نشسته و دو و میدانی همراه بود که ضمن استحکام تشکیلات ورزش های معلولین در جهان، فعالیت ورزشی در این رشته ها گسترش بیشتری یافت. در سال ۱۳۶۸ با همگام شدن فعالیت بنیاد جانبازان با فدراسیون، ورزش جانبازان و معلولین سیر صعودی گرفت و موجب فعالیت رو به رشد ورزشی این قشر شد. اولین اعزام بین المللی و موفقیت آمیز ورزشکاران نابینا، مسابقات کشتی قهرمانی جهان سال ۱۹۹۱ در هلند بود؛ تیم ایران با کسب یک مدال طلا و دو نقره و یک برنز به مقام قهرمانی این مسابقات دست یافت. پس از این پیروزی، ورزشکاران نابینا و کم بینای کشور توانستند در مسابقات وزنه برداری قدرتی قهرمانی جهان در سه دوره متوالی، ۱۹۹۴ اسپانیا، ۱۹۹۵ ایالات متحده و ۱۹۹۶ کانادا به مقام قهرمانی جهان دست یابند. در سال ۲۰۰۰، کمیته پارالمپیک جمهوری اسلامی ایران تشکیل شد که پس از تأیید کمیته ملی المپیک کشورمان، جهت پیشبرد اهداف ورزش معلولین قطع عضوی، قطع نخاعی، فلج مغزی، کم توان ذهنی و نابینا رسماً فعالیت خود را آغاز کرد. روند رو به رشد ورزش معلولین در پارالمپیک های بارسلون، آتلانتا، سیدنی، آتن و پکن موجب شد تا در پارالمپیک ۲۰۱۲ لندن، ورزشکاران معلول و جانباز ایران بهترین نتیجه تاریخ این بازی ها را به دست آوردند و با کسب ۲۴ مدال (۱۰ طلا، ۷ نقره و ۷ برنز) در مجموع به مقام

ص: ۹۰

یازدهم این مسابقات دست یافتند. (۱)

در حال حاضر فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولان شامل هجده رشته ورزشی تابستانی و یک رشته زمستانی است. (۲)

آرم و لوگو فدراسیون

همه مراکز و نهادها به ویژه ورزشی ها دارای آرم و لوگو خاصی هستند. در واقع اینها شناسه و معرف آنها است. فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولان جمهوری اسلامی ایران هم ابتدا این آرم و لوگو را طراحی کرد.

با گسترش فعالیت های ورزشی جانبازان و معلولین و با پیشنهاد ریاست فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولین در سال ۱۳۷۶ مبنی بر تأسیس فدراسیون ورزش های نابینایان به سازمان تربیت بدنی و با پیگیری های به عمل آمده در سال ۱۳۷۸ این فدراسیون به جرگه سایر فدراسیون های تحت پوشش سازمان تربیت بدنی در آمد که اکنون با ۱۰ رشته ورزشی به فعالیت خود ادامه می دهد. (۳) بعداً آرم و لوگو این رشته این گونه طراحی شد:

فدراسیون ورزشهای جانبازان و معلولین
جمهوری اسلامی ایران

ص: ۹۱

۱- . ورزش و معلولین، ص ۱۸.

۲- . مدال آوران، ص ۹.

۳- . همان.

اولین حضور بین المللی ورزش معلولین و نابینایان، مربوط به مسابقات بین المللی معلولین هلند در تابستان ۱۳۵۹ بود. هدف از این اعزام، کسب تجارب فنی و تهیه منابع، قوانین و مقررات و آشنا شدن فدراسیون جهانی با ورزش معلولین و نابینایان در ایران بود. پس از بازگشت گروه اعزامی از مسابقات بین المللی هلند، اولین دوره کلاس های مربیگری ورزش های معلولین در چند رشته برگزار شد و مریمان پس از آموزش های لازم، به تشکیل تیم های ورزشی اقدام کردند. اولین مسابقات افراد معلول در رشته های دو و میدانی، تنیس روی میز، شطرنج، بسکتبال با ویلچر، والیبال نشسته و شنا در شهریورماه ۱۳۵۹ به میزبانی تهران برگزار شد که نابینایان فقط در رشته شطرنج شرکت داشتند. استقبال افراد معلول از فعالیت های ورزشی و شرکت در مسابقات، موجب شد تا مسئولین کشور، تلاش های بیشتری برای بسترسازی ورزش معلولین انجام دهند. با آغاز جنگ تحمیلی در سال ۱۳۵۹ و نیل بخشی از رزمندگان به فیض جانبازی، به آمار ورزشکاران معلول افزوده شد. در سال ۱۳۶۰ فدراسیون ورزش معلولین به فدراسیون ورزش جانبازان و معلولین تغییر نام داد. برگزاری مستمر مسابقات در رشته های گلبال، دو و میدانی، وزنه برداری، شنا، کشتی، جودو، شודان و شطرنج، قابلیت های ورزشی ورزشکاران و مریمان با رشد قابل توجهی در سطح داخلی و خارجی نمایان شد. در سال ۱۳۶۱ اولین کاروان ورزشی جانبازان و معلولین در قالب تیم تیراندازی به مسابقات جهانی استوک مندویل اعزام شد.

اما با گسترش فعالیت های ورزش جانبازان و معلولان و با پیشنهاد ریاست فدراسیون در سال ۱۳۷۶ مبنی بر تأسیس فدراسیون ورزش های نابینایان به سازمان تربیت بدنی و با پیگیری های به عمل آمده در سال ۱۳۷۸ این فدراسیون

به جرگه سایر فدراسیون های تحت پوشش سازمان تربیت بدنی در آمد که هم اکنون با ۸ رشته ورزشی به فعالیت خود ادامه می دهد.

از سوی دیگر با توسعه ورزش در میان مردان، با تأسیس انجمن ورزش های بانوان جانباز و معلول و نابینا در سال ۱۳۶۵ و سپس تأسیس انجمن ورزش بانوان نابینا در سال ۱۳۷۹، در عمل، دو انجمن فوق از بدو تأسیس تحت پوشش معاونت ورزش بانوان قرار گرفته و فعالیت خود را رسماً آغاز نمودند. (۱)

تشکیل کمیته ملی پارالمپیک

تشکیل کمیته ملی پارالمپیک (۲) (NPC)

در سال ۱۳۷۷ با توجه به اساسنامه و اعلام رسمی IPC مبنی بر لزوم تأسیس کمیته ملی پارالمپیک در ایران از آقای دکتر رابرت استید وارد ریاست وقت سازمان فوق جهت دیدار و گفتگو دعوت به عمل آمد.

در پی دیدار آقای دکتر رابرت استید وارد با ریاست وقت مجلس شورای اسلامی آقای ناطق نوری و از سوی دیگر مشاهده فعالیت های گسترده ورزش معلولین در کشور با تأسیس کمیته ملی پارالمپیک موافقت به عمل آمد. به دنبال تأیید فوق و با تهیه اساسنامه کمیته ملی پارالمپیک (NPC) این کمیته رسماً مورد تأیید کمیته ملی المپیک (NOC) کشور واقع و اولین مجمع عمومی آن در تاریخ ۱۷ بهمن ماه ۱۳۷۹ برگزار گردید که اعضای هیئت رئیسه و اجرایی آن به ریاست محمود خسروی وفا به مدت چهار سال انتخاب گردیدند.

فعالیت این کمیته پس از خرید و بازسازی یک دستگاه ساختمان در ۲۳ خردادماه ۱۳۸۰ هم زمان با ایام میلاد با سعادت حضرت رسول صلی الله علیه و آله و سلم رسماً آغاز و ساختمان آن مورد بهره برداری قرار گرفت.

کمیته ملی پارالمپیک (NPC) به منزله مؤسسه ای غیر تجاری، غیر انتفاعی وابسته به کمیته ملی المپیک می باشد. این کمیته تنها سازمانی است که سرپرستی، اداره و هماهنگی امور مربوط به شرکت قهرمانان جانباز و معلول ایرانی

ص: ۹۳

۱- . ورزش و معلولین، ص ۲۶.

۲- . National Paralympic Committee .

را در بازی های تابستانی و زمستانی پارالمپیک، منطقه ای، بین المللی که کمیته بین المللی پارالمپیک تدارک می بیند و یا حمایت می کند بر عهده دارد. قهرمان جانباز و معلول به همه قهرمانانی اطلاق می شود که قطع عضو، قطع نخاع، فلج مغزی، نابینا و کم توانان ذهنی هستند و در طبقه بندی پزشکی فدراسیون های جهانی قرار می گیرند. کمیته ملی پارالمپیک دارای شخصیت حقوقی بوده و با توجه به قانون فهرست نهادها و مؤسسات عمومی غیر دولتی مصوب سال ۱۳۷۳ نهاد عمومی غیر دولتی است. (۱)

آرم و نماد این کمیته این گونه است:

کمیته ملی پارالمپیک جمهوری اسلامی ایران

اولین حضور بین المللی ورزش معلولین و نابینایان، مربوط به مسابقات بین المللی معلولین هلند در تابستان ۱۳۵۹ بود. اولین حضور ایران در مسابقات پارالمپیک، در سال ۱۹۸۸ سئول بود و بهترین عملکرد ورزشکاران ایران در پارالمپیک ۲۰۱۲ لندن رقم خورد که در مجموع ورزشکاران ایران به مقام یازدهم دست یافتند.

اولین دوره مسابقات پارالمپیک در سال ۱۹۶۰ در رم ایتالیا برگزار و دوره های پس از آن به ترتیب در کشورهای ژاپن، رژیم صهیونیستی، آلمان، کانادا، هلند، ایالات متحده، کره جنوبی، اسپانیا، استرالیا، یونان، چین و انگلستان برگزار شد.

ص: ۹۴

پانزدهمین دوره مسابقات نیز در سال ۲۰۱۶ به میزبانی کشور برزیل در شهر ریو برگزار خواهد شد. (۱)

اهداف: بر طبق اساسنامه، این کمیته دارای اهداف ذیل می باشد:

۱. کمیته ملی پارالمپیک برای ایجاد زمینه های مناسب و تدارک لازم برای شرکت فعال قهرمانان و ورزشکاران جانباز و معلول کشور در رقابت های پارالمپیک، منطقه ای، بین المللی و قاره ای با رعایت مقررات بین المللی پارالمپیک تشکیل شده است.

۲. تلاش برای توسعه ورزش در بین افرادی که دارای معلولیت شدید هستند.

۳. تلاش برای توسعه ورزش در بین بانوان جانباز و معلول.

۴. تشویق و کمک به احیای برنامه های پژوهشی در جهت تحقق اهداف کمیته ملی پارالمپیک.

۵- ایجاد زمینه ها و بستر مناسب برای اجرای فعالیت های آموزشی به منظور توسعه ورزش های جانبازان و معلولان.

۶. تلاش برای ائتلاف ورزش های جانبازان و جنبش های جهانی ورزش برای افراد سالم ضمن حفظ هویت ورزش های جانبازان و معلولان.

۷. تلاش برای تشکیل پایگاه های قهرمانی در سطح کشور.

۸. مشارکت هر چه بیشتر قهرمانان در بازی های پارالمپیک به ویژه جانبازان و معلولان حاد و مؤنث.

۹. تلاش برای تحقق اهداف و اصول. (۲)

پیوستن معلولان ذهنی

از سال ۲۰۰۴ و بازی های پارالمپیک آتن، معلولان ذهنی حق شرکت در بازی ها را نداشتند؛ زیرا در سال ۲۰۰۰ در پارالمپیک سیدنی، بیشتر بازیکنان تیم بسکتبال

ص: ۹۵

۱- . ورزش و معلولین، ص ۲۷.

۲- . مدال آوران، ص ۱۱.

روی ویلچر اسپانیا را معلولان جسمی یا حرکتی تشکیل نداده بودند، بلکه دارای معلولیت های ذهنی بودند. در این دوره، اسپانیا مدال طلای بسیاری را کسب کرده بود. همین مسأله سبب اعتراض سایر تیم ها شد. برای سال ۲۰۰۸ پکن نیز کمیته بین المللی المپیک اجازه شرکت معلولان ذهنی در بازی ها را نداد. البته برای معلولانی که در بازی های پارالمپیک حق شرکت ندارند، مانند معلولان ذهنی، روانی و یا معلولان شنوایی، برنامه های مستقلی انجام یافت و مسابقات مختلفی در سطح ملی یا بین المللی برای آنها برگزار می شد. لازم است جداگانه گزارش از این بازی ها عرضه کنیم.

این فصل درباره ورزش بسکتبال در جامعه معلولین ایران است. ورزشکاران ایرانی دارای معلولیت اعم از مرد و زن، سال ها است در این رشته تلاش می کنند و توانسته اند به مدارج و مقامات عالی برسند و در جهان درخشش داشته باشند.

موضوع اصلی این کتاب بسکتبالیست های ایرانی و دارای معلولیت، اما چون بسکتبال جزء تیم های ورزشی و نیز جزء تیم های معلولیتی است، جهت توضیح سیر ورزش و ورزش معلولین، فصل اول و دوم را آوردم و اکنون از این فصل به مسئله بسکتبال می پردازم.

ص: ۹۸

اشاره

بسکتبال بعد از فوتبال و در کنار والیبال در جهان خواهان و طرفدار دارد و با اینکه سابقه بازی های بسکتبال کمتر از هفتاد سال است ولی به سرعت گسترش یافت و رشد کرد. در ایران هم این تیم در مدارس و دانشگاه ها و نیز در بین عموم مردم اقشار جامعه طرفدار دارد. چون بازی شاداب و مفرحی است معلولان هم از آن استقبال خوبی داشته اند.

شکل اجرای بازی

اشاره

بازی معلولان و بازی افراد عادی از نظر شکل تفاوتی ندارد، هر چند معلولان حرکتی با ویلچر حرکت می کنند اما تدابیری اندیشیده شده که معلولان ذهنی و نابینایان هم بتوانند بسکتبال بازی کنند. هر چند هنوز قطعی و اجرایی نشده است.

بسکتبال با ویلچر به نوعی یک رشته ورزشی، نوعی بازی با توپ بین دو تیم پنج نفره در زمینی سرپوشیده و محصور است. شرایط یکی برای معلولین و سالم ها تفاوت ندارد و دو رشته یعنی بسکتبال با ویلچر (۱) و بسکتبال عادی به این صورت انجام می شود:

بازیکنان پرتاب توپ بزرگ پر بادی و نسبتاً سنگینی را به درون یک حلقه مدور توردار از طریق پاس دادن پرتاب می کنند. در دو انتهای زمین بازی یک حلقه در ارتفاع ۰۵/۳ متری از زمین نصب شده است. در ۱۹۵۰م نخستین بازی های قهرمانی مردان جهان و در ۱۹۵۳م نخستین بازی های قهرمانی بانوان جهان در این رشته برگزار شد. در حال حاضر این بازی ها هر چهار سال یک بار برگزار می شود. زمین بازی طبق استاندارد آمریکایی ۷/۲۸ متر طول و ۵/۱۶ متر عرض دارد و در هر انتهای زمین یک پایه دارای صفحه قرار دارد که در مرکز آن یک حلقه

ص: ۹۹

قوانین و ضوابط

ضوابط کلی بسکتبال برای رشته بسکتبال عادی و با ویلچر یکسان است. هدف بازی کسب بیشترین امتیاز از طریق پرتاب توپ به درون حلقه است، که به آن سبد (۱) هم گفته می شود. هر پرتاب به درون حلقه که از فاصله نزدیک انجام شود دو امتیاز دارد. برای پرتاب هایی که از فاصله ای دورتر از یک محدوده خاص انجام گیرد سه امتیاز در نظر می گیرند. اگر تیمی مرتکب خطاهای معینی شود، به تیم مقابل فرصت یک پرتاب آزاد (۲) داده می شود که یک امتیاز دارد. پرتاب خطا یا پرتاب آزاد از خطی به فاصله ۶/۴ متر از صفحه حلقه انجام می گیرد. در زمین بازی، از خط پرتاب آزاد تا خط انتهای زمین خطوطی وجود دارد که پیش از پرتاب آزاد، هیچ بازیکنی نمی تواند وارد این محوطه (موسوم به محوطه سه ثانیه) شود. در بازی های رسمی، بازیکنان حریف نمی توانند بیش از سه ثانیه در این محوطه بمانند. طبق قوانین بازی های حرفه ای، هر بازیکن پس از ارتکاب شش خطا باید زمین را ترک کند. ابعاد و علامت گذاری ها در بازی های غیر حرفه ای آمریکا، حرفه ای آمریکا و بازی های بین المللی تا اندازه ای با هم فرق دارند. اگر یک بازی رسمی به تساوی بینجامد، بازی در وقت اضافه و تا برنده شدن یکی از دو تیم ادامه می یابد. طبق قوانین حرفه ای هر بازی از چهار زمان دوازده دقیقه ای تشکیل می شود. بر اساس قوانین، زمان تصاحب توپ برای گل زنی محدود است. این زمان در بازی های رسمی ۲۴ ثانیه است.

پیشینه

مبتکر بسکتبال یک کانادایی به نام جیمز نایسمیت (۳)

بود. او در محلی که امروز کالج اسپرینگ فیلد ماساچوست است، مربی تربیت بدنی بود. در ۱۸۹۱ نخستین بازی بسکتبال برگزار شد. به منظور اجرای یکسان و بدون مشکل مسابقات در ۱۸۹۲ نخستین بار قوانین بازی های بسکتبال نوشته شد. بسکتبال به ویژه در شرق آمریکا به سرعت گسترش یافت و پیش از سال ۱۹۰۰ نخستین بازی های دانشگاهی و حرفه ای برگزار شد. امروزه لیگ حرفه ای اول آمریکا، لیگ

ص: ۱۰۰

۱- basket

۲- Free throw

۳- James Naismith

ملی بسکتبال (۱) (NBA) است که در ۱۹۴۹ تشکیل شد. شاید بتوان گفت تیم جهانگردان هارلم (۲).

مشهورترین تیم حرفه ای آمریکا است. این تیم مستقل در ۱۹۲۷ تشکیل شده است. بازی هایی که تیم جهانگردان هارلم در سراسر جهان انجام داده سبب رواج بیشتر این بازی در کشورهای دیگر شده است. کانادا نخستین کشور غیر آمریکایی بود که به بسکتبال علاقه مند شد. در حال حاضر تقریباً همه کشورهای اروپایی دارای لیگ های ملی اند و جام های اروپایی گوناگونی وجود دارد. بیش از ۱۴۰ کشور جهان عضو فدراسیون بین المللی بسکتبال غیر حرفه ای (۳) (FIBA) هستند. از ۱۹۳۶ بسکتبال در شمار یکی از بازی های المپیک تابستانی درآمده است. (۴) پس از آن معلولین در آمریکا و اروپا و بعد در دیگر کشورها شروع به تشکیل تیم دادند.

تیم های ایرانی

تیم بسکتبال از آغاز شروع به کار المپیک بوده است و کشورهای غربی با آغاز پارالمپیک تیم های بسکتبال روی ویلچر اعزام می کردند، اما ایران اولین تیم معلولین بسکتبالیست روی ویلچر را در سال ۱۳۸۰ آغاز کرد. ابتدا مردان کارشان را شروع کردند سپس با فاصله چند سال زنان هم کارشان را شروع کردند. خانم آزاده همایون پور درباره اولین تیم بسکتبالیست های روی ویلچر می گوید: (۵)

در سال ۸۰ و ۸۱ سالنی در زنجان اجاره کرده بودم برای تمرین و کار با بسکتبالیست های ایستاده (غیر معلول)، روزی رئیس هیئت بسکتبال با ویلچر به این سالن آمد و کار من را دید. ویژگی بارز کارم این بود که با دلسوزی تمام با بچه ها کار می کردم. معمولاً وقت های نامناسب سالن را به ما می دادند ولی من و بچه ها متعهد شده بودیم که با همه نامردی ها و شرایط ناگوار کنار بیاییم و فقط به کار و هدف فکر کنیم. به هر حال رئیس هیئت سخت کوشی و تلاش مداوم ما را دید

ص: ۱۰۱

۱- (National Basketball Association (NBA

۲- Harlem Globetrotters

۳- (International Amateur Basketball Federation (FIBA

۴- دانشنامه دانش گستر، ج ۴، ص ۳۰۹.

۵- این مطالب را در مصاحبه ای گفته که در فصل سوم این کتاب آمده است.

بسیار تحت تأثیر قرار گرفت، چون خودش مربی هم بود و شرایط ما را درک می کرد.

بالاخره همین بازدید موجب می شود که ریاست و مدیریت هیئت بسکتبال روی ویلچر مدافع و طرفدار خانم همایون پور شود. از ایشان برای همکاری در راه اندازی تیم بسکتبال بانوان روی ویلچر دعوت می کند. یعنی همان بازدید موجب می شود ریاست هیئت به فکر تأسیس چنین تیمی بیفتد. در سال ۱۳۸۱ تیم بسکتبال بانوان روی ویلچر با پنج نفر بازیکن در زنجان آغاز می شود. این اولین گروهی است که در این زمان شروع به تمرین می کند و هیچ سابقه ای پیش از این در بانوان نداشته است. طبیعتاً چون قبل از این کاری نشده بوده، افراد عضو باید برای رسیدن به سطح مطلوب و آماده شدن از نظر جسمی و روحی باید سخت کوشش می کردند. از این رو تا سال ۱۳۸۶ خانم همایون پور به عنوان مربی تیم فقط روی آماده کردن آنها کار می کند و در این دوره شش ساله هیچ مسابقه ای هم نبوده است. در این دوره علاوه بر تیم زنجان، یک گروه هم در مشهد از سال ۱۳۸۳ شروع کردند و یک گروه هم در تهران در سال ۱۳۸۶ شروع کرده بودند. به هر حال در سال ۱۳۸۶ سه تیم بسکتبال بانوان روی ویلچر در سه شهر زنجان، مشهد و تهران وجود داشت.

اما نخستین مسابقه بین تیم های زنجان و مشهد در زنجان و در مشهد برگزار شد. این مسابقه دوستانه بود ولی به عنوان اولین حرکت مسابقه ای بسیار مهم و بسیار هم مؤثر بود. پس از آن در همان سال ۸۶ مسابقه دیگری بین سه تیم زنجان و مشهد و تهران در کرج برگزار شد. این مسابقه را می توان نخستین مسابقه کشوری بین سه استان دانست.

پس از این مسابقه و پخش خبر آن در کشور، مدیریت های ورزشی در دیگر شهرها هم تمایل پیدا کردند و به تدریج تیم ها در شهرها و استان ها به هشت تیم رسید و در سال ۱۳۹۵، هشت تیم فعالیت داشت. بنابراین از ۱۳۸۱ تا ۱۳۹۵، پانزده سال طول کشید تا از صفر به هشت تیم برسد. البته این هشت تیم فقط مربوط به بسکتبالیست های خانم روی ویلچر است یعنی خانم هایی که به دلیل داشتن معلولیت حتماً باید روی ویلچر کار کنند.

خانم همایون پور از آغاز این رشته ورزشی تاکنون که در شانزدهمین سال تولد

این رشته هستیم، با تلاش و دلسوزی فراوان به این ورزش بسیار کمک کرده است از این رو او را باید یکی از بنیان گذاران این رشته ورزشی در ایران بدانیم.

تشکیل تیم ملی ایران

اشاره

از ۱۳۸۱ (آغاز به کار نخستین تیم بسکتبال بانوان دارای معلولیت) تا ۱۳۹۳ سیزده سال طول کشید تا شرایط برای شکل گیری تیم ملی بانوان روی ویلچر مهیا گردد و در سال ۱۳۹۳ اولین تلاش ها برای تشکیل تیم ملی آغاز شد. در این سال خانم مریم دهستانی از بسکتبالیست های تهران، مسئول انجمن بسکتبال با ویلچر شد. ایشان در اردیبهشت ۹۳ به خانم همایون پور زنگ می زند و می گوید تلاش کنیم و تیم ملی بسکتبال بانوان با ویلچر را تشکیل داده تا به مسابقات برون کشوری راه پیدا کنند. این دو با ریاست فدراسیون بسکتبال یعنی آقای خسروی تماس می گیرند و ایشان هم اعلام آمادگی می کند.

البته ریاست فدراسیون بسکتبال شروطنی داشته مثل اینکه می گویند به دلیل کمبود بودجه، مربی ها و کادر فنی، با حداقل ها کنار بیایند و با این شرایط سازگاری داشته باشند. همه مربی ها و سرمربی یعنی خانم همایون پور این شرایط را پذیرفتند.

اولین هدف گذاری، شرط در مسابقات پارالمپیک آسیایی بود که در شهر اینچئون در کره جنوبی در سال ۹۳ برگزار می شد. مربیان تیم های زنجان، مشهد و یزد در اولین جلسه، بازیکنان را شناسایی و بهترین بازیکن ها را انتخاب کرده و با تجمع اعضاء از شهرهای مختلف، شروع به تمرین می کنند. و بالاخره در اینچئون به عنوان تیم ملی بسکتبال بانوان با ویلچر برای اولین بار شرکت کردند. با اینکه شرایط تیم ملی ایران با تیم های حاضر قابل مقایسه نبود، از نظر ابزارها، آنها بسیار پیشرفته بودند ولی تیم ملی از ویلچرها و وسایل مستعمل تیم مردان اکثراً استفاده می کردند، از نظر آمادگی جسمانی وقت زیاد برای آماده شدن و تمرین نداشتند ولی با همه اینها، مقام سوم را کسب کردند. این نتیجه برای تیم و برای کل جامعه بسکتبال ایران دور از باور بود و همه اذعان می نمودند این نتیجه را فقط با تلاش و سخت کوشی به دست آورده اند.

اساساً تیم ملی وظیفه اصلی اش شرکت در مسابقه های بین المللی که معمولاً بیرون از کشور برگزار می شود، است. و باید تلاش کنند به رتبه، مقام و مدال برسند. تیم ملی بسکتبال بانوان با ویلچر اولین بار در اینچئون در کره جنوبی شرکت کرد در حالی که چند ماه بیشتر از عمرش نمی گذشت و تازه در سال ۹۳ تیم ملی تشکیل شده بود ولی در اینچئون شرکت کرد و مقام سوم را کسب کرد. در این مسابقات خانم همایون پور سرمربی بود.

دومین بار سه سال بعد یعنی در سال ۹۶ در مسابقات چین شرکت کرد. سرمربی خانم یوسف زاده مربی تیم مشهد بود و دستیار ایشان خانم دهقان مربی تیم اردبیل بود. در این مسابقات چهار تیم شرکت کرده بودند و تیم ایران مقام چهارم را به دست آورد یعنی آخرین مقام را کسب کرد. سومین مسابقه ای که قرار است شرکت کنند، مسابقات جاکارتای اندونزی در مهرماه ۱۳۹۷ برگزار خواهد شد. سرمربی خانم همایون پور انتخاب شده و مسئولیت تیم بر عهده خانم دهستانی است. اما برای تعیین سهمیه در پارا آسیای جاکارتا ابتدا باید به تایلند بروند و حضور تیم در تایلند هم سرنوشت ساز است. تیم یازدهم اسفند اعزام به تایلند خواهد شد. برای آماده شدن اردوی تیم ملی در قم در بهمن ماه ۱۳۹۶ برگزار شد.

سیر تحولات

تیم ملی از ۹۳ تا الآن که زمستان ۹۶ است، حدود سه سال عمرش گذشته است. در این سه سال دو مسابقه بیرون کشور و در پارا آسیایی داشته است و هنوز در مسابقات پارالمپیک شرکت نکرده است. مردم و نخبگان ورزشی می توانند قضاوت کنند که طی سه سال از صفر به کجا رسیده است؟ و آیا سیر و طی مراحل در این مدت مطلوب و مقبول بوده یا انتقادهایی به آن وارد است؟ و بالاخره مشکلات تیم ملی چیست؟ و چگونه می توان آنها را مرتفع کرد؟

درصدد بودم پاسخ این پرسش ها را پیدا کنم؛ اما منابع کتابخانه ای پیدا نکردم و به سراغ مصاحبه با مسئولین تیم بسکتبال با ویلچر رفتم و با مطالعه مختصری که

انجام شد به نکات زیر دست یافتم:

۱- اگر تیم ملی را نسبت به نداشته‌ها و فقدان و کمبود امکاناتش بسنجیم، قطعاً باید به مدیریت و مربی‌ها و سرمربی و بازیکنان این تیم، نمره بیست داد. اما در دنیای مدرن سه سال فرصت کمی نیست و اگر نسبت به بهره‌گیری از امکانات مدرن بسنجیم، وضع فرق می‌کند. برای مثال سرمربی می‌گوید فقط در اردوها روی اعضای تیم نظارت داریم و وقتی جدا می‌شویم و به شهرهای خودشان می‌روند، نظارتی نداریم و چند ماه از وضع و حال آنها با خبر نیستیم و ممکن است تمرین‌های اشتباهی داشته باشند.

اما در جهان مدرن به راحتی می‌توان از طریق سامانه‌های مدرن همیشه از اعضا خبر داشت و در همه شرایط آنها را ملاحظه کرد و زیر نظر داشت.

۲- مدیریت تیم ملی به راحتی می‌تواند از مراکز و امکانات آنها بهره‌گیری و استفاده کند و تجارب تیم‌های خارجی را وارد کند، بسته‌های فرهنگی و مطالعاتی برای تیم داشته باشد، مثلاً کتاب‌ها و مقالات جدید که برای ارتقای سطح دانش و تجربه آنها سودمند است را به صورت بسته‌های فرهنگی در اختیار تیم قرار دهد. به ویژه فیلم‌های تیم‌های درجه یک و دو در جهان را همراه با آنالیز دائماً از طریق موبایل به اعضای تیم رساند و آنها را به روز کرد.

سرمربی از به روز نبودن خانم‌ها گلایه دارد، اما با وسایل مدرن به راحتی می‌توان آنها را به روز نمود. این موارد در متحول شدن اعضا بسیار مؤثر است. کشورهای مرفه‌تری که دارای تیم‌های ملی مرفه‌تری هستند از طریق بسته‌های فرهنگی و با فعال‌سازی سامانه‌های اطلاعاتی هر روز و هر ساعت روی ذهن و تجارب نیروهایشان کار می‌کنند، نه اینکه نیرو را چند ماه رها کنند و فقط چند روز قبل از مسابقه از او تمرین بخواهند.

۳- مطلب دیگر نشست‌ها و درگیر شدن نیروها با مسائل جدید است. تیم ملی چند روز در قم اردو داشته حداقل می‌توانست پنج جلسه و نشست با بسکتبالیست‌های قوی داشته باشد و از آنها خواسته شود ارزیابی خود را از تیم ملی بگویند و البته نخبگانی هم باشند که اشتباهات را تجزیه و تحلیل کنند و نگذارند خطایی القاء گردد.

ص: ۱۰۵

اساساً نشست و جلسه و بحث رو در رو در ارتقای روحی و فکری و بعد عملی اعضاء تیم بسیار مؤثر است.

۴- ایزوله کردن و منزوی سازی مربی و اعضای تیم ملی به ویژه در بانوان بیشتر ضربه را به روحیه و توانایی های آنها می زند و موجب خورد شدن روحیه آنان می گردد. گاه یک تصویر از یک بازیکن روی جلد یک مجله در روحیه او بسیار مؤثر است.

متأسفانه به بهانه حجاب خانم های بسکتبالیست را منزوی می کنند، حتی نمی گذرانند کسی از ورزش آنها فیلم و عکس و گزارش تهیه کند.

اگر کار این تیم خطا و اشتباه و خلاف شئون مذهبی و ملی است، چرا اجازه می دهند، اجرا شود و اگر مشکلی ندارد و صحیح است، لازم است ترویج شود و برای بانوان دیگر و دیگر کشورها الگوسازی گردد. از این رو لازم است گزارش و عکس و فیلم از آنها تهیه شود و پخش شود.

۵- پیشرفت های تیم ملی بسکتبالیست های بانوان با ویلچر تاکنون مدیون خواست و اراده و پشتکار خودشان بوده است. و هیچ طرح و برنامه یا اراده ای از بالا نبوده است.

مدیران فدراسیون در شرایطی مجبور شده اند با خواست آنان خود را تطبیق دهند. بنابراین خانم های دارای معلولیت با این عزم و اراده ای که دارند می توانند تحولات بعدی را رقم بزنند، اسپانسر پیدا کنند، کمبدهای تیم را برطرف کنند. زنان بسیاری هستند که صاحب مال و اموال بسیار هستند، کارخانه و شرکت دارند یا نفوذ فراوان دارند و به راحتی می توانند مشکلات این گونه تیم ها را مرتفع نمایند. اما لازمه ورود آنان، اطلاع رسانی است. ضروری است مسئولین و سرمربی خانم همایون پور که بیان خوب و جذابی هم دارد مصاحبه کند و مشکلات تیم را بگوید و از مردم در حلّ این مشکلات استمداد نماید. قطعاً کسانی اعلام آمادگی می کنند. این موارد همگی در ارتقا و رشد پیشرفت این تیم مؤثر است.

شبی که اعضای تیم ملی همراه سرمربی و مسئول تیم به دفتر فرهنگ معلولین دعوت شدند و تشریف آوردند و به درخواست مدیریت این دفتر مشکلات و مسائل خود را گفتند و خودشان را معرفی کردند. همان جا اعلام کردیم همه امور فرهنگی

این تیم را می‌توانیم پوشش دهیم و مساعدت کنیم و گفتیم، این تیم عصاره جامعه ایران در توانایی و عزت نفس و سلامت طبع اند و تا حالا نمی‌دانستیم چه وضعیتی دارند و حالا- که متوجه شدیم، آمادگی هر نوع کمک را خواهیم داشت. برای اینکه حسن نظر خود را اثبات کنیم سریع یک گزارش از تیم روی سایت گذاشتیم و ظرف چند روز کتاب حاضر را آماده و البته به صورت جزوه در اختیار آنان قرار دادیم.

ص: ۱۰۷

رشته بسکتبال با ویلچر در جهان حدود هشت دهه قدمت و سابقه دارد و به دلیل ویژگی آن موجب شده معلولین به آن بسیار علاقه نشان دهند. از جمله ویژگی های مهم این رشته یکی مفرح و شادی بخش بودن آن و دوم تحرک بسیار به کار افتادن همه اعضاء بدن و سوم استقبال عموم مردم از آن است. همه اینها مورد توجه معلولان هم بوده است.

الگوگیری و توسعه

ورزش بسکتبال روی ویلچر یا با ویلچر(۱)

به سال های ۱۹۶۰-۱۹۴۰ باز می گردد. پس از جنگ جهانی دوم معلولین آمریکایی این بازی را انجام می دادند و به تدریج این ورزش در سایر کشورها نیز رواج یافت. جام جهانی بسکتبال روی ویلچر برای اولین بار در سال ۱۹۷۳ برگزار شد. این رشته ورزشی به دلیل قدرت بدنی، تکنیک و سرعت بازیکنان، از برجسته ترین و جذاب ترین رشته های ورزشی در پارالمپیک است. قوانین این رشته توسط «فدراسیون بین المللی بسکتبال روی ویلچر» (۲) تعیین شده است. قوانین بازی تا حدودی شبیه قوانین بسکتبال است، اما در برخی موارد نیز متفاوت است. (۳) این رشته نخست در امریکا و اروپا شروع شد، با فاصله چند سال تجارب و آیین نامه های این رشته توسط ایرانیان منتقل و بومی سازی شد و بر اساس آن تجارب تیم ایران راه اندازی گردید.

این رشته مخصوص ورزشکاران پارالمپیک متعلق به گروه های قطع عضو، ضایعات نخاعی، جسمی - حرکتی و فلج مغزی است. مسابقات این رشته به صورت تیمی در دو بخش بانوان و آقایان برگزار می شود، این رشته از سال ۱۳۵۲ش مطابق با ۱۹۷۳م در داخل سازمان ISMGF بوده و از سال ۱۳۷۲ش مطابق با ۱۹۹۳م تحت پوشش فدراسیون جهانی IWBF قرار گرفته و به فعالیت خود ادامه داده است.

ص: ۱۰۸

۱- Wheelchair Basketball .

۲- (International Wheelchair Basketball Federation (IWBF .

۳- . ورزش و معلولین، ص ۱۹۹.

آغاز فعالیت این رشته در ایران به سال ۱۳۵۹ برمی گردد و اولین دور مسابقات قهرمانی کشوری این رشته نیز در همین سال برگزار گردید و در سال ۱۳۶۰ اولین برنامه برون مرزی با اعزام تیم ملی کشورمان به مسابقات بین المللی یوگسلاوی صورت گرفت. در این ورزش هر تیم از ۱۲ بازیکن تشکیل شده که ۵ بازیکن اصلی در زمینی به ابعاد ۱۵×۲۸ متر در چهار زمان ۱۰ دقیقه ای با هم به رقابت می پردازند که زمان استراحت بین زمان اول، دوم، سوم و چهارم ۲ دقیقه ای و دوم - سوم (نیمه بازی) ۱۵ دقیقه می باشد. تیم برنده در هر مسابقه تیمی است که بیشترین امتیاز را کسب کرده باشد. در حال حاضر حدود ۶۵ تیم استانی و باشگاهی آقایان و بانوان در کشورمان فعال می باشد. (۱)

معلولان ایرانی بسکتبالیست روی ویلچر چند بار به مسابقات پارالمپیک آسیا راه یافتند. و خوب است اطلاعاتی هم درباره این مسابقات بدهیم.

در طول برگزاری مسابقات پارالمپیک سیدنی ۲۰۰۰، کمیته بین المللی پارالمپیک (IPC) اقدام به برگزاری جلسات مناطق ۶ گانه خود شامل اروپا، آمریکا، اقیانوسیه، آفریقا، آسیا و خاورمیانه با هدف هماهنگی بیشتر در اجرای سیاست ها و برنامه ریزی های منطقه ای IPC را نمود.

با تأسیس کمیته ملی پارالمپیک کشورمان در ۱۷ بهمن ماه ۷۹ و تلاش های بین المللی وسیع این کمیته جهت فعال نمودن کشورهای منطقه برگزاری جلسه منطقه خاورمیانه با نام اختصاری IPC-ME که شامل کشورهای ایران، کویت، بحرین، اردن، امارات، عراق، فلسطین، عمان، لبنان، افغانستان، قطر، عربستان و سوریه بود نیز با حضور ریاست جدید منطقه در کشور اردن با حضور رئیس و دبیر کل کمیته ملی پارالمپیک کشورمان برگزار و تصمیمات متعددی از جمله توجه به توسعه همه جانبه و ارتقاء سطح عملکرد ورزشی و ارتباطی منطقه اتخاذ گردید، مذاکره با رئیس جدید منطقه و اعلام آمادگی ایران از برنامه های اعلام شده در طی برگزاری مسابقات برون مرزی و در طی چند مرحله صورت گرفت. در ادامه و با ایجاد ارتباطات وسیع با کشورهای عضو منطقه خاورمیانه (IPC-ME) که کشورمان

ص: ۱۰۹

نیز یکی از ۱۳ عضو آن محسوب می گردید، نهایتاً به دلیل عملکرد بسیار ضعیف ۱۲ کشور عضو دیگر منطقه موضوع تغییر منطقه کشورمان از منطقه خاورمیانه به منطقه آسیا (با حدود ۴۷ کشور عضو) مورد توجه کمیته ملی پارالمپیک کشورمان قرار گرفت که نتایج این نگاه، برنامه ریزی و پیگیری مستمر چهار ساله منجر به تغییرات مختلفی در نحوه تقسیمات منطقه بندی در کمیته بین المللی پارالمپیک (IPC) و نهایتاً حضور کشورمان در نهمین دوره مسابقات فسیک (آسیا و اقیانوسیه) و عضویت در منطقه جدید آسیا (APC) گردید.

در طی هفت روز رقابت فشرده ورزشکاران پارالمپیک در نهمین دوره مسابقات فسیک که با حضور ورزشکاران ۴۶ کشور از دو قاره آسیا و اقیانوسیه برگزار گردید، یکی دیگر از بزرگ ترین افتخارات ورزشی در عرصه پارالمپیک با کسب ۱۰۵ مدال شامل: ۳۶ طلا، ۴۳ نقره، ۲۶ برنز و جایگاه پنجم در میان کشورهای شرکت کننده برای اولین حضور نصیب ورزشکاران اعزامی گردید و خلأ بزرگ عدم حضور در مسابقات پارالمپیک آسیایی برداشته شد. (۱)

مقررات و ضوابط

کلام یکی از دست اندرکاران ورزش معلولان بسیار زیباست که می گوید: «حتی اگر بازی بسکتبال غیر معلولان هم وجود نداشت، می بایستی بسکتبال روی ویلچر برای افراد ویلچران به وجود می آمد» این نظریه به این معناست که بسکتبال روی ویلچر تا چه اندازه برای معلولان ویلچران مناسب است. ویلچران در این بازی به مهارت هایی دست پیدا می کند که به او کمک می کند امور روزمره زندگی اش را به طور مستقل به انجام رسانده و کمتر به کمک دیگران نیاز پیدا کند. در این بازی، تسلط بدنی، تکنیک، قابلیت فشارپذیری فیزیکی و روانی و نیز توانایی نگهداری صحیح بدن روی ویلچر در درجه اول اهمیت قرار دارد. مسلم است که تعدادی از مقررات باید تغییر پیدا کرده یا تکمیل شوند تا تساوی شانس، روانی بازی، امکان

ص: ۱۱۰

شرکت تعداد زیادی از معلولان با درجه معلولیت های مختلف و بالاخره جذابیت بازی بیشتر شود. مهم ترین تفاوت هایی که بازی بسکتبال روی ویلچر نسبت به بازی بسکتبال غیر معلولان دارد عبارت است از:

- مقررات دریبل: توپ را می توان به دفعات دلخواه نگهداشت و روی ران ها قرار داد و دریبل کرد و پاس داد. تنها محدودیتی که وجود دارد در هنگام هول دادن ویلچر (پوش) است. اگر بازیکنی صاحب توپ شود اجازه ندارد آن را بیش از دو بار هول (پوش) دهد. اگر او بعد از این دو بار هول دادن یک بار توپ را به زمین بزند باز هم اجازه دارد آن را دو بار دیگر هول بدهد. و همین عمل را به دفعات تکرار کند.

- پرتاب ها: در هنگام پرتاب آزاد و یا پرتاب سه امتیازی چرخ های جلوی ویلچر بازیکن پرتاب کننده می توانند از روی خط پرتاب و یا کناری زمین عبور کنند.

- توقف زیر حلقه: بازیکن حق دارد تنها سه ثانیه با ویلچر خود در دوزنقه زیر حلقه قرار داشته باشد.

- خصوصیات ویلچر: ویلچر بازیکن حتماً باید دارای جاپایی در قسمت جلوی آن باشد و بازیکن باید پاهای خود را حتماً روی آن قرار دهد.

- دریافت توپ: بازیکن در هنگام دریافت توپ از حلقه (ریباند) یا دریافت پاس، حق بلند شدن از روی ویلچر را ندارد. او اجازه دارد فقط یک طرف از نشیمنگاه خود را از روی صندلی بلند کند.

کلاس بندی بازیکنان

در بازی بسکتبال روی ویلچر تنها به بازیکنانی اجازه شرکت داده می شود که دارای یک نقص دائمی در اندام پایین تنه خود باشند که به او اجازه دویدن، پریدن و جهیدن را مانند یک شخص غیر معلول ندهد. بازیکنانی که دارای شرایط گفته شده باشند طبق سیستم کلاس بندی فدراسیون جهانی بسکتبال روی ویلچر (I WBF) برای بازی تقسیم بندی می شوند. به وسیله این کلاس بندی بازیکنان با توجه به توانایی های جسمانی خود بین ۵/۰ تا ۵/۴ امتیاز دریافت می کنند. مجموع امتیازات پنج بازیکن حاضر در زمین نباید از عدد ۱۴ فراتر برود. این کلاس بندی باعث می شود که به تمامی بازیکنان بدون توجه به درجه آسیب دیدگی امکان بازی

در تیم داده شود. توجه به عملکرد عضلات کمر و نیز استحکام شخص روی ویلچر با توجه به تشخیص کمیسیون پزشکی و فنی مسابقات، پایه و اساس کلاس بندی بازیکنان بسکتبال روی ویلچر را تشکیل می دهد.

بازیکنان ۱ امتیازی: قادر به حرکت دادن پاها نیستند و عضلات کمر آنها به طور کامل عملکرد ندارد. قاعدتاً قادر نیستند به جلو، عقب یا پهلو خم شده و تعادل خود را حفظ نمایند و در صورت متمایل شدن برای برگشتن به حالت عمودی از دست های خود استفاده می کنند این گونه بازیکنان در هنگام برخورد با ویلچر دیگران تعادل خود را از دست می دهند و تنها با یک دست از روی سر قادرند توپ را دریافت کنند. سطح آسیب دیدگی بازیکنان یک امتیازی بالاتر از T_7 (از T_3 تا T_7 است).

بازیکنان ۲ امتیازی: این بازیکنان نیز قادر به حرکت دادن پاهای خود نیستند اما می توانند تا حدودی به طرف جلو خم شوند. قادر به خم شدن به پهلو نیستند و آنها در هنگام برخورد با ویلچر دیگران می توانند تا حدودی تعادل خود را حفظ نمایند اما باید دست خود را به ویلچر یا ران خود بگیرند تا از این طریق بتوانند تعادل خود را روی ویلچر حفظ نمایند. سطح آسیب دیدگی بازیکنان دو امتیازی بین مهره های T_8 (مهره هشتم سینه ای) و L_1 (مهره اول کمری) است.

بازیکنان ۳ امتیازی: تا حدودی عملکرد در پاها دارند اما عضلات کمر آنها دارای عملکرد کامل است. آنها قادرند به طرف جلو و حتی تا زمین خم شوند و دوباره به حالت قائم روی ویلچر برگردند اما نمی توانند به صورت مناسب به پهلو خم شده و دوباره به حالت قائم برگردند. از طرف دیگر در هنگام برخورد با ویلچر دیگری می توانند به خوبی تعادل خود را حفظ کرده و توانایی گرفتن توپ با دو دست از روی سر خود را دارند. سطح آسیب دیدگی این گونه بازیکنان بین مهره های L_2 و L_5 (دوم و پنجم کمری) است.

بازیکنان ۴ امتیازی: این گونه بازیکنان دارای عملکرد طبیعی عضلات کمر و پشت هستند اما به خاطر ضعف هایی که در حرکت دادن پاها دارند، توانایی خم شدن به صورت مناسب به پهلوها را ندارند. آنها در هنگام گرفتن توپ و نیز برخورد با ویلچر دیگران به خوبی تعادل خود را حفظ می کنند. سطح آسیب دیدگی این

بازیکنان بین مهره های S_1 , S_2 (مهره های اول و دوم خاجی) است.

بازیکنان ۵/۴ امتیازی: دارای کمترین سطح آسیب دیدگی هستند. آنها قاعدتاً دارای آسیب دیدگی های جزئی در پاها و یا قطع یک پا از زیر زانو هستند. آنها توانایی خم کردن بالا-تنه خود به تمامی جهات را دارند و در هنگام برخورد با ویلچر بازیکنان دیگر استحکام کامل روی ویلچر خود دارند. اما بازیکنان دیگری وجود دارند که دقیقاً در این کلاس بندی نمی گنجند. در این صورت طبق نظر کمیته فنی از امتیاز آنها کاسته و یا افزوده می شود. به این خاطر امتیازهای ۵/۰، ۵/۱، ۵/۲ یا ۵/۳ به وجود می آید. اما در هر حال مجموع امتیازات بازیکنان حاضر در زمین نباید از ۱۴ تجاوز نماید. (۱)

ص: ۱۱۳

۱- . اصول، مبانی و اهداف ورزش معلولان، ص ۲۹۹-۳۰۲.

بتول مشرف جوادی نایب رئیس بانوان فدراسیون جانبازان و معلولان و نایب رئیس بانوان کمیته آسیایی پارالمپیک نکات و مطالب درباره ورزش بانوان دارای معلولیت گفته که جالب است. البته این مطالب کمی قدیمی است و مربوط به بهمن ماه ۱۳۹۲ و مهرماه ۱۳۸۸ است و در سایت ایران سپید و سایت تابناک منعکس شده، ولی چون مطلب جدیدتر در این موضوعات یافت نشد، مطالب خانم مشرف جوادی همراه با بررسی آورده می شود.

ورزش همگانی و ضرورت توسعه آن

ورزش همگانی مقدمه ورزش حرفه ای است، اگر ورزش همگانی و عمومی نباشد، بازیکنان ورزش حرفه ای مثل بسکتبال با ویلچر هم شناسایی نمی شوند. اما ورزش همگانی برای همه اقشار جامعه به ویژه برای بانوان دارای معلولیت ضروری تر است. چون زنان بیشتر به سلامت و نشاط و خودباوری نیاز دارند.

معلولان به ویژه بانوان به دلیل محدودیت ها و مخصوصاً مشکلات حرکتی که دارند، نیاز بیشتر به ورزش دارند. بعضی فکر می کنند معلولان چون مشکل دارند نباید ورزش کنند؛ برعکس آنان باید بیشتر ورزش کنند.

فدراسیون برای توسعه ورزش همگانی در بخش بانوان برنامه های مختلفی در سطح استان ها دارد. فدراسیون و هیئت های استانی اقدامات خوبی برای معلولان در نظر گرفته اند. در وهله اول تلاش می کند، از طریق فعالیت های خانوادگی از قبیل راهپیمایی و برگزاری مسابقه های مختلف ورزش همگانی را توسعه دهد. امکاناتی برای انجام ورزش های بسکتبال و تنیس در پارک ها و در آسایشگاه ها نصب شده یا مشغول هستند.

جشنواره های ورزشی در آسایشگاه ها و استان ها به طور مداوم برگزار می شود. سعی شده، سطح مسابقه ها تعدیل و رقابت ها ساده برگزار شود تا بانوان معلول بتوانند به سادگی شرکت کنند. نیز در فدراسیون، به جز مسابقه های قهرمانی کشوری، به دنبال پایین آوردن سطح رقابت های لیگ به منظور جذب افراد بیشتر

در این رقابت ها هستند.

توسعه ورزش همگانی در میان بانوان آنقدر حساسیت دارد که با سرنوشت معلولان در ارتباط است. پرداختن معلولان به ورزش باعث جلوگیری از شدت یافتن نوع معلولیت آن ها می شود. همچنین حفظ سلامتی و تقویت قوای اندام های مختلف بدن شان را به دنبال دارد. از نظر روانی هم باعث می شود به خودباوری برسند و بدانند که در کنار معلولیت مکانیزم هایی برای جبران محدودیت هایشان دارند و می توانند در سطح وسیع تری به موفقیت برسند و اعتماد به نفس پیدا کنند. از طرفی ورزش کردن معلولان باعث ایجاد نشاط و شادی، غنی کردن اوقات فراغت و بالا رفتن سطح تعاملات اجتماعی می شود. آمار زنان مشغول به ورزش در سراسر کشور این گونه است، چهار هزار نفر زن دارای معلولیت سازمان یافته و سه هزار نفر غیر سازمان یافته داریم. فدراسیون درصدد است این آمار را افزایش دهد. البته این آمار مربوط به سال ۱۳۹۲ است. (۱)

بالاخره تا وقتی ورزش همگانی توسعه پیدا نکند، نمی توان انتظار داشت در عرصه ورزش قهرمانی و حرفه ای موفق شویم.

تأسیس انجمن ورزشی بانوان و تحولات بعدی

انجمن ورزش های بانوان معلول و نابینا در سال ۱۳۶۵ تأسیس شد و تأسیس این انجمن آغاز تحولات جدید شد.

هدف پیشگیری از شدت معلولیت ها، افزایش توانایی های جسمانی، ایجاد نشاط و شادابی، افزایش تعاملات اجتماعی بانوان و در نهایت شناخت استعداد های ورزش آنان برای حضور در میادین ملی و بین المللی تأسیس شد.

اهم فعالیت های این انجمن در ابتدا در رشد و توسعه رشته هایی چون دوومیدانی، تنیس روی میز، شنا، بسکتبال برای معلولین و دوومیدانی، شنا، شطرنج و گلبال برای نابینایان متمرکز بود.

ص: ۱۱۵

بعد از مدتی رشته های ورزشی دیگر شامل تیراندازی، تیروکمان، والیبال نشسته و بوچیا به فعالیت های این انجمن افزوده شد و در سال ۱۹۹۱ و در نخستین حضور بین المللی بانوان معلول ایران مدال برنز رشته تنیس روی میز مسابقات جهانی توسط "معصومه کارگر ذوقی" کسب شد.

در سال ۱۳۸۴ با ادغام انجمن های ورزشی در فدراسیون ها و تشکیل جایگاه سازمانی "نایب رئیس ورزش بانوان" در فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولین، فعالیت بانوان معلول ورزشکار در سه بخش متمرکز و در این فدراسیون پیگیری شد.

بخش نخست شامل آموزش بود که تشکیل کلاس های آموزشی برای تربیت مربی، کلاس بندی و داوری در رشته های مختلف در دستور کار این بخش قرار گرفت. تاکنون بیش از ۷۵۰ داور، مربی و کلاس بند در رشته های مختلف در ورزش بانوان معلول تربیت و فعال شده اند.

برگزاری مسابقات قهرمانی کشور، لیگ های باشگاهی و جشنواره های ورزشی از دیگر فعالیت های ورزش بانوان در دومین بخش است.

همچنین شناخت استعداد های ورزشی برای حضور در میادین و رویدادهای بین المللی ورزشی از دیگر فعالیت های مهم و سومین بخش فعالیت بانوان فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولین است.

رشد و توسعه ورزش بانوان معلول و نابینا باعث شد فعالیت های ورزشی نابینایان مستقل شود و در سال ۱۳۷۹ انجمن ورزش نابینایان در فدراسیون این عزیزان ادغام شد.

سال ۱۳۸۴ را می توان آغاز دوره جدید ورزش بانوان در فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولین در هشت رشته ورزشی دانست.

تنیس روی میز، تیراندازی، تیروکمان، والیبال نشسته، بوچیا، دوومیدانی، شنا و بسکتبال با ویلچر از جمله این هشت رشته ورزشی هستند.

ادغام ورزش بانوان معلول در فدراسیون ورزش های این عزیزان باعث شد با توجه به برخورداری بانوان از امکانات فنی مناسب و کادر فنی مجرب، زمینه رشد و توسعه و حضور بهتر ورزشکاران در سطح ملی و بین المللی فراهم شود.

با توجه به روند پیشرفت ورزش بانوان معلول، در حال حاضر آنان در چند رشته

ورزشی در سطح جهان و آسیا دارای جایگاه بسیار خوبی هستند، به گونه ای که در رشته تیراندازی دارای مقام جهانی هستند.

در رشته والیبال نشسته، تیروکمان، دوومیدانی و تنیس روی میز در آسیا از جایگاه های دوم و سوم برخوردارند.

در حال حاضر ۲۵ هیئت ورزشی معلولین در سطح کشور دارای نایب رئیس بانوان هستند که بیش از یک هزار و ۵۰۰ معلول را به صورت سازمان یافته در رشته های مختلف ورزش بانوان را زیر نظر دارند.

تعداد تقریبی نفرات هر رشته ورزشی به قرار زیر است:

والیبال نشسته: ۳۵۰ تا ۴۰۰ نفر

تنیس روی میز: ۳۵۰ تا ۴۰۰ نفر

تیراندازی: ۲۰۰ تا ۲۳۰ نفر

دوومیدانی: ۲۲۰ تا ۲۵۰ نفر

شنا، بوچیا و بسکتبال: هر رشته حدود ۱۰۰ نفر

تیروکمان: ۴۰ تا ۵۰ نفر(۱)

تحولات ساختاری و سازمانی از سال ۱۳۶۵ تا کنون (۱۳۹۷) تداوم داشته است و هر چهار سال یا هر هشت سال با آمدن دولت جدید، نه تنها مدیران عوض شده بلکه ساختارهای سازمانی هم تغییر یافته است. این تغییرات موجب شده ثبات پروژه ها و تداوم طرح ها لطمه خورده، بسیاری از کارهای مهم در نیمه راه رها شود.

جایگاه جهانی

به رغم مشکلات و کمبودهای بسیار زنان ایرانی دارای معلولیت توانسته اند در بسیاری از رشته ها مثل تیراندازی، والیبال نشسته، تیر و کمان، دو و میدانی، بوچیا، تنیس و بسکتبال جایگاه های مهمی در جهان کسب کنند.

آنان در مسابقات جوانان زیر ۱۹ سال آسیا که در ژاپن برگزار شد بانوان معلول

ص: ۱۱۷

ایران در این مسابقات در رشته تنیس روی میز صاحب مقام اول تیمی و مقام های دوم و سوم انفرادی و در رشته بوچیا عنوان سوم انفرادی را کسب کردند.

در رشته تیراندازی بانوان، ایران مقام های اول تا سوم جهانی را در اختیار دارند. ضمن اینکه در بازی های پارالمپیک ۲۰۰۰ سیدنی مقام سوم این رشته را به دست آوردند.

در رشته دوومیدانی و در مسابقات پارالمپیک ۲۰۰۴ آتن، اعظم خدایاری، ورزشکار زن ایران به مقام سوم دست یافت که وی به همراه زهرا تقی بیگلو در مسابقات جهانی نیوزلند مقام های اول و دوم را کسب کردند.

در رشته دو و میدانی، در رشته پرتاب دیسک در مسابقات بین المللی ۲۰۰۸ تونس مقام اول را آوردند. سال ۲۰۰۷ والیبال نشسته بانوان مقام سوم آسیا، سال ۲۰۰۵ تیر و کمان مقام سوم آسیا و تیم تنیس روی میز ایران نیز در سال ۱۳۸۲ در مسابقات جهانی اردن، مقام دوم را کسب کردند.

در رشته تیراندازی، مقام اول و دوم جهان در رشته تپانچه و مقام اول جهان در رشته تفنگ بادی را در مسابقات جهانی اسپانیا، شهریور ماه سال ۱۳۸۸ به دست آوردند. مهم ترین دستاورد معلولان ایران اعم از زن و مرد به دست آوردن مقام سومی در پارالمپیک آسیایی سال ۱۳۹۷ بود. یعنی کاروان معلولان ایرانی بعد از چین و کره و قبل از ژاپن و اندونزی قرار گرفتند.

تیم بسکتبال بانوان ایرانی در این مسابقات هم امتیازات خوبی آورد.

اما به نظر می رسد هنوز ظرفیت ها و توانمندی های زنان و مردان دارای معلولیت در ایران می تواند بیشتر پیشرفت کند و مقامات و امتیازات جدیدتری را بگیرد. اما همه اینها منوط به اهتمام مسئولین ارشد فدراسیون به ورزش معلولین اعم از قهرمانی و عمومی است.

موانع و مشکلات

معلولان نسبت به افراد عادی نیازمندی ها و تجهیزات بیشتر نیاز دارند. کفش، ویلچر و نوع لباسشان مخارج بیشتر می طلبد. اگر این تجهیزات را نداشته باشند یا اگر تجهیزات آنان از کیفیت مناسب برخوردار نباشد، نمی توان امید به پیروزی در

رقابت های سنگین جهانی را داشت. البته هنوز هزینه ای که برای تیم های معلولیتی می شود بسیار کمتر از هزینه تیم فوتبال است.

بتول مشرف جوادی نداشتن بودجه کافی را یکی از دلایل مهم عدم توسعه ورزش قهرمانی بانوان می داند. امکانات وسایل ورزشی برای معلولین را گران قیمت ولی تهیه آنها را لازم می شمارد.

مشکل دیگر تغییرات ساختارها و تعویض مدیران است، مسئله دیگر فقدان زیرساخت های مناسب ورزشی برای معلولین است. (۱)

ص: ۱۱۹

فصل چهارم: نشست مشترک ورزشکاران قومی و تیم ملی

اشاره

ص: ۱۲۱

پس از شنیدن خبر حضور تیم ملی بسکتبال با ویلچر، و هماهنگی با مسئولین ورزشی استان قم، بالاخره قرار شد روز چهارشنبه ۴ بهمن ماه ۱۳۹۶، ساعت ۲۰، اعضاء و عوامل تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان ایران به دفتر فرهنگ معلولین تشریف بیاورند. افراد این تیم خانم هایی هستند که از شهرهای مختلف گزینش شده و چند روز است در قم اردوی آمادگی دارند. تیم ملی بسکتبال با ویلچر زنان ایران خود را برای دومین حضور پیاپی در بازی های پاراآسیایی آماده می کند. بازی های پاراآسیایی جاکارتا در مهر ۱۳۹۷ و قبل آن مسابقه انتخابی پاراآسیایی با تیم تایلند در بانکوک در اسفندماه ۱۳۹۶ است. از این رو برای رسیدن به آمادگی ایده آل در قم اردو زده اند.

با رایزنی و بررسی های انجام شده این جلسه دو سرفصل داشت:

۱- هر یک از اعضای تیم ملی بسکتبال ضمن معرفی خود گزارشی از اقدامات ورزشی و توانمندی های خود را بیان کردند.

۲- انتقال تجارب و تعاطی دستاوردهایی که تیم در جریان تلاش های چند ساله خود به دست آورده است.

پیرامون هر یک از این سرفصل ها به تفصیل بحث و گفت و گو شد.

بازیکنان تیم ملی دارای روحیه عالی بودند و تا ساعت ۲۳ ابتدا با معارفه ورزشکاران خانم قمی؛ سپس بحث و گفت و گو پیرامون موضوعات مهم ورزش معلولان پرداختند. در مجموع مباحث خوبی در این نشست مطرح شد.

ص: ۱۲۲

شخصیت های حاضر در نشست ۴ بهمن ماه ۱۳۹۶ دو گروه بودند، یک گروه، اعضای تیم ملی بسکتبال با ویلچر و گروه دوم ورزشکاران ساکن قم بودند. دبیر هیئت ورزش های جانبازان و معلولان استان قم، محمد پیروزمش و مدیریت دفتر فرهنگ معلولین، شش تن از ورزشکاران قمی را دعوت کردند به عنوان میزبان تیم ملی و خوش آمدگویی و احترام در این نشست حضور داشته باشند.

اما اسامی اعضای تیم ملی، بسکتبالیست ها به این شرح است: ناهید کرمی / شیراز؛ سمیه کهزادپور / شیراز؛ ندا فراستی / شیراز؛ فتانه پورات / مشهد؛ مهسا سعادت / مشهد؛ زهرا حبیبی / اردبیل؛ مهتری باقر پور هل آباد / اردبیل؛ ثریا نوری / زنجان؛ سحر حیدری / زنجان؛ رقیه امیری / زنجان؛ لیلا ملکی / زنجان؛ مهدیه خاکباز / یزد؛ آذر همایون پور / سرمربی تیم ملی؛ خانم دهستانی / سرپرست تیم ملی؛ حسین کاشانی راد / تدارکات

اسامی ورزشکاران قمی عبارت اند از: اعظم آرزومند؛ راحله براتی؛ لیلا الهی؛ خدیجه تجدد؛ معصومه توحیدی دوست؛ مجید شرافت

دبیر هیئت ورزش های جانبازان و معلولین استان قم، آقای محمد پیروزمش از آغاز جلسه حضور داشت و در اداره جلسه و پیشرفت مباحث کمک کرد.

شیوه اجرای نشست

ضیق وقت و تراکم برنامه ها و اینکه چنین جلسه تاریخی به آسانی تا چند دهه آینده ممکن است شکل نگیرد، همه اینها موجب شد که در آغاز جلسه از حضار خواسته شود، مدیری انتخاب و روال جلسه حساب شده و کنترل شده باشد. حضار توافق کردند که میزبان مدیریت جلسه را بر عهده داشته باشد، از این رو محمد نوری به عنوان مدیر جلسه توضیحاتی داد. ابتدا دفتر فرهنگ معلولین را معرفی کرد و گفت: این دفتر درصدد فرهنگ سازی و الگوسازی در ورزش است. تجارب و دستاوردهای ورزشی را از کشورهای دیگر منتقل می کند و در داخل با

برگزاری نشست ها در صدد هم اندیشی و انتقال دستاوردها به دیگر افراد و تیم های تازه وارد است.

نیز با معرفی توانایی ها و استعداد های ورزشی به جهان از طریق بانک اطلاعات، ورزشکاران ایرانی را به عنوان الگوی فرهیخته و کارآمد معرفی کند. امید است این نشست همچنین رسالتی را به انجام رساند.

متأسفانه بسیاری از چهره های ورزشی که ده ها مدال در مسابقات کشوری یا بین المللی به دست آورده اند، مردم حتی شهر خود آنها، اطلاعی از آنها ندارند، با اینکه موفقیت یک ورزشکار به شناخت مردم و استقبال مردم بستگی دارد.

روش دفتر فرهنگ معلولین که معرفی چهره ها از طریق سایت اینترنتی و گروه تلگرامی و نیز از طریق کتاب و مجله است، موجب می شود با شناخت مردمی، پشتوانه های اجتماعی برای ورزشکاران هم شکل بگیرد. از این رو لازم است خود ورزشکاران کمک کنند تا حضار به درستی و هر چه جامع تر خودشان را معرفی کنند. معرفی ها دو بخش دارد در یک بخش اطلاعات شخصی مثل نام، سال تولد بیان می شود و در بخش دوم اقدامات و فعالیت ها و توانمندی های ورزشی گزارش می گردد.

اطلاعات عرضه شده در اینجا تماماً از خود افراد اخذ شده است. بدون دستکاری و فقط پس از ویرایش جزئی در اینجا درج شده است. اشخاص بر اساس الفبای فامیلی تنظیم شده اند.

رقیه امیری

او در ۲۷ آذرماه ۱۳۸۰ در زنجان متولد شد. نام پدرش علی است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی است. تحصیلات متوسطه و دبیرستان را در رشته عکاسی پشت سر گذاشته و به دلیل علاقه به ورزش وارد فعالیت های ورزشی شده است.

او حدود ۴ سال در رشته ورزشی شنا فعالیت دارد. در رشته شنا ۲ مدال طلا، ۴ نقره، ۳ برنز و در رشته بسکتبال با ویلچر ۱ مدال طلا، ۱ نقره و ۱ برنز به دست آورده است. عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر بوده و در مسابقات چین مقام چهارم را کسب کرده است. از فدراسیون حکم قهرمانی دریافت نموده است. هم اکنون در زنجان

سکونت دارد.

در بسکتبال مقام اول دوم و سوم کشوری را دارد. در شنا هم سه تا طلا- دو تا برنز و دو تا هم نقره دارد. به چین اعزام و در آنجا مقام سوم را آورد.

مهری باقرپور هل آباد

او در ۱ فروردین ۱۳۵۹ گویا در اردبیل متولد شد. نام پدرش عیسی است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی است.

به رغم معلولیت، تحصیلات ابتدایی و راهنمایی را با موفقیت پشت سر گذاشت، آنگاه دوره متوسطه را هم با موفقیت طی نمود. در کنکور شرکت کرد و در رشته الهیات قبول شد. پس از اتمام دوره کارشناسی، مدرک دریافت کرد ولی به دلیل علاقه به ورزش، دانشگاه را ادامه نداد.

البته حدود ۷ سال در کنار تحصیل در رشته ورزشی بسکتبال فعالیت داشت و پس از طی مراحل و مدارج ورزشی به عضویت تیم ملی بسکتبال با ویلچر ایران نایل آمد. او ساکن اردبیل است.

فتانه پورات

او در ۱۷ مردادماه ۱۳۶۵ در مشهد مقدس متولد شد. نام پدرش حسین است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی بر اثر فلج اطفال است. پس از گذراندن دوره ابتدایی و متوسطه، وارد دانشگاه شد و در رشته فیلم سازی در مقطع فوق دیپلم مدرک گرفت.

او با توجه به رشته تحصیلی اش در زمینه های عکاسی و تدوین فیلم فعالیت دارد. در رشته عکاسی کسب مقام اول عکاسی جشنواره حضور را به دست آورده است. او علاوه بر این فتوشاپ را نیز آموزش می دهد. نیز در موسیقی هم فعالیت دارد و دف می نوازد.

همچنین در حیطه ورزش در رشته های دو میدانی و بسکتبال کار کرده و عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر است. مقام های ورزشی فراوانی داشته و توانسته در کنار

ص: ۱۲۵

تیم ملی مقام چهارم بسکتبال با ویلچر مسابقات چین اقیانوسیه را دریافت کند. هم اکنون ساکن مشهد است.

زمانی که مجرد بوده کوهنوردی می کرده و رشته کوه تفتان را با دوستان معلول و گروه کوهنوردی معلولین افق فتح کرد. به همراه دوستش خانم ملکی به عنوان خانم گل معرفی شد.

زهرا حبیبی

او در ۷ شهریور ماه ۱۳۷۵ در اردبیل متولد شد. نام پدرش غفور است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی است. او مشغول تحصیل در دوره متوسطه است.

بیش از هفت سال در رشته های ورزشی شنا و بسکتبال فعالیت دارد. هم اکنون عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان بوده و کسب مقام چهارم اینچئون چین را در کارنامه خود دارد. از نهادهای مختلف حکم های ورزشی دریافت کرده است. در شنا مقام دارد. چهار مدال طلا، چهار نقره و چهار برنز دریافت کرده است.

سحر حیدری

او در سال ۱۳۵۹ در زنجان متولد شد؛ نام پدرش حسینعلی است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی است. معلولیت مانع پیشرفت تحصیلی او نشد و مقاطع ابتدایی تا متوسطه را با موفقیت پشت سر گذاشت. آنگاه به دانشگاه رفت. اکنون در مقطع کارشناسی ارشد در رشته تغذیه ورزشی مشغول است.

رشته اصلی او بسکتبال با ویلچر و رشته دوم او تیراندازی با تپانچه است. ده سال است که بسکتبال با ویلچر کار می کند. هم اکنون عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان ایران است و دارای مقام های اول کشوری در سال های متمادی، مقام سوم آسیایی ۲۰۱۴ اینچئون کره جنوبی است. از ارگان های مختلف تعداد زیادی تقدیرنامه و حکم قهرمانی دریافت کرده است. هم اکنون در اردوی تیم ملی برای مسابقات انتخابی در تایلند برای بازی های پارا آسیایی جا کارتا دعوت شده است.

ص: ۱۲۶

او در ۱ دی ماه ۱۳۶۵ در یزد متولد شد. نام پدرش محمد است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی از نوع ضایعه نخاعی است. در کنار ورزش تحصیلاتش را در رشته حسابداری دولتی ادامه داد و کارشناسی دریافت نمود.

بیش از نه سال است که در رشته بسکتبال با ویلچر کار می کند و هم اکنون عضو تیم ملی بانوان است. او مقام سوم کشوری را در این رشته کسب نموده است. ۲ سال در رشته دو و میدانی و مقاماتی کسب کرده؛ نیز یک سال هم در رشته تیروکمان فعالیت کرده و به موفقیت ها و جوایزی دست یافته است. در ۹۶ به کشور چین اعزام شده است. از سازمان بهزیستی حکم ورزشی دریافت کرده است. در زمینه هنری نیز در قالبیافی و خوشنویسی خط معلی مهارت دارد.

مریم دهستانی

او در ۱۳۵۵ متولد شد و اکنون ۴۱ ساله است. ۹ سال افتخار این را داشته که نائب رئیس انجمن بسکتبال با ویلچر بانوان باشد. سومین بار است که همراه تیم اعزام می شود. در اینچئون کره مقام سوم را آورد، که سرمربی خانم همایون پور بود. بعد به چین اعزام شد و آلدن هم همراه تیم اعزام بانکوک برای مسابقه در اسفند ماه ۱۳۹۶ است. امیدوار است، مقام اول یا دوم را کسب کند. نیز امید دارد در مسابقات جاکارتا در مهر ۹۷ بتواند شرکت کند. همراهان و بازیکنان تیم زحمت های زیادی دارند می کشند. او آرزو می کند، اعضای تیم ملی به حقشان برسند و نتیجه این سختی ها و زحمات را دریافت کنند. آنان در مسابقات پیش رو نشان خواهند داد که جایگاه بانوان ایرانی کجاست.

او از کوچکی بسکتبال بازی می کرد، بدنسازی کار می کرد و دوست داشت معلم ورزش بشود. دوازده سال در منطقه ۵ و ۹ تهران کار کرد، مربیگری کرد، بازیکن بود. مربیگری بسکتبال درجه ۲ دارد، خود ویلچر را درجه ۳ دارد، بدنسازی درجه ۱ دارد، و داوری را واقعاً علاقه داشت، و بعد از گرفتن درجاتی که باید می گرفت، سه، دو، یک و ملی، در لبنان داوری فیا در بسکتبال ایستاده شد. هجده سال است که داوری می کند، به این کار خیلی علاقه دارد و در واقع کار اصلی او است. و در

این مسابقاتی که بچه ها در چین حضور داشتند، او برای امتحان داوری IWbF ویلچر رفته بود که باز آنجا توانست جایگاهی از بانوان ایرانی نشان بدهد. به نظر دهستانی، زنان ایرانی با حجابی که دارند خیلی توانمندتر از بانوان خیلی کشورها هستند. ولی متأسفانه برای بازیکن ها و برای مربیان و برای داوران خانم موانعی هست که مشکل آفرین است. اما او می توانسته این جایگاه را نشان بدهد. آنجا هم قبول شد، همراه با دو آقای دیگر و داوری بین المللی ویلچر را هم گرفت که الآن اولین بار است که دعوت شده است برای همین مسابقات، مسابقات پارا آسیایی، و خیلی خوشحال است که بعد از گرفتن این کارت به اینجا دعوت شده است.

برای مسابقات ایستاده هم به قطر، لبنان رفت و داوری آنجا را بر عهده داشت. به هر حال الآن سرپرست این تیم است.

به نظر خانم دهستانی راه اندازی یک تیم و مدیریت آن دشواری های بسیار دارد، آن هم در عرصه خانم های دارای معلولیت. حتی در مواردی باید پول داد و امکانات شخصی را به میدان آورد. از این رو کسانی که فقط ایراد می گیرند و غرمی زنند و کسانی که دنبال کار راحت و نان و آب دار هستند نباید به سراغ این گونه کارها بیایند.

در شهر قم امکانات و استعداد های خوب هست و افراد پای کار و جدی و کارآمد نداشته تا تیمی را راه اندازی کند.

مهسا سعادت

او در ۱۵ خرداد ماه ۱۳۷۲ در مشهد مقدس متولد شد. نام پدرش حیدر است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی بر اثر فلج اطفال است. معلولیت نتوانست مانع پیشرفت تحصیلی او شود و در رشته حقوق تحصیلات خود را ادامه داد و کارشناسی دریافت نمود.

او تا کنون در رشته های بسکتبال با ویلچر و والیبال نشسته فعالیت کرده است. حدود ۹ سال است که در ورزش فعال بوده و هم اکنون عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر ایران است. وی نایب قهرمان کشور در رشته بسکتبال با ویلچر است. یکبار سال ۹۴ و بار دوم سال ۹۶ خانم گل مسابقات شده است. البته یکی از دوستانش

هم همراه او خانم گل شد. برای مسابقات اقیانوسیه به چین رفت و چهارم شد. همچنین حکم های ورزشی متعددی در زمینه های یاد شده دارد.

ندا فراستی

او در ۲۶ مرداد ماه ۱۳۶۲ در شیراز متولد شد. نام پدرش ولی است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی است. به رغم معلولیت از پیشرفت تحصیلی باز نماند و در رشته ریاضی ادامه تحصیل داد و کارشناسی ریاضی دریافت نمود.

در رشته های بسکتبال و تیراندازی مهارت دارد. حدود پنج سال است که در زمینه بسکتبال با ویلچر فعالیت می کند و عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان ایران است. مقام هایی که در رشته های ورزشی کسب کرده عبارت اند از: در بسکتبال مقام سوم پارا آسیایی ۲۰۱۴ اینچئون کره، مقام های اول و دوم و سوم کشوری تیراندازی را دارد، منتها چون تعدادش زیاد است، همه را به خاطر ندارد. ولی همه اش مهم بوده، چون یا اول یا دوم یا سوم بوده است. همچنین حکم قهرمانی از فدراسیون جانبازان و معلولین دریافت کرده است. افتخار بزرگش این است که همسر دوچرخه سوار پارالمپیک مرحوم بهمن گلبارنژاد است. نیز به آشپزی و آرایشگری حرفه ای هم اشتغال دارد.

ناهید کرمی

او در ۱۳ خرداد ماه ۱۳۶۹ در شیراز متولد شد. نام پدرش پنجعلی است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی است. تحصیلاتش را در مقطع کاردانی در رشته نقشه کشی صنعتی ادامه داده است. همچنین او دیپلم گرافیک نیز دارد. سه سال است که بسکتبال با ویلچر کار می کند و هم اکنون عضو تیم ملی بوده و مقام داخلی لیگ و قهرمان کشوری را نیز کسب کرده است.

سمیه کهزادپور

او در ۲۹ شهریورماه ۱۳۷۴ در شیراز متولد شد. نام پدرش فرهنگ است. نوع

معلولیت او جسمی - حرکتی است. به رغم معلولیت تحصیلاتش را در رشته تربیت بدنی ادامه داد. و دانشجوی کارشناسی تربیت بدنی در دانشگاه شیراز است.

علاوه بر تحصیل در رشته تربیت بدنی در رشته های پینگ پنگ و بسکتبال به صورت تخصصی فعالیت دارد. در رشته بسکتبال عضو تیم ملی می باشد. و دارای مقام های مختلف در داخل و خارج از کشور است. عنوان مقام داخلی لیگ و قهرمانی کشور، و مدال تیمی برنز بازی های پارا آسیایی ۲۰۱۴ اینچئون کره جنوبی را در کارنامه خود دارد.

لیلا ملکی

او در ۱ شهریورماه ۱۳۵۹ در زنجان متولد شد. نام پدرش صفی الله است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی و دارای دیپلم انسانی می باشد. او دوره های کاربری کامپیوتر را گذرانده و مدارک آن را هم کسب نموده است و همچنین در زمینه هنری بحث نویسنده گی مهارت دارد. از سال ۸۸ مشغول نوشتن می باشد. او نویسنده کتاب نوید پرواز می باشد که سال ۹۳ در شانزده تیر به چاپ رسید و به چاپ دوم هم رسید موضوع آن روانشناسی، تأثیر آیات قرآنی و توانمندی و اعتماد به نفس و غیره است. او در ابتدا از زندگی نامه خود شروع کرد ولی به اتمام نرسید.

البته تربیت بدنی استان زمانی که کتابش به چاپ دوم رسید هزینه چاپ را پرداخت کرد. بهزیستی فقط پنجاه تا کتاب از او خرید. فرهنگ و ارشاد هم صد کتاب، و در استان کتابش مقام سوم را کسب کرد. و جایزه گرفت و صد کتاب از او خریدند.

در زمینه ورزشی دو و میدانی رشته پرتاب نیزه و وزنه از سال ۸۳ مشغول به فعالیت است. او برای اولین بار بعد از ۶ ماه تمرین در سال ۸۴ به مسابقات کشوری رفت و مقام اول را کسب نمود. و تا سال ۸۸ در مسابقات همیشه مقام اول را کسب می نمود. در سال ۸۸ وارد تیم ملی شد و در مسابقات تونس شرکت کرد و مقام سوم را کسب کرد. و عضو تیم دوومیدانی ایران در اولین دوره بازی های پارا آسیایی ۲۰۱۰ گوانجو و کسب مقام دوم در رشته پرتاب نیزه و در بازی های پارا آسیایی او در ۲۹ شهریورماه ۱۳۷۴ در شیراز متولد شد. نام پدرش فرهنگ است. نوع

ص: ۱۳۰

۲۰۱۴ کره جنوبی مقام های اول و دوم را کسب کرد. همزمان در اردوی تیم ملی دو میدانی و هم در اردوی تیم ملی بسکتبال با ویلچر شرکت داشته که چون مسابقات با هم اجرا می شده فقط دو میدانی را مسابقه داده و الآن دوباره به اردوی تیم ملی بسکتبال دعوت شده که یک ماه دیگر به چین اعزام خواهد شد.

او دارای ۲۷ مدال طلای رشته دو میدانی پرتاب نیزه و پرتاب وزنه است. اولین مسابقاتش سال ۲۰۰۹ در کشور تونس بود که برنز به دست آورد. سپس در چین یک نقره و یک برنز، بعدش مسابقات ۲۰۱۴ اینچئون باز هم یک نقره و یک برنز به دست آورد.

او انگیزه و مشوق خود را به رشته ورزش یکی از دوستان و همچنین مربی اش می داند و بعد هم علاقه و پشتکار خودش. او قرار است سال آینده در مسابقات ۲۰۱۸ نیوزلند با وزنه شرکت کند.

او می گوید: من دوست دارم بچه های معلول خانه نشین نشوند و در جامعه حضور داشته باشند. من خودم در استان مان چندین نفر را از خانه ها بیرون آوردم. کتابی که من نوشتم هدفم جامعه معلولین بود. قیمت کتابم ۵ تا ۶۰۰۰ تومان است. من در کلاس نقاشی بهترین نقاش بودم و هر کلاسی که در جامعه معلولین برگزار شد من بهترین بودم. چون یک معلول نویسنده کتاب است قطعاً تأثیر گذار خواهد بود.

او در مصاحبه دفتر فرهنگ معلولین در مورد سؤال آیا در حوزه ورزش انتظارات شما از مسئولین به عنوان قهرمان ملی بر آورده شد؟ می گوید:

در حوزه ورزش همه ما در یک سطحیم. مثلاً وقتی ما داشتیم برای مسابقات به چین می رفتیم از سوی نهادها و ارگان ها به ما وعده حقوق مادام العمر داده شد. ولی فقط یک وعده بود. نه تنها حقوق ندادند؛ بلکه برای گرفتن وام هم با مشکل مواجهیم. مثلاً بنده برای گرفتن وام برای خرید ویلچر برای مسابقات به بانک انصار مراجعه کردم. در پاسخ به من گفتند وام را به شرطی به شما می دهیم که برای ما تبلیغ کنید. اما حراست به من اجازه این کار را نمی دهد. و نمی توانم لباسی بپوشم که خارج از شأن تیم ملی جمهوری اسلامی ایران باشد. در تربیت بدنی یک عکس بزرگ از من زدند؛ ولی فقط در حد یک عکس است. در سال ۹۱ من به عنوان یکی از سه نفر برتر استان شناخته شدم که دو نفر مرد بودند و من تنها زن بودم. ولی

هیچ کمکی از سوی استان به من نشد. در مورد کتابم هم با بهزیستی صحبت کردم و گفتم که حاضرم این کتاب ها را رایگان در بین جامعه معلولین پخش کنند؛ ولی این کار را هم نکردند. من دوست دارم بچه های معلول خانه نشین نشوند و در جامعه حضور داشته باشند. من خودم در استان مان چندین نفر را از خانه ها بیرون آوردم. کتابی که من نوشتم هدفم جامعه معلولین بود. قیمت کتابم ۵ تا ۶۰۰۰ تومان است. من در کلاس نقاشی بهترین نقاش بودم و هر کلاسی که در جامعه معلولین برگزار شد من بهترین بودم. چون یک معلول نویسنده کتاب است قطعاً تأثیر گذار خواهد بود.

ثریا نوری

او در ۱ فروردین ماه ۱۳۷۳ در زنجان متولد شد. نام پدرش صیاداله است. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی بر اثر ضایعه نخاعی است.

رشته تحصیلی اش حقوق است، کارشناسی خوانده و برای ارشد هم شرکت کرده است. او علاوه بر تحصیل بر سه زبان (انگلیسی، ترکیه ای، روسی) تسلط دارد. همچنین با مهارت های هفتگانه کامپیوتر (ICDL) آشنایی دارد. در مسابقات قرآنی شهرستان ابهر، ایچرود شرکت داشته است.

در ورزش رشته بدمینتون، بسکتبال با ویلچر را کار کرده است. پنج سال است که بسکتبال کار می کند و عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان می باشد. در بسکتبال مقام داخلی لیگ و قهرمانی کشوری کسب کرده است. همچنین از هیئت جانبازان و معلولین زنجان حکم قهرمانی دریافت کرده است.

آزاده همایون پور

او در ۳۱ شهریورماه ۱۳۶۰ در زنجان متولد شد. با سخت کوشی تحصیلات را ادامه داده و کارشناسی ارشد دریافت کرده است. او در ورزش بانوان یعنی بسکتبال با ویلچر فراوان کوشید. دارای بیماری MS است.

به اعتقاد او بچه های معلول واقعاً تواناتر از سالم ها هستند، و جا دارد که توجه

بیشتری به آنها بشود. درست است که تعدادشان محدود و جامعه شان کمتر است ولی همیشه رکورددار بوده اند. تعداد مدال‌هایی که معلولین در بازی‌های پاراآسیایی یا پارالمپیک می‌آورند، با تعداد مدال‌هایی که سالم‌ها به دست می‌آورند، برابری می‌کند. ولی توجهی که به ورزش افراد سالم می‌شود، به ورزش معلولین نمی‌شود. متأسفانه این قضیه در خود استان‌ها هم هست و به خاطر کمبودها و کم توجهی‌ها، رشد و نمو بچه‌ها کمتر است. البته با تلاش خودشان، ضعف‌ها را پشت سر می‌گذارند. ورزش بسکتبال با ویلچر چندین سال است که با حجاب برگزار می‌شود، ولی هیچ وقت فیلم برداری نشده و در رسانه ملی نمایش داده نشده است؛ به خاطر همین، اسپانسر ندارد و چون کسی مساعدت نمی‌کند، لیگ‌هایمان دچار مشکل هستند، و خیلی از استان‌ها نمی‌توانند اسپانسر بگیرند و در مسابقات شرکت کنند. به علت اینکه اعزام بسیار هزینه‌بر است. ویلچرش، تعمیراتش و کلاً مخارج معلولین بسیار بیشتر است. چون اسپانسر جایی می‌آید که دیده شود، کارش فیلم بشود ولی از زنان محجبه، فیلم گرفتن ممنوع است. اگر نگاه ویژه بشود از این نظر که شناخته‌تر بشوند، بچه‌ها خیلی بهتر می‌توانند پیشرفت بیشتری داشته باشند.

او لیسانس ریاضی کاربردی و فوق لیسانس تربیت بدنی گرایش بیومکانیک ورزشی دارد. از سال ۷۸ کار مربیگری را شروع کرده است و الآن مربی این تیم است. خودش بیماری ام‌اس دارد و در شمار معلولین است.

کارت‌های مربیگری درجه سه، دو و یک را کلاس رفته است، ولی قبل از اینکه کارت داشته باشد کار آموزش را دوست داشته و بدون کارت کار می‌کرده است. چون اعتقاد ندارد به اینکه با کارت می‌شود کار کرد. بعد از سال ۸۰ افتخار این را داشته کنار بچه‌های معلول در زنجان انجام وظیفه کند. و فکر می‌کند سال ۹۳ اولین اعزام مسابقات برون مرزی پاراآسیایی را به عنوان سرمربی کنار بازیکن‌ها بود. مقام سوم پاراآسیایی را دارد. مقام‌های کشوری و لیگ در بسکتبال ایستاده و در بسکتبال با ویلچر داشته است. کمک مربی تیم ملی روئینگ بود. مدتی خودش در رشته دراگون بوت پارو می‌کشید و فعال بود. (روئینگ و دراگون بوت از رشته‌های قایقرانی است). کارت مربیگری آمادگی جسمانی و ایروبیک را هم دارد.

شش نفر از ورزشکاران ساکن قم که دارای رتبه و مقامات هستند، به علاوه رئیس هیئت ورزشی جانبازان و معلولان و نشست ۴ بهمن ماه حضور داشتند. با اینان هم گفتگو شد تا تجارب آنان هم در اختیار دیگران قرار داده شود تا جریان تعامل و تعاطی و هم اندیشی کامل شود. در اینجا به معرفی آنان می پردازم و در فصل بعد گفت و گو با آنان را می آورم.

اینجا ابتدا آقای محمد پیروزش معرف می شود و در ادامه ورزشکاران بر اساس الفبای نام خانوادگی معرفی می گردند.

محمد پیروزش

نخست از مدیریت دفتر فرهنگ معلولین جهت دعوت ورزشکاران و تیم ملی بسکتبال تشکر کرد و درباره تیم بسکتبال گفت: جالب است بدانید در استان قم دو تیم بسکتبال با ویلچر هست که الان در سوپر لیگ مشغول بازی هستند. بعد از زنجان، قم بیشترین بسکتبالیست را دارد. چند بار اعلام شد که خانم هایی که تمایل دارند، می توانند بیایند و تمرین این عزیزان را ببینند. جالب اینکه؛ در هیچ استانی تا حالا- این اتفاق نیفتاده، اردوهای تیم ملی در یک استان در صورتی برگزار می شود که آن استان تیم داشته باشد. اولین بار است در یک استانی اردوی تیم ملی برگزار می شود و تیم ندارند. یعنی قم تیم بسکتبال با ویلچر بانوان ندارد. اما علت آوردن به قم به خاطر سرکار خانم دهستانی است که نسبت به استان قم لطف داشتند، آمدند قم. لازم بود ورزشکاران می آمدند و از نزدیک می دیدند و با چهره های ورزشکار ملی پوش آشنا می شدند. اما هرچه به آنان گفته می شد بیایید بسکتبال با ویلچر را مشاهده کنید، به دلیل ترسی که داشتند از آمدن اکراه داشتند. همین خانم تجدد که الان اینجا نشسته، وقتی به او می گفتیم می گفت: بسکتبال با ویلچر مشکل است و معلولین اگر بیفتند، چکار باید بکند. بالاخره یک ترسی در جانشان است.

در قم بانوان بسیار با استعدادی دارد که می توانند چهره های خوبی بشوند. اما یک مقدار به خاطر اینکه ایاب و ذهاب بچه ها، هزینه بر و مشکل است. هر کدام از این عزیزان بخواهند خودشان را به یک مکان ورزشی برسانند، حداقل روزانه چهل

هزار تومان فقط برای کرایه می شود و تأمین این مبالغ یک مقدار سخت است. نیز قم فرهنگ خاصی دارد و بعضی از خانواده ها نمی گذارند که دخترها به سمت ورزش بیایند. ولی اگر ماشینی باشد که برود درب خانه، آنها جذب ورزش خواهند شد. بسکتبال با ویلچر یک رشته خیلی هیجانی و شور و نشاط خوبی در آن هست و لازم است برنامه ریزی برای آن انجام شود.

تیم بسکتبال با ویلچر بانوان در سراسر ایران هشت یا نه تیم هستند. اما قم تیم بانوان ندارد، ولی تیم آقایان دارد.

این عزیزانی که الآن در تیم ملی بسکتبال با ویلچر مقام کسب کرده اند؛ روز اول وضعیت بدی داشتند و فاقد امکانات لازم بودند. رقیبان آنها در کشورهای دیگر مثل استرالیا، چین، آنها ماشین های بی ام و سوار هستند، ولی اینها پراید سوار بودند. منظور ویلچرهایشان است. بحث مالی همه جا هست. این عزیزان الآن باید بهترین ویلچر را داشته باشند. یعنی وقتی ورزشکار اولین حرکت را می رود انجام بدهد، اگر ویلچر خوب باشد به سرعت می رسد. ولی با ویلچرهای ناجور، به سختی حرکت می کنند و به اصطلاح پوش نمی کند و نیروی بسیاری هدر می رود چون وسیله خوب نیست.

آقای محمدنژاد که الآن در لیگ ترکیه بازی می کند، ایشان یک ویلچر با کمک استانداری قم خرید و یک مقدار هم تربیت بدنی کمک کرد، یک ویلچر انگلیسی دو سال پیش حدود بیست و دو میلیون تومان خرید. شما وقتی ویلچر محمدنژاد را نگاه می کنید، مثل همان مقایسه بی ام و با پراید است. این عزیزان که شما می بینید مقام کسب کرده اند؛ با همین امکانات در کره مقام آوردند؛ با اینکه آنها عضو تیم ملی و برگزیده استان ها هستند اما دریغ از دو ویلچر خوب که فدراسیون برای آنها تهیه کرده باشد.

در دو و میدانی در مسابقات خارج از کشور می بینید که دختران و پسران ما مقام می گیرند، اما در ویلچررانی در قم ویلچر نیست. فدراسیون هم می گوید پول نداریم و متعهد نیست هزینه ها را تقبل کند. از طرف دیگر توصیه می کند که ورزشکاران را به سمت رشته هایی ببریم که کمتر هزینه دارد. اما پیدا کردن اسپانسر و کمک گرفتن، برخی استان ها مثل فارس، ورزشکاران و تیم ها حامی های خوبی دارند ولی قم چنین اسپانسرهایی ندارد.

هم اکنون تیم بسکتبال با ویلچر بانوان در آسیا می تواند حرفی برای گفتن داشته باشد. آقایان در جهان نمی توانند حرفی بزنند. چون پارالمپیک یازده تیم حضور داشتند و ایران یازدهم شد. پس فاصله بسیار زیاد است. چرا فاصله هست؟ آقایان که جدیداً شروع نکرده اند، بسکتبال با ویلچر آقایان چندین سال سابقه دارد. اما چرا پیشرفت ندارند؟ چون امکاناتی مشابه تیم های رقیب ندارند. تمرینات تیم ملی مثل تیم های رقیب نیست. خلاصه این مشکلات و کمبودها موجب عدم پیشرفت تیم ایران شده است.

اعظم آرزومند

او در رشته های ورزشی شنا دو میدانی والیبال نشسته و یک مدت هم تیر و کمان کار کرده و دارنده مقام های مختلف در رشته های شنا و پرتاب است. بیش از چهل مدال گرفته و به دلیل زیاد بودن تعداد مدال، حافظه اش یادآور آنها نیست. رشته تحصیلی او معارف و اخلاق از جامعه الزهرا (فوق دیپلم) است. نیز قاری قرآن است. در امور فرهنگی و هنری هم فعالیت دارد. امسال هم به عنوان ورزشکار برتر استان انتخاب شد. جزو ده بانوی برتر استان انتخاب شد یعنی در بین سالم ها و معلولین جزء ده نفر برتر شده است.

لیلا الهی

تحصیلاتش کارشناسی علوم تربیتی گرایش مدیریت و برنامه ریزی است. در زمینه های مختلف فعالیت دارد. ورزش، شنا رشته اصلی اش است و هر سال هم به عنوان قهرمان انتخاب می شده و حدوداً از سال ۷۷ رشته شنا را شروع کرد و تا به حال نزدیک چهل مدال کشوری دارد، طلا و چند نقره و دو برنز. نیز در زمینه نقاشی هم فعالیت می کند، مخصوصاً مداد رنگی، تابلوهای خوبی می کشد.

همچنین در زمینه ورزش دست و پا شکسته والیبال نشسته و دو میدانی هم کار کرده است. در دو میدانی یک زمانی در ویلچرانی سه تا مدال داشته، دو برنز و یک نقره، و یک برنز هم در پرتاب دیسک به دست آورده است.

در زمینه قرآنی هم کار می کند، بعضی اوقات تدریس دارد، در مسابقات قرآن هم شرکت کرده است. در رشته تدریس قرآن، روخوانی، تجوید و قرائت، شاگرد داشته است. حتی شاگرد داشته که الفبای قرآنی هم نمی توانسته بخواند، ولی او را

به جایی رساند که قرآن را می تواند بخواند. بالاخره در رشته قرائت و تجوید کلاس داشته است.

راحله براتی

او در سال ۱۳۶۵ متولد شد و اکنون ۳۱ ساله است. کارشناسی ارشد مدیریت نیروی انسانی دارد، لیسانس مدیریت بانکداری دارد. در رشته والیبال نشسته ۹ سال فعالیت کرده است. در رشته پرتاب وزنه سه سال است که دارد کار می کند. دو مقام کشوری پرتاب وزنه دارد. در زمینه هنری هم در تئاتر فعالیت می کند و مقام سوم جشنواره بین المللی تئاتر را دارد. در زمینه فعالیت های اجتماعی در استان فعال است و به عنوان نماینده فرماندار در انتخابات حضور داشت، به عنوان مراقب آزمون ها در کنکورهای سراسری نیز بوده است. در نمایشنامه خوانی استان بین سال ها منتخب شد. نیز کار هنری مثل قالیبافی می داند. الان زبان می خواند، درصدد است برای دکترا به آلمان یا ژاپن برود.

خدیجه تجدد

او متولد ۱۳۷۲ در قم است و اکنون ۲۴ ساله هست؛ حدود چهار سال است که پرتاب وزنه کار می کند. یک مدال طلای کشوری و دو نقره دارد. یک مدال نقره شنا دارد. دیپلم انسانی، دیپلم حسابداری و دیپلم کامپیوتر دارد. کار و طراحی روی سفال انجام می دهد. همچنین سنتور می زند.

او درباره مشکلات تیم های قومی گفت: من دارم سختی می کشم خودتان هم می دانید. چون ما مربی و جای درستی نداشتیم، بدنسازی نداشتیم، درواقع ما هیچ چیز نداشتیم و با دست خالی رفتیم مسابقات و واقعاً هم برایتان مدال آوردیم. نه برای شما، برای شهرمان، برای خودمان، برای اینکه دوست داشتیم. بالاخره ما پتانسیلش را داریم، که بدون مربی، بدون امکانات می توانیم مقام اول بیاوریم، گروه ما کامل است، بچه های ما کامل هستند، همه انرژی و پتانسیل لازم را دارند، و می توانند مقام بیاورند؛ اما متأسفانه، مسئولین و مدیران استان قم از این ظرفیت ها استفاده نمی کنند. از این رو به شهرهای دیگر می رویم، من به کرج می روم. من هم دوست دارم در شهر خودم ورزش کنم و کسی بشوم. مثل بچه های دیگر بتوانم در

ص: ۱۳۷

کشورهای دیگر مسابقات بروم. چرا باید حسرت بچه های دیگر را بخوریم. دو مقام کشوری می آوری می گویند تمام. چقدر بیاییم جلسه بگذاریم، چقدر با مسئولین ورزش معلولین حرف بزنیم؟ اینها حرف های ماست. الآن هم من می گویم، دوباره می گذرد و تمام می شود. الآن یک سال است که دیگر پرتاب وزنه نمی روم. دو بار آسیب دیده ام. در مسابقات دو بار با وجود آسیب دیدگی مقام آوردم در حالی که هیچ کس غیر من مقام نیاورد. اینها درد و دل های من است. من که انرژی دارم چرا باید نتوانم مثل بچه های دیگر مقام بیاورم؛ چرا من نباید بروم کشورهای دیگر؟ چرا من نتوانم برای مسابقه به جاکارتا بروم و در مسابقات شرکت کنم؟

این همه دردهای ما بچه های قم است. به نظر می رسد مدیریت ورزش معلولین در قم ضعیف عمل می کند یا اساساً نمی خواهند بچه ها به جایی برسند.

معصومه توحیدی

او در سال ۱۳۷۰ در قم متولد شد و اکنون ۲۶ سال دارد. در رشته های دومیدانی، پرتاب وزنه و والیبال نشسته فعالیت دارد. در پرتاب وزنه و دومیدانی مدال طلا آورده است. الآن مشغول تحصیل در رشته معارف اسلامی است. نیز در حوزه قرآن هم در حال ادامه تحصیل است. خواهرش یک آموزشگاه قرآن تأسیس کرده؛ او هم در آنجا ادامه تحصیل می دهد. عضو تیم والیبال نشسته قم است.

مجید شرافت

او در سال ۱۳۶۲ در قم متولد شد و اکنون ۳۴ سال است کارمند مؤسسه ثامن الحجج زیر نظر بانک مرکزی بود ولی تعطیل شد و جمع شد. حدود دو سال بسکتبال با ویلچر کار کرده و در مسابقات شرکت می کرد. او در تیم ایثار قم بسکتبال کار می کرد و در مدتی که در این تیم بود مقام خاصی نیاورد. البته چند حکم کسب کرد.

ص: ۱۳۸

نشست مشترک ورزشکاران قومی با تیم ملی بسکتبالیست ها با گفت و گو رو در رو و بیان مشکلات و کمک از اعضای جلسه برای حل این مشکلات و جریان یافتن هم اندیشی بین جمع حاضر، تجارب سودمندی بیان شد و راه کارهای مهمی در اختیار قرار گرفت. پیشرفت معلولین در ایران به همین اقدامات یعنی نشست ها، معارفه، هم اندیشی و هم افزایی بستگی دارد. با دوری و ایجاد موانع به جایی نمی توان رسید.

ضرورت معارفه و همکاری

ضرورت چنین اقداماتی برای همگان روشن است. همه مسئولین و سخنرانان از توانمندی های معلولان می گویند و همه بر این باورند که اگر توانایی های معلولین مطرح و معرفی شود و جامعه آنان را بشناسد و نیز خودشان به خودباوری برسند، بسیاری از مشکلاتشان حل می شود. تقریباً مدیران دولتی یا مسئولان از تشکل های مردمی تماماً در صحبت های خود، معرفی توانمندی های معلولین را یک ضرورت مهم و اساسی می دانند؛ اما کمتر به راه کار عملی و چگونگی اجرای آن پرداخته اند.

اول اینکه توانایی های ورزشی مقبول و بسیار جذاب است و همه جوامع این نوع توانایی ها را بسیار دوست دارند، به تبع معلولی که توانمندی ورزشی دارد هم بسیار دوست داشتنی است. دوم اینکه اگر این توانمندی به درجه عالی و به اوج برسد یعنی معلول با تمرین و با ممارست و با پشتکار عضو تیم ملی شود؛ خصوصاً اگر این ورزشکار دارای معلولیت خانم هم باشد؛ در این صورت زیبایی کارش صدچندان می گردد. زیرا موانع بسیار پیش پای خانم ها است و رسیدن به درجه بالا و تیم ملی برای خانم ها بسیار مشکل تر است.

متأسفانه نهادهای ورزشی، هیئت های ورزشی، فدراسیون ها اقدام جدی و به شیوه علمی در زمینه معرفی توانمندی های ورزشکاران دارای معلولیت انجام نداده اند.

برای نمونه، جمع حاضر که حدود ۲۲ نفر می باشند، و هر کدام دارای چندین مقام و مدال هستند؛ ولی هیچکدام در رسانه ملی یا در مجلات و نشریات و روزنامه ها و سایت ها معرفی نشده اید. یا به ندرت افرادی از شما مطرح شده اید.

با اینکه در کشورهای دیگر و حتی در ایران ورزشکاران چهره سازی می شود، در مجله های ورزشی، تصاویر بزرگ از آنها زده می شود. اما در ایران ورزشکاران دارای معلولیت که به مدارج عالی رسیده اند، چهره سازی نمی شوند و به جهان معرفی نمی شوند. مثلاً روی یک مجله برجسته نشده اند.

فدراسیون ها و مسئولین ورزشی معلولین در این زمینه کم کاری دارند. اما وقتی توانمندی های ورزشکاران دارای معلولیت معرفی نشود، پیامدها و اتفاق های بد و نامطلوب به وقوع می پیوندد. مردم آنها را نمی شناسند، اسپانسر ندارند، هزینه ها و نقدینگی ندارند و در نتیجه فشارهای سختی را باید تحمل کنند.

اما اگر توانمندی های آنان معرفی شود به ویژه وقتی لباس خاص ایرانی دارند و اخلاق خاص دارند نوعی نگرش و مکتب ورزشی در جهان شکل می گیرد و برای زنان جهان الگوسازی خواهد شد. و مهم تر ده ها مشکل این قشر سامان خواهد یافت. مهم این است که مدیران ورزشی از سطحی نگری فاصله بگیرند و طرح نو در این مسیر داشته باشند.

مسئله دیگر معارفه است یعنی ورزشکاران باید با هم ارتباط نزدیک داشته باشند و با ارتباطات و تعاملات، تجارب را منتقل کنند و موجب رشد یکدیگر شوند.

معلولانی که مدارج ورزشی را با سختی طی کرده اند و به تیم ملی رسیده اند، مثل یک مربی دلسوز باید افراد ورزشکار در شهرستان ها را رشد دهند. امروز با شبکه های اجتماعی به راحتی این ارتباطات و تعاملات شکل می گیرد و اجرا می شود. البته نقش و جایگاه فدراسیون و مدیریت ورزشی مهم است و در ایجاد این پیوندها و ارتباطات باید کوشا باشند.

به هر حال مدیران ورزشی قم لازم است، فرصت را غنیمت شمرده و انواع نشست های معارفه ای برگزار کنند و شناخت گروه های اجتماعی را بالا ببرند. مثلاً جلسه ای با استادان دانشگاه و ورزشکاران تیم ملی؛ با مدیران استان و تیم ملی؛ یا حتی بازاریان، مراجع تقلید، با نویسندگان، با صاحبان جراید و خلاصه با گسترش

یکدیگرشناسی و به قول قرآن کریم خلقناکم من قبائل و ذکر و انثی لیتعارفوا، و هم اندیشی نتیجه اش ارتقای سطح فرهنگ که قرآن به آن تقوا می گوید، است.

حمایت های مردمی

هر یک از اعضای تیم ملی بسکتبال درد دل های بسیار دارند، درباره موانع، مشکلات سخنان شنیدنی دارند. روحانیون، مراجع تقلید استادان دانشگاه و بالاخره افراد توانمند که می توانند قدمی بردارند این حرف ها را تاکنون نشنیده اند. لازم است اطلاع رسانی شوند. اکنون زنان دارای معلولیت هستند که بدون امکانات و به رغم همه مشکلات و کمبودها، صرفاً با تلاش و با قدرت تمام و به رغم معلولیت کار و تلاش می نمایند. اینان ده ها مدال طلا و نقره دریافت نموده اند مدال هایی که در این جلسه گفته شد شمردم، مجموعاً حدود ۲۰۰ مدال طلا و نقره و برنز توسط این جمع دریافت شده و بهتر است بگوییم درو شده است. توجه کنید در یک جمع حدوداً بیست نفره که معلولیت دارند و خانم هم هستند و ده ها مشکل مانع پیشرفت آنها است، دویست مدال دریافت شده است یعنی به طور میانگین هر نفره دو مدال. البته بسیاری از مدال ها را هم به خاطر ندارند و از یادشان رفته است. خانم حبیبی ۱۲ مدال و ۴ مدال طلا دریافت کرده است، در این جمع کسانی هستند که ۵۰ مدال دریافت کرده اند، در این جمع کسانی خانم گل شده اند. یعنی گل های زیادی به تیم رقیب زده اند و به عنوان خانم گل مشهور شده اند آیا اینها افتخار برای معلولین نیست؟ آیا اینها افتخار برای خانم ها نیست، آن هم خانم هایی که روی ویلچر هستند و مشکلات معلولیت را با خود دارند.

مربی تیم خانم همایون پور نکته ای را گفت که واقعاً ناراحت کننده است. او گفت تا حالا یک اسپانسر از این تیم حمایت نکرده، چون اجازه فیلم برداری نمی دهند. جالب اینکه تیم کاملاً محجبه هستند و با حجاب کامل بازی می کنند با این حال اجازه فیلم برداری نمی دهند. بنابراین تیم در کمال فقدان و نواقص و کمبود است. این ورزشکاران با حجاب کامل در میدان های ورزشی افتخار می آفرینند. آیا مذهبی هایی که توانایی دارند نمی خواهند گوشه ای از مشکلات اینان را رفع کنند؟ آیا کسانی که دل شان برای ایران می تپد و عاشق این خاک هستند و توانمند مالی هستند، وجدانشان قبول می کند که دختران این کشور ده ها و صدها مدال کسب کنند ولی

یک ویلچر درست و حسابی نداشته باشند؟ تاریخ درباره این مسائل چه می نویسد؟

امید است این اخبار و گزارش ها به گوش کسانی که دلسوز ایران و پیشرفت ایرانیان هستند، برسد و اقدامی برای سامان دهی و تجهیز این تیم انجام دهند.

علل موفقیت و پیشرفت

اشاره

علت و عوامل موفقیت ورزشکاران در ایران و خارج از کشور چیست؟ لازم است ورزشکاران مثل یک تحلیل گر به تجزیه و تحلیل علل موفقیت پردازند، تا در عرصه های ورزشی با چشمان باز حرکت کند.

شخصیت ابعاد مختلف دارد و فرقی بین ورزشکار و غیر ورزشکار نیست. یک ورزشکار در میدان ورزش باید توانمندی های خود را استفاده کند و به اهداف تعیین شده برسد اما این کافی نیست و لازم است در سطح جامعه اخلاق مردمی و انسانی مطلوبی از خودش بروز دهد و نیز دارای عمل مطلوب هم باشد و در جای مقتضی ایثار کند. همچنین دارای مطالعه و فکر و اندیشه هم باشد و با تحلیل های واقعی و ارشادی خود به راهنمایی مردم پردازد. در این صورت یک ورزشکار شخصیت کاملی از خود به نمایش می گذارد و در جامعه تأثیر عمیق خواهد داشت. لذا این جلسات کارگاهی برای رشد جنبه های مختلف شخصیت افراد است.

اما درباره علل موفقیت یک ورزشکار دیدگاه ها و نظریات متفاوت وجود دارد. اکنون از زبان ورزشکاران و کارشناسان ورزشی برخی از دیدگاه ها را می آورم.

دیدگاه اعظم آرزومند

به نظر من علل موفقیت یک ورزشکار در درجه اول خود ورزشکار می باشد که اولاً هدفش را مشخص کند که چکار می خواهد بکند. بعد اعتماد به نفس و آن انگیزه ای که دارد، بعد پشتکار، بعد حمایت مسئولین و خانواده و جامعه.

دیدگاه ندا فراستی

خیلی از عوامل وجود دارد که باعث موفقیت فرد می شود. اول از همه اطلاع رسانی است که متأسفانه در جامعه ما برای معلولین اطلاع رسانی فوق العاده ضعیف است. چرا من باید در سن ۲۸ سالگی با ورزش معلولین آشنا بشوم؟ من اصلاً روحم هم خبر نداشت که چنین چیزی هست که من می توانم

موفق باشم. اگر اطلاع رسانی خوب باشد در این روند خیلی کمک می کند.

دومین دلیل فکر می کنم خانواده ها هستند. خانواده هایی که بها می دهند به بچه هایشان، خیلی می توانند بچه ها را موفق کنند. خانواده های معلولین خیلی در این امر مهم هستند. البته این را هم بگویم که اکثر معلولین در خانواده های متوسط رو به ضعیف هستند متأسفانه، و از نظر مالی خیلی ها مشکل دارند، و اینکه خیلی ها در کنج خانه هایشان هستند و اصلاً از این قضیه اطلاع ندارند. در صورتی که می توانند بیایند بیرون و موفق باشند. یعنی این را به شما بگویم که از نظر مالی معلولین فوق العاده به پول احتیاج بیشتری دارند. یعنی لازمه زندگی شان پول است. با پول می توانند زندگی کنند و از این انزوا دربیایند.

ورزش خیلی در بالا رفتن اعتماد به نفس تأثیر دارد و خیلی به فرد کمک می کند. وقتی ورزش حرفه ای شروع می شود و ورزشکار مقامی را به دست می آورد؛ شیرینی این مقام در روحیه او مؤثر است و موجب افزایش تحریک و تحرک او می گردد. دیگر نمی تواند از این ورزش حرفه ای دست بکشد. جنبه مادی کسب جایزه و این مدال از نظر اقتصادی بسیار مهم است. این جایزه می تواند زندگی خیلی ها را عوض کند. کسی که ماشین ندارد فوق العاده رفت و آمد برای او سخت است؛ گاه یک ساعت و نیم در راه رفت و یک ساعت و نیم در راه برگشت است. با چه فلاکتی مجبور است از اتوبوس استفاده کند. مسیرهایی ماشین ندارد. اما با این جایزه می تواند ماشین تهیه کند و از مشکلاتش کاسته می شود.

نظر محمد پیروزمش

حدود نوزده سال است که با ورزشکاران معلول کار می کنم. نوزده سال پیش با الآن فرق کرده؛ بچه های معلول ما مخصوصاً خانم ها به تحصیلات دانشگاهی گرایش پیدا کرده اند، که باعث افتخار است. اینها وقتی سراغ درس رفتند، ورزش برایشان کمرنگ تر شد. چون برای ورزش وقت کافی ندارند. الآن زمان بدی به ورزش خانم ها می دهند؛ زیرا اکثر این عزیزان در این ساعات به دانشگاه می روند. اکثراً خانم ها تحصیلات دانشگاهی دارند و وقتی وارد دانشگاه می شوند، ورزش برایشان در اولویت دوم می شود؛ چون دیگر نمی رسند.

در وقت کار و مسابقه کلاس یا امتحان دارند. اما در هجده سال پیش این جور نبود، تمام بچه ها گرایش به ورزش داشتند. به این دلایل ورزش کم رفق شده و ورزش

قهرمانی جذابیت اش را از دست داده است.

دیدگاه محمد نوری

مواردی که آقای پیروزش به عنوان آسیب ورزش مطرح می کند، گویای رقابت دو حوزه ورزش و تحصیلات است. چون تحصیلات دانشگاهی جذابیت بیشتر ایجاد کرده، ورزشکاران به طرف آن می روند. لازم است مدیران ورزشی در ورزش، جذابیت ایجاد کنند تا ورزشکار بماند. ولی اگر ورزشکار احساس کند ضرر نمی کند در عرصه ورزش می ماند.

نظر مریم دهستانی

الآن خیلی ها فکر می کنند در ورزش پول هست، ولی این طور نیست. ما همه روی علاقه آمدیم. حالا یک سری ها رفتند درس خواندند، بیشتر از ما خواندند، یک جایگاه هایی پیدا کردند. شما اگر پول می خواهید من به جرأت می گویم در ورزش شما نمی توانید به پول زیادی برسید. من حتی در بسکتبال ایستاده هم بودم و تواناییم از خیلی ها بیشتر است، ولی آمدند یک پله از من بالاتر قرار گرفتند، پول هم دارند می گیرند، نوش جانشان. چون رفتند دنبال یک چیز دیگر. من آمدم و قتم را کنار شما صرف کردم، چون عشقم ورزش است. اگر دنبال پول هستید واقعاً ورزش را رها کنید. ورزش برای روحیه و سلامت شماست. در کنارش کارهای دیگر بکنید تا به پول برسید. در ورزش دنبال پول نباشید.

ملاحظه محمد نوری

انسان هر قدمی می خواهد بردارد هر کاری می خواهد انجام دهد منافع آن را می سنجد و اگر توجیه اقتصادی یا منافع قابل توجه برایش نداشته باشد، آن کار را رها می کند. غربی ها که توانستند در ورزش گام های اساسی بردارند چون ورزش را همراه با جاذبه های مالی و اقتصادی کردند. بالاخره در ایران هم باید فکری بشود و جاذبه هایی برای ورزش وجود داشته باشد. برای مثال کسی که ورزش را تجربه می کند و پیشرفت می کند با یک مهندس فرقی ندارد. اگر به ورزشکار مجرب مدرک بدهند خودش یک جاذبه است.

در این نشست نکات مهمی گفته شد، شما به عنوان اعضای تیم ملی، یعنی به اوج تجربه و پیشرفت و موفقیت رسیده اید. در هر رشته، کف و سقف هست. در ورزش سقف و اوج موفقیت، پیوستن به تیم ملی و فعالیت در تیم ملی است. اما شما غیر از اینکه باید تلاش کنید و بر رقیب چیره گردید، وظیفه و رسالت مهم دیگری هم دارید که شاید مهم تر باشد و آن توجه به خانم ها و معلولانی است که می خواهند به مدارج شما برسند، زکات علم نشر آن است (زکات العلم نشره) و باید تجارب خود و دستاوردهایی که در خارج می بینید به افراد ورزشکار در شهرهای مختلف منتقل کنید.

امشب شش تن از ورزشکاران خانم دارای معلولیت به عنوان میزبان از شهر قم حضور دارند. اینان آمده اند تا به شما خیر مقدم بگویند و از شما پذیرایی نمایند. شما اعضای تیم ملی در واقع مهمان ورزشکاران قم هستید و چند تن از ورزشکاران قم به عنوان نماینده از طرف بقیه در اینجا حضور دارند و می خواهند شما را هم بدرقه کنند.

جلسه سودمند و جذابی بود و دفتر فرهنگ معلولین وظیفه خود می داند مطالب گفته شده را سماع و نظر بزرگان و مسئولین برساند.

پذیرایی

در ادامه مهمانان دعوت به شام شدند و با گرفتن عکس یادگاری جلسه به پایان رسید. در پایان این نشست خانم همایون پور به عنوان مربی و خانم دهستانی به عنوان سرپرست تیم ملی و آقای پیروزش از حجت الاسلام والمسلمین سیدجواد شهرستانی تشکر کردند که چنین جلسه ای به توصیه ایشان شکل گرفت.

آقای نوری هم تأکید کرد افرادی که اسناد و مدارک مثل لوح تقدیر و مصاحبه با رسانه ها دارند حتماً اصل آنها را بفرستید و بعد از اتمام کار برمی گردانیم و اینها نزد ما امانت است. یا خودتان اسکن کنید و تصاویر آنها را برای ما بفرستید. وظیفه ماست تا بر اساس این اسناد و مدارک برای شما زندگی نامه مستند تألیف کنیم و شما را به جهان معرفی کنیم. من هم از آقای پیروزش و خانم دهستانی و خانم همایون پور تشکر می کنم و اگر کم و کاستی در کار بود معذرت می خواهم.

فصل پنجم: گفت و گو

اشاره

ص: ۱۴۷

متأسفانه منابع یعنی کتاب و مقاله مستقل درباره ورزش معلولیتی ایران به ویژه در رشته های کمتر مطرح و کمتر شناخته شده مثل بسکتبال بانوان دارای معلولیت با ویلچر وجود ندارد، گاه در برخی منابع چند سطر درباره این رشته ها درج شده است که چندان گره گشا نیست.

از طرف دیگر به منظور بررسی و تجزیه و تحلیل این رشته ها و نیز عملکرد ورزشکاران و کارآیی مدیریت این رشته ها نیاز به اطلاعات، آمارها و اسناد هست. از این رو درصدد برآمدیم از طریق گفت و گو و پرسش از افراد مطلع، اطلاعات آنها را جمع آوری و تنظیم نماییم. سپس بر مبنای آنها به تحلیل و بررسی اقدام کنیم.

این فصل گفت و گو با مسئولین تیم بسکتبال با ویلچر بانوان دارای معلولیت، ورزشکاران بسکتبالیست این تیم و مربیان آنها است. نکات بسیار مهمی درباره شکل گیری و سابقه تیم و درباره تحولات تاریخی، علل و عوامل موفقیت ها و شکست ها در این مصاحبه ها آمده است.

این گفت و گوها ماه ها وقت یک گروه را در دفتر فرهنگ معلولین گرفت، زیرا مصاحبه با این گونه افراد که دائم در سفر داخل و خارج هستند و هماهنگی زمان با آنها بسیار دشوار است، سپس اخذ پاسخ از آنها چه به صورت صوتی یا کتبی، دشواری های خاص خود را دارد و در مجموع وقت گیر است. اما تجربه مثبت و خوبی برای ادامه این گونه پروژه ها بود.

خانم آزاده همایون پور در ۳۱ شهریورماه ۱۳۶۰ در زنجان چشم به جهان گشود. با سخت کوشی مدارج تحصیلی علمی را طی کرد؛ کارشناسی در رشته ریاضی گرفت و کارشناسی ارشد در رشته تربیت بدنی، گرایش بیومکانیک ورزشی از دانشگاه آزاد کرج دریافت نمود.

او در ورزش معلولان به ویژه بانوان دارای معلولیت کوشا بوده و در سازمان دهی و پیشرفت این ورزش بسیار تلاش کرد. نامش حتماً در تاریخ ورزش بانوان معلول به نیکی ثبت است.

آقای مسعود باقری در روابط عمومی دفتر فرهنگ معلولین با ایشان گفت و گویی در بهمن ماه ۹۶ انجام داده که متن آن عیناً برای مطالعه آورده می شود.

* خانم آزاده همایون پور در ابتدا درباره سال تولد و محل تولد و تحصیلات خود را بفرمایید.

- در ۳۱ شهریورماه ۱۳۶۰، در شهر زنجان متولد شدم. هم اکنون متأهل هستم. تحصیلاتم را در مقطع کارشناسی در رشته ریاضی در دانشگاه پیام نور زنجان و سپس در مقطع کارشناسی ارشد در رشته تربیت بدنی، گرایش بیومکانیک ورزشی، در دانشگاه آزاد کرج ادامه دادم.

* چه شد که از رشته ریاضی به تربیت بدنی گرایش پیدا کردید؟

- واقعیتش من از یازده سالگی بسکتبالیست بودم. زمانی که ما کنکور می دادیم،

تربیت بدنی به عنوان یک رشته درسی تعریف نشده بود. من دوست داشتم بخوانم، ولی نه دانشگاه این رشته را داشت، و نه اینکه خانواده ها به عنوان یک رشته تحصیلی قبول داشتند. خانواده مخالف ورزش نبودند، ولی می گفتند ورزش را کنار درست داشته باش. چون من ریاضی ام خیلی خوب بود و نمراتم خیلی بالا بود، خیلی اصرار داشتند که ریاضی بخوانم. من هم به حرفشان گوش دادم و ریاضی را خواندم.

بعد از اینکه لیسانسم را گرفتم، دیگر زمینه دانشگاهی مناسب شده بود. ورزش علمی شده بود و همه نگاه علمی به آن داشتند. گرایش بیومکانیک بسیار رشته سختی است. ولی چون پایه ریاضی داشتم و فیزیکم خیلی خوب بود، برایم مثل آب خوردن بود و خیلی راحت خواندم.

* رشته بیومکانیک **Biomechanics** ورزشی تحصیل کرده اید، ظاهراً رشته بسیار مشکل است و به دلیل مشکل بودن آن کمتر خواهان دارد و از آن استقبال نمی شود؛ اگر ممکن است درباره این رشته توضیح بدهید؛ چون برای معلولین هم مهم و سودمند است؟

- رشته بیومکانیک، جدید است و از رشته های بسیار مهم و زیربنایی است. اساس این رشته بحث و بررسی جاهایی از بدن که کارکرد مکانیکی دارد مثل مفصل ها که حرکت دارند و چگونگی حیات و جریان پیدا کردن حیات در این جاها است. کاربرد اصول و فنون مهندسی مکانیک در پزشکی، جراحی و نیز مطالعه ساختارهای طبیعی، به منظور اصلاح ساختارهای تولیدات بشر. مثلاً، صدف ساختاری بهتر از فایبر گلاس دارد و شاخ های گوزن بسیار بادوام اند، زیرا از الیاف میکروسکوپی تشکیل شده اند. این ساختارهای طبیعی ممکن است اساس مواد مرکب پیشرفته را تشکیل دهند. بیومکانیک موجب بسیاری از پیشرفت های اخیر در زمینه های ارتوپدی، بیهوشی، و مراقبت های ویژه پزشکی بوده است. ارزیابی بیومکانیک شرایط تعویض مفصل ها، شامل تعیین تنش و کشش بین اندام ها و قابلیت اطمینان آنهاست و سبب توسعه روش های کاشت مفصل هایی با اصطکاک

اندک و عمر طولانی شده است.

ترمیم (regeneration) به بیومکانیک ارتباط نزدیک دارد. در زیست شناسی، رشد دوباره اندام یا بافت تازه، پس از جدا شدن یا از بین رفتن اندام اصلی. در گیاهان، که فرد جدید را می توان از بریدن قطعه ای از گیاه اصلی به دست آورد، پدیده ای رایج است. در جانوران، ترمیم ساختارهای اصلی به موجودات ابتدایی محدود است. برخی از مارمولک ها می توانند در صورت از دست دادن دم، آن را دوباره تولید کنند و یک کرم پهن جدید را می توان از قطعه ای کوچک از کرم دیگر رشد داد. در پستانداران، این پدیده محدود به ترمیم بافت ها، طی ترمیم زخم یا رشد دوباره اعصاب محیطی بعد از آسیب است.

ترمیم مفصل (arthroplasty) نیز از مباحث دیگر مرتبط به بیومکانیک است. تعویض مفصل بیمار. یکی از موفق ترین این گونه اعمال جراحی تعویض کامل مفصل بالای ران است. در سال های اخیر پیشرفت های بسیاری در زمینه طراحی، تولید و جاگذاری مفاصل جدید در بدن و استفاده از آلیاژها و پلاستیک های مقاوم در برابر ساییدگی، که بدن هم به خوبی آنها را تحمل می کند، به دست آمده است. بسیاری از بیمارانی که مشکل مفصل بالای ران داشتند، پس از تعویض مفصل از درد رهایی یافته و به تحرک بیشتر رسیده اند. در حال حاضر، تعویض سایر مفاصل، از جمله شانه، زانو، آرنج، و مچ پا نیز شایع است. امروزه می توان مفصل های سیلیکونی انعطاف پذیر را به صورت یک تکه در مفاصل دست قرار داد. این مفصل ها حرکت بدون درد را در مفاصل تغییر شکل یافته دست، ناشی از بیماری آرتريت روماتوئید، امکان پذیر می کنند. اثر درمان در مفاصل قاعده انگشتان بهتر دیده می شود. شکل و اندازه مفصل کروی مصنوعی، برای استفاده در تعویض مفصل بالای ران با قرار دادن آن روی کلیشه پرتونگاری، مفصل بالای ران بیمار بررسی می شود. با این کار هم تناسب اندازه مفصل مصنوعی دقیقاً مشخص می شود و هم جراح متوجه می شود تا چه اندازه باید استخوان را سوهان زد و قلاویز کرد.

* شما خودتان سالم هستید یا معلولیت دارید؟

- فعلاً توفیق دارم سرپا هستم، سالم هستم.

* شما به عنوان یک بسکتبالیست از یازده سالگی کار می کردید، آیا عضو تیمی بودید؟ و آیا مقامی و مدالی آوردید؟

- بله، من مقام زیاد دارم. در دوره دانش آموزی مقام کشوری داشتم، دوران دانشجویی هم سال اول دانشگاه یعنی سال ۸۱ زمانی که هم بازیکن بودم و هم مربی، مقام سوم اولین المپیاد دانشجویی پیام نور را داشتیم. قبل از آن در سال ۷۹ در بازی های لیگ مقاومت مقام دوم را در ایران داشتیم. آن وقت باشگاهم باشگاه مقاومت بود زمانی که بازیکن بودم. سال ۷۹ بود، جام عفاف و حجاب. بعد از آن که وارد دانشگاه شدم مقام سوم همان پیام نور را داشتیم. در دوران دانشجویی ارشد هم که باز با تیم دانشگاه همچنان بازی می کردم، مقام اول المپیاد را داشتیم که فکر می کنم سال ۹۳ بود.

* در دوران مدرسه هم گفتید مقام دانش آموزی کشوری دارید، آن چه بود؟

- فکر می کنم سال ۷۳ بود که در مقطع راهنمایی مقام داشتیم. ولی در حکم هایم است، یادم نمی آید به صورت دقیق بگویم که چه مقامی بوده است. در زمینه مربیگری هم مقام داشتم. از هفده سالگی که کار مربیگری را در کنار بازیکنی شروع کردم، دو تا مقام نائب قهرمانی در المپیاد سازمان هلال احمر در رده جوانان داشتم.

* مربی چه تیمی بودید؟

- مربی تیم زنجان برای سازمان های هلال احمر بودم. در مسابقه های بسیار شرکت کرده ام و با تیم های مختلف دانش آموزی و لیگ و لیگ دسته یک و مثلاً تیمم از دسته دو صعود کرده به دسته یک.

ص: ۱۵۲

* چند سال تقریباً سابقه مربیگری دارید؟

- از هفده سالگی، یعنی نوزده سال. از یازده سالگی هم خودم بازیکن بودم یعنی تا حالا ۲۵ سال بازیکن بوده ام.

به علامه اینکه امسال بهترین بازیکن ایران یعنی زینب غفاری افتخار این را دارم که بازیکن من در زنجان بوده است. بازیکن شانزده ساله زنجان که کاپیتان تیم ملی نوجوانان بود، و در اولین حضورش در بازی های برون مرزی بهترین بازیکن ایران بوده است. هنوز هم با ایستاده تمرین دارم، یعنی کار می کنم در رده جوانان. ضمن اینکه کمیته مربیان استان هستم، رئیس کمیته مربیان شهرم هم هستم.

* این توضیحات درباره فعالیت های شما و کارنامه ورزشی و تحصیلی تان بود. حالا می خواهیم ورود کنیم به حوزه معلولین که ابتداءً این سؤال را می پرسیم که چه شد که اصلاً ورود کردید و علاقه مند شدید در ورزش معلولین فعالیت کنید، که حالا مدارج را طی بکنید بیاید بالا تا بشوید مربی تیم ملی بسکتبال با ویلچر کشورمان؟ چه شد که ورود کردید؟

- من سالنی که بسکتبال ایستاده را کار می کردم فکر می کنم سال ۸۰ یا ۸۱ بود. مسئول و رئیس هیئت که سالنش را اجاره کرده بودم یعنی هیئت سالم ها بود و خودش هم مربی تیم ملی بسکتبال با ویلچر بود. ایشان چون خودش آنجا رئیس هیئت بود و می دید که من خیلی دلسوزانه دارم بسکتبال را به بچه ها در بسکتبال ایستاده آموزش می دهم، مثلاً شاهد بود که ساعت های بد نامطلوب به ما تعلق می گرفت، ولی ما می رفتیم و هر جور بود تمرین می کردیم بچه ها بسیار سخت کوش بودند. به هر حال کار ما را دیده بود.

تا اینکه روزی به اداره تربیت بدنی، برای کار اداری، فکر می کنم برای دریافت حقوق ماهانه ام از هیئت خودمان رفته بودم. ایشان من را دید و راجع به یکی از هم تیمی های من سؤال کرد. گفت مثلاً خانم ماهرخ رسولی را می شناسی، اگر اشتباه نکنم. گفتم بله. گفت کارش را قبول داری؟ گفتم ایشان همبازی ام بودند و از نظر اخلاقی قبولش دارم. گفت که من می خواهم تیم بسکتبال با ویلچر بانوان را

ص: ۱۵۳

در زنجان تشکیل بدهم. هیچ جای ایران چنین تیمی ندارد و فکر می‌کنم مشهد هم تازه دارد تشکیل می‌دهد. از هیئت بسکتبال سالم‌ها مربی خواستم، آنها ایشان را معرفی کردند. ایشان چهار سال از من بزرگ‌تر و متولد ۵۶ بود. گفت شما او را تأیید می‌کنید؟ چون در رشته بسکتبال من فقط شما را می‌شناسم. گفتم بله من تأیید می‌کنم. گفت من او را نمی‌خواهم، من می‌خواهم شما بیایید و کمک کنید. گفتم من هیچ چیز از ویلچر بلد نیستم. گفت مشکلی نیست، یاد می‌گیری، و من هم تا آن حدی که بتوانم کمکت می‌کنم.

خلاصه من خیلی حساس هستم به کار، یعنی وسواس شغلی دارم. آدم یک کاری را که قبول می‌کند یا باید پای مسئولیتش بایستد، یا قبولش نکند. خلاصه از من دعوت کردند که من کار را شروع کنم. با پنج بازیکن کار را شروع کردم.

* چه سالی بود؟

- سال ۸۱. بالاخره خیلی سخت این روند شروع شد. توانایی بچه‌ها خیلی پایین بود. اول با قضیه خود ویلچر ورزشی مشکل داشتند. بعضی هایشان مثلاً کوتاهی پا بودند و خانواده‌ها قبول نمی‌کردند روی چرخ بنشینند. مثلاً یکی می‌گفت اگر پدرم بیاید ببیند من روی چرخ نشسته‌ام ناراحت می‌شود. یک سری مشکلات افکاری داشتیم اول. پذیرش معلولیت بازیکن‌ها را مشکل داشتیم. یک مدت زمانی روی این قضیه انرژی را گذاشتیم. سپس رفتیم در پروسه‌ای که ناتوانی جسمی داشتند. یعنی آنقدر که توان در کتف و دست و اینها باید باشد را نداشتند. در واقع قوای جسمانی شان آن طور که باید و شاید مطلوب نبود. خلاصه زمان گذشت و گذشت تا اینکه بالاخره با تلاش و همت زیاد به بار نشستند، و نتیجه آن این شد سال‌ها قهرمان بودیم و در رده‌های قهرمانی در ایران و جهان درخشیدند.

* چند سال طول کشید که بچه‌ها به آن شرایط مطلوب رسیدند؟

- ما سال ۸۱ با پنج بازیکن شروع کردیم. اما بازیکن‌هایمان همین‌جور رو به افزایش بودند. و ما مجبور می‌شدیم همان کاری که روی آنها انجام دادیم روی اینها

ص: ۱۵۴

هم انجام بدهیم. از سال ۸۱ تا ۸۶ هیچ مسابقه ای وجود نداشت در بسکتبال با ویلچر، چون هیچ استانی فعال نبود. فقط ما و مشهد فعال بودیم، که یک بازی دوستانه به پیشنهاد خود رئیس هیئت مان با مشهد گذاشتیم به میزبانی زنجان که رفت و برگشت باشد. که آنها آمدند، و با وجود اینکه سه چهار ماه قبل ما شروع کرده بودند، با این وجود زنجان در آن بازی برنده شد.

بازی برگشت را هم مشهد رفتیم، دو بازی آنجا انجام دادیم که هر دو را هم بردیم. یعنی در سه بازی اولیه دوستانه ای که برگزار شد زنجان مشهد را زد. این مسابقه و بردن مشهد حال و هوای جدید برای بچه ها ایجاد کرد و فضای جدید به وجود آورد. فکر می کنم سال ۸۳ بود. بعد از آن چون هیچ استانی فعال نبود، تمرین داشتیم، ولی مسابقه ای در کار نبود.

سال ۸۶ بالاخره اولین مسابقه قهرمانی کشوری برگزار شد به میزبانی فکر کنم شهریار کرج با سه تیم مشهد، زنجان، تهران. از آن زمان هر سال لیگ یا قهرمانی کشوری شروع شد. هر دو همزمان فکر می کنم فقط یک دوره برگزار شد که هم لیگ داشتیم در آن سال و هم قهرمانی کشوری. یا قهرمانی کشوری می گذاشتند، یا لیگ می گذاشتند. کم کم بسکتبال در استان ها رشد کرد و الآن فکر می کنم به هشت تیم رسیده است.

* مقام هایی که در کشور با تیم بسکتبال با ویلچر خود زنجان شما آوردید چه بوده است؟

- فکر می کنم از سال ۸۶ که ورود کردیم، ۶-۷ قهرمانی در لیگ و قهرمانی کشوری داشتیم، به علاوه دو نائب قهرمانی. تقریباً همیشه تیم من بین اول یا دوم بوده، غیر از پارسال که مقام سوم را آورد.

* به چه دلیل شما مربی تیم ملی شدید؟

- واقعیتش این پرسش را باید از انجمن سؤال کرد، ولی من مختصر بگویم، در سال ۹۳ خانم مریم دهستانی مسئول انجمن بسکتبال با ویلچر ایران بود.

اردیبهشت ۹۳ به من زنگ زدند و گفت می خواهد تیم ملی را تشکیل بدهند. ولی در تقویم ورزشی، این رشته ثبت نشده است. و با اصرار زیاد خانم دهستانی، من هم اعلام رضایت کردم. بالاخره بازیکن ها از دور یا نزدیک با فدراسیون در تماس هستند، آنها با نامه نگاری گفتند: دوست داریم مثل رشته های دیگر در مسابقه برون مرزی شرکت کنیم. آقای خسروی وقتی خواست و اصرار بچه ها را دید ورود کرد و با شروط و شرایط مثل فقدان بودجه و بدون هزینه کار کردن، اعلام موافقت کرد. من گفتم من مشکل ندارم و بدون دریافت حقوق کار می کنم. مربی های تیم های مشهد و یزد و من که هر سه در آن وقت جزو مقام های اول تا سوم بودیم، این شروط را قبول کردیم. نیز سه مربی را برای اردوی اول اردوی شناسایی بازیکن ها دعوت کردند، هم من هم مربی مشهد خانم یوسف زاده و هم مربی یزد خانم راستی، دعوت شدیم. بعد از اردوی اول و حضورمان در تمرین ها و شناخت مربی برتر، تصمیم بر این گرفته شد که من به عنوان سرمربی در آن سال در اینچئون در کنار تیم باشم. خانم راستی به عنوان مربی انتخاب شد. آن سال یعنی سال ۹۳ ما با این کادر فنی به مسابقات آسیایی اینچئون کره جنوبی اعزام شدیم.

* آیا نتیجه ای گرفتید و آن نتیجه چه بود؟

- آنجا در کمال ناباوری در اولین حضورمان مقام سوم را کسب کردیم.

* بعد از آن شما همکاری تان با تیم ملی ادامه پیدا کرد تا الان، یا نه؟

- نه، ما دوباره اردو نداشتیم، ولی لیگ و قهرمانی کشوریمان برگزار می شد. تا اینکه امسال مسابقات چین پیش آمد که خانم دهستانی خیلی با من رایزنی کردند و صحبت کردند، و گفته بودند که شما سرمربی تیم هستید و انتخاب ایشان روی من بود، ولی نمی دانم چه فعل و انفعالاتی اتفاق افتاد که من دعوت نشدم برای اردوی پیش رو که برای مسابقات اقیانوسیه بود.

* این مسابقات در چه زمانی برگزار شد؟

ص: ۱۵۶

- در سال ۹۶ تیم ملی اعزام شدند و در همین سال مسابقه برگزار شد.

* بالاخره سرمربی چه کسی شد؟

- سرمربی خانم یوسف زاده (مربی تیم مشهد) انتخاب شدند، به اضافه خانم دهقان (مربی اردبیل) هم دستیار ایشان بود.

* ایران در این مسابقات چندم شد؟

- فقط چهار تیم شرکت کرده بودند که بین اینها چهارم شدند.

* بعد از آن اتفاق مجدداً شما انتخاب شدید که الآن سرمربی تیم ملی هستید، درست است؟

- بله به عنوان سرمربی تعیین شده ام.

* الآن تیم را برای کدام مسابقات دارید آماده می کنید؟

- برای انتخابی جاکارتا، کسب سهمیه مسابقات پارا آسیایی جاکارتای اندونزی.

* آن وقت این مسابقات انتخابی کجا برگزار می شود؟ در چه تاریخی؟

- تا یازدهم اسفند اردو داریم، و فکر می کنم حضورمان دوازدهم اسفند باشد.

* که هم اکنون شما در اردوی تیم ملی به سر می برید، درست است؟

- درست است. در بین مردم مهمان نواز قم بودیم و کارهایمان خوب پیش رفت.

* حالا در این چند سالی که با معلولین کار کرده اید، در حوزه ورزش معلولین چه نارسایی هایی چه نقاط ضعفی و چه نقاط قوتی هست در حوزه ورزش معلولین.

ص: ۱۵۷

آیا اصلاً نقطه ضعفی وجود دارد؟ آیا اصلاً نقطه قوتی وجود دارد؟ نظرتان را در این زمینه بفرمایید.

- البته ضعف ها و کمبودهای بسیار وجود دارد. به خاطر اینکه ما از خیلی از کشورهای همجواریمان حتی در آسیا خیلی خیلی عقب هستیم. به خاطر اینکه این ورزش در بین بانوان جدیداً شروع شده و عوامل متعدد در وضعیت تیم مؤثر است: اول وضعیت و بحث فنی خود خانم هاست. بحث دوم این است که بالاخره ما به خاطر مذهبمان یک سری محدودیت هایی در ایران داریم که نمی توانیم تمریناتمان با آقایان باشد، و یک سری محدودیت هایی هست که در ورزش هم اعمال می شود، که بالاخره باعث می شود ما از بقیه کشورها یک مقدار عقب تر باشیم. در زمینه بسکتبال بالاخره آقایان تجربه بیشتری دارند.

* آیا می توانید از آقایان به عنوان مشاور استفاده بکنید.

- در اردوی اول این را داشتیم، ولی بعداً بحث مشاور را کنسل کردند. ولی اردوی قبل هم آنالیزور مرد داشتند که باز هم نتوانست آنقدر که باید و شاید برای تیم کمک کننده باشد. این یکی از ضعف های علمی ماست. خانم ها آنقدر به روز نشده اند. یعنی فرصتی برایشان نبوده که کلاس هایی را شرکت کنند یا بیشتر بازی ببینند. این یکی از ضعف هاست که قریب به اتفاق مربی ها در شهرستان ها دارند. چون وقتی بازیکنی می آید اردو، تنها ده روز در اردو است، سپس به شهرستانش برمی گردد. اگر یک حرکت غلط انجام بدهد و مربی نتواند تصحیح کند، این غلط تکرار می شود. و وقتی دوباره وارد اردو می شود و ما بخواهیم این را اصلاح کنیم یک انرژی مضاعفی هم از ورزشکار و هم از کادر فنی می گیرد.

* معمولاً کشورهای خارجی و اروپایی ها در این زمینه چه تجاربی دارند؟

- قطعاً آنان نیرو و عضو خود را ماه ها و روزها رها نمی کنند و چند روز به مسابقه به او فشار آورند و تمرین فشرده و اعصاب خوردکن به او بدهند. اولاً آنان بسته های فرهنگی به صورت فیلم، کتاب، مقاله و گزارش دائمی برای افراد آماده می کنند و

مدام برای آنان تغذیه فکری و روانی دارند. اعضاء تیم ها معمولاً در کمپ ها و مجتمع زندگی می کنند و دائم با هم ارتباط دارند و برنامه های روزانه با هم دارند.

* آیا در زمینه ابزار ضعف ندارید؟

- وسایل و ابزار برای یک ورزشکار معلول بسیار مهم است؛ چون این ابزار جایگزین اندام های او است؛ مثلاً ویلچر جایگزین پاهای او است. ما از نظر ابزاری، چون من گرایش بیومکانیک دارم بسیار مشکل داریم. در بسکتبال ایستاده چطور کفش مهم است که بالاخره سُر نخورد، در معلولین هم دقیقاً همین طور است. یعنی رینگ مؤثر است، تنه مؤثر است، همه اینها به بحث مالی ربط دارد. بچه های معلول آنقدر توانایی ندارند که بخواهند اول کار هزینه کنند. مگر اینکه یک چیزی را به دست بیاورند بخواهند آن را هزینه کنند. یا ببینند اصلاً می ارزد، آیا از آن چیزی که می خواهند هزینه کنند یک چیزی به دست می آورند، یا نه؟ اکثراً می آیند چرخ هایی را سوار می شوند که چرخ های آقایان است، مثلاً از طریق هیئت هایشان در اختیارشان قرار گرفته است. یا چرخ های اسقاطی آقایان حتی می توانم بگویم. برای اینکه مردها بعضی هایشان قرارداد مالی می بندند و برای خودشان رینگ می خرند چرخ می خرند، یک سری چرخ ها را دیگر استفاده نمی کنند، و هیئت ها این چرخ ها را در اختیار کسانی که علاقه دارند قرار می دهند. ولی این چرخ ها یا سایش مشکل دارد، یا تنه اش اورجینال نیست، چون مثل لباس است، باید سایش تن ورزشکار باشد. در مانورس تأثیر دارد، روی همه چیزش تأثیر دارد. یا بحث رینگ هاست، بعضی از رینگ ها مثلاً از نظر کیفیتی خیلی پایین هستند. از نظر ابزاری ما مشکل داریم. من شاید یک تمرین خوبی که مثلاً آر کیو جی باشد که آقایان استفاده می کنند، من به جد می گویم هیچ کدام از بانوان بسکتبالیست در تیم ملی الان رینگ آر کیو جی ندارند. چون رینگ آر کیو جی روی تنه خاص سوار می شود، روی هر تنه ای سوار نمی شود. روی تنه های قدیمی اصلاً سوار نمی شود. به خاطر همین اول باید تنه را بخرند، بعد رینگ را رویش سوار کنند.

* یعنی عدم حمایت مناسب در مورد آن وسایل ورزشی، مثل حمایت مالی از خرید ویلچر در بسکتبال مهم است و موجب عدم پیشرفت بچه ها شده است.

- بله. مثلاً بهزیستی یک دستورالعملی برایش آمده که مثلاً بچه هایی که نیاز به چرخ دارند با معرفی هیئت ها بروند بهزیستی و با کمک مددکارهایشان مثلاً برایشان یک هزینه تقبل بشود که بتوانند چرخ تهیه بکنند. ولی به جد می گویم من در استان خودم که در مجموعه با خبر هستم، ندیدم که این همکاری صورت بگیرد. همیشه گفته اند بودجه نیست.

واقعاً بچه های معلول مدال هایشان بیشتر آن چیزی است که سالم ها مدال دارند، ولی توجه به ورزش معلولین خیلی کمتر از سالم هاست. با اینکه هم آموزش سخت است، و هم اجرایش سخت است.

* به نظر شما ریشه این مشکل از کجاست، که بچه ها مدال های بیشتری می آورند، اما حمایت از اینها از سوی نهادهایی مثل سازمان تربیت بدنی یا بهزیستی خیلی کمتر است؟

- من فکر می کنم در زمینه ورزش معلولین آنقدر تبلیغ نمی شود. و این رشته ها در جامعه معرفی نشده اند. ما مثلاً سیامند رحمان را داریم، واقعاً رکورددار وزنه برداری هستند ایشان، بسیار آدم با پشتکاری است، ولی آنقدر که آقای رضازاده نمود، ایشان نمود نکرد. با اینکه الآن رکورددار آسیا و جهان است. ولی اینها می گویند چون معلولین اقلیت هستند نسبت به سالم ها، احتمالاً این گونه پارتیشن بندی می کنند، تبلیغاتی که در تلویزیون، یک بازی مثلاً سوپر لیگ ایستاده را دارد نشان می دهد، آن قدری نیست که سوپر لیگ معلولین را. بالاخره تبعیض هست و باید برای رفع آن فکری بشود.

* آیا در کشورهای خارجی هم این گونه است؟

- تا جایی که دیده ایم یا خبر داریم ژاپن، آلمان، فرانسه و کلاً اروپایی ها به ورزش معلولین اهمیت می دهند و برعکس ایران وقتی که رسانه ها به معلولین

اختصاص می دهند بیشتر از افراد عادی است. با اینکه اگر مسئولین ارشد، وزراء و مدیریت صدا و سیما و توانبخشی روی معلولین اهتمام کنند، بازتاب و انعکاس آن برای کل ایران و مذهب شیعه و دین اسلام مؤثر است. چون خواهند گفت ایران یا تشیع انسان مدارند و به معلولین رسیدگی می کنند و به ضعف توجه دارند. اگر ایران در این موارد درست عمل کند، این گونه کارها، تأثیر فراوان در جذب مردم جهان، و در طرفدار شدن افکار عمومی جهانیان به نفع ایران خواهد داشت. و در هر موضوع وقتی افکار عمومی جهان بسیج شود، قدرت های جهانی کاری نمی توانند انجام دهند.

اما وقتی رسانه ها و تشکل ها و کلاً مردم جهان می بینند در ایران به قشرهای ضعیف، به معلولان، به ورزشکاران بانوی معلول توجه نمی شود، در حوزه کاری خودشان به دفاع از ایران بر نمی خیزند و به اصطلاح افکار عمومی دنیا بسیج نمی شود و نتیجه آن منزوی و ایزوله شدن ایران است.

* یعنی مانور شبکه های اجتماعی و رسانه های جمعی در واقع آن قدری که روی ورزش سالم ها و اینها هست، در ورزش معلولین نیست؛ در نتیجه عموم جامعه و افراد نخبه و متمول به معلولین اهتمام و رویکرد نخواهند داشت؟

- بله. یعنی یک رشته خیلی نوپایی در سالم ها که عمرش چند ماه است، بسیار بسیار شناخته شده تر است، از ورزشی مثل بسکتبال با ویلچر معلولین که عمرش حدود ۱۶ سال است. به همین دلیل خیلی ها نمی دانند. می گویند بسکتبال با ویلچر یعنی چه؟! مگر داریم؟! الآن خیلی سال است که بازی های ما با حجاب در ایران برگزار می شود. ولی ما هیچ وقت فیلم برداری نداشتیم. این قضیه باعث شده که ما اسپانسر نداشته باشیم. به همه اسپانسرهای وقتی می رویم می گوئیم که مثلاً استان خودمان زنجان پنج ملی پوش دارد، خب یک هزینه ای اعمال بکنید. صد درصد بقیه استان ها هم همین را می خواهند. ولی من چون شناختم بیشتر روی استان خودم است دارم مثال می زنم. یا مثلاً تیم ملی داریم که بسکتبال با ویلچر مقام دار مثلاً پارسا آسیاست، می گویند ما که ندیده ایم. راست هم می گویند. یعنی نه

در رسانه ملی خبری و تصویری از این رشته هست و نه در دیگر مجلات.

* آیا شما به عنوان سرمربی یا مدیریت تیم کاری کرده اید؟

- وظیفه ما نیست و صلاح نیست من بروم کار تبلیغی برای تیم ملی انجام دهم، این وظیفه رسانه ها است.

* درست است، در قسمت های دیگر هم اگر معلولین می گفتند وظیفه ما نیست، کارهای معلولان تماماً بر زمین مانده بود، اما معلولان و خیرین آمدند، کتاب گویا، کتب بریل و صدها نیازهای معلولان را آماده و در اختیار آنها گذاشتند. در مورد ورزش هم حداقل شما هر سال چند نشست خبری و مصاحبه با رسانه ها داشته باشید یا با سایت دفتر فرهنگ معلولین داشته باشید و حداقل اخبار این مسائل در جامعه منتشر شود؟

- درست است ما هم باید تلاش کنیم و اطلاع رسانی نماییم. اگر ما به مردم بگوییم مثلاً در مورد معلولین تبعیض هست، خود مردم به شکل های مختلف به رسانه ها فشار می آورند و آنها را مجبور می کنند در این حوزه کار کنند.

* یک خاطره از این دوران که با بچه های معلول کار کرده اید بگویید. خاطره ای که برای خودتان جالب باشد، و در ذهنتان مانده باشد، بگویید تا مردم بیشتر شما را بشناسند و نسبت به خدمات شما اطلاعات بیشتر کسب نمایند.

- خاطره زیاد است و کار با معلولین همه خاطره است. ولی قشنگ ترین خاطره که یادم است می گویم. بعد از دو بازی اول که جلوی چین و ژاپن بازی کردیم و شکستمان سنگین بود. و حتی در ایران نوشته بودند: ۶۸ بر ۱۷ ایران باخت. در این دو بازی بچه ها واقعاً از نظر روانی آسیب دیدند. چون ما اصلاً اطلاعات نداشتیم. تنها اطلاعاتمان سی دی بازی از پارالمپیک لندن بود، که آن را آنالیز کرده بودیم، همچنین گفته بودند چین در آن بازی ها سوم شده است.

در بازی اول، در مقابل چین به زمین رفتیم و اولین تجربه برای من و بازیکن ها

بود. وحشت مسابقه خودش یک استرس و نگرانی در بین بچه ها ایجاد کرده بود. ما آن بازی را باختیم. و وقتی بازی را باختیم، من با بچه ها جلسه گذاشتم و صحبت کردم؛ بچه ها همه شان می گفتند اگر چین مثلاً سوم بوده ما باختیم، ما سکو را از دست داده ایم. بالاخره امیدشان ناامید شده بود. گفته بودند در بازی های پارا آسیایی قبل، کره اول بوده، ژاپن دوم و چین سوم. خلاصه با بچه ها بسیار صحبت کردیم و روحیه اینها را ساخته و آماده شان کردیم برای بازی دوم جلوی ژاپن. بازی ژاپن را صد البته بدتر از آن باختیم. علتش این بود که بازیکن سرعتی ما که در ایران رکورد می زد و بهتر از همه سرعت داشت، ولی در آنجا تا می خواست بجنبند، آنها رفته بودند. واقعاً ابزار خیلی تأثیر دارد و ابزار ما ضعیف بود.

بازی سوم، آقایانمان با کره بازی داشتند. ما را بردند سالن که بازی را تشویق بکنیم و یک سری پرچم به ما دادند تا تشویق کنیم. گفتند ایران بازی اش با کره است، اگر ببرد برای فینال می رود. ما رفتیم و بازی ایران کشید به وقت اضافه و آقایان متأسفانه بازی ای که جلو بودند را باختند. ولی آن پرچم هایی که داده بودند در کیف یکی دو تا از بازیکن ها مانده بود. یک توفیقی شد ما بازی کره با ژاپن را دیدیم. من بازی کره را دیدم و با آن شناختی که از بازیکن ها داشتم گفتم که بازی فردا مال ماست. ما آمدیم و در کریدور جلوی ستاد خانم مشرف جوادی را دیدم او مسئول فدراسیون جانبازان معلولین بود. ایشان گفتند همایون پور شنیده ام خیلی خودت را اذیت می کنی. عیب ندارد ما بچه ها را برای تجربه اول آورده ایم. نمی خواهد این قدر فشار به خودت بیاوری و اذیت بشوی. گفتم خانم فردا بیا، من قول سکو به شما می دهم. گفت واقعاً؟! گفتم من قول سکو به شما می دهم، فردا بیا برای بازی ما. گفت اگر تو می گویی، من می آیم. و واقعاً زحمت کشیدند با خانم دهستانی برای بازی ما آمدند و ما آن بازی را بردیم. و این پرچمی که شب قبل بچه ها گذاشته بودند در کیفشان، و به ستاد پس نداده بودند، در کیف یکی از بازیکن های من بود که در زمین بود. ما ۴۸ بر ۲۳ از کره جلو بودیم، ثانیه آخر من یک تایم گرفتم، فکر کنم بیست ثانیه آخر. به بچه ها گفتم بچه ها بازی مال ماست و ما بازی را برده ایم، بیست ثانیه داریم. حالا بعد از بیست ثانیه من می خواهم که بازی را بردیم، شما حلقه بزنید و پرچم ببندید دور گردنتان و یک دوری در سالن

بزنید. این بازیکن برگشت گفت پرچم دیروز در کیف من است، باز کنید، من آن را به گردنم می بندم. خلاصه ما اینها را فرستادیم در زمین، بازی که تمام شد، بلافاصله پرچم بست به گردنش و این راه افتاد و بقیه بچه ها یک حلقه ای زدند دور زمین بسکتبال و یک حس غرور خاصی به ما دست داد. این خاطره ملی بود که در مورد حس غرور آفرینی که نسبت به کشور و مردم خود داریم.

* با تشکر از اینکه برای مصاحبه تشریف آوردید.

ص: ۱۶۴

تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان ایران، اسفندماه سال گذشته قهرمان مسابقات آسیا و اقیانوسیه شد و سهمیه حضور در مسابقات پارا آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا که مهرماه ۱۳۹۷ در اندونزی برگزار می شود را به دست آورد. مهدیه خاکباز عضو یزدی این تیم متولد ۱ دی ماه ۱۳۶۵ در یزد است. او بر اثر تصادف ضایعه نخاعی شده است. فارغ التحصیل کارشناسی حسابداری از دانشگاه آزاد یزد است. ده سال است که بسکتبال کار می کند. در روزهایی که او و هم تیمی هایش خودشان را برای حضور مقتدر در بازی های پارا آسیایی آماده می کنند و در روزهایی که تیم بسکتبال جهت تداوم تمرینات در قم اردو زده بود با ایشان مصاحبه ای داشتیم. دو مصاحبه توسط مسعود باقری، با وی انجام شد، که ادغام و متن زیر آماده شد.

* از چه سالی وارد ورزش شدید؟

- از سال ۱۳۸۸ وارد ورزش شدم.

* به چه دلیل ورزش بسکتبال را انتخاب کردید؟

- بر اثر سانحه تصادف ضایعه نخاعی شده بودم. بعد از دو سال گوشه گیری در خانه، توصیه همگان این بود که برو ورزش کن. تنها ورزش گروهی بچه های نخاعی فکر کنم بسکتبال با ویلچر است. والیبال نشسته ما نمی توانیم انجام بدهیم، به خاطر تعادل کم. ولی برای من شور و هیجان بسکتبال مهم تر بود و به این دلیل جذب شدم. آن تمرکز و آن نشستن توپ در حلقه دوستش داشتم. قبلاً هم در حد

مدرسه بسکتبال بازی می کردم. یعنی با این ورزش آشنا بودم و به خاطر همین نکات به بسکتبال رفتم.

* پس یکی از عواملی که باعث شد ورزش بسکتبال را انتخاب کنید علاقه و آشنایی بود که شما با این رشته در زمان قبل از سانحه تصادف و در مدرسه داشتید و در این رشته فعال بودید؟

بله. شور و هیجانش را هم خیلی دوست داشتم.

* فقط همین یک انگیزه بود؟ در طول اینکه ورزش را ادامه دادید و به سطح بازیکن تیم ملی رسیدید انگیزه دیگری برایتان به وجود نیامد؟

- مهم ترین اولویت و انگیزه من سلامت جسم بود. بعد از سلامتی جسم مسابقات کشوری رفتیم و هر دوره دوستان گذشته را می دیدیم، یک دیداری تازه می شد، و مدال هایی کسب می کردیم، سال بعد دوباره می خواستیم برویم که رقابت بیشتر باشد. اگر امسال مثلاً سوم شدیم، سال دیگر دوم بشویم. این رقابت را خیلی دوست داشتم. بعد از آن حضور در تیم ملی بود.

* به نظر شما ورزش در جامعه معلولین چه آثار و پیامدهای مثبتی می تواند داشته باشد؟

- یکی اینکه از گوشه گیری و انزوا واقعاً درمی آیند؛ باری از روی دوش خانواده برداشته می شود و مثل آینه دق جلو خانواده نیستیم. اجتماعی تر یا جامعه پذیرتر می شویم. من وقتی در ورزش آمدم خیلی اجتماعی تر شدم. دوست های جدید پیدا کردم، بعد با رشته های ورزشی خیلی خاصی آشنا می شویم، همچنین اعتماد به نفس بالا می رود.

* به عنوان یک ورزشکار حرفه ای چه معضلات و مشکلاتی در ورزش معلولین می بینید؟

- به نظر من در حرفه ای بودن ما، چون بالاخره رقابت های بیرون مرزی داریم و قرار نیست همیشه در ایران مسابقه بدهیم؛ ویلچر ما انگار پای ما است، یعنی مثل کفش ورزشی است. کفش ورزشی خوب باشد دهنده خوبی می شوی، ویلچر ورزشی در ورزش ما حرف اول را می زند، بعد از آن قدرت بدنی و بدنسازی که خود فرد انجام می دهد، مهم است. ولی ویلچر خیلی مهم است. از این رو از مسئولین استدعا داریم ویلچر اعضای تیم ملی را تأمین کنند.

* پس یعنی آن زیرساخت سخت افزاری در رشته شما همان ویلچر است و خیلی مهم است که متأسفانه در ایران به آن اهمیت نمی دهند.

- ایران تکنولوژی تولید ویلچر دارد ولی تکنولوژی ساخت ویلچر روان، سرعتی که مانور بالا داشته باشد را ندارد.

* شما اگر بخواهید به مدیران ورزشی معلولین در ایران نمره بدهید، از بیست نمره چند می دهید؟

- نمره پانزده می دهم.

* به چه دلیل چنین نمره ای می دهید؟

- دلیلش این است که من یک ورزشکار قانعی هستم. اولش اینکه تشکر می کنم که پشت ورزش ما هستید و مسابقاتی برگزار بشود چه داخل کشور و چه بیرون از کشور. مسلماً هزینه این مسابقات زیاد است، بالاخره چه زحمت هایی کشیده می شود.

* به نظر شما چه کمبودها و کاستی هایی که در حوزه مدیریت ورزش معلولین هست؟ آیا عدم ارتباط مناسب با رسانه ها نمی تواند یک معضل باشد؟ چون خیلی از خانواده ها هستند که اصلاً خبر از ورزش معلولین در سطح استان شان ندارند تا بچه های معلولشان را بیاورند آنجا برای ورزش، به نظر شما آیا

ص: ۱۶۷

این یکی از معضلات نیست؟

- چرا، واقعاً این یکی از معضلات است. وقتی رسانه نباشد هیچ کس دنبالش نمی آید. گاهی مثلاً یکی اجتماعی بشود و بیاید بیرون شاید بفهمد یک ورزشی هم وجود دارد. وقتی هم در ورزش پا گذاشت، این قصه پا گذاشتن در ورزش هزار مشکل دارد. از ایاب و ذهابش گرفته که نمی تواند بیاید، یک وقت هایی هم وقتی بچه ها وارد ورزشگاه می شوند اصلاً ویلچر نباشد سوار بشود. ویلچرها مشترک است و خراب می شود، هزینه اش شاید گردن خود بچه ها باشد، اینها نباید باشد، هزینه اش را باید خود هیئت بدهد.

* اینها کم و کاستی هایی است که مدیران ورزشی که در حوزه اطلاع رسانی یا حمایت های اقتصادی کار می کنند، باید انجام دهند؟

- بله. یکی هم اینکه مسابقات کشوری یا لیگ که برگزار می شود ما اسپانسر نداریم.

* اگر بُعد رسانه ای درست بشود اسپانسرش هم درست می شود. وقتی که رسانه اطلاع رسانی کند شاید خیلی ها تمایل داشته باشند که سرمایه گذاری کنند. ولی وقتی کسی نمی داند و نمی شناسد، طبعاً کسی نیست تا سرمایه گذاری کند؟

- من در استان خودمان چندین بار در تلویزیون صحبت کرده ام. هم از آنها تشکر کردم و هم خواستم که بیایند کمکمان بکنند. یکبار از کاشی پرسپولیس خواهش کردیم تا حمایت ما را بر عهده بگیرد. اسپانسرمان شد و رفتیم مسابقات و برگشتیم.

* به نظر شما تشکل ها و مؤسساتی که در استان ها و شهرهای مختلف برای معلولین هستند و فعالیت می کنند، اینها چه؟ اینها اگر بیایند در حوزه ورزش ورود کنند به نظرتان می توانند متمرکز شوند؟

- با فرهنگ سازی باید اسپانسرها را متقاعد کرد تا ورود پیدا کنند و هزینه ها را تقبل نمایند. بهزیستی هم باید حمایت کند ولی تا الآن کاری انجام نداده است.

ص: ۱۶۸

* تا حالا در ورزش مسئولیت یا مدیریتی چیزی داشته اید؟

- به من پیشنهاد شده ولی قبول نکرده ام.

* بیشتر تمایل داشته اید در همان بحث بازیکنی فعال باشید.

- به بازیکنی علاقه دارم. چون بازی برای رفع مشکلات معلولین بسیار شفافبخش و مؤثر است.

* تیم بسکتبال با ویلچر کشورمان اسفندماه قهرمان مسابقات آسیایی شد برای دست یافتن به این مقام، شما چند مرحله اردو را پشت سر گذاشتید؟

- قبل از مسابقات سه مرحله اردو داشتیم. لازم به ذکر هست چون آبان ماه برای حضور در مسابقات آسیایی به چین رفتیم، اردوهای دوره چین هم ۴ مرحله بود. بعد از برگشت از چین، یک استراحتی داشتیم و اردوهای تایلند برگزار شد که بعد از ۳ مرحله اردو به مسابقات آسیایی اعزام شدیم.

* رقابت های قهرمانی آسیا در چه سطحی بود؟ با توجه به قهرمانی تیم کشورمان، فاصله ما با بسکتبال روز دنیا چقدر است؟

- رقابت با بعضی کشورها فوق العاده سخت و نفس گیره. بدون شک در این مواقع دیگه مربی باید بداند با چه مهره هایی بازی کند که حریف را شکست دهد ولی بازیکنان هم مهم هستند. ورزش بسکتبال ورزشی است که هر روز یا بهتر بگوییم هر دقیقه باید به روز باشی چون اینقدر تکنیک و تاکتیک دارد، اگر بخواهی فقط به گذشته اکتفا کنی واقعاً جایگاهی در سطح ملی نداری. خدا را شکر مربی هایی که برای سطح ملی انتخاب میش فوق العاده آگاهی و اطلاعاتشان بالا و به روز هست. ولی ایران هنوز فاصله اش با بعضی کشورها مثل چین و ژاپن زیاده، بخشی از او هم برمی گردد به تکنولوژی کشورمان، چون چرخ ورزشی تو بازی های حرفه ای خیلی تأثیر گذار هست.

* تیم ملی مهرماه باید در مسابقات پارا آسیایی جاکارتا شرکت کند آیا در حال حاضر اردوهای آمادگی آغاز شده است و آیا بازی های دوستانه ای پیش رو دارید؟

- بله اردوها از تیرماه شروع شدن، یک بازی تدارکاتی تو کشور تایلند داریم. بعد از آنجا ان شاءالله به اندونزی برای مسابقات پارا آسیایی اعزام خواهیم شد.

* پیش بینی شما از عملکرد تیم ملی بسکتبال با ویلچر ایران در مسابقات پارا آسیایی چیست؟

- واقعاً این دوره هم بچه ها دارند تلاششان را می کنند هم از بالا که رأس مجموعه فدراسیون باشد تا به پایین اعم از رئیس بسکتبال بانوان، نایب رئیس، مربیان و در کنارش مربی بدنساز و مشاور ورزشی از جان و دل برایمان مایه گذاشتند و ما را از نظر جسمانی و روحی آماده می کنند، پیش بینی من این هست که حتماً سکوی قهرمانی برای بچه های ایران است چون باغیرت بازی می کنند بعد از سکوی قهرمانی هم هنوز دو سکوی دیگر هست. نگران نباشیم ولی ما باید تلاشمان را برای اول شدن انجام بدهیم.

* از مسئولان ورزش استان چه انتظاری دارید؟ آیا به نظر شما مسئولان به اندازه کافی با ورزشکاران همراهی و همکاری دارند؟

- من از مسئولان یک درخواست داشتم بهشان هم گفتم تا چه اندازه اهمیت بدهند و برآورده کنند بستگی به خودشان و ارزشی که برای من در حیطة ورزش می گذارند برمی گردد! از نظر همراهی کردن ورزشکاران، فوق العاده خوب هستند. در حال حاضر از ورزشکاران مدال آور تجلیل می شود در خانه خود ورزشکار نه یک جمع عمومی که برای من و خانواده ام خیلی خوشایند بود. از نظر همکاری کردن هم تا جایی که از دستشان برآمده دریغ نکردند (ولی خواسته منم یادشون نره)

سخت ترین و بهترین لحظات یک مسابقه مهم بسکتبال برای شما چیست؟

- از نظر من سخت ترین لحظه زمانی هست که تابلو نتایج رو نگاه می کنی و امتیازت از تیم حریف کمتره و سوت پایان بازی زده میشه. بهترین و شیرین ترینش هم اینکه تابلو امتیازات به نفع تو داره چشمک می زنه و با غرور خاصی که واقعاً وصف ناپذیره از زمین بازی خارج میشی و در کنارش اشک شوق هم می ریزی.

* سؤال آخر اینکه بزرگ ترین آرزوی ورزشی شما چی هست؟

- آرزو دارم لژیونر کشور چین بشم و خانواده ام را هم همراه خود ببرم. حتماً می پرسید چرا چین؟ چون توی تصویرسازی هایی که انجام میدم همیشه با بازیکنان چین دارم بازی می کنم و مسابقه میدم و من رو به عنوان لژیونر قبول دارند.

* با تشکر از حضور شما در این مصاحبه.

ص: ۱۷۱

ندا فراستی در سال ۱۳۶۲ در استهبان متولد شد. تحصیلات را تا دریافت کارشناسی رشته ریاضی ادامه داد. عضو تیم بسکتبال با ویلچر است.

* از چه سالی وارد ورزش شدید و ورزش را شروع کردید؟

- از سال ۱۳۹۰ وارد ورزش شدم.

* با چه ورزشی شروع کردید، آیا با بسکتبال با ویلچر شروع کردید؟

- بله. زمانی که من برای آموزش رانندگی رفتم، چون مربی ام با دیگر معلولین آشنا بود به من گفت که چنین جایی برای ورزش هست که من پیگیر شدم. به نیت شنا رفتم، اصلاً به قهرمانی فکر نمی کردم. وقتی دیگر بچه ها من را دیدند، گفتند فیزیکت خوب است. آن موقع اصلاً نمی دانستم بسکتبال با ویلچر اصلاً چه هست. وقتی شرایطش را دیدم، اولش اصلاً خوشم نیامد، ولی کم کم به بسکتبال با ویلچر علاقمند شدم.

* از اینکه به ورزش بروید انگیزه خاصی داشتید؟ مثلاً بحث سلامت جسمتان بود، سلامت روحتان بود؟

- انگیزه ام از ورزش اول سلامتی و تندرستی بود. وقتی کم کم آمدم و به یک جاهایی رسیدم، بعد از قهرمانی خوشم آمد، و دیگر قهرمانی شد یکی از اهدافم.

* به نظر شما ورزش در جامعه معلولین چه آثار و پیامدهای مثبتی می تواند داشته باشد؟

- آثار خیلی زیادی دارد. اول از همه برای خود فرد است که می تواند اعتماد به نفس خودش را بالا ببرد، هم اعتماد به نفس اجتماعی اش، هم اعتماد به نفس فردی اش را. به ورزشکار می تواند خیلی کمک کند که از آن گوشه گیری و انزوا دربیاید. همچنین وقتی که ورزش می کنی مخصوصاً در رده قهرمانی، اصلاً دید مردم نسبت به فرد عوض می شود، که معلولین هم می توانند موفق باشند، می توانند افتخار آفرینی بکنند. درست است یک نقایصی هست، ولی با وجود این مسائل هم می توانند موفق باشند. دید آدم ها نسبت به معلولین خیلی عوض می شود.

* چه مشکلات و موانعی در جامعه ورزشی معلولین به نظر شما هست؟

- مهم ترین مشکل مان کمبود امکانات است.

* امکانات سخت افزاری؟

- هم نرم افزاری و هم سخت افزاری.

* به نظر شما آیا تیم های ایرانی در خارج از کشور موفق بوده اند؟

- با توجه به اینکه ما مدت زیادی نیست که وارد عرصه بین المللی شدیم، موفقیتی که به دست آورده ایم خوب بوده، خدا را شاکریم. ولی در جهان ما هیچ جایگاهی نداریم. ما در نهایت در آسیا می توانیم حرفی برای گفتن داشته باشیم، آن هم شاید مقام سوم. خیلی چیزها در این قضیه دخیل است، از جمله هم سخت افزاری و هم نرم افزاری. ما همینیم، ما بهترین های ایرانیم و مربی هایمان هم همین ها هستند. ما دست پرورده همین مربی ها هستیم. ما اگر قرار باشد بهتر بشویم، لازم است آموزش های مربیانمان باید بهتر بشود، نیز امکانات سخت افزاری ما باید بهتر بشود.

ص: ۱۷۳

* بیشتر اردوهای برون مرزی لازم است؟

- اردوهای بیشتر برایمان بگذارند، خارج از کشور مسابقات تدارکاتی برایمان بگذارند. ما متأسفانه اصلاً اردو نداریم. قبل از اینکه اعزام بشویم می آیند فشار فشار اردو برای ما می گذارند بعد ما را اعزام می کنند. این قضیه می رود تا چهار سال دیگر دوباره قبل از مسابقات فشار فشار چند تا اردو، بیا برو مسابقه بده.

* یک نکته ای هم همان بحث سخت افزاری که شما می گفتید، ویلچر خیلی در این ورزش تأثیر دارد. خانم همایون پور می گفت در بازی با ژاپن ایمان داشتیم که بچه ها از لحاظ تکنیک کمی از آن تیم ندارند. ولی مشکل ما فقط ویلچر بود، که آنها با آن ویلچرهای پیشرفته و خوبی که داشتند، موفق شدند.

- بله. نگاه کنید، بازی ما بازی سرعت است. آنقدر که سرعت در بازی ما نقش دارد، شاید آنقدرها تکنیک و تاکتیک تأثیر نداشته باشد. حالا ویلچری که من سوار می شوم تازه خریده ام، دو میلیون و هفتصد تومان هزینه داشت. بعد ویلچری که آنها سوار می شوند ویلچر (آر جی کی) است که بیست و شش میلیون تومان پول ویلچرهایشان است. ویلچر دو میلیون و هفتصد تومانی من کی می تواند با ویلچر بیست و شش میلیون تومانی آنها رقابت کند؟

* تشکل ها و NGOهای مردمی که در استان ها است و معلولین و اینها دارند، به نظر شما اینها می توانند در ورزش معلولین ورود کنند و تأثیرات مثبتی بگذارند؟ حتماً می توانند. مگر می شود جایی مردم باشند و کار انجام نشود؟

- اگر آنها بیایند و ورود پیدا کنند به بحث ورزش، می توانند پتانسیل خوبی در جهت پیشرفت اهداف ورزشی معلولین داشته باشند.

خیلی از معلولین متأسفانه قشر متوسط رو به ضعیف هستند، و خیلی هایشان امکانات حتی از خانه بیرون آمدن هم ندارند. شاید خیلی افراد با استعداد باشند که در خانه هستند، و شاید مهم ترین و اساسی ترین مشکلشان هم ایاب و ذهاب و

اینجور چیزها باشد.

* آیا در ورزش معلولین تاکنون مسئولیتی، پست مدیریتی، مربی باشید، چیزی باشد، سابقه داشته اید؟

- خیر نداشته ام. فقط کاپیتانی تیم را قبول کردم.

* الان چطور، کاپیتان هستید؟

- تیم خودم که کاپیتان هستم، در تیم ملی هم به من گفته اند که کاپیتان دوم هستم.

* کاپیتان اولتان چه کسی هست؟

- به ما گفتند خانم فتانه پورات کاپیتان اول و من کاپیتان دوم هستم، البته حکمی نداده اند و فقط در حد گفتن بوده است و اگر نظرشان تغییر نکند نمی دانم.

* با تشکر از اینکه در این مصاحبه شرکت فرمودید.

ص: ۱۷۵

اشاره

سمیه کهزادپور در ۲۹ شهریورماه ۱۳۷۴ در شیراز متولد شد. معلولیت او جسمی - حرکتی است. تحصیلات ابتدایی و متوسطه را با موفقیت گذراند و اکنون دانشجوی رشته تربیت بدنی در مقطع کارشناسی در دانشگاه شیراز است. هم اکنون عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان است.

* انگیزه تان برای ورود به ورزش را توضیح دهید؟

- من یک روز مدرسه دبیرستان بودم ، چند نفر از باشگاه مدرسه آمدند ، شماره مادرم را گرفتند، سپس با مادرم صحبت و او را راضی کردند تا من با تیم بسکتبال همکاری کنم و بالاخره من به این تیم پیوستم.

* یعنی پس از استعدادیابی، شما را در مدرسه ای که تحصیل می کردید شناسایی کردند و به تیم بسکتبال استان فارس دعوتان کردند.

- بله. همین طور است.

* چند سال است که در این رشته ورزشی فعالیت می کنید؟

- شش سال است که من به تیم بسکتبال استان و بعد به تیم ملی پیوسته ام.

* استعدادیابی از طرف باشگاه بوده و از این طریق وارد ورزش و پیشرفت کردید. اما انگیزه خود شما آیا فقط همین بود یا انگیزه های دیگری هم داشتید؟

ص: ۱۷۶

- هر فردی برای هر اقدام چندین محرک و انگیزه ممکن است داشته باشد. در مورد پیوستن من به ورزش و بعد به بسکتبال و سپس به تیم ملی انگیزه های متعدد مثل خدمت به میهن، افتخار آفرینی، دستیابی به سلامت و غیره مطرح است.

* آیا بزرگ ترین انگیزه شما در ورزش رسیدن به تیم ملی و افتخار آفرینی برای کشورمان بوده، درست است؟

- برای من افتخار آفرینی از طریق فعالیت در تیم ملی و کار در سطح بین المللی اهمیت داشت، البته صرف انگیزه نبود و برای رسیدن به آن بسیار تلاش کردم.

* به نظر شما ورزش در جامعه معلولین چه آثار و پیامدهای مثبتی می تواند داشته باشد؟

- از همه مهم تر با ورزش، معلولین مستقل می شوند، از گوشه گیری درمی آیند و از خطر بیماری هایی مثل افسردگی رهایی یافته و روی پای خودشان می توانند بایستند. انگیزه برای زندگی پیدا می کنند، اعتماد به نفسشان بالا می رود، و خلاصه متکی به کسی نیستند. البته اینها موارد حتمی و روشن است، غیر از اینها آثار و تبعات دیگر هم دارد که به صورت یک شبکه در هم تنیده است.

* به نظر شما چه آسیب ها و موانع و مشکلاتی در جامعه ورزش معلولین وجود دارد؟

- از همه مهم تر هزینه ایاب و ذهاب است. چون بسیاری از معلولین یا از قشر فقیر جامعه هستند یا متوسط رو به فقیر هستند، و رفت و آمد خیلی برایشان سخت است. آنهایی که ویلچری یا عصایی یا واکری هستند، با اتوبوس رفت و آمد برایشان خیلی سخت است و اذیت می شوند. مهم ترین مانع و مشکل همین ایاب و ذهاب آنها است. من شخصاً خیلی ها را می شناسم که به خاطر همین مشکل ایاب و ذهاب نمی توانند ورزش بیابند. مشکل دیگر عدم آشنایی خیلی از خانواده ها است. چون اطلاع رسانی در حوزه ورزش معلولین خیلی کم است. مسئله بعدی

نبود اسپانسر برای تیم های خانم ها است. علت آن همین کم بودن اطلاع رسانی است. خیلی از اسپانسرها این حوزه را نمی شناسند. حتماً در جامعه ها خانم هایی هستند که متمول هستند و می خواهند کمک کنند ولی چون تبلیغ و اطلاع رسانی از ورزش خانم ها نیست، کسی هم مطلع نمی شود. همین جا از همه افرادی که توانایی مساعدت دارند می خواهم این حوزه را در اولویت قرار دهند. این دختران و این بانوان بسیار تلاش کرده اند و افتخارات بزرگی آفریده اند، ولی حداقل امکانات را ندارند. چون اسپانسر وجود ندارد. یک لیگ که می خواهند بروند، واقعاً باید گدایی کنند. اسپانسری وجود ندارد که بخواهند راحت بروند.

* جمع بندی مشکلات از نظر شما، یکی کمبود یا فقدان امکانات ضروری؛ دوم ایاب و ذهاب؛ سوم فقدان اسپانسر که تیم تأمین مالی نمی شود؛ چهارم به منظور حضور در مسابقات و لیگ های مختلف هزینه و امکانات ندارند و بالاخره ضعف اطلاع رسانی از مجاری مختلف مثل فضای مجازی سایت ها و یا رادیو و تلویزیون است؟

- بسیاری از این مشکلات به این مسئله باز می گردد که مسئولین مانع آمدن خبرنگاران و تهیه گزارش از اردوها، از مسابقات و از همه مراحل یک پروژه می شوند. چون محجبه هستیم حق ندارند، از ما گزارش مخابره کنند.

* شما چه راه کارهایی برای حل این معضلات می توانید ارائه بدهید؟

- اگر اطلاع رسانی بشود، به خانواده ها توضیح داده بشود، ورزش های همگانی گذاشته بشود، برای بچه ها جایزه ای باشد. انگیزه ها بالا رود و اسپانسرها بیایند، به نظر می رسد بسیاری از این مشکلات رفع خواهد شد.

* شما اولین راهکار را اطلاع رسانی می دانید که هم جامعه و هم خانواده های معلولین مطلع بشوند، درست است؟

- بله، دقیقاً. خیلی از خانواده ها اصلاً نمی دانند ورزش معلولین وجود دارد و

بسیاری از مردم هم نمی دانند. اگر صدا و سیما دو گزارش در سال منتشر کند و توانایی های بانوان ایرانی را در سطح بین الملل نشان دهد، قطعاً شرایط بهتر خواهد شد.

* این همان ضعف اطلاع رسانی است؟

- اساس مشکل ما فقدان اطلاع رسانی است. اگر محجبه بودن خوب است، باید اجازه دهند گزارش تلاش های بچه ها با حجاب منتشر شود تا در جامعه فرهنگ سازی شود؛ الگوسازی شود.

* ایجاد انگیزه در خود بچه ها، با دادن پاداش های نقدی و غیرنقدی هم اهمیت دارد، درست است؟

- شرایط به گونه ای است که تمام هزینه ها روی دوش خود افراد است. با اینکه در بخش تیم های دیگر ملی، دولت مساعدت می کند و کمک می کند، به افراد حقوق می دهند و مخارج آنها را تأمین می کنند. اما در تیم ملی ما این موارد یا نیست یا بسیار کم است. اساساً ورزش بانوان و ورزش معلولان ضعیف است.

* شما اگر بخواهید به مدیریت ورزشی معلولین در ایران نمره بدهید، از بیست نمره چند می دهید؟

- من با تک ماده ده می دهم. اصلاً هیچ رسیدگی به ورزش معلولین نمی کنند، علی الخصوص بسکتبال با ویلچر. هزینه های هنگفتی دارد و کسی رسیدگی نمی کند. مثلاً رشته والیبال یک توپ می خواهد و یک تور، یا بوچیا چند توپ می خواهد. رشته های دیگر خیلی هزینه هایشان سبک است، ولی بسکتبال با ویلچر هم معلولیتشان هزینه بری زیاد دارد چون یا نخاعی یا قطع نخاع هستند، و اینکه هزینه های ویلچرها زیاد است و کسی به اینها رسیدگی نمی کند. رسیدگی هیئت ها یا فدراسیون به این مسائل هم بسیار اندک است.

* پس عدم رسیدگی و توجه به شرایط سخت افزاری به ویژه در ورزش پر خرج بسکتبال با ویلچر را دلیل این نمره تان می دانید، درست است؟

- منظور از عدم رسیدگی این است که مدیریت فعال و پویا ندارد که بتواند با نهادها و با مراکز مختلف ارتباط برقرار کند و اطلاع رسانی نماید، توانمندی های بچه ها را معرفی نماید و در نتیجه مشکلات را مرتفع نمایند.

بالاخره در ایران و جهان افراد و شرکت هایی هستند که توانایی مساعدت دارند و دوست هم دارند که کمک کنند ولی اینکه کمک نمی کنند چون مطلع نیستند. به نظر می رسد شما با انتشار این مصاحبه ها و با چاپ و نشر کتابی که طرحش را دارید، بسیار می توانید کمک کنید.

* به نظر شما تشکل ها و NGOهای مردمی که در هر استانی هست، چه نقشی می توانند در برطرف کردن معضلات داشته باشند، یا باعث پیشرفت ورزش معلولین بشوند؟ آیا می توانند نقش مثبتی داشته باشند؟

- در شیراز که حقیقتاً نقشی نداشته اند. ولی نمی دانم شاید شهرهای دیگر کمکی کرده باشند. ولی ما در شیراز ندیدیم برای بچه های معلولین کاری انجام بدهند. البته بچه ها از دیگر شهرها هم همین حرف های ما را دارند و گویا در همه جای ایران این مشکل هست.

* به نظر شما اگر ورود کنند می توانند قدم های مثبتی بردارند؟

- چرا که نه، خیلی ها می توانند کمک بکنند. فقط مسئولین اگر اطلاع رسانی کنند؛ کار سخت هم انجام ندهند فقط هر سال مصاحبه کنند، توانمندی های بچه ها را بگویند و از کمبودها آمار بدهند.

* آیا شما تا به امروز در ورزش معلولین مسئولیتی یا مدیریتی در سطح استان یا در باشگاهتان داشته اید؟

- من مربیگری می کنم و مسئول تربیت و تأمین نیرو در تیم هستم.

* مریگری چه می کنید؟

- بچه های ۷-۸ ساله که به نام نونهالان معروف هستند، با آموزش و تمرین آماده می کنیم. بدنسازی می شوند و از نظر ذهن آنها هم تربیت می شود

* برای چه ورزشی؟

- برای بسکتبال با ویلچر این بچه های نونهال آماده می شوند. بهترین دوره برای بدنسازی و آماده شدن جسم و روح انسان همین دوره است. از این رو باشگاه برنامه ریزی کرده که در این زمینه تلاش کند.

* چند وقت است در این حوزه فعالیت می کنید؟

- یک سالی است مشغول فعالیت هستم.

* این مسئولیتی که پذیرفته اید، تا حالا چه ابتکارها و اقدامات و خلاقیت هایی از خودت بروز داده ای؟

- اینها در سن خاصی هستند، بچه ها باید باهاشون یک جورهایی بچگانه یعنی بر اساس اقتضای سنشان رفتار کرد. با بازی های متنوع، حالا خودشان یک بازی را انتخاب بکنند در حوزه بسکتبال، تحقیقی بیاورند برای بچه ها بخوانند در مورد بسکتبال که آشنایی شان بیشتر بشود. حالا خودم هم مثلاً هر کسی که کارش بهتر بود یا هر گروهی که کارش بهتر بود یک جایزه می گذارم، یک جورهایی حس رقابت بینشان ایجاد می کنم.

* یعنی درواقع همان ایجاد انگیزه ای که با دادن جوایز خودتان گفتید باید در حوزه معلولین انجام بشود، خودتان الان دارید این را به صورت پایلوت و مختصر دارید انجام می دهید، درست است؟

- دقیقاً. چون بچه ها با جایزه و اینجور چیزها خوشحال می شوند. با این روش ها

ص: ۱۸۱

می توانیم جذبتان کنیم. اگر چنین چیزهایی نباشد خسته کننده می شود.

غیر از جایزه احترام به آنها، اعتلای شخصیت آنها مهم است. یعنی روش های تحقیر آمیز و توهین آمیز و خرد کردن شخصیت آنان با تنبیه یا ناسزا گفتن به آنها را ممنوع کرده ایم.

* شما در بُعد روانی کار خیلی می تواند اهمیت داشته باشد؟

- هر وقت می خواهم به اردو بروم و کنار بچه ها نیستم، بچه ها واقعاً اظهار ناراحتی می کنند و مدام می پرسند خانم مربی کی می آیی؟ کی دوباره بسکتبال را می گذاری؟ چون دوست دارند.

تجاریبی که در همین سن و سال داشتیم، اشکالاتی که مربی های ما داشتند، سعی کردیم این بچه ها نداشته باشند و تلاش می کنیم از بهترین روش ها برای آماده سازی آنها استفاده کنیم.

* خود شما به عنوان مربی آیا اطلاع رسانی کرده اید؟

- من هم تا کنون در مورد کاری که می کنم، کمبودهایی که داریم، جایی مصاحبه نکرده ام و چیزی نگفته ام. این اشکال به من هم وارد است. اما مهم تر اینکه ریاست فدارسیون باید زمینه ها را آماده کند، خبرنگاران را دعوت کند و از ما بخواهد که گزارش دهیم و حقایق را به مردم بگوییم.

* با تشکر از اینکه در این مصاحبه شرکت کردید.

مهسا سعادت در سال ۱۳۷۲ در مشهد مقدس متولد شد، تحصیلاتش را تا دریافت کارشناسی حقوق از دانشگاه نیروی انتظامی ادامه داد. او از اعضای فعال تیم ملی بسکتبال با ویلچر است و برای ارتقای تیم بسیار کوشیده است. چون گل های زیادی زده او را ملقب به خانم گل نموده اند.

* از چه تاریخی شما وارد ورزش معلولین شدید؟

- من از شانزده سالگی شروع کردم، ولی یک سال والیبال نشسته رفتم. بعد از آن حدود پنج سال است که بسکتبال بازی می کنم و همراه و همکار تیم هستم.

* چه شد که رو آوردید به ورزش؟ انگیزه تان چه بود؟

- من نمی دانستم ورزش برای معلولین هم هست. اگر در تلویزیون هم می دیدم، توجه خاصی نمی کردم. اما یک اردویی بود و برای اولین بار معلولین را به نیشابور بردند، و در آنجا جامعه معلولین نیشابور هم آمده بودند و من با یکی از بازیکنان تیم مشهد آشنا شدم. شماره ام را گرفت، و مرا دعوت کرد که بروم بسکتبال، و استدلال می کرد که اندامت خوب است، و می گفت: قدت خوب است، استیل بسکتبال را داری. بعد من آن موقع فکر نمی کردم اصلاً بسکتبال چه شکلی هست، باید چگونه بازی کرد. ولی با تمام این اوصاف رفتم باشگاه، و با مربی ام خانم مهری یوسف زاده آشنا شدم. ایشان خیلی تشویقم کردند. یکی دو ماه اول اصلاً شوت من به حلقه نمی رسید. کم کم تمرین کردم و روش های شوت و حمله را اصلاح کردم و پس از چند ماه، موفقیت ها به سراغم آمد. تا اینکه در کشور نایب قهرمان شدیم.

* بعد از اینکه رفتید و وارد ورزش شدید و با بسکتبال با ویلچر آشنا شدید و شرایطش، انگیزه های خاصی در شما به وجود آمد؟ چه انگیزه هایی؟

- برای من واقعاً خیلی تأثیرات مثبتی داشت. وقتی که وارد این رشته شدم اعتماد به نفسم خیلی بالا رفت و به من انگیزه داد. وقتی اردوی بسکتبال با ویلچر بانوان شروع شد، آن موقع من در تیم ملی حضور نداشتم. ولی این انگیزه را به من داد که خیلی تلاش بکنم تا بتوانم یکی از بازیکنان تیم ملی بشوم. چون خیلی تمرین کردم و با اعتماد به نفس تلاش می کردم.

سپس مربی ام خیلی به من اعتماد کرد. دید که من اعتماد به نفسم بالا رفته، تمریناتم خیلی خوب شده، من را به عنوان بازیکن فیکس در زمین گذاشت. و توانستم خانم گل آن دوره از مسابقات یعنی در سال ۹۰ بشوم.

* گویا شما در سال ۹۰ نایب قهرمان استان خراسان رضوی شدی؟

- نه، سال ۹۰ اول شدیم. سپس در آن سال من در اولین حضورم خانم گل مسابقات شدم.

* با چند گل خانم گل شدید؟

- آنجا من نمی دانم چند گل بود، ولی امسال که در زنجان برگزار شد با ۶۲ امتیاز خانم گل شدم.

* به نظر شما ورزش در جامعه معلولین چه آثار و پیامدهای مثبتی می تواند داشته باشد؟

- ورزش موجب تغییرات بسیار می شود و با ورزش افراد سالم و جامعه سالم ایجاد می شود. بازیکن مستقل می شود، می تواند خودش برای خودش تصمیم گیری بکند، اعتماد به نفسش بالا می رود، و اینکه حتی می تواند از نظر مالی خیلی پیشرفت کند. از نظر من می تواند در اجتماع خیلی راحت تر، شاید

معلولیتش دیگر برایش دیده نشود. من خودم شخصاً این جوری بودم. وقتی جزئی و عضوی از جامعه ورزشی شدم وضعیت معلولیتی ام برایم دیده نمی شد. چون باعث شده بود که خودم را پیدا کنم. نابینایان یا ناشنوایان یا هر معلولیت دیگری که وارد دنیای ورزش معلولین می شوند دیگر اینقدر دوستان و اطرافیان پیدا می کنند دوستان عین خودشان پیدا می کنند و روحیه می گیرند و شرایط خودشان را فراموش می کنند.

* به نظر شما در حوزه ورزش معلولین چه آسیب ها و موانعی وجود دارد؟

- تا جایی که می دانم بعضی رشته های ما وسایل خیلی خاصی لازم دارند. رشته بسکتبال معلولان و بیلچرهای مجهزی لازم دارد. الآن همه رشته ها، حتی تیراندازی، همه رشته ها وسایل مجهزی لازم دارند. به نظر من به رشته ورزشی معلولین مخصوصاً بانوان خیلی کم توجه شده و نیازهای آنان برآورده نشده است.

* یعنی به لحاظ سخت افزاری کمبود دارید؟

- بله. خیلی کم توجه شده. حتی بازی های تدارکاتی برون مرزی هم برای بانوان ما نیست، و این خودش یک معضلی است برای ورزش های معلولین.

* برای حل این مشکلات چه راه کارهایی ارائه می دهید؟ آیا همت و توجه بیشتر مسئولین، وضع را بهتر می کند؟

- اگر مسئولین توجه کنند و با دلسوزی بودجه های تخصیصی را درست و به جا مصرف کنند، از میزشان جدا شوند و با نهادها و افراد در سراسر جهان ارتباط بگیرند، شرایط تیم را توضیح دهند، حتماً شرایط تیم بهتر می شود.

* اگر شما بخواهید یک نمره به مدیریت ورزش معلولین در ایران به طور کلی بدهید، از بیست نمره چند می دهید؟

- نمره ده می دهم. چون مدیریت مشکلات جدی دارد و نتوانسته آن گونه که

شایسته است از ظرفیت های موجود بهره گیری کند.

* دلیلش را می توانید بگویید؟

- مدیر خوب و شایسته اولاً از داشته ها و موجودی ها خوب استفاده می کند و دوم برای جذب امکانات جدید تلاش می کند. بهترین شیوه هم اطلاع رسانی، مردم را در جریان گذاشتن و شفافیت است. اما مسئولین ورزش معلولین و ورزش بانوان هر سال چند بار مصاحبه می کنند و چه نکاتی را می گویند.

* در واقع نبود زیرساخت های مناسب، نبود سخت افزاری و اردوها و اینجور مسائل، درست است؟

- اگر با کشورهای دیگر خودمان را مقایسه کنیم، متوجه مشکلات می شویم. ما نماینده ایران هستیم و به عنوان نماینده ایران به کشورهای دیگر می رویم، حداقل باید از نظر همین حرفه ورزشی مجهز باشیم که به یک دیدگاه منفی به ما نگاه نکنند. واقعاً در چین زشت بود و ما خیلی سختی کشیدیم، اصلاً با نگاه هایشان تحقیرمان می کردند.

* به خاطر نبود وسایل سخت افزاری مناسب؟

- وسایل و امکانات ما بسیار ابتدایی بود مثلاً ما ویلچرهای حمام را برداشته بودند آورده بودند. آبرویمان آنجا رفت.

* به نظر شما این تشکل ها، NGOها و این نهادهای مردمی که در حوزه معلولین فعال هستند و ادعای حمایت از معلولین را در استان های مختلف دارند، بچه های جسمی حرکتی، نابینایان و ناشنوایان هر کدام برای خودشان NGOها و کانون هایی دارند، به نظرتان اگر اینها بیایند و در حوزه ورزش معلولین ورود کنند، آیا می توانند قدم های مثبتی در جهت حل معضلات و مشکلات بردارند؟

- اگر با همدیگر همکاری کنند، ما هم تلاش می کنیم بهترین نتیجه ها را کسب

کنیم. البته بعضی تشکل‌ها فقط حرف می‌زنند و عمل ندارند یعنی بیشتر ویتترین سازی برای کسب درآمد می‌کنند. اما تشکل‌هایی هستند که دلسوزی دارند و اقدامات عمل هم داشته‌اند.

* پس آن همدلی و همکاری اگر باشد به نظر شما می‌شود به نتایج خوبی رسید.

- قطعاً نتایج مثبتی می‌بینند.

* شما تا حالا در ورزش معلولین مدیریت، مسئولیتی، مربیگری یا کار دیگری انجام داده‌اید؟

- من کاپیتان جوانان بودم، در این زمینه تلاش کردم.

* منظور شما کاپیتان تیم ملی جوانان است؟

- نه، در استان خودمان یعنی در خراسان کاپیتان تیم جوانان بودم. در بازی‌های سه نفره که در ایران برای جوانان گذاشتند، دوم شدیم.

* شما به عنوان یک کاپیتان که در تیم مسئولیتی داشته‌اید، چه ابتکارهایی به خرج داده‌اید، چکار کرده‌اید که بتوانید بچه‌ها را به فعالیت، تمرین و تلاش بیشتر تهییج کنید؟ کار خاصی توانستید بکنید؟

- تلاشم این بود که تجارب خودم را اجرا کنم و تجارب دیگران را هم بگیریم و در این مورد استفاده کنم. مثلاً در تشویق بچه‌ها، روش‌های مؤثری به کار گرفتم. روش‌های تخریبی و تحقیر شخصیت بچه‌ها را کنار گذاشتم و با شدت با آنها مبارزه کردم. تلاش کردم با جوانان و با نیروها صمیمی و دوست باشم، به درد دل آنها گوش دهم و در رفع مشکلات آنها کوشا باشم.

در پایان بگویم، تقریباً دو سال است که با یکی از پسران بسکتبال با ویلچرمان ازدواج کرده‌ام.

سحر حیدری در ۱۳۵۹ در زنجان متولد شد. تحصیلاتش کارشناسی فلسفه در دانشگاه آزاد و کارشناسی ارشد تغذیه ورزشی در دانشگاه آزاد ادامه داده است.

* در مقطع کارشناسی رشته فلسفه خواندی اما در مقطع کارشناسی ارشد به رشته تغذیه ورزشی رفتی. چرا از آن رشته به این رشته تغییر دادی؟

- آن موقع کارشناسی فلسفه خواندم، چون به فلسفه علاقه داشتم. بعد از اینکه فارغ التحصیل شدم، یعنی لیسانسم را گرفتم به ورزش رو آورده بودم. بعد که به سمت ورزش آمدم علاقه شدید به تغذیه ورزشی پیدا کردم، برای اینکه برایم مهم بود که برای ورزش چه تغذیه هایی خوب است که در عملکرد ورزشکار مؤثر است، که رفتم به سمت تغذیه ورزشی.

* شما از چه سالی وارد ورزش شدید؟

- از سال ۸۵. یعنی بعد از اینکه کارشناسیم را گرفتم، اوقات فراغتم بیشتر شد و به سمت ورزش رفتم.

* با چه انگیزه ای در ورزش ورود کردید؟

- یکی از دوستانم که خودش در این رشته نیست، دو سال پیگیر من بود، یعنی هر جا من را می دید می گفت این رشته را تشکیل داده ایم، بیا در این رشته شرکت کن. من هر بار بهانه ای می آوردم و رد می کردم. ولی یکبار، خیلی اصرار کرد، در رودر بایستی ماندم و در آن مجموعه رفتم. در این مجموعه، مربی اش را دیدم که

همین خانم همایون پور بود. یعنی هیچ وقت تصور نمی کردم خودم ورزشکار بشوم، اولین بار که ایشان را دیدم از عملکرد و برخوردشان خوشم آمد و از همان جلسه اول به ورزش علاقمند شدم و بعد از آن دنبال این رشته رفتم.

* بعد از اینکه وارد ورزش بسکتبال با ویلچر شدید و شروع به فعالیت کردید، چه انگیزه هایی باعث شد که شما ادامه بدهید؟

- اول پی بردم که هوش هیجانی ام خیلی بالاست. یعنی وقتی وارد ورزش شدم فهمیدم هوش هیجانی ام خیلی بالاست. و برای تعدیل آن بسکتبال خوب است. بعد هم که مربی تشویق کرد، متوجه شدم که استعدادش را هم دارم. یعنی مثلاً در عرض سه چهار ماه من یکی از بهترین بازیکنان همان تیم شدم. آن تیمی که مثلاً دو و نیم سال بود تشکیل شده بود. من در عرض سه چهار ماه توانستم به یک مرحله ای برسم که یکی از عناصر اصلی تیم بشوم. یعنی استعدادش را تقریباً داشتم. بعد با توجه به اینکه به مربی ام علاقه پیدا کردم، یعنی به عنوان مربی خیلی دوستش داشتم، دیگر سعی کردم به خاطر علاقه ای که به ایشان دارم و می خواستم نظرش را بیشتر جلب کنم که من را به عنوان یک بازیکن خیلی خوب بپذیرد، تلاشم را بیشتر می کردم که بهترین بازیکنش بشوم که خدا را شکر این اتفاق افتاد. الآن هم که دیگر به هیچ عنوان ورزشم را کنار نمی گذارم، مگر اینکه دیگر خدای ناکرده یک آسیب جدی بزند که مجبور بشوم کنار بگذارم.

بعد تا آنجایی هم که می توانم همه بچه هایی که مثلاً جوان ترها را تشویق می کنم و به زور هم که شده به این سمت سوق می دهم. یک ماشین شخصی دارم و بعضی اوقات آنهایی که جدید وارد تیم می شوند را، خودم می روم دنبالشان، و آنها را می آورم و می برم. تا اینکه کم کم خودشان علاقمند می شوند و دیگر خودشان می آیند. چندین نفر را خودم دنبالشان رفته ام، و مکرراً تماس گرفتم تا اینکه علاقمند شدند.

ناگفته نماند، از فدراسیون جانبازان و معلولین سؤال کنید، آقای کوثری معاون همین مسابقات برون مرزی، از آقای کوثری پرسید می گویند که حیدری باعث شد

که شهرهای دیگر به این رشته رو بیاورند. مثلاً از جمله شیراز بود، یزد بود، اصفهان بود و چند شهر دیگر که الآن حضور ذهن ندارم، اینها را همه را تک به تک به این هیئت هایشان زنگ می زدم و از آنها خواهش می کردم که تیمشان را تشکیل بدهند. بعد به اصرارهای من، یعنی اینقدر خواهش می کردم، تقریباً چهار سال پیش، اینقدر خواهش می کردم، به خاطر خواهش های من هم که شده این کار را انجام می دادند. تازه جالب اینجاست که زنگ می زدند به من و می گفتند دیگر ما تشکیل دادیم، شما دیگر نگران نباشید. یک جوری باشد که اضافه بشود به این تیم ها که بانوان هم مثل آقایان رونق پیدا بکند، که خدا را شکر تقریباً شد. الآن ۸ تا ۹ تیم در کشور هستیم.

قم هم تماس گرفتم، یعنی از مسئول آن خواهش کردم دو سال یا سه سال پیش بود. آنها گفتند ما تیم را تشکیل دادیم، چون آقایان همکاری نکردند و چرخ هایشان را به خانم ها ندادند، یک ماه تمرین شد، دوباره جمعش کردند.

* به نظر شما ورزش در جامعه معلولین چه آثار و پیامدهای مثبتی می تواند داشته باشد؟

- اعتماد به نفس را شدیداً می برد بالا. آن احساس کمبودی که داری در روابط اجتماعی فرد هست، دفع می کند، یعنی کاملاً من به این نتیجه رسیده ام که آنهایی که ورزش می کنند، قبلش و بعدش را من کاملاً مقایسه کرده ام، اعتماد به نفس را کاملاً بالا می برد و انگیزه تلاش را بیشتر می کند، و نمی گذارد که فرد احساس افسردگی کند. یعنی یک ماده شیمیایی در بدن است که با ورزش می تواند روحیه شاد ایجاد بکند. یعنی من واقعاً این را دیده ام. خودم افسرده نبودم، ولی آدمی بودم که زیاد اجتماعی نبودم. یک طوری بود که نمی پذیرفتم که مشکل جسمی دارم، ولی با این وجود بالاخره در درون خودم یک سری فعل و انفعالات بدی بود و بروز نمی دادم که مشکل دارم. ولی در درونم بود، و باعث می شد که ایجاد افسردگی های خاصی در وجودم باشد. ولی وقتی ورزش کردم و دوستانم هم ورزش را شروع کردند کلاً زیر و رو شدیم. یعنی روی روحیه همه ما

خیلی تأثیر گذاشت.

حتی کسانی هم که دوباره ورزش را گذاشتند کنار، چون در آن مجموعه بودند و بر روی خودشان شناخت پیدا کردند، خیلی مؤثر افتاد، و الآن مثل یک آدم معمولی یا حتی شاید بهتر در روابط اجتماعی شان برخورد دارند، خیلی هم خوب است برایشان، اصلاً کمبود حس نمی کنند.

* به نظر شما چه موانع و مشکلاتی در جامعه ورزشی معلولین وجود دارد؟

- موانع یکی اینکه هنوز خیلی کامل نپذیرفته اند این ورزش معلولین را مثل رشته های سالم ها که در میادین ورزشی که مثلاً تماشاگر بیاید نگاه کند یا اصلاً پخش مستقیم بشود، یا صداوسیما این را بیاید ضبط کند و بعداً پخش کند، این را به صورت خیلی جدی ادامه نمی دهند. یعنی من یادم است ما رفتیم گره، آنجا یک فیلم بردار با ما نفرستاده بودند. یک فیلم بردار یا حداقلش یک عکاس نفرستند، ما که آنجا مقام سوم آورده ایم، برنز آوردیم برای اولین بار، آنجا یک عکاس نبود از ما، یا یک خبرنگار نبود از ما یک گزارش تهیه بکند و آن لحظه ذوق و شوق بچه ها را ضبط کند و بعداً پخش کند. من بعداً خیلی ناراحت شدم و حتی اعتراض هم کردم. گفتم که چرا باید این کار نشود؟ مثلاً چرا رشته های دیگر رشته های سالم ها مسابقات کشوری شان را می روند فیلم برداری می کنند یا یک خبرنگار می فرستند، ولی برای ما این کار را نمی کنند. این گونه برخوردها و تبعیض ها در روحیه ورزشکاران تأثیر می گذارد.

* به نظر شما آیا این کم کاری در مرحله اول از خود مسئولین و متولی امور ورزش معلولین هست؟

- بله. باور بفرمایید من خیلی ناراحت شدم وقتی ما مقام آوردیم آنجا بچه ها احساس شادی خیلی زیادی می کردند برای اولین بار رفته بودیم، ولی من دنبال خبرنگار چشمم این طرف و آن طرف بود. چون می دیدم کشورهای دیگر آمده اند و باهاشون مصاحبه می کنند و از هر کدامشان یک سؤال می کنند و آنها

خوشحالی شان را انتقال می دهند. آن وقت هیچ کس نبود از ما آن لحظه فیلم برداری کند یا یک مصاحبه کند که مثلاً ما هم بگوییم آره ما هم مهم بودیم و مهم است که این قهرمانی را به دست آورده ایم. ولی الآن من پیش خودم می گویم ما داریم اعزام می شویم، اصلاً ما مقام بیاوریم مهم است یا مهم نیست؟ اصلاً صداوسیما برای مردم این را انتقال می دهد که بانوان کشورم رفتند برای خودشان یک صاحب مقامی شدند و بالاخره یک چیزی آوردند که ملت ایران هم خوشحال بشوند؟ دائم از حقوق و شئون زنان در نظام جمهوری اسلامی می گویند ولی در عمل کاری نمی کنند.

* راه کار شما برای این معضل یعنی عدم اطلاع رسانی که ریشه اش در خود فدراسیون معلولین است. مشکل اصلی از خودمان و بعد در سطوح بالاتر در واقع وزارت ورزش و جوانان است و به ورزش معلولین اهمیتی نمی دهد، باز بالاتر از آن سازمان صداوسیما است هر موقع زمان خالی داشته باشد برای پر کردنش سراغ معلولین می آید.

- تا وقتی برنامه ریزی نباشد آن هم برنامه ریزی مکتوب و مصوب و کارشناسی شده، همین مشکلات هست. صدا و سیما، وزارت باید برای ورزش بانوان و ورزش معلولین طرح و برنامه بدهد و بگوید مثلاً طی پنج سال می خواهد چکار کند. برنامه کوتاه مدت و بلندمدت چیست و می خواهند چکار کنند.

* شما چه پیشنهادی برای حل این مشکل دارید؟ راه کاری به نظرتان می رسد؟

- به قول شما باید خود آنها اول این کار را تقبل کنند، خودشان بخواهند به این فکر بیفتند که اطلاع رسانی بکنند. ولی اگر اهمیت نمی دهند و برایشان مهم نیست، آن موقع باید خودمان پیشنهاد بدهیم، درخواست بدهیم بگوییم این کار را انجام می دهند یا اصلاً اهمیت نمی دهند. بالاخره تبلیغی هم می شود و مردم هم با این رشته آشنا می شوند.

ما که سالیان سال عمرمان را در این ورزش گذاشته ایم، باور کنید بسکتبال با

ویلچر، مخصوصاً برای خانم‌ها خیلی سخت است. پیامدهایی مثل کمردرد دارد. آقایان نسبت به خانم‌ها قوی‌تر اند. این چرخ‌انگار عضوی از بدنشان است، راحت حمل و نقلش می‌کنند. ولی خانم‌ها یک مقدار مشکل دارند، و هیچ وقت قدرشان به آقایان نمی‌رسد. با این بدبختی با این مشکلات در این رشته آمده‌ایم، بعد می‌بینیم ما هرچقدر تلاش می‌کنیم زیاد اهمیت نمی‌دهند، بازیکن باید با تشویق و اینجور چیزها تهییج بشود.

* اگر شما بخواهید به مسئولین ورزش ایران نمره از بیست بدهید، نمره چند می‌دهید؟

- اگر فقط برای بانوان را در نظر بگیرم دقیقاً نصف نمره را که برای آقایان در نظر می‌گیرم را می‌دهم. یعنی گمان نکنم به اندازه آقایان به ما اهمیت بدهند.

* اگر بخواهی نمره بدهی، از بیست نمره چند می‌دهی؟

- اگر برای آقایان را نمره شانزده در نظر بگیرم، نمره ده به خانم‌ها می‌دهم.

* به چه دلیل نمره ده می‌دهی؟ همین نارسایی‌ها و ضعف‌هایی بود که گفتید، درست است؟

- بله. من واقعاً می‌خواهم برای خانم‌ها هم ارزش بیشتر قائل بشوند. چون ما هم واقعاً زحمت می‌کشیم.

* به نظر شما تشکل‌ها و NGOهایی که در استان‌ها برای معلولین وجود دارد و مدعی دفاع از حقوق معلولین هستند، اگر بیایند در حوزه ورزش معلولین ورود بکنند، آیا به نظر شما می‌توانند قدم‌های مثبتی بردارند؟

- متأسفانه در کشور ما همه اول‌موقعیت خودشان را در نظر می‌گیرند. همه تلاش می‌کنند جایگاه خودشان را حفظ کنند. اگر جایگاه خودش تثبیت شد به دیگران کاری ندارد و هیچ کاری برای زیرمجموعه‌اش انجام نمی‌دهد. در یک حدی

که مثلاً بگویند این کار انجام شد.

* پس شما نظرتان این است که اگر ورود هم بکنند فقط صرفاً برای این است که یک رزومه ای برای خودشان درست کرده باشند، درست است؟

- ما در قیاس با کشورهای دیگر در ورزش خیلی خیلی ضعیف هستیم. یعنی اگر آنها بیست باشند ما یک هستیم. من این جوری فکر می کنم. باور کنید این جوری است. اینجا ورزشکار خودش تلاش می کند، چون هیچ جایی برای پیشرفت زندگی نیست. یا باید خیلی خیلی درس بخواند به یک جایی برسد، یا باید از ریشه اینقدر پولدار باشد که خودش یک جایی باشد که دیگر جایگاهش آنجا محفوظ است، یا باید ورزش کند و از طریق ورزش به یک جایی برسد. ولی در کشورهای دیگر به بازیکن پول می دهند و بازیکن می سازند. می گویند هر ماه این مبلغ را به تو می دهیم، تو بیا برای ما تمرین بکن، ورزش بکن، برو مقام بیاور، ما در قبال این تمرین هایی که تو انجام می دهی به تو یک پول می دهیم، باهات قرارداد می بندند. در صورتی که برای ما این جوری نیست. یک برگه خالی را به ما می دهند می گویند امضا کن به صورت قرارداد، فقط اسمت در این قرارداد باشد که تو قرارداد بسته ای با ما، مثلاً تو مجبوری بسکتبال با ویلچر تمرین کنی. تو دیگر با این قرارداد نمی توانی به رشته دیگر بروی. یکی دو سال است این شیوه را اجرا کرده اند.

* پولی هم بابت این قرارداد می دهند؟

- نه هزینه یا حقوقی نمی دهند و بچه ها مجبورند از جیبشان بردازند. مثلاً خانواده کمک می کند یا شوهر کمک می کند یا شغل دیگر دارند.

* فقط می خواهند محصورتان بکنند که در آن رشته که هستید فقط در همان فعالیت کنید.

- بله، دو سال است که این جوری شده که موقع لیگ می آیند برگه را دست ما می دهند می گویند بیا این را امضا کن. چون تو امضا کرده ای متعهد شده ای که این

رشته را فقط بروی تمرین کنی و نمی توانی یک رشته دیگر بروی و در آن تمرین کنی. آنها انگار با ما قرارداد اجباری می بندند. در صورتی که کشورهای دیگر این جوری نیست، می آیند با بازیکن قرارداد می بندند و یک وجهی هم بهش می دهند و در قبال آن تعهد می گیرند یعنی یک تعهد دو طرفه است و معاهده است ولی به قول خودمانی اینجا کلاه سر بیچه گذاشتن است. مهم این است که چرا کسی از مسئولین بالاتر هم رسیدگی نمی کند.

* تا کنون در ورزش معلولین سمتی یا مدیریتی داشته اید؟

- واقعیتش به من یک بار گفتند چون تو در این رشته داری تلاش می کنی، یکبار مسئولیت روابط عمومی هیئت را دست من دادند. چندین بار هم موقع اعزام رفتم اسپانسر در حد خیلی کم جذب کردم. وقتی تلاش های من را دیدند مسئولیت روابط عمومی را به من سپردند. ولی در عمل مشکلاتی دیدم و قبول نکردم.

* منظور شما هیئت ورزشی استان زنجان است؟

- بله، یک مدت گذشت و دیدند کارم خوب است و اسپانسر جذب کرده ام، انتظار داشتند من بروم برای آقایان هم این کار را انجام بدهم ولی من گفتم وقتش را ندارم، چون کارمند هم هستم و نمی توانم به کارهای دیگرم برسم. من خیلی تلاش کنم برای خانم ها این کار را انجام دهم، برای رشته خودمان. آنها هم عذر من را خواستند و از روابط عمومی کنار رفتم. در واقع در اکثر شهرها این گونه است که مردم برای خانم ها کمک می دهند یا بهتر مساعدت می کنند و مسئولین این مساعدت ها را برای تیم خانم ها خرج نمی کنند بلکه برای آقایان خرج می کنند.

* با تشکر از اینکه در این مصاحبه شرکت کردید.

اشاره

او در ۱ شهریورماه ۱۳۵۹ در زنجان متولد شد. نوع معلولیت او جسمی - حرکتی و دارای دیپلم انسانی می باشد. او در زمینه هنری بحث نویسندگی مهارت دارد. از سال ۸۸ مشغول نوشتن می باشد. نویسنده کتاب نوید پرواز می باشد که سال ۹۳ در شانزده تیر به چاپ رسید و به چاپ دوم هم رسید. موضوع آن روانشناسی، تأثیر آیات قرآنی و توانمندی و اعتماد به نفس و غیره است.

* از چه زمانی در ورزش معلولین ورود پیدا کرده اید؟

- از سال ۸۳ وارد عرصه ورزش شدم.

* بر اساس چه انگیزه ای جذب ورزش شدی؟

- اول نمی دانستم بانوان معلول هم تیم دارند و در بسکتبال می توانند ورزش کنند. یکی از دوستانم معرفی کرد. ولی از همان اول که وارد باشگاه شدم هدفم این بود که یک روزی به قهرمانی برسم. یعنی رسیدن به قهرمانی و نشان دادن توانایی های واقعی انگیزه ام بود.

* به نظر شما ورزش در جامعه معلولین چه آثار و پیامدهای مثبتی دارد؟

- ورزش برای معلولین بسیار مفید است، هم از لحاظ جسمی، بر اساس تجربه آثار آن را دیده ام، چون خودم معلولیت دارم. نیز از لحاظ اینکه در جامعه بیاییم و دیده بشویم. یعنی دیگه مردم این قدرت که در وجود ما نهفته است را بدانند و ببینند.

ص: ۱۹۶

من بزرگ ترین هدفم این بود که خودم را در جامعه ثابت کنم. ثابت کنم که من می توانم کاری را انجام بدهم. یعنی نه تنها ناتوان نیستم، بلکه توانایم از خیلی از آدم هایی که سالم هستند بیشتر است. و خدا را شکر با تلاش و همت این مسئله را به جهان ثابت کردم.

* چه موانع و مشکلاتی در جامعه ورزشی معلولین هست، و چه راه کارهایی برای رفع این مشکلات پیشنهاد می دهید؟

- مشکلاتی که برای ورزش معلولین وجود دارد در درجه اول رسانه ها اطلاع رسانی نمی کنند و هیچ حرفی برای گفتن ندارند. یعنی رسانه ها آنقدر که باید ساپورت کنند، نمی کنند. دوم اسپانسر برای ورزش معلولین خیلی کم است یا اصلاً نیست. من پیشنهادم این است که آنهایی که در این کار هستند مثل وزارت ورزش و ارگان های موظف اینها باید کمک کنند و در فرهنگ سازی و ترویج و اطلاع رسانی تلاش کنند. چون خیلی از افراد دارای معلولیت یا زنان منزوی در خانه هستند و اصلاً نمی توانند بیرون بیایند. ماندن آنها در خانه موجب بیماری های دیگر شده است. در رسانه ها باید آنقدر بگویند و اطلاع رسانی کنند که چنین چیزی هست، همه بیایند خودشان را ثابت کنند.

* یعنی رسانه ها باید بیشتر به ورزش معلولین بها بدهند؟

- بله. ببینید مثلاً ما الآن در ورزش اولین چیزی که حرف می زنند در جامعه ما فوتبال است. البته در دنیا کلاً این جور است. بقیه رشته ها بقیه ورزش ها هیچ کس نیست که حمایت مالی بکند، هیچ شرکتی نیست که حمایت حداقل اسپانسری بکند. الآن ما خودمان چندین سال است که دنبال اسپانسر می گردیم و پیدا نکرده ایم.

دوم اینکه هیئت جانبازان و معلولین فقط یک هیئت است برای چندین رشته. ما خودمان بیست رشته ورزشی داریم، که یک هیئت داریم. بودجه ای که برای این می آید، مثلاً می بینی بسکتبال سالم ها یک هیئت دارند، والیبالشان یک هیئت

دارند، کاراته یک هیئت دارد، ولی برای ما یک هیئت ورزشی برای این همه رشته است، از این رو بودجه به همه نمی رسد. یعنی اصلاح ساختار اداری ورزش معلولین یک ضرورت است. اگر جامعه ما ده درصد معلول دارد بر اساس این آمار باید برنامه ریزی شود.

از طرف دیگر لازم است یک رسانه ویژه اطلاع رسانی برای ورزش معلولین ایجاد و راه اندازی شود و کارش فقط در زمینه معلولان و ورزش آنها باشد. اگر رسانه ای کمک کند، مطمئن باشید کسانی پیدا می شوند که بخواهند واقعاً به این ورزش اهمیت بدهند و بخواهند کمک کنند، بخواهند اسپانسر بشوند.

* شما اگر بخواهید به مدیریت ورزشی معلولین در ایران نمره بدهید چه نمره ای می دهید؟

- راستش را بگویم از بیست نمره، ده می دهم.

* چرا ده؟ دلیلش چه است؟

- مسئولین و مدیران ورزش معلولین تجربه و دانش کافی ندارند، مثلاً معلم یا پاسدار بوده و بازنشسته شده و بر اساس پارتنی بازی او را در ورزش معلولین گذاشته اند. اولین و مهم ترین مسئله این است که اینها کنار بروند و یک گروه آموزش دیده و کارشناس جای آنها را بگیرند.

دوم طبق طرح و برنامه عمل کنند، الان سلیقه ای است و هر مدیر بر اساس داشته ها و دانشی که دارد کاری کند. اما اگر خود مدیران با کمک معلولین نشست هایی برگزار کنند و طرح و برنامه درازمدت و کوتاه مدت بنویسند و بر اساس آن شروع به اقدام نمایند.

* به نظر شما تشکل ها و NGOهایی که مردمی هستند در استان های مختلف می توانند به ورزش معلولین کمک بکنند؟

- اینها را نمی دانم، نمی توانم بگویم، شاید ضعیف تر از آنی باشند که بتوانند

کاری انجام دهند. مثلاً از همان رعد زنجان چندین نفر را آنجا دعوت کردند، خود من را هم دعوت کردن آنجا و گفتند که فلانی ورزشکار است، شما هم می توانید بروید ورزشکار بشوید، خیلی تعریف و توصیف، که بچه ها را آنجا بفرستند. ولی اینکه مثلاً بخواهند کمک مالی کنند، فکر نکنم. می توانند، ولی خیلی ضعیف هستند.

البته تشکل ها تنوع دارند ولی در زمینه ورزش تا کنون اقدام جامع و مؤثر از آنها دیده نشده است.

* آیا در ورزش معلولین تاکنون مسئولیت، پست مدیریتی چیزی داشته اید؟

- نه.

* آیا پست مربیگری یا سرپرستی داشته اید؟

- نه. من از سال ۸۳ که وارد عرصه ورزش شدم فقط ورزشکار بودم.

* مربی تیم زنجان همان خانم همایون پور بودند، درست است؟

- بله. ایشان مدیریت تیم را از ابتدا بر عهده داشته و خوب نه تنها در سطح استان بلکه در سطح کشور درخشیده است.

* با تشکر از اینکه وقت خود را در اختیار این گفت و گو گذاشتید.

ص: ۱۹۹

رقیه سلطانی در ۱۷ مردادماه ۱۳۶۲ در شهر یزد متولد شد. نام پدرش عباسعلی است. او متأهل و دارای معلولیت جسمی - حرکتی است و می تواند با عصا راه برود. تحصیلاتش را تا پایان مقطع متوسطه ادامه داد و دیپلم تجربی دریافت کرد. عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر است.

* غیر از ورزش که به صورت ویژه به آن خواهیم پرداخت، آیا فعالیت خاص دیگری در رشته های هنری، کامپیوتر یا فعالیت های اجتماعی فرهنگی دارید؟

- من در عروسک دوزی، گلدوزی اینچور فعالیت ها کار می کنم. یعنی نوعی هنر سرگرمی یا هنر شخصی است.

* آیا در این زمینه ها گواهینامه هم از جایی گرفته اید؟

- بله، مدارکش را دارم. یعنی در رشته گلدوزی و عروسک سازی گواهی پایان دوره گرفته ام. این مدارک را از جامعه معلولین گرفته ام. چون جامعه کارگاه می گذاشت و آموزش می داد. سپس رفتیم فنی و حرفه ای امتحان دادیم و مدرکش را گرفتیم.

* شما از چند سالگی شروع به ورزش کردید؟

- از بیست و پنج سالگی شروع کردم.

* چه شد که به ورزش رو آوردید؟

- همسرم ابتدا بازیکن تیم یزد بود و سپس مربی تیم یزد شد. البته تیم بانوان هنوز تشکیل نشده بود. بعد همسرم آمد و چند ماهی تیم بانوان را دست گرفتند و کارهایش را انجام می داد. در این موقع، پیشنهاد داد، من به این رشته بروم. یک هفته آزمایشی آمدم ولی علاقه پیدا کردم. چون کاری هیجان انگیزی بود، کار تیمی را خیلی دوست داشتم. کم کم متوجه شدم استایلش را دارم، و همین رشته را ادامه دادم.

* بنابراین همسر گرامی در تیم بسکتبال با ویلچر استان یزد مشوق شما شدند و شما آمدید به این رشته و تا الآن ادامه داده اید.

- این مطلب را گفتم تا نتیجه گیری کنم که افراد دارای معلولیت اگر کارهایی را به صورت گروهی و با همفکری و همکاری انجام دهند موفق تر خواهند شد.

* چند سال به عنوان بازیکن در تیم یزد بودید؟

- نه سال در تیم یزد بودم.

* در این نه سال آیا مقام هایی در سطح کشور یا در سطح استان آورده اید؟ این مقام ها را توضیح دهید؟

- بله، مقام سوم و دومی استان و کشوری بوده است. در سطح کشور در مسابقات قهرمانی، مقام آوردم.

* خاطرتان هست مسابقات کجا و چه سالی بود؟

- سال ۹۰ دوم شدیم در خود یزد که خود ما میزبان شده بودیم. سال ۹۲ هم در شیراز سوم شدیم. البته چند بار مقام سوم آوردیم.

ص: ۲۰۱

* بعد از این نُه سال که بازیکن بودید، چه شد که تصمیم گرفتید مربی بشوید؟

- تیم های دیگر مربی هایشان از اول که تیم را تشکیل دادند، همان مربی ثابت بودند. ولی تیم یزد متأسفانه هر سال مربی اش عوض می شد. مربی هایمان یا مشکل خانوادگی برایشان پیش می آمد، یا ازدواج می کردند، یا باردار می شدند و دیگر نمی توانستند بیایند. بعد ما هفت سال بابت مربی ضرر دیدیم. تا مربی ها می آمدند با ما کار کنند و بعد وارد مسابقات می شدند و با تیم های دیگر آشنا می شدند که آنالیز کنند، همین که می آمدیم برای بار دوم برویم مسابقات، متأسفانه مربی مان عوض می شد. تا می آمد مربی جدید با بازیکن ها آشنا بشود و تیم های شهرهای دیگر را آنالیز کند، دوباره یک دوره تمام می شد، و همیشه هم ما بابت مربیگری ضرر می دیدیم. ما هفت سال بود که همیشه از این بابت ضرر می دیدیم. بعد ما گفتیم که چرا باید مربی از بیرون بگیریم، خودمان تصمیم می گیریم که از بین خودمان مربی انتخاب کنیم. بعد خود هیئت پیشنهاد داد که خود من مربی بشوم. چون همسر هم مربی است، به من گفتند که شما می توانید از تجربه همسران استفاده بکنید و با همدیگر تیم یزد را بسازید. من این پیشنهاد را قبول کردم و الآن یک و نیم سال است که در خدمت بچه ها هستیم.

چون بازیکن های ما همه پیشکسوت بودند و ۳۶ سال به بالا بودند، برای همین ما آمدیم مثل تیم های دیگر جوان گرایی کردیم. پنج شش بازیکن جوان انتخاب کردیم، و الآن یک سال است که روی این بچه ها داریم کار می کنیم که ان شاءالله مسابقات بعدیمان بچه ها جوابگو باشند. و آمادگی کامل داشته باشند. بالاخره تلاش کردیم فضای تیم را عوض کنیم، نیروهای جوان تر، با انرژی تر و با انگیزه تر را بالا بیاوریم.

* الآن با تیم یزد مسابقه جایی رفته اید به عنوان مربی که مقامی بیاورید؟

- پارسال شرکت کردیم، ولی من مربی بازیکن بودم. چون هنوز آن پنج شش بازیکن جوانی که من آورده بودم هیچ چیز باهاشون کار نکرده بودم، فقط در حد شوت. فقط برای تجربه که بدانند تیم های دیگر چگونه هستند. الآن تا حدی

بچه ها پیش رفته اند. ان شاءالله که سال بعد تیم یزد پیشرفت خوبی داشته باشد.

* به نظر شما ورزش در جامعه معلولین چه آثار مثبتی می تواند داشته باشد؟

- من از جانب خودم و نظر خودم را می گویم؛ ورزش از نظر روحی روانی واقعاً برای ما معلولین خیلی مهم است. چون این باعث می شود که با دوستانمان آشنا می شویم، می بینیم که معلول هایی بدتر از خودمان هستند، بهتر از خودمان هستند، در حد خودمان هستند، و این جویری باعث می شود که فکر نکنیم فقط ما معلول هستیم. چون من خودم همین مشکل را داشتم که فکر می کردم فقط من هستم و خدا فقط من را معلول آفریده و هیچ کاری نمی توانم بکنم.

وقتی که وارد این ورزش شدم خودم را به همه ثابت کردم، به اطرافیانم، فامیلم، خانواده ام. ولی خانواده ام خیلی پشتم بودند، آنها می گفتند تو می توانی، ولی من به خودم امید نداشتم، می گفتم نه، من نمی توانم. ولی به همه ثابت کردم که من می توانم از توانایی هایم استفاده کنم. ولی وقتی وارد رشته ورزشی شدم به همه ثابت کردم که ما معلولین می توانیم از استعدادهای خود استفاده کنیم حتی بهتر از افراد سالم. بهتر از افراد سالم می توانیم خودمان را در جامعه نشان بدهیم، و خدا را شکر هم از نظر خانوادگی خانواده ام شاد و سرحال هستند. به هر حال توانستم زندگی ام را خوب اداره کنم و به اطرافیانم ثابت کنم، با اینکه یک پا ندارم، ولی در رشته ورزشی توانستم شرکت کنم و خدا را شکر مقام هم آوردم. به مسابقات پاراآسیایی اعزام شدم که آنجا هم مقام آوردم.

* شما به عنوان بازیکن پاراآسیایی شرکت کرده بودید؟

- بله. مسابقات پاراآسیایی کره جنوبی بودم.

* با خانم یوسف زاده بودید؟

- نه، با خانم همایون پور بودم. اولین دوره ای بود که مسابقات بسکتبال با ویلچر بانوان تشکیل شد، من هم انتخاب شدم برای مسابقات پاراآسیایی کره جنوبی، که

همه فامیل وقتی که برای مسابقات پارا آسیایی به عنوان بازیکن تیم ملی انتخاب شدم، همه تعجب کردند. بعد گفتند که تو انتخاب شدی با این پا! گفتم بابا اصلاً ربطی به بی پای ندارد، ما توانایی خودمان را ثابت می کنیم که ما می توانیم که مثل شما سالم ها در همه رشته ها شرکت کنیم و حتی مقام هم بیاوریم، که خودشان با صراحت آمدند جلو خیلی معذرت خواهی کردند و گفتند ما باورمان نمی شد و افتخار می کنیم.

من هم دوره ای های خودم را حتی تشویق می کنم که ورزش کنند. در زندگی شان باعث شادابی و سرحالی می شود، می توانند با دوست های دیگر آشنا شوند، همین که صحبت و درد دل می کنند از نظر روحی روانی خیلی فرق می کنند، از گوشه گیری درمی آیند، می توانند وارد جامعه بشوند.

* به نظر شما چه موانع و مشکلاتی بر سر راه ورزش معلولین در ایران هست؟

- در رشته بسکتبال با ویلچر، وسیله اصلی ویلچر است. من جوان گرایی هم که در تیم کردم و بچه ها را آوردم مشکل ویلچر داریم. چون آقایان و خانم ها ویلچرها را شریک هستند. خیلی هم رفتیم با مسئولین صحبت کردیم. گفتم که شما مقام می خواهید و توقع دارید که ما برایتان مقام بیاوریم، شما پیگیری کنید که به ما ویلچر خوب بدهند. خیلی هم صحبت کردم، منتها یک ارگانی قبول می کند، یک ارگانی قبول نمی کند. دوباره مشکلمان توپ است. متأسفانه مسئولین فقط جلوی رویمان چشم چشم می کنند، ولی پشت سرمان متأسفانه اصلاً پیگیر کار ما نیستند و کارهای ما را انجام نمی دهند. متأسفانه اصلاً کمک نمی کنند. همه ارگان ها مخصوصاً بهزیستی می توانند خیلی کمک کنند. اما مسئولین تجربه لازم را ندارند و بودجه هم ندارند که همه رشته ها را ساپورت کنند.

* به نظر شما اگر تیم حق پخش تلویزیونی داشته باشد و از این طریق به درآمد برسند چطور است؟

- لازم است تیم بتواند از طریق رسانه خودش را معرفی کند و حتی مسابقات خودش را بفروشد و از این طریق ساپورت شود. اما وقتی می‌گوییم، می‌گویند شما بروید به هیئت تان بگویید. اصلاً قبول نمی‌کنند. خیلی هم قبول کنند در حد مبلغ اندکی است که به هیچ جای تیم نمی‌رسد. ما اگر تیم بخواهیم اعزام بکنیم حداقل ۸-۹ میلیون تومان نیاز دارد که بتوانیم یک تیم را به شهرستان‌های دیگر اعزام کنیم. بعد مشکل بار ویلچر داریم ویلچرهایمان را ببرند بیاورند. ولی رشته ورزشی بسکتبال خیلی برایشان هزینه سنگینی دارد، بهشان حق می‌دهیم.

* جمع بندی شما از مشکلات چیست؟

- بزرگ‌ترین مشکل ورزش بسکتبال با ویلچر دو چیز است: یکی بحث اقتصادی و مالی و دوم هم بحث زیرساخت‌ها است. فقدان ویلچر و کمبود امکانات که باز برمی‌گردد به بحث مالی. یعنی بزرگ‌ترین مشکل، مشکل مالی است. در ورزش بسکتبال با ویلچر راه حل مشکلات، اهتمام مسئولین ذیربط مثل سازمان بهزیستی، سازمان تربیت بدنی، وزارت ورزش و جوانان و در واقع همت بیشتری داشته و بچه‌ها را بیشتر ساپورت کنند.

* شما اگر بخواهید نمره بدهید به مدیریت ورزش معلولین، از بیست نمره چند می‌دهید؟ دلیلش را هم بگویید.

- نمره ۱۶ می‌دهم.

* آیا نمره خیلی بالایی ندادید؟

- از لحاظ رشته بسکتبال با ویلچر همین که تیم بسکتبال را تشکیل دادند و برای مسابقات تیم ملی را بردند و خیلی هم تلاش کردند، برای اولین بار تیم بسکتبال ایران خیلی خوب بود. ولی متأسفانه اردوهای بعدی حمایت‌ها و پشتیبانی‌ها کم‌کم خیلی کم شد. نمره کارهای اولشان ۱۶ و نمره بی‌همتی‌ها و کم‌کاری‌های بعدی ده است.

ص: ۲۰۵

* به نظر شما این تشکل ها و NGOها اگر که بیایند در حوزه ورزش فعالیت کنند، به نظرتان می تواند مثبت باشد؟

- حضور و پیگیری تشکل ها در حوزه ورزش یک ضرورت است و اگر نباشد، مسئولین دولتی هم نه امکانات کافی و نه توانایی گسترده دارند، اما خود تشکل ها هم قابل بحث اند که گاه از ظرفیت های خود، خوب استفاده نمی کنند. چون مدیران با تجربه و لایق ندارند. این مدیران لازم است آموزش ببینند.

* از شما برای شرکت در این مصاحبه تشکر می کنیم.

ص: ۲۰۶

رقیه امیری متولد سال ۱۳۸۰ و اکنون ستاره ۱۶ ساله است. او جوان ترین عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر است. شک نکنید که کلمه امید، بعد از دیدنش برای شما مفهوم تازه ای پیدا می کند، بعد از دیدن کوچک ترین عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان. رقیه امیری فقط شانزده سالش است. این دختر فقط کم سن و سال ترین عضو تیم ملی بسکتبال نیست، بلکه پر شور و شورترین و البته ستاره این تیم است. این مصاحبه توسط گرا (گروه رسانه ای ایران) انجام شده است.

* درباره رشته تحصیلی و معلولیت و اینکه کی و چرا به تیم ملی پیوستی اگر مطلبی بفرمایید ممنون می شوم؟

- رشته ام عکاسی است. اول دبیرستان هستم. مادرزادی این مشکل را داشته ام، هم دست هایم، و هم پاهایم. اوایل زیاد متوجه نبودم، از هشت سالگی فهمیدم که با بقیه خیلی فرق دارم، و کلاً شکل بدنم یا پاهایم خیلی با بقیه فرق دارد.

خانه نشینی حوصله ام را سر برده بود، تا اینکه دوستم من را به بسکتبال معرفی کرد. اولین جلسه خیلی برایم سخت بود. مربی مان خانم همایون پور برای رسیدن من به تیم ملی واقعاً زحمت زیادی کشیدند.

* ندا فراستی که یکی از با تجربه های تیم ملی بسکتبال با ویلچر ایران است، معتقد است که رقیه شور و شوق تیم ملی است. او می گوید زمانی که رقیه در تیم نباشد تیم سوت و کور است؛ نظر خودت چیست؟

- به غیر از بسکتبال شنا هم کار می کنم. قبل از اینکه بسکتبال کار کنم قدرت

بدنیم خیلی پایین بود. شنا رفتم، شنا خیلی کمکم کرد، در شنا خیلی مدال دارم.

بعضی جاها که می روم یک جوری نگاهم می کنند، ولی دیگر درک کرده ام. گفتم شاید من با آنها خیلی فرق دارم و به آنها حق می دهم. ولی خودم هم زیاد برایم مهم نیست.

اولین دوره که به اردو چین دعوت شدم خیلی برایم سخت بود. یعنی از خانواده ام که جدا شدم حس خیلی بدی داشتم. اینجا تنها بودم. دو تا اردو که برگزار شد با بچه ها خیلی گرم شدم. بعد که دوباره به اردو تایلند دعوت شدم، با کمک مربیان اردوهای خیلی سختی داشتیم، واقعاً خیلی سخت تمرین می کردیم که در نتیجه بازی ها آخرش فهمیدم که ستاره بازی ها شده ام. واقعاً حس خیلی خوبی بود.

* باید بپذیریم که معلولیت با خودش محدودیت هایی را به همراه دارد. اما این محدودیت ها هیچ وقت باعث نشد که رقیه فراموش کند که چقدر قدرتمند است. او همیشه تلاش کرده که خودش را هم سطح بقیه ببیند، و برای رسیدن به اهدافش بجنگد. رقیه با محدودیت هایش کنار آمده، کنار آمده و سرنوشتش را خودش به دستش گرفته. همان دست هایی که شاید به ظاهر با دست های من و تو فرق کند، اما در تک تک سلول هایش امید زنده است. سخن پایانی خود را بگو؟

- در تیم ملی تجربه های بسیار فرا گرفتم، کار جمعی یا با جمع کار کردن که بچه ها می گویند کار تیمی را یاد گرفتم. یعنی باید تک روی را کنار گذاشت. تلاش، جنگیدن و رقابت کردن سالم را یاد گرفتم و خلاصه برای معلولین، حضور در چنین تیم هایی یک کلاس درس و یک رشته تحصیلی است.

* از حضور شما متشکریم.

اشاره

مهري يوسف زاده در آبان ماه ۱۳۴۴ در مشهد مقدس متولد شد. او در شكل دهی و پيشرفت تيم ملي بسكتبال با ويلچر نقش و تأثير داشت. رشته تحصيلی او تربيت بدنی و دارای مدرک لیسانس است. تلاش کردیم دستاوردها و تجربه هایش را بگيريم و به کاربران و پژوهشگران انتقال دهيم.

* ابتدا خودتان را معرفی کنید.

- من مهري يوسف زاده هستم، لیسانس تربيت بدنی و دبیر آموزش و پرورش هم هستم. متولد آبان ماه ۱۳۴۴ در مشهد می باشم.

* فارغ التحصيل کدام دانشگاه هستید؟

- در دانشگاه آزاد تحصيل کردم و کارشناسی دریافت نمودم.

* قبل از اینکه وارد بحث ورزش معلولين به ویژه رشته بسكتبال با ويلچر شوید، آیا شما به واسطه اینکه رشته تخصصی تان هم تربيت بدنی هست، در حوزه ورزش فعالیتی چیزی داشته اید؟

- بله، من از دوران ابتدایی ورزش می کردم. دانش آموز که بودم خودم ورزشکار بودم، رشته های متفاوت بسكتبال، هندبال و در دانشگاه هم بسكتبال بودم و هم هندبال، در تيم ملي هم دروازه بان هندبال بودم.

ص: ۲۰۹

* تیم ملی بانوان، درست است؟

- بله، تقریباً می شود بیست و خورده ای سال پیش در تیم ملی بودم.

* در آن برهه از زمان که خودتان به عنوان بازیکن در بسکتبال، هندبال، و در سطح مدرسه یا دانشگاه فعال بودید، توانستید مقام هایی در عرصه های مختلف بین المللی، کشوری و استانی بیاورید که بخواهید برای ما بگویید؟

- در هندبال تقریباً یک سال بیشتر نبودم، به خاطر اینکه بلافاصله از دانشگاه استخدام آموزش و پرورش شدم و خوشبختانه یا متأسفانه من رفتم خاف. یعنی کلاً مجبور شدم به خاطر کارم یک سری مسائل را کنار بگذارم. چون نمی شد. فاصله خاف تا مشهد خیلی بود، چه برسد به تهران، و اینکه نمی شد من هر روز بروم و بیایم، این شد که کنار گذاشتم.

در دوره دانشگاهی خب مقام های زیادی کسب کردیم. مقام های اول، دوم بوده، سوم بوده، مقام های متفاوتی آوردم. و در آموزش و پرورش مربی بسکتبال، هندبال در سطح هیئتی بودم و همیشه در استان و کشور مقام آورده ام.

* آن مقام هایی که در دانشگاه آوردید بین دانشگاه های آموزش عالی کشوری بوده، درست است؟

- نه، ما بین هیئت های هندبال یا بسکتبال به عنوان دانشگاه آزاد مثلاً با تیم پرسپولیس، بازی می کردیم، فقط دانشگاهی نبود. از طرف دانشگاه، دانشگاهی هم شرکت می کردند، ولی ما در هر دو شرکت می کردیم. البته مقام هایی که آورده ام هم دانشگاهی و هم غیر دانشگاهی است.

* در آموزش و پرورش چند سال سابقه مربیگری دارید؟

- من ۲۲ سال است که الان در آموزش و پرورش هم مربی و هم معلم هستم.

* همین واحد تربیت بدنی هم تدریس می کنید؟

ص: ۲۱۰

- بله، واحد تربیت بدنی.

* چه شد که وارد عرصه ورزش معلولین شدید؟

- چون همیشه وقتی تلویزیون معلولین را نشان می داد، سعی می کردم کانال را عوض کنم. به خاطر اینکه هیچ موقع کاری برایشان نمی توانستم انجام بدهم و اذیت می شدم. ولی زیاد روی این مسأله فکر نمی کردم. من دعوت شدم آسایشگاه فیاض بخش، برای اینکه برای جوانان بسکتبال بگذاریم، ایستاده ها. یک فراخوان داده بودند، و من دعوت شدم برای مربیگری آنجا که برای بچه ها کلاس بگذارم. من از سالن وارد نشدم، از داخل خود آسایشگاه رفتم داخل. بچه ها دم درب بودند، یک ارتباط با بچه ها برقرار کردم. بعد در پارک آسایشگاه که نشستیم با آن مسئولی که صحبت کنیم برای کار، من آنجا پیشنهاد دادم که اگر شما حاضر باشید، من حاضرم برای بچه های معلولین کلاس بگذارم. خودم پیگیرش بودم، تمام تجربیات و تمام، چون شما می دانید، در ایران نه کلاسی، نه جزوه ای، نه کتابی در مورد معلولین هست. و اینها همه را با عشق و آن دوست داشتن زیاد که افتخار پیدا کردم با این بچه ها دوست باشم دنبالش بودم، و الآن حدوداً از سال ۸۰ یعنی شانزده سال است که با معلولین کار می کنم.

* درواقع این حضور شما در آن آسایشگاه باعث شد که شما به عرصه ورزش معلولین ورود کنید و علاقمند شوید، و به پیشنهاد خودتان تیم بسکتبال را برای معلولین استان خراسان رضوی تشکیل بدهید. درست است؟

- بله.

* به نظر شما ورزش در ابعاد مختلف زندگی معلولین چه آثار و پیامدهای مثبتی می تواند داشته باشد؟

- خیلی زیاد. الآن بازیکنان من دارای خیلی اعتماد به نفس زیاد شده اند، الحمدلله در عرصه های کاری موفق هستند و با این بچه ها در آسایشگاه فیاض

ص: ۲۱۱

بخش یک خانواده هستیم. تنها مسأله ورزش نیست، یعنی مسأله اینکه فقط بسکتبال باشد. چون به نظر من هدف انسانیت است. بچه ها باید این را درک کنند. وقتی که آن را یاد بگیرند، خودشان به همه جا خواهند رسید. من یک معلم هم هستم. متأسفانه در ورزش ما وقتی که این اتفاق می افتد، یعنی مسأله قهرمانی همیشه جلو می آید و تمام آنهای دیگر را پوشش می دهد، و به نظر من این غلط است، اصل نیست، یعنی اصل چیز دیگری است، آن به وجود می آید برای اینکه ما آنهای دیگر را به دست بیاوریم، اصل را به دست آوریم.

* که متأسفانه در این عرصه خیلی ها سعی می کنند وارد نشوند، چون کار سختی است. کار معلمی می شود در واقع، جدای از بحث مربیگری، که خیلی ها توانمندی اش را ندارند.

- فلسفه خلقت همین است، ما اصلاً برای همین آمده ایم. برای اینکه یاد بگیریم، متعالی بشویم، بزرگ بشویم و برویم. حالا قهرمان می شویم برای اینکه مثل تختی باشیم. یعنی آن قدرت را داشته باشیم، همه اینها را داشته باشیم، ولی سرمان پایین باشد و به قول معروف فروتن باشیم.

* به نظر شما چه موانع و مشکلاتی در عرصه ورزش معلولین در ایران وجود دارد؟

- به نظر من اول سطح آگاهی، یعنی آگاهی که ما از ورزش داریم صحیح نیست. اگر آگاهی داشته باشیم باید دنبال خیلی چیزها برویم. ما همیشه نه علمش را و نه آگاهی اش را پیدا کرده ایم، فقط دنبال یک سری مسائل قهرمانی هستیم که آنها هم همه گذراست، می رود و تمام می شود. ولی به نظر من چون آگاهی نداریم دنبال وسایل نیستیم، دنبال آن چیزهایی که لازمه یک ورزشکار است. یک ورزشکار در درجه اول امنیت می خواهد. وقتی یک بازیکن امنیت ندارد، امنیت اجتماعی ندارد، به خاطر اینکه هر جا که می خواهد برود وسیله ای نیست که با آن برود. یکی از مسائلی که برای معلولین سخت است ایاب و ذهابشان است.

وسایل اولیه ای که برای کارشان لازم است. من می توانم بدوم و بروم سوار یک اتوبوس بشوم ولی یک معلول نمی تواند. برای همین، امنیت خاطر ندارد. وقتی که داری با او کار می کنی، چون تمرکز و امنیت ندارد، تصمیم گیری برایش سخت است.

وسایل هم که می دانید در اختیار ندارند، و علم ما هم علم روز نیست. ما با علم روز خیلی متفاوتیم. من این مسابقاتی که رفتم، شاید فکر کنم که حالا این را همه به مسائل دیگر ربط می دهند، ولی من به شما می گویم که فرق ما با آنها خیلی، از صفر تا صد است، یعنی از همه لحاظ.

شما در مورد ورزش صحبت می کنید، ورزش وقتی در سطح قهرمانی نباشد، یک سری چیزها لازم است که به بچه ها آگاهی بدهیم، باهاشون کار کنیم، برای سلامتی شان بگوییم، برای اینکه اعتماد نفسشان بالا برود، برای همه این مسائل می شود با این بچه ها صحبت کرد. ولی وقتی شما جنبه قهرمانی را نگاه می کنید که ما برای این مسأله آنجا رفتیم، بچه های ما صفر تا صد با آنها متفاوت هستند. حالا درست است ما در سطح آسیا هم عقب هستیم. مثلاً در مسابقات که رفتیم چین و ژاپن و اقیانوسیه، آنها کمپی داشتند که ما در آنجا مستقر بودیم، تمام مدت بچه های آنها تمرین می کردند، بچه های غیر از بسکتبال، ما آنجا فقط بسکتبال مسابقه داشتیم. بچه های آنها تمام مدت در کمپ بودند و تمرین می کردند. ولی بچه های ما می گذرد نزدیک مسابقات می شود، دو سه تا اردو می گذارند، با تمام تجهیزاتی که نداریم، و می گویند حالا بروید قهرمانی به دست بیاورید. من فکر می کنم ما باید سطح آگاهی هایمان را باید ببریم بالا و با علم روز پیش برویم.

* شما چند سال سابقه مربیگری تیم ملی را دارید، چند دوره؟

- من دو دوره بیشتر رفتم. یک دوره سه سال پیش بود که بچه ها اینچئون کره جنوبی رفتند، یک دوره هم اقیانوسیه بود. سپس کنار کشیدم.

* در اقیانوسیه تیم ملی حائز مقام شد؟

ص: ۲۱۳

- در اقیانوسیه ما چهارم شدیم، به خاطر اینکه تیم خیلی ضعیف بود. یعنی ما از بچه هایمان بیشتر از این نمی توانستیم انتظار داشته باشیم. من وقتی می گویم تیم، شما فکر می کنید که یک تیمی است که سالیان سال کار کرده، مقامات متفاوت آورده، جام جهانی رفته، کار کرده است. اما تیم ما، یک تیمی است از توی خانه هایشان انگار برداشته اند آوردنشان، سه دوره برایشان گذاشته اند، و گفته اند حالا شما حالا بیاید بروید مسابقه بدهید.

* شما اگر بخواهید به مدیریت ورزش معلولین در ایران نمره بدهید، نمره چند می دهید، و چرا؟

- به نظر من اصلاً نمره ای ندارند. اجازه بدهید که من بهشان نمره ندهم، و فقط دوست دارم بهشان پیام بدهم که مدیریت ورزش خیلی گسترده است، خیلی بزرگ است، و اینکه فقط من پشت میز بنشینم، القاب داشته باشم، این مدیریت نیست.

من در سطح کاری خودم، یعنی در سطح آسایشگاه، با مدیریت آنجا که کار می کردم، مدیریت بیست بود. حالا نمی گویم بیست کامل، ولی چون همراه ما بوده اند و هرچه که در حد توانشان بوده ما پیگیری می کردیم دنبال می کردیم همراه ما بودند. و من فکر می کردم در سطح کلان هم همین است. ولی متأسفانه وقتی داخلش می روی، می بینی اصلاً این طور نیست، و برای همین من سعی می کنم در این مورد اصلاً صحبت نکنم.

* با توجه به تمام مسائل و مشکلاتی که هست، به نظر شما به طور کلی چه راه کار و چه پیشنهادی برای بهبود شرایط ورزش معلولین به ذهنتان می رسد؟

- من می گویم که صورت مسأله را پاک نکنند، مسأله را حل کنند. یعنی من اگر مشکلی می بینم، دنبال افراد نمی گردم که بهشان انگ بزنم، من برمی گردم به خودم، به من گفتند که بچه های بد بازی کردند. من قبول نکردم. من محکم ایستادم و گفتم بچه های من فوق العاده بازی کردند، و این را هم گفتند. یعنی تمام آن مربی استرالیا مربی، همه آمدند و گفتند روز به روز بچه ها خیلی بهتر شده اند و

بازیکن هایی که برایشان ارزشمند بودند را اسم هایشان را می گفتند، صحبت می شد حرف می زدند. و مسئولینی که آنجا بودند گفتند بچه ها خوب بازی نکردند.

من اعتقاد دارم که بچه های من خوب بازی کردند. من اشکال را در خودم باید پیدا کنم. من گفتم، حالا همه آقایان و خانم ها بهشان برخورد بود، گفتم که من سوار پراید شده ام، شما سوار ماشین بنز شده اید. یعنی فرق من با شما چه است، یعنی من و شما چگونه می خواهیم با هم در جاده مسابقه بدهیم.

* دقیقاً حرف خانم همایون پور را زدید، ایشان هم همین را می گفت.

- اتفاقاً ایشان هم، من چون اینها را صحبت کرده بودم قبلش، ایشان گفتند نه، ویلچر زیاد مهم نبوده است. ولی من می گویم، چرا، همه چیز مهم بود. از علم روز من مهم است، من که مربی می شوم باید دوره ببینم. وقتی من را به عنوان یک مربی انتخاب می کنند باید من را بفرستند دوره های جدید را ببینم و با علم روز آشنا شوم. نه اینکه بگویند حالا شما بلند شو بیا، آن یکی را نمی خواهیم، شما بلند شو بیا. حالا تو را نمی خواهیم، آن یکی. این غلط است، صورت مسأله را پاک کردن است. مربی باید با علم روز پیش برود. یعنی من خودم باید اول علم پیدا کنم، باید به خودم اعتماد داشته باشم، باید وسایلی که در اختیارم می گذارند چیزهایی باشد که با علم روز است. کشور ژاپن، چین، حتی گره، وقتی که آنجا می آیند ویلچرهایی سوار می شوند که با یک انگشت می روند آن طرف سالن، ولی بچه های من باید هندل بزنند بروند آن طرف سالن، کار خیلی متفاوت می شود. من می گویم که بیایند بنشینند فکر کنند. بنشینند بگویند اشتباه ما چه است، اگر ما این کار را می کردیم این تیم موفق می شد. نیایند تقصیر را بیندازند گردن این و آن. من آن روز در مصاحبه ام هم گفتم، اشکال از من است، به علم روز نیستیم. اشکال از وسایلمان است. از همه لحاظ. وقتی من می گویم از همه لحاظ، انگار که من سوار پراید شده ام، آنها سوار بنز، شما وقتی سوار ماشین بنز می شوید اعتماد به نفستان خیلی بالا می رود. وقتی سوار پراید می شوید خیلی باید اذیت بشوید تا سربالایی و سرپایینی جاده را بروید. من بارها گفته ام که اگر بتوانند خودشان اشکالات

خودشان را قبول کنند و رفع کنند، مطمئن باشید ورزش ما پیشرفت می کند.

* پس شما به طور کلی سه پیشنهاد داشتید، یکی تغییر دیدگاه مدیران کلان ورزشی، دوم به روز کردن مربیان علی الخصوص مربیانی که در سطح ملی کار می کنند، و سوم به روز رسانی سخت افزارهای ورزش معلولین، حالا در بحث ورزش شما ویلچر که به قول یکی از بچه هایتان کتانی پای بچه های فوتبالی ویلچر بچه های بسکتبالی است.

- شما در نظر بگیرید که آمده اید در مسابقات، تمام تیم ها از شهرستان ها می آیند. وقتی مربیان ما به علم روز آگاه نیستند، چون ما کلاس بندی داریم، اشکال بسکتبال با ویلچر کلاس بندی است، یعنی ما با یک کلاس های خاصی می توانیم برویم. وقتی من مجبورم کلاس هایی را انتخاب کنم که یک تیمی که قوی هست دیگر آن کلاس را ندارد. از یک تیم ضعیف تر باید انتخاب کنم. آن تیم وقتی که مربی اش آگاهی های کامل را بهش نداده، و من باید بیایم در عرض چند جلسه این را به، از آنها دیگر عقب می مانم. من در تیم که می آیم نباید آموزش تکنیک ها را بهشان بدهم، من باید تاکتیک باهاشون کار کنم. پس اینها همه برمی گردد به اینکه ما باید مربیان تمام شهرستان هایمان. الان در سطح ایران تیم خانم اگر خیلی زیاد باشد پنج تا شش تیم داریم که سه تا یا چهاری آنها خوب هستند.

* یکی زنجان باید باشد، یکی مشهد، یکی هم شیراز.

- بله، همین سه تا است. یعنی شما فکر کنید ما از این سه تا تیم باید انتخاب کنیم، حالا شهرستان های دیگر هم می آیند، مگر می شود؟ مگر اصلاً امکان پذیر است؟ برای همین وقتی که ما بیایم یک مقدار به ورزش آگاهی بدهیم، اطلاعات بدهیم، بها بدهیم، همه جا بچه ها هستند. بچه های خود شهر مشهد چون واقعاً مسیرهای دور دارند همه نمی توانند بیایند. با سختی زیاد سرویس برایشان تهیه می کنیم می روند می آیند، چون نمی توانند. شهرهای دیگر هم همین طور.

برای همین اگر همه ورزشکارها یک نیم‌نگاهی داشته باشند و دیدگاهشان را عوض کنند، مطمئن باشید ورزش ما از این که هست خیلی بیشتر تغییر می‌کند.

* به نظر شما حضور رسانه‌های جمعی مثل رادیو، تلویزیون و فضای مجازی برای اطلاع‌رسانی در حوزه ورزش معلولین و جا انداختن فرهنگ این‌که بچه‌های معلول هم می‌توانند فعال باشند، اطلاع‌رسانی به خانواده‌هایشان، اینها چقدر نقشش می‌تواند مهم باشد؟

- در مسابقات اینچئون کره یک تیم خیلی ضعیف بود و تیم ما در بین چهار تیم سوم شد و با چین و ژاپن با اختلاف صد امتیاز باختیم. به نظر من آنجا باید فدراسیون، صداوسیما همه همراهی می‌کردند، و دلایل عملکرد ضعیف تیم (نبود امکانات، مسائل مالی و تمرینات کم) را شناسایی می‌کردند.

کسی که در رأس کار است باید تمام اینها را بداند و درصدد رفع آن باشد. باید وقتی تیم از اینچئون برگشت این مسائل را رفع می‌کردند، نه اینکه دوباره سه سال بگذرد و دو ماه به مسابقات یاد تیم ملی بیافتند بگویند تمرین کنید و توقع داشته باشند که قوی‌تر از دوره قبل عمل کنند. این‌که مسئولین مشکلات و مدیریت ضعیف خود را گردن تیم و دیگران بیاندازند به نوعی پاک کردن صورت مسئله است، باید کمبودها و موانع را رفع کرد و روی تیم سرمایه‌گذاری کرد؛ آن وقت این تیم در مسابقات حرفی برای گفتن خواهد داشت.

* به امید خدا امسال اگر بروند مقام بیاورند، چون الان تیم‌های قوی‌ای نیستند.

- من می‌گویم اگر این تیم از اقیانوسیه که آمد، بلافاصله برایش برنامه ریزی می‌کردید و رویش کار می‌کردید، این تیم تا زمانی که برای مسابقات پاراآسیایی جا کارتا، خیلی قوی و قدرتمند می‌شد. ولی دوباره صورت مسئله را پاک کردند گفتند حالا یک دوره بیاید بروید. اینها به نظر من فقط هزینه است.

* اردوهای مقطعی و بدون هدف و برنامه ریزی است، درست است؟

- بله، دقیقاً همین است.

* از حضور شما در این گفت و گو متشکریم.

ص: ۲۱۸

حبیب قربانلو در سال ۱۳۴۱ در شیراز متولد شد. کارمند بازنشسته مخابرات است. تحصیلات را تا پایان متوسطه و اخذ دیپلم ادامه دارد. دارای معلولیت جسمی حرکتی از ناحیه لگن پای چپ و کوتاهی پای چپ است. در تیم بسکتبال بانوان در سمت مربی خدمت کرده است.

* شما با عصا حرکت می کنید یا ویلچر؟

- قانوناً باید با عصا بروم، ولی بعضی وقت ها مسیر کوتاه را بدون عصا می روم. چون پایم نزدیک یازده سانتیمتر کوتاهی دارد، به همین خاطر باید از مکمل استفاده کنم یا از عصا.

من با این پا و با این نقص عضوم نوک قله دماوند و قله دنا رفته ام. یعنی در واقع در ورزش تمام مواد هستم. والیبال نشسته کار کرده ام، نفر اول و دوم پرتاب وزنه بوده ام.

* شما از چه سالی در عرصه ورزش حضور پیدا کرده اید؟

- بنده از طفولیت ورزش می کردم. یعنی دروازه بان فوتبال بودم، تنیس روی میز کار می کردم، ولی بعد از انقلاب سال ۵۹ و ۶۰ که ورزش جانبازان و معلولین راه افتاد، من در ورزش جانبازان و معلولین وارد شدم، بسکتبال با ویلچر، دومیدانی و پرتاب ها و دیگر رشته هایی مثل والیبال نشسته یک مدت بودم، پرتاب و تنیس روی میز، ولی رشته اصلی که انتخاب کردم بسکتبال با ویلچر بوده و در کنار بسکتبال با ویلچر با یک گروه از بچه های معلول سال ۶۸ بود که قله دماوند و دنا رفتیم. از آن موقع تا حالا همیشه در ورزش بوده ام، بازیکن تیم ملی بسکتبال بودم، بعدش هم

که مربی شدم؛ یک دوره مربی تیم ملی جوانان بسکتبال بودم، البته آقایان، که در تایلند اول شدیم، در ترکیه پنجم شدیم. مربی استان هستم، مربی بانوان هستم، مدتی مربی تیم پگاه بودم.

* عناوینی که در عرصه بازیکنی در رشته های مختلف به دست آورده اید را می توانید بگویید؟

- در رشته بسکتبال با ویلچر سه مقام اولی، دو مقام دومی و نزدیک چهار پنج مقام سومی، در رده باشگاهی و قهرمانی کشوری.

* ملی چطور؟

- در رده ملی، بسکتبال ما در آسیا هنوز نتوانسته جایگاه پیدا کند. آن زمانی که ما در تیم ملی بودیم دو بار مقام سوم آسیا را به دست آوردیم.

* مسابقات کجا بود؟

- مسابقات یکی ژاپن بود و یکی هم تهران.

* چه سال هایی بود؟

- فکر کنم سال ۷۴ بوده و ۷۳، دقیقاً سالش یادم نیست.

* آیا در رشته های ورزشی دیگر هم کار کرده اید؟

- در رشته دو و میدانی چندین دوره نایب قهرمان پرتاب دیسک و نیزه ایران بودم، البته در سال های ۶۵-۶۷، بعد از آن به خاطر آسیب دیدگی کنار گذاشتم.

* در حوزه مربیگری از چه سالی وارد عرصه مربیگری در ورزش معلولین شدید؟

ص: ۲۲۰

- به طور جدی از سال ۸۲ کار مربیگری ورزش معلولین را آغاز کردم.

* با چه رشته ای شروع کردید؟

- بسکتبال با ویلچر.

* پس به طور حرفه ای از سال ۸۲ شما مربیگری بسکتبال با ویلچر را شروع کردید برای استان فارس و شهر زیبای شیراز، و هم در عرصه آقایان و هم در عرصه خانم ها، درست است؟

- بله.

* با تیم های آقایان و بانوان شیراز از سال ۸۲ به بعد چه مقام هایی را آورده اید؟

- با آقایان دو دوره قهرمان دسته یک شده ایم، بعد با خانم ها هم سه بار قهرمان کشور و سه بار هم مقام سوم کشور را آوردیم.

* انگیزه شما از اینکه در عرصه ورزش ورود کردید چه بوده؟

- اولین انگیزه که یک معلول وارد ورزش می شود ارائه توانایی های خودش است، که ببیند چقدر توانایی دارد. بعد ارائه اش و تثبیتش به جامعه است، شناساندنش به جامعه است که ما معلولین توان داریم و می توانیم در خیلی از عرصه ها زندگی کنیم، در خیلی از عرصه ها وارد بشویم و موفق شویم.

من همیشه می گویم، بعضی وقت ها با مدیرکل بهزیستی می روم دعوا می کنم، می گویم شما به معلولین پول ندهید، توانمندشان کنید. وارد عرصه ورزش کنید. وارد عرصه ورزش که شدند توانمند می شوند و خودشان می روند دنبال کار. هرکدام از بچه هایی که وارد ورزش شدند همه الحمدالله بچه های موفق شدند در عرصه زندگی و کار و خانواده. در ورزش که شما وارد می شوی خیلی چیزها را یاد می گیری. اجتماعی شدن، زندگی کردن، تلاش کردن، موفقیت، همه اینها را یاد می گیری.

ص: ۲۲۱

بینید، ورزش برای افراد سالم می گویند برای سلامتی است. من می گویم ورزش برای ما هم دارو است و هم درمان. یعنی ما اگر معلول هستیم دارویمان ورزش است، و با این ورزش درمان می شویم.

* ورزش هم به لحاظ روحی روانی و هم از لحاظ جسمی مؤثر است؟

- بله. ما بچه هایی را داشتیم که از کنج خانه در نمی آمدند، و حتی بلند نبودند یک رابطه اجتماعی برقرار کنند. ولی در ورزش آمده اند.

جدا از بحث قهرمانی، در ورزش یک چیزهایی به دست می آید که در زندگی اجتماعی به درد می خورد. توانمند می شوید می روید زندگی می کنید. به نظر من ورزش یک وسیله ای است برای توانمندسازی معلولین.

* به نظر شما چه موانع و مشکلاتی در جامعه ورزشی معلولین ایران وجود دارد؟

- مهم ترین مشکل عدم توجه مسئولین کشور است. جدی نگرفتن ورزش جانبازان و معلولین، و سطحی نگاه کردن به آن مشکل اساسی است. عدم بودجه ریزی کافی هم مشکل بعدی است. شما نگاه کنید اکثر تیم هایمان در بدر دنبال یک اسپانسر هستند که یک سال بهشان ۴۰-۵۰ میلیون تومان پول بدهد که در یک دوره مسابقه یک سال شرکت بکنند. حتی ورزشکارهای ما خیلی هایشان پول هم نمی خواهند. در یک استان یک اسپانسر یا دولت هیچ کس بانی نمی شود، بعد هزینه های گزاف میلیاردی برای یک بازیکن فوتبال می شود. شما بیست ورزشکار را با سی میلیون تومان می توانی شاد بکنی، یک سال در کوران مسابقه ها باشند. الان خود شما هم در جریان هستید که تیم ها خودشان بازیکن ها می کشند کنار، چون پول ندارند، اسپانسر ندارند. ولی پول های میلیاردی خرج یک بازیکن در ورزش می شود. ما مخالف ورزش های دیگر نیستیم، ما می گویم نگاه که می کنند، مساوی هم نگاه نکنند، فقط گوشه چشمی به ما داشته باشند.

ص: ۲۲۲

* شما اگر بخواهید به مدیریت ورزش در ایران نمره بدهید، از بیست نمره چند می دهید؟

- چون مسئولین هیچ تأثیری در ورزش ما ندارند من نمره ۲ بیشتر نمی دهم.

* دلیلش را می توانید بگویید؟

- دلیلش همین صحبت هایی که کردم، عدم توجه کافی و عدم نگاه درست به ورزش معلولین است. من همیشه این را می گویم به افراد سالم که معلولیت پشت درب خانه همه مسئولین خوابیده است. خدا کند که زنگ نزنند، بعد آن وقت بیدار می شوند که معلولیت چه هست. معلولیت پشت درب همه خوابیده، خدا نکند که بر اثر یک حادثه اتفاق بیفتد. بعد آن روز معلول می شوی، و می فهمی معلولیت چه است. ما همیشه نباید سرمان بیاید و تجربه کنیم و بعداً بفهمیم، باید این آگاهی به وجود بیاید که هر آن احتمال دارد هر مسئولی برایش یک اتفاقی بیفتد و معلول شود.

* به نظر شما ورود NGOها و تشکل های مردمی غیردولتی که در همه استان ها هستند که ادعای این را دارند که ما برای معلولین زحمت می کشیم کار می کنیم، به نظر شما حضور اینها می تواند در ورزش معلولین مثر ثمر واقع شود؟

- من می گویم هر کسی در ورزش معلولین وارد بشود و کوچک ترین قدمی بردارد باید دستش را ببوسیم. چون آمده یک خدمتی بکند. ما قبلاً از این افراد در جامعه زیاد داشتیم، ولی متأسفانه این روز به روز دارد کمتر می شود. من همیشه به معلول ها می گویم، اگر یک آدم سالمی آمد به شما کمک بکند، این یعنی شما را درک کرده است، یعنی فهمیده، دستش را ببوس. من معتقدم هر کسی کمک به معلولین کند، باید استقبال کنیم. بله، بعضی وقت ها می گویند فلان کارخانه یا شرکت می آید کار کند که سود ببرد، می گویم بگذار ببرد. بگذارید از قبل معلولین سود ببرد. آخر یک چیزی در جیب معلولین می گذارد، یک کمکی به معلولین می کند و خودش هم سودی عایدش می شود.

* در پایان اگر نکته ای است بفرمایید.

- ما یک کشور مسلمان هستیم و ادعای مسلمانی مان هم می شود. ولی حالا من چون کشورهای خارجی زیاد رفته ام، من می گویم مسلمان واقعی آنها هستند. چون تمام چیزهایی که اسلام گفته آنها دارند اجرا می کنند، ما اجرا نمی کنیم. یعنی کشوری هستیم که ادعای مسلمانی می کنیم، ولی هیچ توجهی به حقوق انسانی افراد جامعه مان نداریم. یک مقدار در جامعه مان باید به خودمان برگردیم، بعد بفهمیم چه اتفاقاتی افتاده است. معلولین شاخص و معیار و محک خوبی است برای اینکه بدانیم چه کسی، کدام مسئول و کدام مدیر ارشد و حتی کدام دولت در ادعاها و سخنانش هم با این معیار می سنجد و مسئولین ما باید متوجه رفتارشان باشند.

* با تشکر از حضور جنابعالی برای شرکت در این مصاحبه.

ص: ۲۲۴

فصل ششم: حضور در جاگارتا

اشاره

ص: ۲۲۵

زمانی که بانوان بسکتبالیست در جاकारتا مشغول رقابت سخت بودند، گروهی از پژوهشگران در دفتر فرهنگ معلولین با تمام ظرفیت تلاش می کردند تا کتاب درباره این تیم زودتر آماده و عرضه شود.

البته کتاب درباره تیم بانوان بسکتبال با ویلچر یک نمونه است و امیدواریم در آینده نزدیک برای همه تیم های معلولان کتاب هایی آماده و منتشر شود تا افتخارات و فعالیت های آنان در تاریخ ماندگار گردد و از خطر فراموشی و غفلت رهایی پیدا کند.

اما علت اولویت دادن به تیم بانوان بسکتبال با ویلچر اولاً معرفی توانمندی های آنان بود. در بین این خانم ها افرادی با چهل مدال هستند؛ دوم درخواست از جامعه مدنی برای کمک به این تیم و زدودن غبار مظلومیت از این تیم است. چند سال است بچه های این تیم به روش های مختلف مشکلات و موانع و کمبودهای خود را گفتند ولی کسی به فریاد آنها توجه نکرد. امید است با انتشار این اثر انسان های شرافتمندی که در جامعه ایران کم نیستند پیدا شود. اما این فصل شامل دو قسمت است. در قسمت اول اخبار مربوط به حضور تیم بانوان بسکتبال با ویلچر در جاकारتا را دنبال کرده ام و در بخش دوم اختتامیه رقابت های پاراآسیایی و نتایج آن نسبت به تیم های ایرانی را آورده ام.

اشاره

اعضا و عوامل تیم در مصاحبه و نیز در نشست ۴ بهمن ۹۶ در قم مشکلات و کمبودهای تیم را گفتند، اما به رغم همه این موانع و مشکلات آنان کوشیدند تا بهترین بازی را ارائه دهند. آنان در اردوی قم و در برنامه های آماده سازی دیگر فعالیت مستمر داشتند. سپس باید در تایلند در مسابقات مقدماتی حاضر می شدند و در آنجا هم خوب درخشیدند. در مسابقات نهایی با فقط یک امتیاز از تیم رقیب عقب ماندند ولی در مقابل ژاپن بازی را واگذار کردند. همه اذعان دارند ژاپن دارای فناوری برتر و امکاناتی است که با امکانات تیم ایرانی قابل مقایسه نیست.

در این بخش گزارشی از مراحل مختلف حضور در بازی های پاراآسیایی را گزارش می کنیم.

اردوی قم

خبرگزاری مهر از اردوی تیم در قم گزارشی منتشر کرده که نشانگر نکات مهمی است.

اردوی تیم ملی بسکتبال با ویلچر زنان برای حضور در دور انتخابی بازی های پاراآسیایی جاکارتا با حضور ۱۲ بازیکن در قم آغاز به کار کرد. این اردو از دوشنبه شب به طور رسمی در قم آغاز شد و بازیکنان و کادر تیم ملی، نخستین جلسه تمرینی خود را در سالن شهید رضاییان قم پشت سر گذاشتند.

تیم ملی بسکتبال با ویلچر زنان ایران خود را برای دومین حضور پیاپی در بازی های پاراآسیایی آماده می کند و برای این منظور باید در مسابقات انتخابی بازی های پاراآسیایی جاکارتا که اسفند ماه در تایلند برگزار می شود شرکت کند و به همین دلیل به دنبال رسیدن به آمادگی ایده آل است.

در نخستین جلسه تمرینی تیم ملی بسکتبال با ویلچر، ۱۲ بازیکن تیم ملی زیر نظر آذر همایون پور سرمربی تیم ملی به انجام تمرینات دو به دو با توپ و بازی ۵

نفره در نیمه زمین با هدف تمرین شوت و گلزنی پرداختند و تمرین تیم ملی حدود ۳ ساعت به طول انجامید.

در حاشیه این تمرین، آذر همایون پور سرمربی تیم ملی در گفتگو با خبرنگار مهر اظهار داشت: اردوی تیم ملی تا ۱۱ بهمن در قم ادامه خواهد داشت و پس از آن، ملی پوشان مدت کوتاهی استراحت می کنند و سپس وارد آخرین مرحله اردو می شوند که متصل به اعزام است و پس از آن راهی تایلند خواهند شد. یکی از مشکلات جدی تیم ملی، این است که تجربه برون مرزی بسیار کمی دارد و نتوانسته مسابقات تدارکاتی بین المللی کافی داشته باشد با این حال تلاش می کنیم تا زمان برگزاری مسابقات انتخابی پارا آسیایی به شرایط بهتری برسیم و خود را به شرایط ایده آل نزدیک کنیم. در آسیا تیم های ژاپن و چین قدرت های اول هستند زیرا این تیم ها از سطح فنی و کیفی و سابقه طولانی برخوردار هستند و ما توانایی رقابت با چین و ژاپن را نداریم با این حال در دوره قبلی بازی های پارا آسیایی با وجود این که برای نخستین بار در این مسابقات حاضر می شدیم مدال برنز و مقام سوم را کسب کردیم.

تلاش ما این است که قدم به قدم به تیم های مدعی و بزرگ آسیا نزدیک شویم با این حال کسب مقام سوم و مدال برنز دوره گذشته بازی های پارا آسیایی می تواند برای ما راضی کننده باشد. بازیکنان تیم ملی پس از کسب تجربه در بازی های اقیانوسیه در چین به تجربه بهتری رسیده اند و شیرازه تیم ملی از آن مسابقات برای حضور در پارا آسیایی جا کارتا حفظ شده است. آخرین مرحله اردوی تیم ملی از اول تا دوازدهم اسفند در تهران برگزار می شود. بسکتبال با ویلچر زنان در ایران یک رشته نوپا است و ابزار و امکانات رشد آن محدود است. (۱)

رقابت های بسکتبال با ویلچر آسیا و اقیانوسیه – انتخابی جا کارتا

تیم ملی بسکتبال بانوان در اسفند ۱۳۹۶ در مسابقات تایلند حضور یافتند. رقیه امیری، با ۱۶ سال سن، جوان ترین عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان ایران

ص: ۲۲۸

است که از سوی کمیته برگزاری مسابقات انتخابی جاکارتا نیز به عنوان ستاره بازی ها معرفی شد.

امیری در گفتگو با روابط عمومی فدراسیون گفت: من در پست فوروارد، کلاس یک بازی می کنم و به خاطر عملکردم در رقابت های آسیا و اقیانوسیه، به عنوان ستاره بازی ها انتخاب شدم. اصلاً تصور نمی کردم که چنین عنوانی به من تعلق بگیرد و خیلی خوشحالم. از زحمات مربی خوبم خانم همایون پور و همه افرادی که برای اعزام تیم زحمت کشیدند تشکر می کنم و امیدوارم بتوانیم همراه با تیم عملکرد خوبی در بازی های پاراآسیایی جاکارتا داشته باشیم.

جوان ترین عضو تیم ملی خاطر نشان کرد: مسابقات تایلند، دومین تجربه برون مرزی من است و تجربیاتی که از رقابت های قهرمانی آسیا و اقیانوسیه در چین به دست آوردم به من کمک بسیار زیادی کرد تا در تایلند بهتر عمل کنم. در این مسابقات هم در هر بازی بهتر می شدم و استرس کمتری داشتم.

ستاره بازی های انتخابی جاکارتا گفت: کسب این عنوان و همین طور قهرمانی در این مسابقات انگیزه هایم را برای ادامه مسیر دوچندان کرد و تلاش می کنم تا بازی های پاراآسیایی جاکارتا به بهترین شرایط ممکن برسم.

در پایان رقابت های انتخابی بازی های پاراآسیایی جاکارتا، رقیه امیری به عنوان ستاره بازی ها و مهسا سعادت به عنوان ارزشمندترین بازیکن معرفی شدند و کاپ دریافت کردند.

تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان کشورمان نیز پس از شش برد پی در پی، موفق شد به عنوان قهرمانی این رقابت ها دست پیدا کند. (۱)

کسب سکوی نخست شدنی اما سخت

عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر زنان ایران کسب سکوی نخست سومین دوره بازی های پاراآسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا در این رشته را امیدوارانه دانست و گفت:

ص: ۲۲۹

حریفان سختی چون چین و ژاپن کار ایران را سخت می کند.

به گزارش خبرنگار اعزامی، «مهدیه خاکباز» روز پنجشنبه به عنوان سومی ایران در اینچئون ۲۰۱۴ کره جنوبی اشاره کرد و افزود: اردوهای تدارکاتی خوبی پیش از اعزام به این مسابقات داشتیم و یلچرهای مناسبی هم در اختیار ما قرار گرفته هرچند در این زمینه از سایر کشورها عقب هستیم اما تا ۸۰ درصد از شرایط و یلچرها رضایت داریم.

اما برای کسب مقام قهرمانی رقابتی فشرده با کشورهای چین و ژاپن داریم و کار اصلی ما در این رویداد در مرحله مقدماتی است.

ملی پوش بسکتبال با ویلچر ایران اما معتقد است که بیشتر تلاش ها بعد از مرحله مقدماتی است تا با حذف یک به یک رقبا به فینال راه یابیم.

مهسا سعادت زیندائلو، فتانه پورآت، ناهید کرمی کوشکک، لیلا عباسی، ندا فراستی، سحر حیدری، سمیه کهزادپور، زهرا حبیبی پرعلی، لیلا ملکی، مهدیه خاکباز علی آباد، رقیه امیری، ثریا نوری ترکیب اعزامی تیم به جا کارتا هستند.

سومین دوره این بازی ها در روزهای ۱۴ تا ۲۱ مهر ماه جاری و با حضور ۲ هزار ۸۸۰ ورزشکار از ۴۱ کشور در ۱۸ رشته ورزشی به میزبانی جا کارتا برگزار می شود.

بر اساس آخرین گزارش ها در این بازی ها ۶۸۵ مدال توزیع می شود که از این تعداد ۳۰۰ نشان برای زنان، ۳۴۳ مدال برای مردان و ۴۱ گردن آویز در میکس و تیمی است.

ایران با ۲۰۹ ورزشکار و در ۱۳ رشته ورزشی راهی سومین دوره بازی های پارا آسیایی ۲۰۱۸ جا کارتا شده است. (۱)

رقابت های آزاد بسکتبال با ویلچر بانوان - بانکوک ۲۰۱۸

تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان ایران، در فینال رقابت های آزاد تایلند، با شکست از میزبان، به عنوان نایب قهرمانی دست یافت. بانوان ملی پوش کشورمان

ص: ۲۳۰

در این دیدار با امتیاز ۲۵ بر ۴۰ نتیجه را به تیم ملی تایلند واگذار کرد و به کار خود در این مسابقات پایان داد. نمایندگان ایران در دیدارهای پیشین مقابل تیم های لائوس، کامبوج، تایلند و کره جنوبی به پیروزی رسیده و به فینال راه یافته بودند. رقابت های آزاد بسکتبال با ویلچر بانوان- ۲۰۱۸ تایلند که از ۱۱ شهریور در بانکوک آغاز شده بود، امروز چهارشنبه ۱۴ شهریور به پایان رسید. (۱)

مهدیه خاکباز: بر نداشته ها تمرکز نمی کنیم

مهدیه خاکباز، ملی پوش یزدی تیم بسکتبال با ویلچر اعزامی به رقابت های پارا آسیایی جاکارتا به روابط عمومی فدراسیون گفت: ۹ سال از آغاز فعالیت در بسکتبال با ویلچر می گذرد و از دو سال قبل به صورت ثابت عضو تیم ملی هستم و در مسابقات رسمی هم شرکت می کنم. اگرچه مشکلات سخت افزاری و کمبود امکانات همیشه وجود دارد اما به نظر من می بایست قدرت نیروی ذهنی و تلاش را فراموش نکرد و تمرکز را بر داشته هایمان قرار دهیم. در رقابت های تدارکاتی اخیر بانکوک برخی رقیبان آسیایی خود را محک زدیم و امیدواریم در رقابت های پارا آسیایی بر روی بهترین سکوی جاکارتا بایستیم. (۲)

امیدوارم در این جاکارتا قهرمان شویم

ندا فراستی عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر کشورمان اظهار داشت: سطح مسابقات در این دوره از بازی ها به مراتب از دوره قبلی بالاتر است و تیم ها با تدارکات بهتر و بیشتری در این مسابقات شرکت کرده اند.

وی در خصوص شرایط تیم ملی بسکتبال با ویلچر کشورمان گفت: تیم ایران هم از این قاعده مستثنی نبود و ما هم تدارکات ویژه ای برای حضور در این مسابقات داشته ایم. ما در دوره گذشته مدال برنز گرفته ایم و برای خوشرنگ تر کردن این مدال دورخیز مناسبی انجام داده ایم. بی تردید چین و ژاپن

ص: ۲۳۱

۱- . سایت فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولین، ۱۴ شهریور ۱۳۹۷.

۲- . همان، ۹ مهرماه ۱۳۹۷.

اصلی ترین رقبای ما هستند. در گروه مقدماتی با چین هم گروه هستیم و یک دیدار جذاب و حساس با این تیم انجام می دهیم. امیدوارم با کسب یک مدال خوشرنگ که حتی المقدور طلا باشد، بتوانیم پاسخ زحماتی که در این یکی دو سال برای تیم کشیده شده را بدهیم.

سومین دوره از مسابقات پاراآسیایی با میزبانی جاکارتا و با حضور ۴۱ کشور از روز شنبه به صورت رسمی آغاز می گردد و کشورمان با ۲۰۸ ورزشکار زن و مرد در این مسابقات حضور دارد. تیم بسکتبال با ویلچر بانوان کشورمان یکی از تیم هایی است که شانس خوبی برای کسب یکی از ۳ مدال خوشرنگ این مسابقات را دارد.^(۱)

ناکامی تیم بسکتبال با ویلچر بانوان در صعود به دیدار فینال

تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان کشورمان با قبول شکست مقابل تیم ژاپن نتوانست جواز حضور در دیدار نهایی مسابقات بسکتبال با ویلچر بازی های پاراآسیایی ۲۰۱۸ را کسب کند.

تیم بسکتبال با ویلچر بانوان کشورمان از ساعت ۲۰ امروز (چهارشنبه - به وقت محلی) در سالن بسکتبال ورزشگاه GBK جاکارتا به مصاف تیم پر قدرت ژاپن رفت و با نتیجه ۲۷ بر ۹۶ تن به شکست داد.

ژاپنی ها در هر چهار کوارتر این مسابقه با نتایج (۶ بر ۲۶)، (۱۲ بر ۲۵)، (۲ بر ۲۰) و (۷ بر ۲۵) پیروز شدند تا فینالیست مسابقات شوند.

بدین ترتیب تیم های ژاپن و چین روز جمعه هفته جاری در دیدار نهایی مسابقات بسکتبال با ویلچر بانوان بازی های پاراآسیایی ۲۰۱۸ به مصاف هم می روند و تیم های ایران و تایلند هم دیدار رده بندی را برگزار خواهند کرد.^(۲)

ناکامی بسکتبال با ویلچر بانوان از ایستادن روی سکو

تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان ایران در دیدار رده بندی بازی های پاراآسیایی

ص: ۲۳۲

۱- سایت فدارسیون ورزش های جانبازان و معلولین، ۱۲ مهرماه ۱۳۹۷.

۲- همان، ۱۸ مهر ۱۳۹۷.

جاکارتا برابر تایلند شکست خورد و عنوان چهارم را کسب کرد. تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان ایران در دیدار رده بندی بازی های پارا آسیایی جاکارتا برابر تایلند شکست خورد.

ملی پوشان کشورمان در این دیدار حساس کوارتر اول را با نتیجه ۱۳ بر ۱۲ و کوارتر دوم را ۷ بر ۶ واگذار کردند تا نیمه اول با نتیجه ۲۰ بر ۱۸ به نفع تایلند به پایان برسد. شاگردان آذر همایون پور در کوارتر سوم جبران کرده و ۱۳ بر ۷ پیروز شدند. در کوارتر چهارم نیز نتیجه ۱۴ بر ۹ به سود تایلند به پایان رسید و ملی پوشان ایران با نتیجه ۴۱ بر ۴۰ تن به شکست داده و عنوان چهارم را کسب کردند. تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان ایران در دوره قبل این مسابقات عنوان سوم را کسب کرده بود. (۱)

با ارزش ترین بازیکن رقابت های بسکتبال با ویلچر انتخابی جاکارتا

مهسا سعادت، عضو تیم ملی بسکتبال با ویلچر بانوان کشورمان از خراسان رضوی، شهر مشهد است که موفق شد در جریان رقابت های انتخابی جاکارتا به عنوان با ارزش ترین بازیکن دست یابد.

سعادت در گفتگو با روابط عمومی فدراسیون در این خصوص اظهار داشت: خوشحالم که در کنار قهرمانی تیم، به این عنوان هم دست پیدا کردم و فکر می کنم دلیل انتخابم به خاطر حضور پررنگ و فیکسی که در دو بازی آخر داشتم و همین طور امتیازاتی که در بازی های قبل به دست آوردم باشد و همین طور تکنیک هایم نیز در این انتخاب بی تأثیر نبود.

عضو جوان تیم ملی خاطر نشان کرد: از ۱۶ سالگی در این رشته فعال شدم و نزدیک به ۸ سال است که بسکتبال با ویلچر کار می کنم و حدود یک سال از عضویت در تیم ملی می گذرد. این رشته با هیجان زیادی همراه است و برای موفقیت در آن باید روحیه ای جنگنده داشت و همه این عوامل باعث شد تا با علاقه در آن فعالیت کنم.

ص: ۲۳۳

هر بار که هنگام بازی زمین می خورم و خودم دوباره بلند می شوم، حس خوبی دارم و اعتماد به نفسم بیش از پیش می شود و در واقع این رشته به من کمک کرد تا توانمندی هایم را باور کنم و فراموش کنم دارای معلولیت هستم.

مسابقات انتخابی جاکارتا، دومین تجربه برون مرزی من پس از رقابت های قهرمانی آسیا و اقیانوسیه است و پیش از آن در مسابقات قهرمانی کشور به عنوان خانم گل معرفی شده ام و امسال هم در مسابقات باشگاهی زنجان موفق شدم این عنوان را دوباره به دست آوردم.

حضور در مسابقات قهرمانی آسیا و اقیانوسیه که در چین برگزار شد خیلی به ما کمک کرد تا در این مسابقات موفق تر عمل کنیم و با توجه به اینکه در بازی های پاراآسیایی جاکارتا با سه تیم برتر این مسابقات و همین طور چین و ژاپن روبرو می شویم، می توان پیش بینی کرد اگر از نظر تجهیزات فاصله مان با کشورهای قدرتمند مثل چین و ژاپن کمتر شود، می توانیم اختلافات امتیازاتمان را کم کنیم و علاوه بر حفظ جایگاه سوم اینچئون، به ارتقا آن نیز چشم داشته باشیم.

از همه افرادی که برای این اعزام و برای بسکتبال با ویلچر بانوان زحمت کشیدند به ویژه کادر فنی تیم ملی، خانم همایون پور و نیز مربی باشگاهی ام در مشهد، خانم یوسف زاده و همه عزیزانی که در کاروان حضور داشتند، تشکر می کنم و امیدوارم بتوانیم با نمایشی قدرتمند در جاکارتا به ارتقا جایگاه بسکتبال با ویلچر بانوان کشورمان کمک کنیم.

سال ۹۶ برای من سال خوبی بود و تجربیات زیادی با حضور در مسابقات لیگ، رقابت های قهرمانی آسیا و اقیانوسیه و همین طور رقابت های انتخابی جاکارتا به دست آوردم و در آخرین روزهای آن نیز خوشبختانه موفق شدیم با کسب عنوان قهرمانی سهمیه بازی های جاکارتا را نیز به دست آوریم. امیدوارم در سال ۹۷ هم توجه بیشتری به ورزش بانوان بشود و با کمک بیشتر مسئولین و بهبود شرایطمان از نظر تجهیزات بتوانیم حضوری قدرتمند در بازی های پاراآسیایی جاکارتا داشته باشیم. (۱)

ص: ۲۳۴

اشاره

پاراآسیایی بخشی از پارالمپیک است و هر چهار سال یکبار در آسیا و با حضور کشورهای آسیایی برگزار می شود. ایران تلاش کرده در پارآسیا حضور قدرتمند داشته باشد.

بازی های پارآسیا در شهریور ۱۳۹۷ یا ۲۰۱۸ در جاکارتا اندونزی برگزار گردید.

نمادها، علائم و شعار

با تصمیم کمیته پارالمپیک، نام و شعار کاروان بازی های پارآسیایی جاکارتا مشخص شد و کاروان ایران با نام «خودباوری و امید» در بازی های پارآسیایی جاکارتا شرکت خواهد کرد.

همچنین شعار کاروان ایران در این رقابت ها «با توکل و تلاش ما می توانیم» خواهد بود.

کمیته پارالمپیک برای این رقابت ها یک سرپرست نمادین نیز انتخاب کرده است. وهب همدانی فرزند شهید همدانی سرپرست نمادین کاروان ایران در بازی های پارآسیایی است. با تصمیم کادر مدیریتی کاروان، ۲۰۹ ورزشکار زن و مرد به سومین دوره بازی های پارآسیایی اعزام خواهند شد.

نمادها و علائم تیم ها این گونه است: (۱)

ص: ۲۳۵

پایان سومین دوره رقابت های پارا آسیایی و بازگشت کاروان ایران

کاروان ورزشی خودباوری و امید که در سومین دوره بازی های پارا آسیایی ۲۰۱۸ جاکارتا با ۵۱ طلا، ۴۲ نقره و ۴۳ برنز برای اولین بار به مقام سوم در جدول رده بندی مدال ها رسید و نتیجه ای تاریخی را برای ورزش ایران به ارمغان آورد، ساعت ۶:۳۰ بامداد امروز از طریق فرودگاه امام خمینی (ره) با استقبال رسمی رسید.

عبدالحمید احمدی سرپرست حوزه معاونت فرهنگی و ورزش همگانی، فریبا محمدیان معاون ورزش بانوان وزارت ورزش، سردار آذرنوش رییس سازمان بسیج ورزشکاران، میرجلیلی سرپرست سازمان ورزش بسیج، محمود خسروی وفا رییس کمیته ملی پارالمپیک، شهنازی دبیر کل کمیته ملی المپیک، طاهره طاهریان نایب رییس کمیته ملی المپیک و دیگر مسئولین با پرواز اول، وارد کشور شدند.

طنین سرود مقدس جمهوری اسلامی، اجرای سرودهای حماسی توسط یک گروه موسیقی و اهتزاز پرچم های کوچک که در دستان برخی از استقبال کنندگان بود جلوه ای از شکوه افتخارآفرینی کاروان خودباوری و امید را به منصفه ظهور رساند.

@iran_npc

INDONESIA
2018
ASIAN PARA GAMES

حضور خانواده های ورزشکاران جانباز و معلول در مراسم استقبال هم جالب توجه بود که با حلقه های گل فرزندان و عزیزان خود را در آغوش گرفتند.

بسیاری از مسافران فرودگاه امام خمینی (ره) به محض اطلاع از ورود کاروان ورزشکاران جانباز، معلول و روشندل خود را به مراسم استقبال رساندند.

بسیاری از حضار که تصاویر سومین دوره بازی های پارآسیایی ۲۰۱۸ را از طریق رسانه ها دنبال کرده بودند، سراغ ورزشکاران محبوب خود از جمله سیامند رحمان و شاهین ایزدیار را می گرفتند.

در مراسم استقبال بسیاری از خانواده ها خود را به تهران رسانده بودند. قرار است در هر استانی هم مراسم استقبال برگزار شود.

گزارشگران رسانه ملی از برنامه های مختلف و حتی رسانه های نوشتاری و خبرگزاری ها نیز با حضور در فرودگاه امام خمینی (ره) این مراسم را پوشش دادند. هنرنمایی و افتخارآفرینی ورزشکاران با اراده ایرانی در رویداد جاकारتا که باعث قرار گرفتن کاروان خودباوری و امید در جایگاه سوم بازی ها شد، در مراسم استقبال نقل صحبت ها شده بود و حاضران پیش از ورود هواپیما از صحنه های به یادماندنی این بازی ها صحبت می کردند.

پرواز حامل کاروان ورزشی خودباوری و امید ابتدا قرار بود ساعت ۵:۳۰ بامداد به زمین بنشیند که با ۶۰ دقیقه تأخیر ساعت ۶:۳۰ وارد فرودگاه امام خمینی (ره) شدند. کاروان ایران ساعت ۷:۱۵ وارد سالن فرودگاه شدند و مراسم استقبال از آنها برگزار شد.

برخی از اعضای کاروان از جمله داوران و خبرنگاران اعزامی به بازی های پارآسیایی در پروازی جدا ساعت ۲ بامداد به فرودگاه رسیده بودند.

نصب تصاویری از افتخارآفرینان بازی های پارآسیایی در فرودگاه از سوی فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولین همچنین بنر پیام های رئیس جمهور، رئیس مجلس و وزیر ورزش و جوانان جلوه ویژه ای در مراسم استقبال ایجاد کرده بود.

تعدادی از مدیران کل ورزش و جوانان استان ها به همراه برخی از رؤسای هیئت های ورزش جانبازان و معلولین همچنین هیئت ورزش نابینایان هم در مراسم

پایان کار کاروان خودباوری و امید ایران با ۱۳۶ مدال

اشاره

سومین دوره بازی های پارا آسیایی که به میزبانی اندونزی و در شهر جاکارتا برگزار شد، امروز (شنبه) با برگزاری فینال بسکتبال با ویلچر مردان به عنوان آخرین مسابقه این رویداد ورزشی به پایان رسید.

کاروان ورزشی کشورمان در این رقابت ها با ۲۰۸ ورزشکار شرکت کرد و موفق به کسب ۵۱ طلا، ۴۲ نقره و ۴۳ برنز (مجموع ۱۳۶ مدال) شد تا با یک رتبه صعود نسبت به دوره قبلی در رده سوم قرار بگیرد.

شاهین ایزدیار شناگر کشورمان در این دوره از مسابقات ۶ طلا و یک نقره گرفت و رکورد جالبی از خود به نمایش گذاشت. این رتبه در حالی به دست آمد که چین و کره جنوبی بالاتر از کاروان ایران ایستادند، البته اختلاف با کره جنوبی نیز بسیار کم بود.

اسامی کامل مدال آوران کاروان ایران و جدول نهایی این دوره از بازی ها در زیر آمده است:

مدال آوران طلا

۱- شاهین ایزدیار - شنا - کلاس S۱۰

۲- یونس سیفی پور - دوومیدانی - پرتاب کلاب - کلاس

۳- رقیه شجاعی - تیراندازی - تفنگ بادی ایستاده - ۱۰ متر SH۱S۳۲

۴- ساره جوانمردی - تیراندازی - خفیف ۵۰ متر

۵- وحید علی نجیمی - دوومیدانی - دوی ۲۰۰ متر

۶- شاهین ایزدیار - شنا ۱۰۰ متر آزاد - کلاس S۱۰

۷- علیرضا قلعه ناصری - دوومیدانی - پرتاب دیسک

۸- عذرا مهدوی کیا - دوومیدانی - دوی ۱۵۰۰ متر

۱- . سایت فدارسیون ورزش های جانبازان و معلولین، ۲۳ مهرماه ۱۳۹۷.

- ۹- امیر جعفری - وزنه برداری دسته پنجم ۶۹ کیلوگرم
- ۱۰- محمدرضا احمدی - دوومیدانی - پرتاب وزنه - کلاس F۳۳
- ۱۱- مهدی اولاد - دوومیدانی - پرتاب وزنه - کلاس F۱۱
- ۱۲- ساره جوانمردی - تپانچه بادی ۱۰ متر P۲ - کلاس SH۱
- ۱۳- بتول جهانگیری - دوومیدانی - پرتاب وزنه - کلاس F۳۳
- ۱۴- شاهین ایزدیار - شنا - ماده ۲۰۰ متر مختلط
- ۱۵- روح الله رستمی - وزنه برداری - دسته ۷۲ کیلوگرم
- ۱۶- فرزاد سپهوند - دوومیدانی - پرتاب دیسک
- ۱۷- حسین خرسند امیری - دوومیدانی - پرتاب دیسک
- ۱۸- مهدی اولاد - دوومیدانی - پرتاب دیسک - کلاس F۱۱
- ۱۹- تیم شطرنج بانوان - B۲-B۳
- ۲۰- عاطفه نقوی - شطرنج - B۲-B۳
- ۲۱- امید کریمی - شطرنج - B۲-B۳
- ۲۲- علیرضا مختاری - دوومیدانی - پرتاب وزنه - کلاس F۵۳
- ۲۳- هاشمیه متقیان - دوومیدانی - پرتاب دیسک - کلاس F۵۶
- ۲۴- وحید نوری - جودو دسته ۹۰ کیلوگرم
- ۲۵- احسان موسوی نژاد - جودو - دسته ۱۱۱ کیلوگرم
- ۲۶- محمدرضا زندی - تیروکمان - کلاس W۱
- ۲۷- عارف بهاروند - دوومیدانی
- ۲۸- شاهین ایزدیار - شنا

۲۹- شاهین ایزدیار - شنا

۳۰- مهناز امینی - پرتاب نیزه

۳۱- آرزو حکیمی - پرتاب وزنه - کلاس F۳۲

۳۲- امید ظریف - دوومیدانی ۴۰۰ متر - کلاس T۱۳

۳۳- زهرا نعمتی و غلامرضا رحیمی تیروکمان (تیم میکس ریکرو)

۳۴- مهدی علیزاده - پرتاب نیزه - کلاس F۳۳-۳۴

۳۵- حامد امیری - پرتاب وزنه - کلاس F۵۴-۵۵

ص: ۲۳۹

۳۶- تیم ملی والیبال نشسته مردان

۳۷- وحید علی نجیمی - دوومیدانی ۴۰۰ متر - کلاس T۱۲

۳۸- سجاد محمدیان - پرتاب وزنه - کلاس F۴۲

۳۹- محمد الوان پور - پرتاب نیزه - کلاس F۵۶

۴۰- حمید اسلامی - دوومیدانی ۱۵۰۰ متر - کلاس T۱۱

۴۱- الناز داراییان - پرتاب دیسک کلاس F۵۱، F۵۲ و F۵۳

۴۲- سامان پاکباز - پرتاب دیسک کلاس F۱۲

۴۳- پیمان نصیری - دوومیدانی ۱۵۰۰ متر کلاس T۲۰

۴۴- سیدحامد صلحی پور - وزنه برداری دسته ۹۷ کیلوگرم

۴۵- تیم شطرنج بانوان - کلاس B۲ - B۳

۴۶- تیم گلبال مردان

۴۷- سیامند رحمان - وزنه برداری دسته ۱۰۷ کیلوگرم

۴۸- شاهین ایزدیار - شنا - ۱۰۰ متر کراال پشت

۴۹- عشرت کردستانی - پرتاب وزنه

۵۰- حامد امیری - پرتاب نیزه

۵۱- تیم ملی بسکتبال با ویلچر آقایان

مدال آوران نقره

۱- جاوید احسانی شکیب - پرتاب دیسک

۲- علی الفت نیا - دو و میدانی ۲۰۰ متر

۳- زهرا صالحی - پرتاب نیزه

۴- هاجر صفرزاده - دوی ۲۰۰ متر کلاس T۲۲

۵- نورمحمد آرخی - ماده پرتاب وزنه کلاس F۱۱

۶- سامان پاکباز - کلاس F۱۲ پرتاب وزنه

۷- سمیرا ارم - تپانچه ۱۰ متر بادی کلاس Sh۱

۸- هاشمیه متقیان - پرتاب نیزه کلاس ادغامی F۵۵/۵۶

۹- مختاری - پرتاب دیسک کلاس ادغامی F۵۱/۵۲/۵۳

ص: ۲۴۰

- ۱۰- صالح فرج زاده در پرتاب وزنه کلاس F۳۴
- ۱۱- زهرا نعمتی در ریکرو
- ۱۲- فریبا زنده بودی - شطرنج
- ۱۳- بهزاد عزیزی - پرتاب نیزه
- ۱۴- جلیل باقری - پرتاب دیسک
- ۱۵- یوسف یوسفی - وزنه برداری ۵۹ کیلوگرم
- ۱۶- علی اصغر جوانمردی - پرتاب وزنه
- ۱۷- تیم شطرنج مردان
- ۱۸- تیم شطرنج بانوان
- ۱۹- اسدالله عظیمی - دوومیدانی
- ۲۰- نادر مرادی - وزنه برداری
- ۲۱- هاشم رستگاری - دوی ۴۰۰ متر کلاس T۳۷
- ۲۲- تیم ملی والیبال نشسته بانوان
- ۲۳- جلیل باقری - پرتاب وزنه
- ۲۴- هاجر صفرزاده - دوی ۴۰۰ متر کلاس T۱۲
- ۲۵- تیم جودوی نابینایان
- ۲۶- شاهین ایزدیار ماده ۴۰۰ متر آزاد کلاس S۱۰
- ۲۷- محمد خالوندی - پرتاب نیزه
- ۲۸- فائزه کرمانی - پرتاب نیزه کلاس F۳۳/۳۴
- ۲۹- مسعود حیدری - پرتاب دیسک کلاس F۱۲

۳۰- مرضیه صدقی - پرتاب وزنه کلاس F۵۴

۳۱- فرشته مرادی - پرتاب وزنه ماده F۳۴

۳۲- هرمز سیدی - پرتاب نیزه کلاس F۳۷/۳۸

۳۳- داودعلی قاسمی - دوومیدانی - دوی ۱۰۰ متر - کلاس T۱۳

۳۴- محمدرضا خیرالله زاده - جودو وزن ۱۰۰ کیلوگرم

۳۵- تیم تیراندازی - میکس کامپوند

۳۶- امان الله پاپی - پرتاب نیزه

ص: ۲۴۱

۳۶- محسن کائیدی - پرتاب نیزه

۳۷- ملیحه صفایی - شطرنج

۳۸- فاطمه برقول - شطرنج

۳۹- تیم شطرنج بانوان - کلاس B۱

۴۰- علی اکبر غریب شی - وزنه برداری دسته ۱۰۷ کیلوگرم

۴۱- منصور پورمیرزایی - وزنه برداری دسته ۱۰۷ کیلوگرم

۴۲- عبدالرضا جوکار - پرتاب نیزه

مدال آوران برنز

۱- علی امیدی - دوومیدانی

۲- امید ظریف صنایع - دوومیدانی ۲۰۰ متر کلاس T۱۳

۳- داودعلی قاسمی - دوومیدانی ۲۰۰ متر کلاس T۳

۴- احمد اجاقلو - دوومیدانی - ۲۰۰ متر

۵- عذرا مهدوی کیا - پرتاب نیزه کلاس F۱۲/۱۳

۶- سولماز بازرگان - پرتاب دیسک

۷- مسعود حیدری - کلاس F۱۲ پرتاب وزنه

۸- حمزه محمدی - وزنه برداری

۹- مهدی علیزاده - پرتاب وزنه

۱۰- امید ظریف - دوومیدانی

۱۱- آرین لطفی در پرتاب دیسک کلاس F۱۱

۱۲- فاطمه برقول - شطرنج

۱۳- لیلا زارع زاده - برنز

۱۴- سیدعرفان حسینی - پرتاب نیزه

۱۵- زهرا برناکی - پرش طول

۱۶- حسن جان فشان - تنیس روی میز

۱۷- حامد امیری- پرتاب دیسک

۱۸- میثم بنی طبا - جودو ۶۰ کیلوگرم

ص: ۲۴۲

- ۱۹- رضا غلامی - جودو ۶۶ کیلوگرم
- ۲۰- شطرنج نابینایان گروه B۱ آقایان
- ۲۱- مجید کاکوش - تیراندازی با کمان
- ۲۲- فرهاد کهریزی - دوی ۴۰۰ متر کلاس T۳۶
- ۲۳- هاجر صفرزاده - ماده دوی ۱۰۰ متر بانوان کلاس T۱۲
- ۲۴- شیلا حدادی - پرتاب دیسک کلاس ادغامی F۵۴/۵۵
- ۲۵- ژیلا یوسفی - پرتاب دیسک
- ۲۶- بتول جهانگیری - پرتاب نیزه کلاس F۳۳/۳۴
- ۲۷- تیم ملی گلبال بانوان
- ۲۸- امین عبدل پور - ماده ۱۵۰۰ متر مردان
- ۲۹- شهلا حدیدی - پرتاب وزنه کلاس F۵۴
- ۳۰- جواد حردانی - پرتاب نیزه کلاس F۳۷/۳۸
- ۳۱- احمد اجاقلو - دوومیدانی - دوی ۱۰۰ متر
- ۳۲- علیرضا مختاری - دوومیدانی - پرتاب دیسک
- ۳۳- محمد خالوندی - پرتاب دیسک
- ۳۴- امیر خسروانی - دوومیدانی - پرش طول کلاس T۱۲
- ۳۵- امیر جعفری - جودو وزن ۷۳ کیلوگرم
- ۳۶- فریبا زنده بودی - شطرنج
- ۳۷- سامان رضی - وزنه برداری دسته ۱۰۷ کیلوگرم
- ۳۸- محمدحسین کریمی - شنای ۵۰ مترال کراال سینه

۳۹- میکائیل دیانی - دوومیدانی - دوی ۵ هزار متر

۴۰- پروین مقدم - پرتاب وزنه کلاس F۵۵

۴۱- یونس سیفی پور - پرتاب وزنه کلاس F۳۲

۴۲- فریبا زنده بودی - شطرنج(۱)

ص: ۲۴۳

۱- . سایت فدارسیون ورزش های جانبازان و معلولین، ۲۱ مهر ۱۳۹۷.

اشاره

هادی رضایی، سرپرست کاروان ایران در سومین دوره بازی های پاراآسیایی، از پایان ثبت نام ورزشکاران برای حضور در این رقابت ها خبر داد و اسامی ورزشکاران اعزامی کشورمان در ۱۳ رشته ورزشی را اعلام کرد.

در سومین دوره بازی های پاراآسیایی، ایران در بخش جانبازان و معلولین در ۱۰ رشته و در بخش نابینایان و کم بینایان در ۶ رشته حضور دارد که در سه رشته دو و میدانی، شنا و دوچرخه سواری در هر دو بخش جانبازان و معلولین و نابینایان و کم بینایان نماینده داریم و در مجموع ۱۳۶ ورزشکار در بخش آقایان و ۷۳ ورزشکار در

ص: ۲۴۴

بخش بانوان از کشورمان در این بازی ها شرکت می کنند.

اسامی منتشر شده بر اساس آخرین ثبت نام انجام شده اعلام می شود و بدیهی است ورزشکارانی که تا زمان اعزام به بازی ها شرایط مطلوب خود را از دست بدهند، از لیست حذف خواهند شد اما دیگر امکان افزوده شده نفر جدید وجود ندارد.

کاروان اعزامی کشورمان ۱۰ مهرماه تهران را برای شرکت در سومین دوره بازی های پارا آسیایی ترک می کند و رقابت ها نیز از ۱۴ تا ۲۳ مهر ماه برگزار خواهد شد.

بسکتبال با ویلچر

آقایان

ورزشکاران: محمد صبحی، محمد محمدنژاد، مرتضی ابراهیمی، مرتضی عابدی، محسن طلوعی تمرداش، حسن عبدی، عادل طرفی منشدی، عبدالجلیل قرنچیک، حکیم منصوری، محمدحسن سیاری، وحید سعادت پور مقدم، امید هادی اظهر

کادر فنی: محمدرضا دستیار (سرمربی)، مازیار میرعظیمی (مربی)، مسعود فلاح (تکنسین)

سرپرست: حمید علی صمیمی

بانوان

ورزشکاران: مهسا سعادت زینداندلو، فتانه پورآت، ناهید کرمی کوشکک، لیلا عباسی، ندا فراستی، سحر حیدری، سمیه کهزادپور، زهرا حبیبی پرعلی، لیلا ملکی، مهدیه خاکباز علی آباد، رقیه امیری، ثریا نوری

کادر فنی: آذر همایون پور (سرمربی)، مهری یوسف زاده ثانی (مربی)

سرپرست: بتول مشرف جوادی

بوچیا

ورزشکاران: فهیمه عباسی، بهروز بربرمقدم، راضیه کاظم پور پیربازاری، علی اصانلو، مریم ملکی فلاح، فرشید استجلو

کادر فنی: افسانه علی پور توچائی (مربی بانوان)، وحید نیک فرجام (مربی)

ص: ۲۴۵

آقایان)، کلثوم بافضل حسن بلبل (پرستار بانوان)، حیدر مهدی زاده دایو (پرستار آقایان)، فرحناز قاسمی (همراه فنی)، بهرام موحدی (همراه فنی)

سرپرست: سید مسعود طباطبائیان

تنیس روی میز

ورزشکاران: الهام چزانی، مریم علیزاده مهدی محله، حسن جانفشان، مجید عربی، مهدی معصومی یخدانی، جواد فولادی
طرقی

کادر فنی: مهدی آرمندنیا (مربی)، زهرا بیگم میربابایی (مربی)

سرپرست: مجتبی قربان حسنی

تیر و کمان

ورزشکاران: زهرا نعمتی، غلامرضا رحیمی، هادی نوری، سمیه عباسپور، مجید کاکوش، پوریا جلالی پور، راضیه شیرمحمدی،
محمد رضا زندگی، علی سینا منشازاده

کادر فنی: مجید کھتری (سر مربی)، جبرائیل عبادی (مربی)، لیلا سخائی فر (مربی)

سرپرست: جهانگیر فدایی گوراب زرمخی

تیراندازی

ورزشکاران: ساره جوانمردی، مجید اردشیر فلاح، سمیرا ارم، زهرا غلامزاده پستکی، معصومه خدابخشی، رقیه شجاعی، عالیہ
محمودی کردخیلی

کادر فنی: یوسف آجورلو (مربی)، مهنوش امینی نجف آباد (مربی)، زهرا علی بیگی (تکنسین)

سرپرست: سیما لیموچی

جودو

ورزشکاران: محمدرضا خیرالله زاده ورزی، احسان موسی نژاد کارمزدی، سید

امید جعفری، سید میثم بنی طبا خرم آبادی، رضا غلامی، علیرضا خجسته، وحید نوری

کادر فنی: محمدرضا حاجی یوسف زاده (سرمربی)، فرهاد معابی نوروز آبادی (مربی)

سرپرست: محمدرضا محمود خانی

دو و میدانی

ورزشکاران: یونس سیفی پور، مهدی علیزاده، سیامک صالح فرج زاده، سجاد محمدیان، اسداله عظیمی، حامد امیری، فرزاد سپه وند، علیرضا قلعه ناصری، علیرضا مختاری همامی، محسن کائیدی، علی امیدی، علی الفت نیا، هاشم رستگاری مبین، محمد الوان پور، بتول جهانگیری، پروین مقدم، الناز دارابیان اقدس، هاشمیه متقیان معاوی، مهناز امینی نوگورانی، حسن دهقانی، هادی کائیدی، مهران نیکوئی مجد، عارف بهاروند، صادق بیت سیاح، علی محمد یاری، جاوید احسانی شکیب، هرمز صیدی کزپونجی، عبدالرضا جوکار، امان اله پاپی، داوود علی قاسمی، کامران یزدی، احمد اجاقلو، پیمان نصیری بزنجانی، فرشته مرادی مقدم، مرضیه صدقی سقین سرا، عشرت کردستانی، ژیلا یوسفی، فائزه کرمانی، الهام صالحی، زهرا شاه محمدی، محمدرضا احمدی، علی بیت سیاح، آرش سلطانی، محسن مجیدی جمال آبادی، شهرام حسن پور، جواد حردانی، خالد حضیری حمادی، محمد خالوندی، فرهاد کهریزی، مبین رکیده، سارا احمدزاده خانیانی، سولماز بازرگان، شهلا حدیدی، زهرا برناکی، جلیل باقری جدی، آرزو رحیمی، سعیده عبدالهی، سید علی اصغر جوانمردی، حسین خرسند امیری، امین عبدال پور، حمید صمدیان پور، سامان پاکباز، آریان لطفی، مسعود حیدری، نور محمد آرخی، علیرضا فرح، حمید اسلامی، علی الهی، وحید علی نجیمی، محمد شهدیان خوزانی، امید ظریف صنایعی، میکائیل دیانی، سید عرفان حسینی لیراوی، امیر خسروانی، مهدی اولاد، علی شمشیری، هاجر صفرزاده قهدریجانی، حکیمه گودرزی، هاجر تکتاز، عذرا مهدوی کیا، راضیه محمودی، بهزاد عزیزی، ناصر حسن پور، حسین صالحی منش (ورزشکار دوندۀ

کادر فنی (مربیان): هرمز رادصادقی نیا، ماشاله طاهری، مهدی فارسی، مصطفی بهرامی، ابراهیم مومنی خراجی، نصراله احدی پرست، رسول کیانی آذر، فیروز کاظم زاد رائف، امیر حاجی زاده، محسن عزیز نژاد، الهه شیعیه، شیرین یزدانی، ماهروخ مرادی، زهرا کرم زاده، لیلا صفری سهر فروزانی، سهراب اسدی شیراز، محسن پاکباز، مهدی موسوی، مهرداد بیابانی

سرپرستان: بهمن رضائی فرعی (مربی و قائم مقام سرپرست دو و میدانی در بخش جانبازان و معلولین)، علی اصغر هادی زاده (قائم مقام سرپرست دوومیدانی در بخش نایبانیان و کم بینانیان)، بهروز برجسته محبی (سرپرست کل دوومیدانی)

دوچرخه سواری

ورزشکاران: مهدی محمدی، بهرام سلیمانی سروستانی، صابر رحیم پور جان باز، طاهر مقدم، سینا امیر علائی (ورزشکار جلوران)

کادر فنی: فرهاد عصفوری (سر مربی)، علیرضا مکوندی (تکنسین)

سرپرست: عباس باغستانی

شطرنج

ورزشکاران: ملیحه صفایی، زهرا محمدی راد، لیلا- زارع زاده شهرک، فریبا زنده بودی، عاطفه نقوی مندی، فاطمه برقول، حسنعلی قدیری بیدهندی، مهدی رومی فرد، عرفان محمد علیزاده لشکری، علیرضا قورچه بیگی، امید کریمی، مجید باقری

کادر فنی: علی اکبر هدهدی (سر مربی آقایان)، بهروز مرادی (مربی)، شادی پری در (سر مربی بانوان)، منا سلمان ماهینی (مربی بانوان)

سرپرست: علیرضا صفارزاده

شنا

ورزشکاران: شاهین ایزدیار، علیرضا جلیلی، علی محمودخانی، محمدرضا

رہبری، محمد حسین کریمی جهان آبادی، سید مہدی میر دھقان بنادکی

کادر فنی: مہدی ضیائی بشیر زاد (مربی)، حمید شریفیان (مربی)، محمد اسماعیل فرح بخشی (مربی)، عباس صادقیان (پرستار)

سرپرست: احمد ارشدی خزاکی

کلبال

آقایان

ورزشکاران: محمد سرنجی استرکی، مصطفی شهبازی یاجلو، محمد منصوری حسن آبادی، محسن جلیوند شیرخانی تبار،

حسن جعفری، مجید فلاح

کادر فنی: مہدی نباتی (سر مربی)، محمد ابراہیم زادہ مطلق (مربی)، کاوہ عزیزی (ہمراہ)

سرپرست: محمد رضا مظلومی

بانوان

ورزشکاران: سمیرا جلیوند شیرخانی تبار، زینب قنبری، مریم جعفر زادہ طرهانی، طیہہ استکی اورگانی، مریم حسام آبادی،

فاطمہ قمصری جونیانی

کادر فنی: لیلا نعیم آبادی (سر مربی)، زہرہ ابراہیمی (مربی)

سرپرست: فاطمہ رخشانی

والیبال نشسته

آقایان

ورزشکاران: داوود علیپوریان، صادق بیگدلی، مہدی بابادی، رمضان صالحی حاجیکلائی، مرتضیٰ مہرزاد سلاکجانی، مجید

لشکری صنمی، حسین گلستانی، میثم علیپور، حسین فرزانه، محمد نعمتی، عیسیٰ زیراہی، محمد رضا سبحانی نیا

کادر فنی: ہادی رضایی گرکانی (سر مربی)، علیرضا معمری (مربی)، بہمن تارویردی زادہ (مربی)

سرپرست: علی کشفیا

بانوان

ورزشکاران: معصومه زارعی پروتی، ندا پنجه باشی، زهرا دانای طوس، بتول جعفریان ارجاس، فاطمه جهانی، بتول خلیل زاده
فرسنگی، نسرين فرهادی، معصومه شجراتی، زینب ملکی دیزیچه، فرزانه حیدری، مهري فلاحی دریاکناری، زهرا نجاتی
عارف

کادر فنی: فریبا سلیمانی (سر مربی)، مریم ایرانمنش (مربی)

سرپرست: رقیه اله کرمی

وزنه برداری

ورزشکاران: سیامند رحمان، امیر جعفری ارنگه، سیدحامد صلحی پور اونجی، منصور پورمیرزایی، سید یوسف یوسفی
پاشکی، علی اکبر غریب شی، حمزه محمدی، نادر مرادی، سامان رضی

کادر فنی: علی اصغر رواسی (سر مربی)، غلامرضا آستارکی (مربی)

سرپرست: محمد تابع (۱)

ص: ۲۵۰

فصل هفتم: رخدادهای ورزش معلولیتی

اشاره

ص: ۲۵۱

به منظور معرفی توانمندی های ورزشکاران دارای معلولیت به ویژه بانوان، برخی از گزارش های مربوط به فعالیت های آنان در چند دهه اخیر آورده می شود. البته درصدد نبوده ایم تمامی رخدادهای و فعالیت های ورزشی معلولین را بیاوریم بلکه به صورت گزینشی فعالیت آنان معرفی شده است.

این رخدادهای به ترتیب تاریخی منظم شده اند و شامل چهار بخش است:

بانوان دارای معلولیت در کیهان ورزشی (۶۰ تا ۹۲)

بانوان دارای معلولیت در دنیای ورزش (۵۹ تا ۹۲)

بانوان دارای معلولیت مدال آور (۷۰ تا ۹۱)

گزارش حوادث (۵۲ تا ۹۳)

اما در بخش های اول تا سوم فقط بانوان دارای معلولیت در قلمرواند و آقایان مدنظر نبوده اند. نیز در بخش اول و دوم گزارش توصیفی حوادث نیامده بلکه فقط تیتراژ حادثه آمده است. برای تهیه این اطلاعات حداقل هفت ماه کار شده، و پروژه ای دشوار، صعب و دیرپا بود.

در بخش حوادث ورزشکاران دارای معلولیت اعم از بانو یا آقا به صورت تفصیلی و گزارشی آمده است.

اشاره

حوادث ورزشی مربوط به بانوان دارای معلولیت در سال های ۱۳۶۰ تا ۱۳۹۲ و مشخصاً در دوره جمهوری اسلامی ایران در مجله کیهان ورزشی رصد و استخراج و در اینجا آورده شده است. تأکید می کنم محور تیم بسکتبال نبوده بلکه کلی تر به مسئله نگاه شده و ورزش بانوان دارای معلولیت مبنای جستجوها بوده است.

رخداد های ۱۳۶۱

- به مناسبت روز مبعث حضرت رسول اکرم (ص) جانبازان و معلولین تهران رقابت کردند

(۸ خرداد ۱۳۶۱، ش ۱۴۴۱، ص ۲۶)

[فراخوان مسابقه برای خواهران و برادران معلول و نابینا بوده ولی ظاهراً در قسمت خواهران شرکت کننده ای نبوده است]

- اولین دوره مسابقات ورزشی خواهران معلول و نابینا انجام شد

(۲۳ بهمن ۱۳۶۱، ش ۱۴۷۹، ص ۱۸)

رخداد های ۱۳۶۲

- در مسابقات قهرمانی گلبال نابینایان ایران تهران قهرمان و مشهد نایب قهرمان شد

(۵ آذر ۱۳۶۲، ش ۱۵۱۸، ص ۳۴)

[در این خبر از خواهران معلول برای شرکت در ورزش دعوت شده است]

ص: ۲۵۳

رخدادهای ۱۳۶۸

- برنامه های آینده ورزش های جانبازان و معلولین

(۲۳ دی ۱۳۶۸، ش ۱۸۲۸، ص ۹)

(در این خبر اشاره به ورزش بانوان معلول شده است)

رخدادهای ۱۳۶۹

- خسروی وفا رئیس فدراسیون جانبازان و معلولین: برای شرکت در مسابقات بارسلون و استوک مندویل برنامه ریزی خوبی داریم. در مسابقات بین المللی معلولین، زنان ایران هم شرکت خواهند کرد

(۱۸ اسفند ۱۳۶۹، ش ۱۸۸۴، ص ۵)

رخدادهای ۱۳۷۰

- چند خبر از معلولین: دو خواهر معلول در راه مسابقات استوک مندویل؛ اعزام خواهران معلول به بارسلون

(۲۱ اردیبهشت ۱۳۷۰، شماره ۱۸۹۰، ص ۵۶)

- مدال برنز پینگ پنگ معلولین جهان به یک زن ایرانی رسید

(۵ مرداد ۱۳۷۰، شماره ۱۹۰۰، ص ۴)

رخدادهای ۱۳۷۱

- رقابت ۲۴۰ ورزشکار جانباز در سالن حجاب

(۲۲ فروردین ۱۳۷۱، شماره ۱۹۳۴، ص ۳۶)

- اعزام جانبازان و معلولین به بارسلون

(۲۳ خرداد ۱۳۷۱، ش ۱۹۴۳، ص ۵)

ص: ۲۵۴

- اخبار کوتاه از ورزش های جانبازان و معلولین (۲۹ ورزشکار جانباز و معلول در راه بارسلون)

(۳۰ خرداد ۱۳۷۱، ش ۱۹۴۴، ص ۵۴)

- اردوی چهارم جانبازان و معلولین پایان یافت

(۲۰ تیر ۱۳۷۱، ش ۱۹۴۷، ص ۱۶)

- بارسلون، این بار «پارالمپیک»

(۳۱ مرداد ۱۳۷۱، ش ۱۹۵۳، ص ۶۴)

- گزارش اختصاصی بهمن اسدی خبرنگار اعزامی کیهان ورزشی به بارسلون: [نگاهی به نتایج ایران]

(۲۸ شهریور ۱۳۷۱، ش ۱۹۵۷، ص ۴۹)

- باید از تجربه حضور بانوان بهره بگیریم

(۲۸ شهریور ۱۳۷۱، ش ۱۹۵۷، ص ۵۱)

رخدادهای ۱۳۷۲

- نگاهی به ورزش های جانبازان و معلولین در سال ۷۱ (اولین تجربه بانوان)

(۲۱ فروردین ۱۳۷۲، ش ۱۹۸۳، ص ۴۴)

- کمبود سالن و زمان برای معلولین

(۱۹ تیر ۱۳۷۲، ش ۱۹۹۵، ص ۱۶)

- جشنواره فرهنگی ورزشی خواهران جانباز، معلول و نابینای کشور

(۲۵ دی ۱۳۷۲، ش ۲۰۲۲، ص ۵۷)

ص: ۲۵۵

رخدادهای ۱۳۷۳

- تیم تنیس روی میز نشسته بانوان به استوک مندویل اعزام می شود

(۱۸ تیر ۱۳۷۳، ش ۲۰۴۳، ص ۴۲)

- شنا و دوومیدانی بانوان جانباز و معلول ایران

(۲۱ آبان ۱۳۷۳، ش ۲۰۶۱، ص ۱۶)

- ورزش بانوان معلول و جانباز ایران را دریابید

(۲۱ آبان ۱۳۷۳، ش ۲۰۶۱، ص ۵۸)

رخدادهای ۱۳۷۴

- تنیس روی میز بانوان جانباز و معلول ایران در راه استوک مندویل

(۳۱ تیر ۱۳۷۴، ش ۲۰۹۲، ص ۵۱)

- پرواز برای به هدف زدن؛ گفتگو با بانوان تیرانداز

(۷ مرداد ۱۳۷۴، ش ۲۰۹۳، ص ۸)

- مدال نقره برای پینگ پنگ باز معلول ایرانی در استوک مندویل

(۷ مرداد ۱۳۷۴، ش ۲۰۹۳، ص ۹)

- تنیس روی میز خواهران در فکر پارالمپیک

(۱۸ آذر ۱۳۷۴، ش ۲۱۱۲، ص ۲۶)

رخدادهای ۱۳۷۵

- بانوان تیرانداز معلول ایران، به مسابقات پارالمپیک ۹۶ اعزام خواهند شد

(۸ اردیبهشت ۱۳۷۵، ش ۲۱۲۸، ص ۳۰)

- اعزام تیم تیراندازی معلولان ایران به مسابقات دانمارک - (زنان و مردان)

(۱۵ اردیبهشت ۱۳۷۵، ش ۲۱۲۹، ص ۳۲)

- در مسابقات بین المللی تیراندازی معلولان دانمارک، تیم ایران صاحب یک مدال برنز شد

(۱۵ اردیبهشت ۱۳۷۵، ش ۲۱۲۹، ص ۵۲)

- سمینار سراسری هیئت های ورزشی بانوان معلول

(۲۹ اردیبهشت ۱۳۷۵، ش ۲۱۳۱، ص ۶۱)

- پای صحبت مسئول انجمن ورزش نابینایان بانوان ایران

(۲ تیر ۱۳۷۵، ش ۲۱۳۶، ص ۲۸)

- ۹۰۰ میلیون ریال، اعتبار عملیات مجموعه ورزشی بانوان اهواز

(۲ تیر ۱۳۷۵، ش ۲۱۳۶، ص ۲۸)

- جشنواره ورزشی بانوان معلول و نابینا برگزار می شود

(۲ تیر ۱۳۷۵، ش ۲۱۳۶، ص ۲۸)

- اعزام ۶ ژیمناست به پاکستان

(۲ تیر ۱۳۷۵، ش ۲۱۳۶، ص ۲۸)

- پینگ پنگ دختران شاهد

(۲ تیر ۱۳۷۵، ش ۲۱۳۶، ص ۲۸)

- در بازی های پارالمپیک ۹۶؛ ورزش بانوان ۲ شرکت کننده دارد

ص: ۲۵۷

(۲ تیر ۱۳۷۵، ش ۲۱۳۶، ص ۲۸)

- رقابت های دیدنی ۲۶۰ ورزشکار معلول؛ تهران در دوومیدانی درخشید و فارس و کرمانشاه در پینگ پنگ

(۱۰ آذر ۱۳۷۵، ش ۲۱۵۹، ص ۲۶-۲۷)

- صعود سراسری به قله شیرکوه

(۱۰ آذر ۱۳۷۵، ش ۲۱۵۹، ص ۲۷)

- آغاز بسکتبال باشگاه های دسته دوم تهران

(۱۰ آذر ۱۳۷۵، ش ۲۱۵۹، ص ۲۷)

- مسابقات دوومیدانی و کوه پیمایی در شهرکرد؛ دوندگان شهرکرد اول شدند

(۱۰ آذر ۱۳۷۵، ش ۲۱۵۹، ص ۲۷)

- مصاحبه: او را دریابید که همه عشق است و دیگر هیچ...

(۱۵ دی ۱۳۷۵، ش ۲۱۶۴، ص ۱۶-۱۸)

رخدادهای ۱۳۷۶

- سفر عشق از تبریز تا تهران؛ تجدید میثاق با امام شهیدان

(۲۴ خرداد ۱۳۷۶، ش ۲۱۸۴، ص ۵۳)

- همت بلند بانوان جانباز و معلول ستودنی است

(۲۹ شهریور ۱۳۷۶، ش ۲۱۹۸، ص ۵۶)

- نخستین جشنواره فرهنگی - ورزشی بانوان معلول، جانباز و نابینای ایران، شهریور ۱۳۷۶، تهران، جلوه هایی دیگر از شکوه زن در عرصه ورزش

ص: ۲۵۸

(۲۹ شهریور ۱۳۷۶، ش ۲۱۹۸، ص ۵۶-۵۸)

رخدادهای ۱۳۷۷

- نخستین گردهمایی مشترک مسئولان ورزش بانوان و هیئت های ورزشی استان های ایران

(۲۷ و ۲۸ اردیبهشت ۱۳۷۷، ۲ خرداد ۱۳۷۷، ش ۲۲۲۸، ص ۳۰)

- پارالمپیک سیدنی ۲۰۰۰ در انتظار تیراندازی ایرانی

(۱۰ مرداد ۱۳۷۷، ش ۲۲۳۸، ص ۴۰)

- میدانی دیگر برای بانوان ورزشکار ایرانی

(۱۷ مرداد ۱۳۷۷، ش ۲۲۳۹، ص ۴۰)

- خبرهایی از برگزاری رقابت های ورزشکاران معلول

(۹ آبان ۱۳۷۷، ش ۲۲۵۱، ص ۳۹)

- نتایج رقابت های ورزشکاران معلول

(۱ اسفند ۱۳۷۷، ش ۲۲۶۷، ص ۱۸)

- اعضای تیم ملی تیراندازی معلولان برگزیده شدند

(۸ اسفند ۱۳۷۷، ش ۲۲۶۸، ص ۳۸)

رخدادهای ۱۳۷۸

- چهار فصل «نمادین» ورزش بانوان در سال ۷۷

(۲۱ فروردین، ۱۳۷۸، ش ۲۲۷۱، ص ۲۸-۲۹)

ص: ۲۵۹

- رقابت ویلچررانان در تهران

(۲۰ شهریور ۱۳۷۸، ش ۲۲۹۲، ص ۴۱)

- دومین اردوی ورزشکاران معلول راهی سیدنی

(۲۰ شهریور ۱۳۷۸، ش ۲۲۹۲، ص ۴۱)

- مسابقات ویلچررانی و پرتاب وزنه بانوان معلول استان تهران

(۲۷ آذر ۱۳۷۸، ش ۲۳۰۶، ص ۴۰)

- ورزش خواهران: توانایی ورزش معلولان انکارناپذیر است

(۱۸ دی ۱۳۷۸، ش ۲۳۰۹، ص ۴۰)

رخدادهای ۱۳۷۹

- ورزش خواهران: اعزام تیم والیبال نشسته به هلند قطعی شد

(۳ اردیبهشت ۱۳۷۹، ش ۲۳۲۱، ص ۴۸)

- مسابقات تیراندازی تدارکاتی پارالمپیک

(۲۴ اردیبهشت ۱۳۷۹، ش ۲۳۲۴، ص ۴۴)

- نخستین دوره مسابقات والیبال نشسته جهان - هلند

(خرداد ۱۳۷۹، ۲۱ خرداد ۱۳۷۹، ش ۲۳۲۷، ص ۴۰)

- شطرنج نابینایان استان تهران

(۲۱ خرداد ۱۳۷۹، ش ۲۳۲۷، ص ۴۰)

- اعزام دو شطرنج باز نابینا به مسابقات جهانی

(۱۸ خرداد ۱۳۷۹، ش ۲۳۳۱، ص ۴۱)

- نتایج رقابت های بانوان معلول استان تهران

(۷ مرداد ۱۳۷۹، ش ۲۳۳۴، ص ۴۷)

- چهار نماینده بانوان معلول ایران در پارالمپیک سیدنی ۲۰۰۰

(۲۳ مرداد ۱۳۷۹، ش ۲۳۴۵، ص ۱۰)

- روی خط پارالمپیک: نیره عاکف به مدال برنز دست یافت

(۷ آبان ۱۳۷۹، ش ۲۳۴۷، ص ۴۴-۴۵)

- مسابقات بانوان استان تهران

(۱۴ آبان ۱۳۷۹، ش ۲۳۴۸، ص ۴۰)

- مدال عاکف، نخستین مدال بانوان ایران در پارالمپیک

(۲۱ آبان ۱۳۷۹، ش ۲۳۴۹، ص ۴۱)

- مسابقات والیبال نشسته معلولان و جانبازان - جام رمضان

(۱۰ دی ۱۳۷۹، ش ۲۳۵۶، ص ۱۸)

رخدادهای ۱۳۸۰

- ورزش خواهران: تیراندازان، در انتظار دعوت نامه پارالمپیک

(۸ اردیبهشت ۱۳۸۰، ش ۲۳۶۹، ص ۴۱)

- مدال آور پارالمپیک ۲۰۰۰ عضو کمیسیون اخلاق کمیته ملی المپیک شد

(۲۱ مهر ۱۳۸۰، ش ۲۳۹۲، ص ۱۸)

- جانبازان و معلولان به میدان رفتند: دهمین دوره مسابقات ورزشی قهرمانی

ص: ۲۶۱

ایران بانوان جانباز و معلول - تهران

(۲۰ بهمن ۱۳۸۰، ش ۲۴۰۹، ص ۳۵)

رخدادهای ۱۳۸۱

- مسابقات معلولان آسیا

(۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۱، ش ۲۴۱۸، ص ۶۶)

- مسابقات ورزشی معلولان پایتخت های آسیا - کوالالامپور - اردیبهشت ۱۳۸۱: سه طلا به بانوان رسید

(۱۱ خرداد ۱۳۸۱، ش ۲۴۲۲، ص ۴۳)

- تیم تیراندازی جانبازان و معلولان ایران دهم شد

(۲۲ تیر ۱۳۸۱، ش ۲۴۲۸، ص ۴)

- تیم دوومیدانی جانبازان و معلولان به فرانسه رفت

(۲۹ تیر ۱۳۸۱، ش ۲۴۲۹، ص ۲۶)

- مسابقات والیبال نشسته قهرمانی ایران بانوان معلول و جانباز

(۲۹ تیر ۱۳۸۱، ش ۲۴۲۹، ص ۶۶)

- جدال معلولین برای گرامیداشت دهه فجر

(۲۶ بهمن ۱۳۸۱، ش ۲۴۵۹، ص ۴۳)

- دو همگانی هیئت معلولین و جانبازان

(۳ اسفند ۱۳۸۱، ش ۲۴۶۰، ص ۴۳)

ص: ۲۶۲

- رقابت ۳۰۰ نابینا

(۲۴ خرداد ۱۳۸۲، ش ۲۴۷۳، ص ۱۸)

- اعظم مهدی زاده: توجه به ورزش جانبازان و معلولین کم است

(۲۴ خرداد ۱۳۸۲، ش ۲۴۷۳، ص ۱۸)

- تیم ملی تیراندازی معلولین و جانبازان در اردو

(۷ تیر ۱۳۸۲، ش ۲۴۷۵، ص ۱۸)

- جانباز و معلول در روز المپیک دویدند

(۱۴ تیر ۱۳۸۲، ش ۲۴۷۶، ص ۴۳)

- فاطمه برقول: خسته شده ام

(۲۸ تیر ۱۳۸۲، ش ۲۴۷۸، ص ۱۸)

- چهارمین جشنواره فرهنگی ورزشی جانبازان، معلولان و نابینایان

(۲۵ مرداد ۱۳۸۲، ش ۲۴۸۲، ص ۶۳)

- ایمان، اراده و عشق معنا شد

(۱ شهریور ۱۳۸۲، ش ۲۴۸۳، ص ۱۰-۱۱)

- ره آورد تیراندازان از مسابقات جهانی آلمان

(۱۵ شهریور ۱۳۸۲، ش ۲۴۸۵، ص ۱۰)

- صدیقه برمکی: اردوها مستمر نیست

(۱۵ شهریور ۱۳۸۲، ش ۲۴۸۵، ص ۱۸)

- نیره عاکف: از مریان با سابقه استفاده شود

(۲۲ شهریور ۱۳۸۲، ش ۲۴۸۶، ص ۵۱)

- سوغات دوومیدانی معلولین بانوان از مسابقات جهانی

(۱۷ آبان ۱۳۸۲، ش ۲۴۹۴، ص ۳۳)

- شنای معلولین بانوان

(۲۲ آذر ۱۳۸۲، ش ۲۴۹۹، ص ۴۶)

- ۸ مدال نقره و برنز نصیب تیم ملی پینگ پنگ معلولین بانوان کشور شد

(۳۰ آذر ۸۲، ش ۲۵۰۰، ص ۱۱)

- رقیه روشنی: باید جایگاه ورزش معلولین مشخص شود

(۶ دی ۸۲، ش ۲۵۰۱، ص ۱۸)

- کهریزک میزبان بوچیا

(۲۰ دی ۸۲، ش ۲۵۰۳، ص ۶۳)

- مدال آوران

(۲۳ اسفند ۱۳۸۲، ش ۲۵۱۲، ص ۲۸-۲۹)

رخدادهای ۱۳۸۳

- تیم های ملی بانوان در دو رشته به پارالمپیک اعزام می شوند

(۱۲ اردیبهشت ۱۳۸۳، ش ۲۵۱۶، ص ۱۱)

- تهران قهرمان لیگ والیبال نشسته معلولین

ص: ۲۶۴

(۱۹ اردیبهشت ۱۳۸۳، ش ۲۵۱۷، ص ۱۸)

- هدف گیری تیراندازان در هلند

(۲۶ اردیبهشت ۱۳۸۳، ش ۲۵۱۸، ص ۴۳)

- اعضای تیم تیراندازی، معلولین اعزامی به آتن

(۲ خرداد ۱۳۸۳، ش ۲۵۱۹، ص ۵۱)

- دومیدانی کاران اردو زدند

(۲۰ تیر ۱۳۸۳، ش ۲۵۲۶، ص ۱۱)

- اعضای تیم ملی تیراندازی معلولین

(۲۷ تیر ۱۳۸۳، ش ۲۵۲۷، ص ۱۱)

- دعوت از ۹ شطرنج باز زن و مرد به اردوی تیم ملی نایبانیان و کم بینایان

(۳ مرداد ۱۳۸۳، ش ۲۵۲۸، ص ۱۹)

- مدال طلا و برنز بانوان در مسابقات آزاد اروپا

(۱۰ مرداد ۱۳۸۳، ش ۲۵۲۹، ص ۱۸)

- دوازدهمین دوره بازی های پارالمپیک ۲۰۰۴ آتن، «مدال طلایی که از کف رفت!»

(۲۵ مهر ۱۳۸۳، ش ۲۵۴۰، ص ۱۷)

رخدادهای ۱۳۸۴

- عدم استقبال بانوان نایبنا و کم بینا از رشته گلبال

(۲۷ فروردین ۱۳۸۴، ش ۲۵۶۲، ص ۱۹)

- بانوان جانباز و معلول تنیس روی میز در اردو

(۳۱ اردیبهشت ۱۳۸۴، ش ۲۵۶۷، ص ۵۰)

- هیئت جانبازان و معلولین به بانوان معلول سرویس نمی دهد

(۱۹ شهریور ۱۳۸۴، ش ۲۵۸۲، ص ۵۲)

- قهرمانی پینگ پنگ بازان معلول

(۱۶ مهر ۱۳۸۴، ش ۲۵۸۶، ص ۴۷)

- اعزام تیم گلوبال بانوان ایران به مسابقات آسیایی مالزی

(۲۰ آذر ۱۳۸۴، ش ۲۵۹۵، ص ۵۸)

- مرحله پایانی شطرنج قهرمانی بانوان ایران

(۲۰ آذر ۱۳۸۴، ش ۲۵۹۵، ص ۵۸)

- رقابت های فوتسال باشگاه های برتر بانوان کشور

(۲۰ آذر ۱۳۸۴، ش ۲۵۹۵، ص ۵۸)

رخدادهای ۱۳۸۵

- دومین دوره مسابقات بوچیا بانوان معلول ایران: تهران قهرمانی را به خود اختصاص داد

(۹ اردیبهشت ۱۳۸۵، ش ۲۶۱۰، ص ۶۲)

- ورزشکاران جانباز و معلول به اردو می روند

(۱۱ شهریور ۱۳۸۵، ش ۲۶۲۷، ص ۵۸)

ص: ۲۶۶

رخدادهای ۱۳۸۶

- اعزام تیم والیبال نشسته بانوان به پکن

(۲۳ تیر، ۱۳۸۶، ش ۲۶۶۸، ص ۵)

رخدادهای ۱۳۸۷

- والیبال نشسته بین قاره زنان جهان: ایران هشتم شد

(۱۴ اردیبهشت ۱۳۸۷، ش ۲۷۰۷، ص ۵۶)

رخدادهای ۱۳۸۸

- ۲۲ مدال ره آورد دوومیدانی کاران جانباز از تونس

(۱۳ تیر ۱۳۸۸، ش ۲۷۶۳، ص ۵۵)

- اردوی بانوان معلول منتخب تیرانداز

(۳ مرداد ۱۳۸۸، ش ۲۷۶۶، ص ۴۳)

- کلاس های داوری والیبال نشسته ویژه بانوان

(۳ مرداد ۱۳۸۸، ش ۲۷۶۶، ص ۵۷)

- ورزشکاران جانباز و معلول در ژاپن

(۲۱ شهریور ۱۳۸۸، ش ۲۷۷۳، ص ۵۸)

- جانبازان و معلولین: والیبال بانوان

(۹ آبان ۱۳۸۸، ش ۲۷۸۰، ص ۵۸)

- جانبازان و معلولین: مرحله نهایی لیگ تیراندازی

(۹ آبان ۱۳۸۸، ش ۲۷۸۰، ص ۵۸)

- جانبازان و معلولین: مرحله پنجم اردوی دوومیدانی بانوان

(۹ آبان ۱۳۸۸، ش ۲۷۸۰، ص ۵۸)

- جانبازان و معلولین: تیم تیر و کمان آماده پرواز به هند

(۹ آبان ۱۳۸۸، ش ۲۷۸۰، ص ۵۸)

- همدان قهرمان پینگ پنگ بانوان معلول

(۲۸ آذر ۱۳۸۸، ش ۲۷۸۷، ص ۵۰)

- ۵ بهمن، آغاز لیگ والیبال نشسته بانوان

(۳ بهمن ۱۳۸۸، ش ۲۷۹۱، ص ۵۹)

- زنجان میزبان بانوان والیبالست جانباز و معلول

(۱۰ بهمن ۱۳۸۸، ش ۲۷۹۲، ص ۵۵)

- کاروان گلبال ایران عازم مالزی شد

(۱۵ اسفند ۱۳۸۸، ش ۲۷۹۶، ص ۵)

رخدادهای ۱۳۸۹

- رقابت سخت ایران، کره جنوبی و ژاپن برای کسب عنوان دوم

(۲۷ آذر ۱۳۸۹، ش ۲۸۴۳، ص ۵۶-۵۷)

رخدادهای ۱۳۹۰

- ره آورد شطرنج بازان نابینا و کم بینا از مسابقات آنتالیای ترکیه: ۴ مدال طلا، نقره و برنز

ص: ۲۶۸

(۳ اردیبهشت ۱۳۹۰، ش ۲۸۴۹، ص ۴۳)

- زهرا نعمتی در ریکرو بانوان ۲ رکورد جهان را شکست

(۲۵ تیر ۱۳۹۰، ش ۲۸۶۱، ص ۱۱)

رخدادهای ۱۳۹۱

- هیئت کرمان، قهرمان والیبال نشسته بانوان لیگ برتر ایران

(۲۶ فروردین ۱۳۹۱، ش ۲۸۹۵، ص ۳۶)

- تهران، فاتح دوومیدانی بانوان معلول

(۹ اردیبهشت ۱۳۹۱، ش ۲۸۹۷، ص ۴۳)

- جام جهانی تیراندازی ترکیه: یک نقره و عنوان چهارمی برای بانوان ملی پوش ایران

(۲۳ اردیبهشت ۱۳۹۱، ش ۲۸۹۹، ص ۴۲)

- پای صحبت سرمربی و ورزشکاران تیم ملی تیر و کمان پارالمپیک؛ نعمتی: هیچ فرقی وجود ندارد

(۲۷ خرداد ۱۳۹۱، ش ۲۹۰۴، ص ۴۲)

- ۲ طلا، یک نقره و ۲ برنز ره آورد کمانداران ایران از چک

(۳۱ تیر ۱۳۹۱، ش ۲۹۰۹، ص ۵۰)

- پنجمین اردوی آمادگی تیم ملی تیراندازی بانوان

(۳۱ تیر ۱۳۹۱، ش ۲۹۰۹، ص ۵۰)

- کوتاه .... کوتاه .... از پارالمپیک ها

ص: ۲۶۹

(۷ مرداد ۱۳۹۱، ش ۲۹۱۰، ص ۴۲)

- با تمام وجود مبارزه می کنیم

(۲۱ مرداد ۱۳۹۱، ش ۲۹۱۲، ص ۵۸)

- رقیه الله کرمی، سرمربی تیم ملی تیراندازی بانوان: اردوها نباید قطع و وصل شود!

(۲۸ مرداد ۱۳۸۱، ش ۲۹۱۳، ص ۳۰)

- زهرا نعمتی اولین بانوی طلایی کاروان ایران

(۱۸ شهریور ۱۳۹۱، ش ۲۹۱۶، ص ۵۶)

- رئیس جمهور به زهرا نعمتی هدیه ازدواج داد

(۱۵ مهر ۱۳۹۱، ش ۲۹۲۰، ص ۱۱)

- زهرا نعمتی: اصلاً توجه نداشتم که رقبای اصلی من چه کسانی هستند

(۱۵ مهر ۱۳۹۱، ش ۲۹۲۰، ص ۴۲)

- پای صحبت کمانداری که معلولیت را احساس نمی کند، زهرا نعمتی: از کمر بند مشکی تکواندو به مدال طلای پارالمپیک رسیدم

(۲۹ مهر ۱۳۹۱، ش ۲۹۲۲، ص ۳۲)

- نشست هماهنگی لیگ تیراندازی سال ۹۱ بانوان و آقایان

(۲ دی ۱۳۹۱، ش ۲۹۳۰، ص ۴۳)

- آغاز اردوی والیبال نشسته بانوان

(۱۴ بهمن ۱۳۹۱، ش ۲۹۳۶، ص ۵۴)

ص: ۲۷۰

- زهرا نعمتی بانوی کماندار طلایی پارالمپیک: سعی می کنم جایگاه ایران را حفظ کنم

(۱۲ اسفند ۱۳۹۱، ش ۲۹۴۰، ص ۲۶)

- جدال ۸۰ راکت به دست تماشایی بود

(۱۲ اسفند ۱۳۹۱، ش ۲۹۴۰، ص ۲۶)

رخدادهای ۱۳۹۲

- دومین مرحله اردوی آمادگی تیم ملی تنیس روی میز

(۷ اردیبهشت ۱۳۹۲، ش ۲۹۴۵، ص ۵۵)

- اردوی والیبال نشسته بانوان ایران

(۸ تیر ۱۳۹۲، ش ۲۹۵۳، ص ۶۲)

- اردوی آمادگی تیم ملی تنیس روی میز بانوان

(۸ تیر ۱۳۹۲، ش ۲۹۵۳، ص ۶۲)

- از ورزش جانبازان و معلولین چه خبر

(۱۶ شهریور ۱۳۹۲، ش ۲۹۶۳، ص ۵۵)

- لیگ تنیس روی میز بانوان

(۱۳ مهر ۱۳۹۲، ش ۲۹۶۷، ص ۴۲)

- کاروان غدیر نمره قبولی گرفت

(۱۱ آبان ۱۳۹۲، ش ۲۹۷۱، ص ۵۱)

ص: ۲۷۱

- یک طلا و یک برنز برای کمانداران ایران

(۱۸ آبان ۱۳۹۲، ش ۲۹۷۲، ص ۱۸)

- مدال آوری زوج قهرمان

(۲۵ آبان ۱۳۹۲، ش ۲۹۷۳، ص ۵۳)

- اولین نشست بانوان آسیایی در تهران

(۲ آذر ۱۳۹۲، ش ۲۹۷۴، ص ۵۸)

- اولین نشست کمیته زنان APC در تهران

(۱۶ آذر ۱۳۹۲، ش ۲۹۷۶، ص ۵۷-۶۲)

- زهرا نعمتی چشم انتظار است

(۲۳ آذر ۱۳۹۲، ش ۲۹۷۷)

- شنای بانوان دارای معلولیت، قم بر سکوی قهرمانی ایستاد

(۳۰ آذر ۱۳۹۲، ش ۲۹۷۸، ص ۶۳)

- بانوی کماندار ایرانی در جمع ۵۰ چهره تأثیرگذار ورزشی جهان

(۷ دی ۱۳۹۲، ش ۲۹۷۹، ص ۴)

- مسابقات انتخابی والیبال نشسته پارا آسیایی در تهران

(۲۸ دی ۱۳۹۲، ش ۲۹۸۲، ص ۴)

- لیگ برتر والیبال نشسته بانوان: ثامن الحجج سبزوار به عنوان قهرمان لیگ یازدهم شناخته شد

(۲۶ بهمن ۱۳۹۲، ش ۲۹۸۶، ص ۳۴)

- هیئت زنجان: قهرمان دومین دوره مسابقات باشگاهی بسکتبال با ویلچر بانوان

(۱۰ اسفند ۱۳۹۲، ش ۲۹۸۷، ص ۶۲)

- با دعوت ۱۵ ورزشکار: اردوی تدارکاتی انتخابی تیم ملی والیبال نشسته بانوان برپا شد

(۱۷ اسفند ۱۳۹۲، ش ۲۹۸۸، ص ۳۵)

ص: ۲۷۳

اخبار ورزشی درباره بانوان دارای معلولیت از سال ۱۳۵۹ تا ۱۳۹۲ و عناوین رخدادهای به ترتیب سال آورده شده است.

رخداد‌های ۱۳۵۹

- اراده و امید به زندگی در چهره معلولین موج می زند

(۱۳ دی ۱۳۵۹، ش ۴۸۶)

رخداد‌های ۱۳۶۱

- خواهران معلول و جانباز نیز به رقابت برخاستند

(۱۶ بهمن ۱۳۶۱، ش ۵۹۱)

رخداد‌های ۱۳۶۳

- خبرهای خوش برای خواهران معلول

(۲۶ خرداد ۱۳۶۳، ش ۶۵۶)

رخداد‌های ۱۳۶۷

- گفتگو با سرپرست کمیته ورزشی خواهران معلول سراسر کشور

(۲۷ فروردین ۱۳۶۷، ش ۸۴۳)

رخداد‌های ۱۳۶۸

- سخنی پیرامون ورزش خواهران معلول، خود را باور کنید، این سکوت سنگین برای چیست؟

(۶ خرداد ۱۳۶۸، ش ۸۹۶)

رخدادهای ۱۳۷۰

- معصومه کارگر ذوقی به مدال برنز کلاس ۵ تنیس روی میز دست یافت

(۵ مرداد، ۱۳۷۰، ش ۹۹۳)

- برپایی جشنواره ورزشی خواهران جانباز و معلول

(۱۰ اسفند ۱۳۷۰، ش ۱۰۲۳)

رخدادهای ۱۳۷۱

- مسابقات بین المللی دهه فجر، میدان مناسبی برای کسب تجربه ورزش بانوان به شمار می رود

(۵ اردیبهشت ۱۳۷۱، ش ۱۰۲۷)

- اسامی ملی پوشان اعزامی به بازی های پارالمپیک بارسلون اعلام شد

(۲۱ مرداد ۱۳۷۱، ش ۱۰۴۱)

- با دلاور مردان و شیر زنان ورزشکار در آخرین اردوی آمادگی المپیک معلولان

(۳۱ مرداد ۱۳۷۱، ش ۱۰۴۲)

- تنیس روی میز بانوان کم تجربه، اما پر قدرت

(۳۱ مرداد ۱۳۷۱، ش ۱۰۴۲)

- ورزشکاران آماده و پر قدرت ایران در راه نهمین دوره بازی های پارالمپیک

(۷ شهریور ۱۳۷۱، ش ۱۰۴۲)

- خودباوری تنیسورها در آخرین میدان

ص: ۲۷۵

(۲۸ شهریور ۱۳۷۱، ش ۱۰۴۶)

- در ۷ رشته ورزشی، بیش از ۴۶۰ رکورد جدید جهانی و پارالمپیک برپا شد

(۴ مهر ۱۳۷۱، ش ۱۰۴۷)

- برپایی جشنواره ای ورزشی برای دختران کم توان ذهنی

(۲۸ آذر ۱۳۷۱، ش ۱۰۵۹)

- جشنواره فرهنگی ورزشی دختران کم توان ذهنی، موقعیتی مناسب برای تقویت این قشر عزیز

(۵ دی ۱۳۷۱، ش ۱۰۶۰)

رخدادهای ۱۳۷۲

- نمایش زیبای مظاهر پایداری

(۲ مرداد ۱۳۷۲، ش ۱۰۸۵)

- تلاش ستودنی، از خواهران معلول و جانباز

(۲ مرداد ۱۳۷۲، ش ۱۰۸۵)

- اولین دوره مسابقه ویلچررانی خواهران

(۲ بهمن ۱۳۷۲، ش ۱۱۱۱)

- تنیس روی میز بانوان معلول

(۷ اسفند ۱۳۷۲، ش ۱۱۱۶)

ص: ۲۷۶

- تیم بانوان معلول به مسابقات «استوک مندویل» آلمان اعزام شدند

(۱ مرداد ۱۳۷۳، ش ۱۱۳۲)

- «استوک مندویل»، میعادگاه درخشش دوباره جانبازان و معلولان ایرانی

(۷ مرداد ۱۳۷۴، ش ۱۱۷۹)

- ورزش خواهران: اول ترسیدم اما وقتی بازی ها را دیدم، فهمیدم حریفانم در حد خودم هستند

(۱۱ شهریور ۱۳۷۴، ش ۱۱۸۴)

- در انتظار مسابقات پارالمپیک آتلانتا هستم

(۱۱ شهریور ۱۳۷۴، ش ۱۱۸۴)

- «پر» شکسته پریدن «هنر» است

(۱۱ شهریور ۱۳۷۴، ش ۱۱۸۴)

- شکست خللی در روحیه ام ایجاد نمی کند

(۱۱ شهریور ۱۳۷۴، ش ۱۱۸۴)

- ورزش معلولان در جامعه ناشناخته مانده است

(۱۱ شهریور ۱۳۷۴، ش ۱۱۸۴)

- در مسابقات قهرمانی بانوان نابینای ایران، ورزشکاران فارس، آذربایجان شرقی و کرمان درخشیدند

(۱۸ آذر ۱۳۷۴، ش ۱۱۹۸)

- سومین جشنواره فرهنگی ورزشی بسیج بانوان

(۱۸ آذر ۱۳۷۴، ش ۱۱۹۸)

رخدادهای ۱۳۷۵

- بانوان معلول اعزامی به مسابقات جهانی، تبریزی الاصل اند!

(۹ تیر ۱۳۷۵، ش ۱۲۲۱)

- تلاش برای تصاحب سکوهای طلایی آتلانتا

(۲۰ مرداد ۱۳۷۵، ش ۱۲۲۷)

- ورزش جانبازان و معلولان از دیدگاه مسئولان

(۲۶ آبان ۱۳۷۵، ش ۱۲۴۱)

- حضور بانوان معلول در میادین ورزشی زمینه ای برای فعالیت های اجتماعی آنان است

(۱۰ آذر ۱۳۷۵، ش ۱۲۴۳)

- ششمین دوره مسابقات قهرمانی کشور بانوان معلول، نابینا و جانباز، شیراز

(۱۰ آذر ۱۳۷۵، ش ۱۲۴۳)

- بانوان: تهران در دوومیدانی و کرمانشاه و فارس در تنیس روی میز درخشیدند

(۱۷ آذر ۷۵، ش ۱۲۴۴)

- نقص بینایی و معلولیت مانع

(۲۴ آذر ۱۳۷۵، ش ۱۲۴۵)

رخدادهای ۱۳۷۶

- آذربایجان شرقی و رقابت های ورزشی بانوان

(۲۴ آبان ۱۳۷۶، ش ۱۲۸۷)

رخدادهای ۱۳۷۷

- گفتگو با اعضای تیم ملی دوومیدانی بانوان معلول ایران

(۱۷ مرداد ۱۳۷۷، ش ۱۳۲۱)

رخدادهای ۱۳۷۸

- مسابقات انتخابی پارالمپیک سیدنی ۲۰۰۰ - نیوزلند

(۱ آبان ۱۳۷۸، ش ۱۳۸۰)

- ۲ تیرانداز معلول در مسابقات استرالیا

(۱۵ آبان ۱۳۷۸، ش ۱۳۸۲)

- تیراندازان جانباز و معلول در سیدنی

(۱۵ آبان ۱۳۷۸، ش ۱۳۸۲)

- یک تیرانداز معلول، جواز ورود به پارالمپیک سیدنی را گرفت

(۲۲ آبان ۱۳۷۸، ش ۱۳۸۳)

رخدادهای ۱۳۷۹

- سیما صدیقی سرمربی تیم ملی: می توانیم در مسابقات جهانی والیبال نشسته، حضوری شایسته داشته باشیم

(۱۰ اردیبهشت ۱۳۷۹، ش ۱۴۰۳)

- تیراندازان معلول در راه مسابقات تدارکاتی پارالمپیک

(۱۷ اردیبهشت ۷۹، ش ۱۴۰۴)

- تیراندازان معلول در اردوی آمادگی پارالمپیک سیدنی

(۲۵ تیر ۱۳۷۹، ش ۱۴۱۲)

- بازگشت بانوان نابینا از مسابقات بین المللی شطرنج

(۸ مرداد ۱۳۷۹، ش ۱۴۱۴)

- تیم ملی دو میدانی بانوان معلول برای مسابقات پارالمپیک سیدنی آماده می شود

(۱۵ مرداد ۱۳۷۹، ش ۱۴۱۵)

- ۲۷ مهر ماه آغاز افتخار آفرینی ورزشکاران جانباز و معلول در پارالمپیک ۲۰۰۰

(۲۳ مهر ۱۳۷۹، ش ۱۴۲۵)

- بانوان معلول ایران در پارالمپیک سیدنی

(۲۳ مهر ۱۳۷۹، ش ۱۴۲۵)

- نخستین مدال بانوان ایران در پارالمپیک سیدنی

(۷ آبان ۱۳۷۹، ش ۱۴۲۷)

- برنامه های ورزشی بانوان نابینا

(۷ آبان ۱۳۷۹، ش ۱۴۲۷)

- معلولین در مسابقه تنیس روی میز شرکت کردند

ص: ۲۸۰

(۲۹ بهمن ۱۳۷۹، ش ۱۴۴۳)

- مسابقه ویلچررانی معلولین

(۲۹ بهمن ۱۳۷۹، ش ۱۴۴۳)

رخدادهای ۱۳۸۰

- رقابت دوستانه والیبالیست تهران و ساری

(۱ اردیبهشت ۱۳۸۰، ش ۱۴۴۸)

- شطرنج بازان نابینا برای مسابقات جهانی آماده می شدند

(۱ اردیبهشت ۱۳۸۰، ش ۱۴۴۸)

- «برق‌ول» باز هم قهرمان شطرنج نابینایان شد

(۸ اردیبهشت ۱۳۸۰، ش ۱۴۴۹)

- تیراندازان معلول به دانمارک می روند

(۹ تیر ۱۳۸۰، ش ۱۴۵۷)

- معلولان تیرانداز به دانمارک می روند

(۳۰ تیر ۱۳۸۰، ش ۱۴۶۰)

- آذربایجان شرقی؛ قهرمان تیراندازی بانوان معلول

(۲۴ شهریور ۱۳۸۰، ش ۱۴۶۸)

- ملیحه صفایی، خانم گل مسابقات گلبال نابینایان

(۲۴ شهریور ۱۳۸۰، ش ۱۴۶۸)

- دختران کم توان ذهنی در ورزشگاه آزادی دویدند

(۳ آذر ۱۳۸۰، ش ۱۴۷۸)

- بانوان معلول به پارالمپیک آتن می روند

(۲۷ بهمن ۱۳۸۰، ش ۱۴۹۰)

رخدادهای ۱۳۸۱

- دوومیدانی معلولین در راه فرانسه

(۷ اردیبهشت ۱۳۸۱، ش ۱۴۹۷)

- تیراندازان معلول، کره جنوبی را نشانه گرفته اند

(۷ اردیبهشت ۱۳۸۱، ش ۱۴۹۷)

- تیم والیبال نشسته به مصر می رود

(۷ اردیبهشت ۱۳۸۱، ش ۱۴۹۷)

- اردوی تدارکاتی تکواندوکاران

(۷ اردیبهشت ۱۳۸۱، ش ۱۴۹۷)

- سومین دوره مسابقات تیراندازی معلولین جهان در کره جنوبی، هدف ملی پوشان ایران، کسب ورودی پارالمپیک آتن

(۱۵ تیر ۱۳۸۱، ش ۱۵۰۶)

- با جام جهانی تیراندازی معلولین کره جنوبی ۲۰۰۲، عاکف در میان اجحاف ها به مدال نقره رسید

(۲۲ تیر ۱۳۸۱، ش ۱۵۰۷)

۶- مدال دستاورد تیم اعزامی (تیم ملی تیراندازی جانبازان و معلولان)

(۵ مرداد ۱۳۸۱، ش ۱۵۰۹)

رخدادهای ۱۳۸۲

- شطرنج بازان ایران در مسابقات آسیایی

(۲۳ فروردین ۱۳۸۲، ش ۱۵۴۳)

- اردوی تدارکاتی دوومیدانی معلولین

(۱۴ تیر ۱۳۸۲، ش ۱۵۵۵)

- مدال های نقره و برنز برای بانوان تیرانداز

(۲۲ شهریور ۱۳۸۲، ش ۱۵۶۵)

- ۴۳ مدال رهاورد دوومیدانی کاران جانباز و معلول از مسابقات جهانی

(۱۷ آبان ۱۳۸۲، ش ۱۵۷۳)

- رقابت های شنای نابینایان تهران

(۲۰ اسفند ۱۳۸۲، ش ۱۵۸۸)

رخدادهای ۱۳۸۳

- منتظری: هدف من کسب طلای آتن است

(۲۹ فروردین ۱۳۸۳، ش ۱۵۹۲)

- مسابقات بسکتبال بانوان استان تهران

(۲۹ فروردین ۱۳۸۳، ش ۱۵۹۲)

- کلاس داوری گلبال

(۲ خرداد ۱۳۸۳، ش ۱۵۹۷)

- سی ام تیرماه آغاز نخستین جشنواره فرهنگی، ورزشی بانوان جانباز

(۲۷ تیر ۱۳۸۳، ش ۱۶۰۵)

- تیم ملی تیراندازی معلولین بانوان در راه چک

(۲۷ تیر ۱۳۸۳، ش ۱۶۰۵)

- فاطمه منتظری: مادر با ارزش ترین گنج است

(۱۷ مرداد ۱۳۸۳، ش ۱۶۰۸)

- اولین جشنواره فرهنگی ورزشی بانوان جانباز، تحول در زندگی ورزشی ۲۸۰ ورزشکار

(۳۱ مرداد ۱۳۸۳، ش ۱۶۱۰)

رخدادهای ۱۳۸۴

- جانبازان و معلولین - اردوی آمادگی و داشتن برنامه

(۲۰ فروردین ۱۳۸۴، ش ۱۶۳۹)

- حضور چهارده نفر از بانوان در کلاس های بین المللی بوچیا

(۲۴ اردیبهشت ۱۳۸۴، ش ۱۶۴۴)

- اعظم خدایاری تنها مدال دختران ایران در پارالمپیک را شکار کرد

(۷ خرداد ۱۳۸۴، ش ۱۶۴۶)

- جانبازان: اردوی تیراندازان و ارتباط

ص: ۲۸۴

(۱۵ مرداد ۱۳۸۴، ش ۱۶۵۵)

- چهارمین مرحله مسابقات تیر و کمان آزاد جانبازان و معلولین برگزار شد

(۸ بهمن ۸۴، ش ۱۶۸۰)

رخدادهای ۱۳۸۵

- مسابقات آسیایی گلبال و گروه بندی نامتعادل

(۴ آذر ۱۳۸۵، ش ۱۷۱۶)

- مسابقات دوومیدانی بانوان در مشهد مقدس آغاز شد

(۴ آذر ۱۳۸۵، ش ۱۷۱۶)

رخدادهای ۱۳۸۶

- مشهد میزبان مسابقات دوومیدانی قهرمانی کشور

(۲۹ اردیبهشت ۱۳۸۶، ش ۱۷۳۶)

- در مسابقات آسیا و اقیانوسیه - چین: والیبال نشسته بانوان روی سکو ایستاد

(۳۰ تیر ۱۳۸۶، ش ۱۷۴۵)

- درخشش جانبازان و معلولین در دومین دوره مسابقات معلولین جهان

(۳۱ شهریور ۸۶، ش ۱۷۵۴)

- صدقی یک برنز و یک نقره گرفت

(۷ مهر ۱۳۸۶، ش ۱۷۵۵)

- عاکف به مدال نقره دست یافت

ص: ۲۸۵

(۱۹ آبان ۱۳۸۶، ش ۱۷۶۰)

رخدادهای ۱۳۸۷

- اسامی اعضای اعزامی به پارالمپیک چین

(۱۱ شهریور ۱۳۸۷، ش ۱۷۹۶)

- زنان ما در پارالمپیک پکن

(۱۸ شهریور ۱۳۸۷، ش ۱۷۹۷)

- جوادی: عاکف شانس بیشتری دارد

(۱۸ شهریور ۱۳۸۷، ش ۱۷۹۷)

- خداحافظی عاکف

(۱ مهر ۱۳۸۷، ش ۱۷۹۹)

- مشهد؛ میزبان قهرمانی والیبال نشسته

(۴ آذر ۱۳۸۷، شماره ۱۸۰۸)

رخدادهای ۱۳۸۸

- برگزاری تنیس روی میز جانبازان و معلولان استان بوشهر به مناسبت میلاد با سعادت فاطمه زهرا سلام الله علیه

(۱ تیر ۱۳۸۸، ش ۱۸۳۲)

- در دو بخش مردان و زنان گشایش یافت نخستین دوره جشنواره بسکتبال با ویلچر

(۶ مهر ۱۳۸۸، ش ۱۸۴۵)

ص: ۲۸۶

- درخشش بانوان زنجان و خراسان رضوی در جشنواره بسکتبال با ویلچر

(۶ مهر ۸۸، ش ۱۸۴۵)

- نایب رئیس انجمن بسکتبال با ویلچر بانوان: هیچ وقت برای برنامه ریزی روی معلولان دیر نیست

(۶ مهر ۱۳۸۸، ش ۱۸۴۵)

- آغاز اردوی آمادگی بانوان تیرانداز جانباز و معلول

(۱۳ مهر ۱۳۸۸، ش ۱۸۴۶)

- آمادگی بانوان ملی پوش جانباز و معلول

(۲۰ مهر ۱۳۸۸، ش ۱۸۴۷)

- ورزش بانوان معلول در گذر زمان

(۴ آبان ۱۳۸۸، ش ۱۸۴۹)

- حضور قدرتمند بانوان در مسابقات جهانی آیواز هندوستان

(۴ آبان ۱۳۸۸، ش ۱۸۴۹)

- مسابقات جهانی هند: دعوت ۱۴ ورزشکار به اردوی تیم ملی والیبال نشسته

(۴ آبان ۱۳۸۸، ش ۱۸۴۹)

- حضور تنیس روی میز معلولان در رقابت های آسیا، اقیانوسیه، اردن

(۴ آبان ۱۳۸۸، ش ۱۸۴۹)

- تنیس روی میز بانوان ایران در میان بهترین ها دوم شد

ص: ۲۸۷

(۱۱ آبان ۱۳۸۸، ش ۱۸۵۰)

- اردوی آمادگی تیم ملی تیر و کمان جانبازان و معلولان، ویژه رقابت های جهانی آیواز

(۱۱ آبان ۸۸، ش ۱۸۵۰)

- بانوان معلول تهرانی قهرمان رقابت های کشوری بوچیا

(۳۰ آذر ۱۳۸۸، ش ۱۸۵۷)

- جانبازان و معلولین در سالی که گذشت

(۱۷ اسفند ۱۳۸۸، ش ۱۸۶۷)

رخدادهای ۱۳۸۹

- بانوی ایرانی رکورد جهان را ارتقاء بخشید

(۱۰ خرداد ۸۹، ش ۱۸۷۵)

- بانوان ملی پوش تیم والیبال نشسته در گلستان اردو می زنند

(۲۴ خرداد ۱۳۸۹، ش ۱۸۷۷)

- بانوان تیرانداز جانباز و معلول فارس قهرمان ایران شدند

(۳۱ خرداد ۱۳۸۹، ش ۱۸۷۸)

- عضو تیم ملی تنیس روی میز بانوان: پذیرش معلولیت، مهم ترین عامل پیشرفت من در زندگی و ورزش بود

(۷ تیر ۱۳۸۹، ش ۱۸۷۹)

- ایران نایب قهرمان رقابت های دوومیدانی تونس شد

ص: ۲۸۸

(۱۴ تیر ۱۳۸۹، ش ۱۸۸۰)

- توکلی: در گوانگجو دوم می شویم

(۴ مرداد ۱۳۸۹، ش ۱۸۸۳)

- خسروی وفا: هر رشته ورزشی برای فعالیت قهرمانی بانوان مناسب نیست

(۵ مهر ۱۳۸۹، ش ۱۸۹۱)

- ۳۴ بانوی جانباز و معلول و نابینا در گوانگجو به میدان می روند

(۱۰ آبان ۱۳۸۹، ش ۱۸۹۶)

- ۵۰ درصد تیم بانوان را نفرات جدید تشکیل می دهد

(۱۷ آبان ۱۳۸۹، ش ۱۸۹۷)

- آشنایی با اعضای کاروان محرم شرکت کننده در مسابقات پارا آسیایی گوانگجو ۲۰۱۰

(۱۵ آذر ۱۳۸۹، ش ۱۹۰۱)

- مدال های نقره و برنز پرتاب وزنه بانوان به ایران رسید

(۲۹ آذر ۱۳۸۹، ش ۱۹۰۳)

- تیم گلبال بانوان ایران به مدال برنز دست یافت

(۲۹ آذر ۱۳۸۹، ش ۱۹۰۳)

- تیم والیبال نشسته بانوان به مدال برنز دست یافت

(۲۹ آذر ۱۳۸۹، ش ۱۹۰۳)

- در اولین پارالمپیک آسیایی: زنان معلول ایران ۱۴ مدال گرفتند

(۶ دی ۱۳۸۹، ش ۱۹۰۴)

- بانوان ورزشکار معلول ایرانی با حجاب اسلامی و توانمندی در آسیا مورد احترام هستند

(۱۳ دی ۱۳۸۹، ش ۱۹۰۵)

- بانوی طلایی نخستین دوره رقابت های پاراآسیایی: رسانه ها فقط به فوتبال توجه می کنند

(۲۰ دی ۱۳۸۹، ش ۱۹۰۶)

- لیگ والیبال نشسته بانوان کشور به پایان رسید

(۲ اسفند ۱۳۸۹، ش ۱۹۱۲)

رخدادهای ۱۳۹۰

- برای دکتر فاطمه حاج میرفتاح که دوست همه معلولان بود

(۶ تیر ۱۳۹۰، ش ۱۹۲۵)

- بانوی رکورددار تیر و کمان معلولان جهان: تمام تلاشم حضور پر قدرت در پارالمپیک لندن است

(۱۰ مرداد ۱۳۹۰، ش ۱۹۳۰)

- رئیس فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولان: تشکیل کمیسیون بانوان در فدراسیون تصویب شد

(۱۰ مرداد ۱۳۹۰، ش ۱۹۳۰)

- با حکم رئیس فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولان: رئیس کمیسیون

ص: ۲۹۰

ورزش بانوان مشخص گردیده

(۱۷ مرداد ۱۳۹۰، ش ۱۹۳۱)

- تقدیر از جانبازان و ایثارگران موفق در عرصه ورزش

(۱۷ مرداد ۱۳۹۰، ش ۱۹۳۱)

- در تهران برگزار می شود: دومین مرحله اردوی آمادگی تیم ملی جانبازان و معلولین

(۲۱ شهریور ۱۳۹۰، ش ۱۹۳۵)

- دکتر مشرف جوادی: با رویکرد المپیاد ورزشی پنجمین دوره مسابقات قهرمانی کشور بانوان جانباز و معلول برگزار می شود

(۱۸ مهر ۱۳۹۰، ش ۱۹۳۹)

- نتایج نهایی المپیاد ورزشی بانوان جانباز و معلول

(۱۶ آبان ۱۳۹۰، ش ۱۹۴۳)

رخدادهای ۱۳۹۱

- سال ۹۰، سال طلایی برای من بود

(۲۸ فروردین ۱۳۹۱، ش ۱۹۶۱)

- با دعوت از ۶ کماندار: پنجمین مرحله اردوی آمادگی تیم ملی تیر و کمان برگزار می شود

(۱۸ اردیبهشت ۱۳۹۱، ش ۱۹۶۴)

- نیره عاکف، اولین بانوی مدالیست پارالمپیک ایران

(۲۵ اردیبهشت ۱۳۹۱، ش ۱۹۶۵)

- زهرا نعمتی: ترجیح دادم در عضویت تیم معلولان باشم

(۲۲ خرداد ۱۳۹۱، ش ۱۹۶۸)

- رقابت های بین المللی دوومیدانی معلولین آلمان: پایان کار ملی پوشان جانباز و معلول ایرانی با کسب ۱۶ مدال رنگارنگ

(۵ تیر ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۰)

- رقابت های جهانی تیر و کمان چک: زهرا نعمتی طلایی شد، کسب ۲ نشان تیمی برای کمانداران

(۲۶ تیر ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۳)

- گزارشی از تمرین تیم تیراندازی بانوان اعزامی به پارالمپیک لندن: تلاش، سکوت و تمرکز

(۲۶ تیر ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۳)

- بازگشت ملی پوشان تیر و کمان معلولین کشورمان از رقابت های چک

(۲۶ تیر ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۳)

- پریسا بهزادی: حریفان را دست کم نمی گیریم

(۹ مرداد ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۵)

- از رقیبان چیزی کم نداریم

(۱۶ مرداد ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۶)

- با کاروان پارالمپیک، از «رُم» تا «لندن»

(۶ شهریور ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۸)

ص: ۲۹۲

- زهرا نعمتی در مسابقات تیر و کمان طلا گرفت

(۲۰ شهریور ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۹)

- موفقیت تیم ریکرو بانوان ایران

(۲۰ شهریور ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۹)

- زهرا نعمتی تاریخ ساز شد: نخستین طلای پارالمپیک زنان ایران

(۲۰ شهریور ۱۳۹۱، ش ۱۹۷۹)

- عروس طلایی، داماد حنایی

(۱۷ مهر ۱۳۹۱، ش ۱۹۸۳)

- کسب مدال برنز

(۱۷ مهر ۱۳۹۱، ش ۱۹۸۳)

- قهرمان بالقوه

(۱۷ مهر ۱۳۹۱، ش ۱۹۸۳)

- دومین لیگ شنا بانوان جانباز و معلول به کار خود پایان داد

(۲۰ آذر ۱۳۹۱، ش ۱۹۹۱)

- برگزاری دهمین دوره لیگ والیبال نشسته بانوان

(۲۰ آذر ۱۳۹۱، ش ۱۹۹۱)

- ششمین دوره مسابقات باشگاهی تنیس روی میز بانوان پایان یافت

(۲۰ آذر ۱۳۹۱، ش ۱۹۹۱)

- دهمین دوره لیگ والیبال نشسته بانوان به کار خود پایان داد

(۲۷ آذر ۱۳۹۱، ش ۱۹۹۲)

- برگزاری اردوی تدارکاتی انتخابی تیم ملی بوجیا جوانان (بانوان)

(۲۳ دی ۱۳۹۱، ش ۲۰۰۰)

- گفتگو: شور زندگی

(۲۱ اسفند ۱۳۹۱، ش ۲۰۰۴)

رخدادهای ۱۳۹۲

- سرمربی تیم ملی والیبال نشسته بانوان: خودباوری ملی پوشان مهم ترین عامل موفقیت آنها خواهد بود

(۳ تیر ۱۳۹۲، ش ۲۰۱۴)

- پسران طلایی و دختران برنزی گلبال

(۱۳ آبان ۱۳۹۲، ش ۲۰۳۳)

- زهرا نعمتی نشان طلای مسابقات جهانی تایلند را از آن خود کرد

(۲۷ آبان ۱۳۹۲، ش ۲۰۳۴)

- رقابت های تیر و کمان قهرمانی جهان تایلند ۲۰۱۳: زهرا نعمتی و رهام شهابی پور نشان برنز تیمی میکس را به دست آوردند

(۲۷ آبان ۱۳۹۲، ش ۲۰۳۴)

- افتخاری دیگر برای نعمتی و ایران

(۲۵ آذر ۱۳۹۲، ش ۲۰۳۸)

- گپی خودمانی با پر افتخارترین ورزشکار بانوی ایرانی: هیچ وقت حسرت گذشته را نخورده ام

(۱۶ دی ۱۳۹۲، ش ۲۰۴۰)

- پایان والیبال نشسته بانوان

(۲۸ بهمن ۱۳۹۲، ش ۲۰۴۶)

- رخشانی نامزد نشان رسمی بین المللی روز زن

(۲۸ بهمن ۱۳۹۲، ش ۲۰۴۶)

- اصفهان میزبان مرحله برگشت تنیس روی میز بانوان

(۲۸ بهمن ۱۳۹۲، ش ۲۰۴۶)

- زنجان فاتح بسکتبال با ویلچر بانوان

(۱۲ اسفند ۱۳۹۲، ش ۲۰۴۸)

- زهرا نعمتی قهرمان پارالمپیک لندن ۲۰۱۲

(۱۹ اسفند ۱۳۹۲، ش ۲۰۴۹)

ص: ۲۹۵

اشاره

کمیته ملی پارالمپیک یک جلد کتاب به نام مدال آوران ۱۳۵۸ تا ۱۳۹۲ منتشر کرده است. با بررسی این کتاب بانوان مدال آور استخراج و فهرست شده اند. قبل از سال ۱۳۷۰ بانوی مدال آور در این کتاب معرفی نشده است. یعنی خانمی که در پارالمپیک مدال گرفته باشد، بر اساس این کتاب همگی مربوط به ۱۳۷۰ به بعد است. این افراد به دو روش معرفی خواهند شد. یکی بر اساس سنوات (۱۳۷۰ تا ۱۳۹۱) و دوم بر اساس نام شهر تنظیم و معرفی می شود.

مدال آوران ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۱

تاریخ

نام و نام

خانوادگی

مسابقه

نوع مدال

استان

۱۳۷۰

معصومه کارگر

ذوقی

تنیس روی میز -

انگلستان

۱ برنز

آذربایجان شرقی

۱۳۷۴

ناھید بدیع باھر

تنیس روی میز -

انگلستان

۱ نفره

آذربایجان شرقی

۱۳۷۵

روحان احمدی

وزنه برداری کم بینایان

و ناینایان - کانادا

۱ برنز

گیلان

۱۳۷۵

زھرا علی بیگی

تیراندازی -

دانمارک

۱ برنز

آذربایجان شرقی

۱۳۷۷

فاطمه منتظری

قہجاورستانی

دوومیدانی -

انگلستان

۱ نقره، ۱ برنز

تهران

۱۳۷۷

صغری چرخابی

دوومیدانی -

انگلستان

۱ نقره

خوزستان

۱۳۷۷

الهام فاضلی نیا

دوومیدانی -

انگلستان

۱ برنز

خوزستان

۱۳۷۸

صغری چرخابی

دوومیدانی -

نیوزلند

۲ نقره، ۱ برنز

خوزستان

۱۳۷۸

فاطمه منتظری

قهباجورستانی

دوومیدانی -

نیوزلند

۱ نقره، ۱ برنز

تهران

۱۳۷۸

مژگان طرفی نژاد

دوومیدانی -

نیوزلند

۱ برنز

خوزستان

مدال آوران ۱۳۷۰ تا ۱۳۹۱

تاریخ	نام و نام خانوادگی	مسابقه	نوع مدال	استان
۱۳۷۰	معصومه کارگر ذوقی	تنیس روی میز - انگلستان	۱ برنز	آذربایجان شرقی
۱۳۷۴	ناهید بدیع باهر	تنیس روی میز - انگلستان	۱ نقره	آذربایجان شرقی
۱۳۷۵	روحان احمدی	وزنه برداری کم بینایان و نایینایان - کانادا	۱ برنز	گیلان
۱۳۷۵	زهرا علی بیگی	تیراندازی - دانمارک	۱ برنز	آذربایجان شرقی
۱۳۷۷	فاطمه منتظری قهجاورستانی	دوومیدانی - انگلستان	۱ نقره، ۱ برنز	تهران
۱۳۷۷	صغری چرخابی	دوومیدانی - انگلستان	۱ نقره	خوزستان
۱۳۷۷	الهام فاضلی نیا	دوومیدانی - انگلستان	۱ برنز	خوزستان
۱۳۷۸	صغری چرخابی	دوومیدانی - نیوزلند	۲ نقره، ۱ برنز	خوزستان
۱۳۷۸	فاطمه منتظری قهجاورستانی	دوومیدانی - نیوزلند	۱ نقره، ۱ برنز	تهران
۱۳۷۸	مزگان طرفی نژاد	دوومیدانی - نیوزلند	۱ برنز	خوزستان

۱۳۷۹

نیره عاکف

تیراندازی،

سیدنی - استرالیا

۱ برنز

خراسان

۱۳۸۰

نیره عاکف

تیراندازی -

دانمارک

۱ برنز

خراسان

۱۳۸۱

فاطمه منتظری

دوومیدانی -

فرانسه

۱ برنز

تهران

۱۳۸۱

نیره عاکف

تیراندازی -

کره جنوبی

۱ نفره

خراسان

۱۳۸۲

مهین احمدی

تنیس روی میز -

اردن

۱ نفره

تهران

۱۳۸۲

رقیه روشن

تنیس روی میز -

اردن

۱ نفره

تهران

۱۳۸۲

فروغ بختیاری

تنیس روی میز -

اردن

۱ نقره

خوزستان

۱۳۸۲

زهرا زارع

تنیس روی میز -

اردن

۲ برنز

فارس

۱۳۸۲

اعظم مهدی زاده

تنیس روی میز -

اردن

۱ برنز

تهران

۱۳۸۲

نرگس خزائی

تنیس روی میز -

اردن

۱ برنز

خراسان

۱۳۸۳

اعظم خدایاری

دوومیدانی -

آتن - یونان

۱ برنز

زنجان

۱۳۸۴

فروغ بختیاری

تنیس روی میز -

تهران

۲ طلا

خوزستان

۱۳۸۴

نسرين فرهادی

تنیس روی میز -

تهران

۲ طلا

چهارم‌حال و بختیاری

۱۳۸۴

سمیه مصطفوی

تنیس روی میز -

تهران

۱ طلا، ۱ نقره

چهارم حال و بختیاری

۱۳۸۴

شیرین اسماعیل

پور

تنیس روی میز -

تهران

۱ طلا

تهران

۱۳۸۴

نرگس خزایی

تنیس روی میز -

تهران

۱ طلا

خراسان

۱۳۸۴

نرگس حمیدی

تنیس روی میز -

تهران

۱ نقره، ۱ برنز

همدان

۱۳۸۴

رقیه روشن

تنیس روی میز -

تهران

۱ نقره، ۱ برنز

تهران

۱۳۸۴

اعظم مهدی زاده

تنیس روی میز -

تهران

۱ نقره

تهران

۱۳۸۴

خدییجه عزیزی

تنیس روی میز -

تهران

۱ نقره

خراسان

۱۳۸۴

مهناز امینی

تنیس روی میز -

تهران

۱ نقره

خوزستان

۱۳۸۴

مهین احمدی

تنیس روی میز -

تهران

۱ نقره

تهران

۱۳۸۴

راحله صفدری

تنیس روی میز -

تهران

۱ برنز

مرکزی

۱۳۸۴

سارا عزیزی

تنیس روی میز -

تهران

۱ برنز

تهران

۱۳۸۴

فاطمه معین زاده

تنیس روی میز -

تهران

۱ برنز

فارس

۱۳۸۵

اعظم خدایاری

دوومیدانی -

هلند

۱ طلا

زنجان

۱۳۸۵

زهرا تقی بیگلو

دوومیدانی -

خراسان	۱ برنز	تیراندازی، سیدنی - استرالیا	نیره عاکف	۱۳۷۹
خراسان	۱ برنز	تیراندازی - دانمارک	نیره عاکف	۱۳۸۰
تهران	۱ برنز	دوومیدانی - فرانسه	فاطمه منتظری	۱۳۸۱
خراسان	۱ نقره	تیراندازی - کره جنوبی	نیره عاکف	۱۳۸۱
تهران	۱ نقره	تنیس روی میز - اردن	مهین احمدی	۱۳۸۲
تهران	۱ نقره	تنیس روی میز - اردن	رقیه روشن	۱۳۸۲
خوزستان	۱ نقره	تنیس روی میز - اردن	فروغ بختیاری	۱۳۸۲
فارس	۲ برنز	تنیس روی میز - اردن	زهرا زارع	۱۳۸۲
تهران	۱ برنز	تنیس روی میز - اردن	اعظم مهدی زاده	۱۳۸۲
خراسان	۱ برنز	تنیس روی میز - اردن	نرگس خزائی	۱۳۸۲
زنجان	۱ برنز	دوومیدانی - آتن - یونان	اعظم خدایاری	۱۳۸۳
خوزستان	۲ طلا	تنیس روی میز - تهران	فروغ بختیاری	۱۳۸۴
چهارمحال و بختیاری	۲ طلا	تنیس روی میز - تهران	نسرین فرهادی	۱۳۸۴
چهارمحال و بختیاری	۱ طلا، ۱ نقره	تنیس روی میز - تهران	سمیه مصطفوی	۱۳۸۴
تهران	۱ طلا	تنیس روی میز - تهران	شیرین اسماعیل پور	۱۳۸۴
خراسان	۱ طلا	تنیس روی میز - تهران	نرگس خزایی	۱۳۸۴
همدان	۱ نقره، ۱ برنز	تنیس روی میز - تهران	نرگس حمیدی	۱۳۸۴
تهران	۱ نقره، ۱ برنز	تنیس روی میز - تهران	رقیه روشن	۱۳۸۴
تهران	۱ نقره	تنیس روی میز - تهران	اعظم مهدی زاده	۱۳۸۴
خراسان	۱ نقره	تنیس روی میز - تهران	خدیدجه عزیزی	۱۳۸۴
خوزستان	۱ نقره	تنیس روی میز - تهران	مهناز امینی	۱۳۸۴
تهران	۱ نقره	تنیس روی میز - تهران	مهین احمدی	۱۳۸۴
مرکزی	۱ برنز	تنیس روی میز - تهران	راحله صفدری	۱۳۸۴
تهران	۱ برنز	تنیس روی میز - تهران	سارا عزیزی	۱۳۸۴
فارس	۱ برنز	تنیس روی میز - تهران	فاطمه معین زاده	۱۳۸۴
زنجان	۱ طلا	دوومیدانی - هلند	اعظم خدایاری	۱۳۸۵
زنجان	۱ طلا- ۱	دوومیدانی - کوالا امپور -	زهرا تقی بیگلو	۱۳۸۵

۱۳۸۵

زهرا تقی بیگلو

دوومیدانی -

کوالالامپور - مالزی

۱ طلا- ۱ برنز

زنجان

۱۳۸۵

فاطمه منتظری

دوومیدانی -

کوالالامپور - مالزی

۲ نقره، ۱ برنز

تهران

۱۳۸۵

اعظم خدایاری

دوومیدانی -

کوالالامپور - مالزی

۲ نقره

زنجان

۱۳۸۵

هاجر تکتاز

دوومیدانی -

کوالامپور - مالزی

۲ نفره

تهران

۱۳۸۵

فروغ بختیاری

دوومیدانی -

کوالامپور - مالزی

۱ نفره

خوزستان

۱۳۸۵

مهین احمدی

دوومیدانی -

کوالامپور - مالزی

۱ نفره

تهران

۱۳۸۵

نرگس خزایی

دوومیدانی -

کوالامپور - مالزی

۱ برنز

خراسان

۱۳۸۵

فاطمه قمصری

رشته گلبال

بانوان - کوالا لامپور - مالزی

جمع مدال دریافتی

ورزشکاران ۱ مدال نقره

کسب اولین مدال

در مسابقات منطقه ای گلبال بانوان

تهران

حبیبه فرسیات

خوزستان

ناهید یارکه

قزوین

سمیرا جلیوند

قزوین

مریم دویستی

تهران

مریم کوه فلاح

تهران

۱۳۸۶

فاطمه منتظری

رشته دوومیدانی

- چین تاپیه

۲ نقره

تهران

۱۳۸۶

مرضیه صدقی

رشته دوومیدانی

- چین تاپیه

۱ نقره، ۱ برنز

آذربایجان شرقی

۱۳۸۶

فاطمه قمصری

رشته گلبال

بانوان - اسپانیا

برنز

تهران

مریم دویستی

تهران

مریم کوه فلاح

تهران

سمیرا جلیوند

قزوین

سعیده سادات

قمصری

قزوین

حبیبه فرسیات

خوزستان

	برنز	مالزی		
تهران	۲ نقره، ۱ برنز	دوومیدانی - کوالالامپور - مالزی	فاطمه منتظری	۱۳۸۵
زنجان	۲ نقره	دوومیدانی - کوالالامپور - مالزی	اعظم خدایاری	۱۳۸۵
تهران	۲ نقره	دوومیدانی - کوالالامپور - مالزی	هاجر تکتاز	۱۳۸۵
خوزستان	۱ نقره	دوومیدانی - کوالالامپور - مالزی	فروغ بختیاری	۱۳۸۵
تهران	۱ نقره	دوومیدانی - کوالالامپور - مالزی	مهین احمدی	۱۳۸۵
خراسان	۱ برنز	دوومیدانی - کوالالامپور - مالزی	نرگس خزایی	۱۳۸۵
تهران	جمع مدال دریافتی ورزشکاران ۱ مدال نقره کسب اولین مدال در مسابقات منطقه‌ای گلبال بانوان	رشته گلبال بانوان - کوالالامپور - مالزی	فاطمه قمصری	۱۳۸۵
خوزستان			حبیبه فرسیات	
قزوین			ناهید یارکه	
قزوین			سمیرا جلیوند	
تهران			مریم دویستی	
تهران			مریم کوه فلاح	
تهران	۲ نقره	رشته دوومیدانی - چین تایپه	فاطمه منتظری	۱۳۸۶
آذربایجان شرقی	۱ نقره، ۱ برنز	رشته دوومیدانی - چین تایپه	مرضیه صدقی	۱۳۸۶
تهران	برنز	رشته گلبال بانوان - اسپانیا	فاطمه قمصری	۱۳۸۶
تهران			مریم دویستی	
تهران			مریم کوه فلاح	
قزوین			سمیرا جلیوند	
قزوین			سعیده سادات قمصری	
خوزستان			حبیبه فرسیات	

صفیه علی قورچی

رشته والیبال

نشسته - چین

برنز

تهران

مهری جبار

تهران

نسرین فرهادی

چهارم‌محال و بختیاری

طیبه جعفری

چهارم‌محال و بختیاری

رویا مداح

قزوین

اکرم سبکرو

قزوین

فاطمه بیدل

خراسان

بهنوش بهروان

خراسان

مریم قادری

خراسان

معصومه زارعی

خراسان

اشرف شجاعی

لرستان

سکینه کشوری

لرستان

۱۳۸۶

نیره عاکف

رشته تیراندازی

- استرالیا

۱ نقره، ۱ برنز

خراسان

۱۳۸۷

نیره عاکف

رشته تیراندازی

- ترکیه

۱ نقره، مقام

چهارم تیمی

خراسان

۱۳۸۷

فاطمه منتظری

رشته دوومیدانی

- تونس

۱ برنز

تهران

۱۳۸۸

فاطمه سهرابی

رشته بوچیا -

توکیو

۱ برنز

اصفهان

۱۳۸۸

مرضیه اخوان

رشته تنیس روی

میز - توکیو

۲ نقره انفرادی

اصفهان

۱۳۸۸

مریم گیلانی

رشته تنیس روی

میز - توکیو

۱ برنز انفرادی

مازندران

۱۳۸۸

مریم علیزاده

رشته تنیس روی

میز - توکیو

۱ برنز انفرادی

تهران

۱۳۸۸

فاطمه منتظری

رشته دوومیدانی

- تونس

۱ طلا

تهران

۱۳۸۸

فروغ بختیاری

رشته تنیس روی

میز - اردن

نقره

خوزستان

۱۳۸۸

ساره جوانمردی

رشته تیراندازی

- اسپانیا

نقره - مقام تیمی

پنجم

فارس

۱۳۸۸

عالیه محمودی

رشته تیراندازی

- اسپانیا

طلا - مقام تیمی

پنجم

مازندران

تهران	برنز	رشته والیبال نشسته - چین	صفیه علی قورچی	۱۳۸۶
تهران			مهری جبار	
چهارم محال و بختیاری			نسرین فرهادی	
چهارم محال و بختیاری			طیبه جعفری	
قزوین			رویامداح	
قزوین			اکرم سبکرو	
خراسان			فاطمه بیدل	
خراسان			بهنوش بهروان	
خراسان			مریم قادری	
خراسان			معصومه زارعی	
لرستان			اشرف شجاعی	
لرستان			سکینه کشوری	
خراسان			۱ نقره، ۱ برنز	
خراسان	۱ نقره، مقام چهارم تیمی	رشته تیراندازی - ترکیه	نیره عاکف	۱۳۸۷
تهران	۱ برنز	رشته دوومیدانی - تونس	فاطمه منتظری	۱۳۸۷
اصفهان	۱ برنز	رشته بوچیا - توکیو	فاطمه سهرابی	۱۳۸۸
اصفهان	۲ نقره انفرادی	رشته تنیس روی میز - توکیو	مرضیه اخوان	۱۳۸۸
مازندران	۱ برنز انفرادی	رشته تنیس روی میز - توکیو	مریم گیلانی	۱۳۸۸
تهران	۱ برنز انفرادی	رشته تنیس روی میز - توکیو	مریم علیزاده	۱۳۸۸
تهران	۱ طلا	رشته دوومیدانی - تونس	فاطمه منتظری	۱۳۸۸
خوزستان	نقره	رشته تنیس روی میز - اردن	فروغ بختیاری	۱۳۸۸
فارس	نقره - مقام تیمی پنجم	رشته تیراندازی - اسپانیا	ساره جوانمردی	۱۳۸۸
مازندران	طلا - مقام	رشته تیراندازی - اسپانیا	عالیه محمودی	۱۳۸۸

۱۳۸۸

عالیه محمودی

رشته تیراندازی

- اسپانیا

طلا- مقام تیمی

پنجم

مازندران

۱۳۸۸

سیده اعظم رضایی

رشته تیراندازی

- اسپانیا

نقره- مقام تیمی

پنجم

مازندران

۱۳۸۸

زیور فدایی

رشته تیراندازی

- اسپانیا

برنز- مقام تیمی

پنجم

چهارم حال و بختیاری

۱۳۸۸

مریم کوه فلاح

رشته گلبال

بانوان - مالزی

۱ مدال نقره

تهران

مریم دویستی

تهران

سمیرا جلیوند

اصفهان

زینب قنبری

تهران

سعیده سادات

قمصری

تهران

حبیبه فرسیات

خوزستان

۱۳۸۹

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - چک

طلا

کرمان

زهره جوانمرد

طلا

خراسان رضوی

راضیه شیرمحمدی

نقره

خراسان رضوی

۱۳۸۹

مرضیه صدقی

رشته دوومیدانی

- گوانگجو

طلا - نقره

آذربایجان شرقی

لیلا ملکی

نقره - برنز

زنجان

فاطمه منتظری

۲ برنز

تهران

۱۳۸۹

ساره جوانمردی

رشته تیراندازی

- گوانگجو

نقره

فارس

عالیه محمودی

برنز

مازندران

سیده اعظم رضایی

برنز

مازندران

۱۳۸۹

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - گوانگجو

برنز

کرمان

راضیه شیرمحمدی

طلا

خراسان رضوی

۱۳۸۹

فروغ بختیاری

رشته تنیس روی

میز - گوانگجو

انفرادی -

تیمی برنز

خوزستان

۱۳۸۹

معصومه زارعی

بروتی

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

برنز

خراسان رضوی

	تیمی پنجم			
مازندران	نقره - مقام تیمی پنجم	رشته تیراندازی - اسپانیا	سیده اعظم رضایی	۱۳۸۸
چهارمحال و بختیاری	برنز - مقام تیمی پنجم	رشته تیراندازی - اسپانیا	زیور فدایی	۱۳۸۸
تهران	۱ مدال نقره	رشته گلبال بانوان - مالزی	مریم کوه فلاح	۱۳۸۸
تهران			مریم دویستی	
اصفهان			سمیرا جلیوند	
تهران			زینب قنبری	
تهران			سعیده سادات قمصری	
خوزستان			حبیبه فرسیات	
کرمان	طلا	رشته تیر و کمان - چک	زهرا نعمتی	۱۳۸۹
خراسان رضوی	طلا		زهرا جوانمرد	
خراسان رضوی	نقره		راضیه شیرمحمدی	
آذربایجان شرقی	طلا - نقره	رشته دوومیدانی - گوانگجو	مرضیه صدقی	۱۳۸۹
زنجان	نقره - برنز		لیلا ملکی	
تهران	۲ برنز		فاطمه منتظری	
فارس	نقره	رشته تیراندازی - گوانگجو	ساره جوانمردی	۱۳۸۹
مازندران	برنز		عالیه محمودی	
مازندران	برنز		سیده اعظم رضایی	
کرمان	برنز	رشته تیر و کمان - گوانگجو	زهرا نعمتی	۱۳۸۹
خراسان رضوی	طلا		راضیه شیرمحمدی	
خوزستان	انفرادی - تیمی برنز	رشته تنیس روی میز - گوانگجو	فروغ بختیاری	۱۳۸۹
خراسان رضوی	برنز	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	معصومه زارعی بروتی	۱۳۸۹

۱۳۸۸

عالیه محمودی

رشته تیراندازی

- اسپانیا

طلا- مقام تیمی

پنجم

مازندران

۱۳۸۸

سیده اعظم رضایی

رشته تیراندازی

- اسپانیا

نقره- مقام تیمی

پنجم

مازندران

۱۳۸۸

زیور فدایی

رشته تیراندازی

- اسپانیا

برنز- مقام تیمی

پنجم

چهارم حال و بختیاری

۱۳۸۸

مریم کوه فلاح

رشته گلبال

بانوان - مالزی

۱ مدال نقره

تهران

مریم دویستی

تهران

سمیرا جلیوند

اصفهان

زینب قنبری

تهران

سعیده سادات

قمصری

تهران

حبیبه فرسیات

خوزستان

۱۳۸۹

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - چک

طلا

کرمان

زهره جوانمرد

طلا

خراسان رضوی

راضیه شیرمحمدی

نقره

خراسان رضوی

۱۳۸۹

مرضیه صدقی

رشته دوومیدانی

- گوانگجو

طلا - نقره

آذربایجان شرقی

لیلا ملکی

نقره - برنز

زنجان

فاطمه منتظری

۲ برنز

تهران

۱۳۸۹

ساره جوانمردی

رشته تیراندازی

- گوانگجو

نقره

فارس

عالیه محمودی

برنز

مازندران

سیده اعظم رضایی

برنز

مازندران

۱۳۸۹

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - گوانگجو

برنز

کرمان

راضیه شیرمحمدی

طلا

خراسان رضوی

۱۳۸۹

فروغ بختیاری

رشته تنیس روی

میز - گوانگجو

انفرادی -

تیمی برنز

خوزستان

۱۳۸۹

معصومه زارعی

بروتی

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

برنز

خراسان رضوی

اصفهان			زینب ملکی دیزیچه	
قزوین			اعظم عمویی	
خراسان رضوی			زهرا گل	
تهران			صفیه علی قورچی	
چهارمحال و بختیاری			نسریه فرهادی	
لرستان			سکینه کشوری	
کرمان			عشرت کردستانی	
چهارمحال و بختیاری			طیبه جعفری وردنجانی	
گیلان			مهری فلاح دریا کناری	
زنجان			زهرا عبدی	
خراسان رضوی			زهرا دلخوش	
تهران			مریم کوه فلاح	
اصفهان			طیبه استکی	
اصفهان			سمیرا جلیلود	
تهران	۱ مدال برنز	رشته گلبال بانوان - گوانگجو	مریم دوستی	۱۳۸۹
تهران			سعیده سادات قمصری	
تهران			زینب قنبری	
تهران	۱ نقره، ۱ برنز	رشته دوومیدانی - تونس	فاطمه منتظری	۱۳۸۹
آذربایجان شرقی	برنز	رشته دوومیدانی - تونس	مرضیه صدقی	۱۳۸۹
زنجان	برنز	رشته دوومیدانی - تونس	لیلا ملکی	۱۳۸۹
اصفهان			طیبه استکی	
اصفهان	۱ مدال طلا	تورنومنت بین‌المللی - رشته گلبال بانوان سوئد	سمیرا جلیلود	۱۳۸۹
تهران			مریم دویستی	

زینب ملکی دیزیچه

اصفهان

اعظم عمویی

قزوین

زهرا گل

خراسان رضوی

صفیه علی قورچی

تهران

نسریه فرهادی

چهارمحال و بختیاری

سکینه کشوری

لرستان

عشرت کردستانی

کرمان

طیبه جعفری

وردنجانی

چهارمحال و بختیاری

مهری فلاح دریا

کناری

گیلان

زهرا عبدی

زنجان

زهرا دلخوش

خراسان رضوی

۱۳۸۹

مریم کوه فلاح

رشته گلبال

بانوان - گوانگجو

۱ مدال برنز

تهران

طیبه استکی

اصفهان

سمیرا جلیوند

اصفهان

مریم دوستی

تهران

سعیده سادات

قمصری

تهران

زینب قنبری

تهران

۱۳۸۹

فاطمه منتظری

رشته دوومیدانی

- تونس

۱ نقره، ۱ برنز

تهران

۱۳۸۹

مرضیه صدقی

رشته دوومیدانی

- تونس

برنز

آذربایجان شرقی

۱۳۸۹

لیلا ملکی

رشته دوومیدانی

- تونس

برنز

زنجان

۱۳۸۹

طیبه استکی

تورنومنت بین المللی

-

رشته گلاب

بانوان سوئد

۱ مدال طلا

اصفهان

سمیرا جلیوند

اصفهان

مریم دویدی

تهران

تهران			سعیده قمصری	
تهران			زینب قنبری	
تهران			مریم کوه فلاح	
تهران	تیمی - نقره	رشته تنیس روی میز - چین	الهام چزانی	۱۳۸۹
خوزستان	برنز	رشته تنیس روی میز - چین	فروغ بختیاری	۱۳۸۹
مازندران		رشته تنیس روی میز - چین	مریم گیلانی	۱۳۸۹
خراسان رضوی		رشته تنیس روی میز - چین	نرگس خزایی	۱۳۸۹
کرمانشاه	انفرادی - برنز	رشته تنیس روی میز - چین	مهناز حدادی	۱۳۸۹
همدان	برنز - تیمی	رشته تنیس روی میز - چین	لیلا دماوندی	۱۳۸۹
خوزستان		رشته تنیس روی میز - چین	مهناز امینی	۱۳۸۹
فارس		رشته تنیس روی میز - چین	فاطمه معین زاده	۱۳۸۹
تهران	۱ برنز	رشته دوومیدانی - امارات	مرجان کرمی	۱۳۹۰
اصفهان	۱ نقره	رشته دوومیدانی - امارات	فائزه کرمانی	۱۳۹۰
مازندران	برنز	رشته تنیس روی میز - امارات	مریم گیلانی	۱۳۹۰
تهران	نقره	رشته تنیس روی میز - امارات	آیدا فاضل نیا	۱۳۹۰
خراسان رضوی	طلا	رشته تنیس روی میز - امارات	مریم ترابی	۱۳۹۰
کرمان	نقره	رشته تیر و کمان - ایتالیا	زهرا نعمتی	۱۳۹۰
خراسان رضوی	برنز	رشته تیر و کمان - ایتالیا	راضیه شیر محمدی	۱۳۹۰
خراسان رضوی	برنز	رشته تیر و کمان - ایتالیا	زهرا جوانمرد	۱۳۹۰
کرمان	برنز	رشته تیر و کمان - ایتالیا	زهرا نعمتی	۱۳۹۰
کرمان	طلا	رشته تیر و کمان - ایتالیا	زهرا نعمتی	۱۳۹۰
تهران	برنز	رشته دوومیدانی - ترکیه	هاجر تکتاز	۱۳۹۰
آذربایجان شرقی	نقره	رشته شطرنج - ترکیه	لیلا زارع زاده	۱۳۹۰

۱۳۹۰

ملیحه صفایی

رشته شطرنج -

ترکیه

طلا

خراسان رضوی

۱۳۹۱

مریم سلطانی

رشته دوومیدانی

- چک

طلا، نقره

تهران

۱۳۹۱

مهری فلاحی

رشته دوومیدانی

- چک

۲ نقره

گیلان

۱۳۹۱

فائزه کرمانی

رشته دوومیدانی

- چک

برنز

اصفهان

۱۳۹۱

مهسا هدی یزدی

رشته دوومیدانی

- چک

نقره

اصفهان

۱۳۹۱

ساره جوانمردی

رشته تیراندازی

- ترکیه

نقره

فارس

۱۳۹۱

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - چک

انفرادی - اول

تیمی - سوم

کرمان

۱۳۹۱

سمیه عطایی

رشته دوومیدانی

- امارات

طلا، برنز

اصفهان

۱۳۹۱

زهرا جوانمرد

سیستانی

رشته تیر و

کمان - لندن

انفرادی - حذف

تیمی - برنز

خراسان رضوی

۱۳۹۱

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - لندن

انفرادی - طلا

تیمی - برنز

کرمان

۱۳۹۱

راضیه شیرمحمدی

رشته تیر و

کمان - لندن

انفرادی - حذف

تیمی - برنز

خراسان رضوی

۱۳۹۱

ساره جوانمردی

دودمانی

رشته تیر و

کمان - لندن

برنز

مقامی تیمی -

پانزدهم

فارس

خراسان رضوی	طلا	رشته شطرنج - ترکیه	ملیحه صفایی	۱۳۹۰
تهران	طلا، نقره	رشته دوومیدانی - چک	مریم سلطانی	۱۳۹۱
گیلان	۲ نقره	رشته دوومیدانی - چک	مهری فلاحی	۱۳۹۱
اصفهان	برنز	رشته دوومیدانی - چک	فائزه کرمانی	۱۳۹۱
اصفهان	نقره	رشته دوومیدانی - چک	مهسا هدی یزدی	۱۳۹۱
فارس	نقره	رشته تیراندازی - ترکیه	ساره جوانمردی	۱۳۹۱
کرمان	انفرادی - اول تیمی - سوم	رشته تیر و کمان - چک	زهرانعمتی	۱۳۹۱
اصفهان	طلا، برنز	رشته دوومیدانی - امارات	سمیه عطایی	۱۳۹۱
خراسان رضوی	انفرادی - حذف تیمی - برنز	رشته تیر و کمان - لندن	زهره جوانمرد سیستانی	۱۳۹۱
کرمان	انفرادی - طلا تیمی - برنز	رشته تیر و کمان - لندن	زهرانعمتی	۱۳۹۱
خراسان رضوی	انفرادی - حذف تیمی - برنز	رشته تیر و کمان - لندن	راضیه شیرمحمدی	۱۳۹۱
فارس	برنز مقامی تیمی - پانزدهم	رشته تیر و کمان - لندن	ساره جوانمردی دودمانی	۱۳۹۱

مدال آوران بر اساس نام شهرها

استان

نام و نام

خانوادگی

مسابقه

تاریخ

نوع مدال

آذربایجان شرقی

معصومه کارگر

ذوقی

تنیس روی میز

- انگلستان

۱۳۷۰

۱ برنز

آذربایجان شرقی

ناهید بدیع

باهر

تنیس روی میز

- انگلستان

۱۳۷۴

۱ نقره

آذربایجان شرقی

زهرا علی بیگی

تیراندازی -

دانمارک

۱۳۷۵

۱ برنز

آذربایجان شرقی

مرضیه صدقی

رشته

دوومیدانی - چین تاپه

۱۳۸۶

۱ نقره، ۱ برنز

اصفهان

فاطمه سهرابی

رشته بوچیا -

توکیو

۱۳۸۸

۱ برنز

اصفهان

مرضیه اخوان

رشته تنیس روی

میز - توکیو

۱۳۸۸

۲ نقره انفرادی

اصفهان

سمیرا جلیوند

رشته گلبال بانوان

- مالزی

۱۳۸۸

۱ مدال نقره

تهران

فاطمه منتظری

قهجاورستانی

دوومیدانی -

انگلستان

۱۳۷۷

۱ نقره، ۱ برنز

تهران

فاطمه منتظری

قهاورستانی

دوومیدانی -

نیوزلند

۱۳۷۸

۱ نقره، ۱ برنز

تهران

فاطمه منتظری

دوومیدانی -

فرانسه

۱۳۸۱

۱ برنز

تهران

مهین احمدی

تنیس روی میز

- اردن

۱۳۸۲

۱ نقره

تهران

رقیه روشن

تنیس روی میز

- اردن

۱۳۸۲

۱ نقره

تهران

اعظم مهدی زاده

تنیس روی میز

- اردن

۱۳۸۲

۱ برنز

تهران

شیرین اسماعیل

پور

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ طلا

تهران

رقیه روشن

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ نقره، ۱ برنز

تهران

اعظم مهدی زاده

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ نقره

تهران

مهین احمدی

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ نقره

تهران

سارا عزیزی

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ برنز

تهران

فاطمه منتظری

دوومیدانی -

کوالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۲ نقره، ۱ برنز

مدال آوران بر اساس نام شهرها

استان	نام و نام خانوادگی	مسابقه	تاریخ	نوع مدال
آذربایجان شرقی	معصومه کارگر ذوقی	تنیس روی میز - انگلستان	۱۳۷۰	۱ برنز
آذربایجان شرقی	ناهید بدیع باهر	تنیس روی میز - انگستان	۱۳۷۴	۱ نقره
آذربایجان شرقی	زهرا علی بیگی	تیراندازی - دانمارک	۱۳۷۵	۱ برنز
آذربایجان شرقی	مرضیه صدقی	رشته دوومیدانی - چین تایپه	۱۳۸۶	۱ نقره، ۱ برنز
اصفهان	فاطمه سهرابی	رشته بوچیا - توکیو	۱۳۸۸	۱ برنز
اصفهان	مرضیه اخوان	رشته تنیس روی میز - توکیو	۱۳۸۸	۲ نقره انفرادی
اصفهان	سمیرا جلیوند	رشته گلبال بانوان - مالزی	۱۳۸۸	۱ مدال نقره
تهران	فاطمه منتظری قهجاورستانی	دوومیدانی - انگلستان	۱۳۷۷	۱ نقره، ۱ برنز
تهران	فاطمه منتظری قهجاورستانی	دوومیدانی - نیوزلند	۱۳۷۸	۱ نقره، ۱ برنز
تهران	فاطمه منتظری	دوومیدانی - فرانسه	۱۳۸۱	۱ برنز
تهران	مهین احمدی	تنیس روی میز - اردن	۱۳۸۲	۱ نقره
تهران	رقیه روشن	تنیس روی میز - اردن	۱۳۸۲	۱ نقره
تهران	اعظم مهدی زاده	تنیس روی میز - اردن	۱۳۸۲	۱ برنز
تهران	شیرین اسماعیل پور	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ طلا
تهران	رقیه روشن	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ نقره، ۱ برنز
تهران	اعظم مهدی زاده	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ نقره
تهران	مهین احمدی	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ نقره
تهران	سارا عزیزی	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ برنز
تهران	فاطمه منتظری	دوومیدانی - کوالالمپور -	۱۳۸۵	۲ نقره، ۱

تهران

فاطمه منتظری

دوومیدانی -

کوالالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۲ نقره، ۱ برنز

تهران

هاجر تکتاز

دوومیدانی -

کوالالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۲ نقره

تهران

مهین احمدی

دوومیدانی -

کوالالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ نقره

تهران

فاطمه قمصری

رشته گلبال

بانوان - کوالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ مدال نقره

کسب اولین مدال در مسابقات

منطقه ای گلبال

تهران

مریم دویستی

رشته گلبال

بانوان - کوالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ مدال نقره

کسب اولین مدال در مسابقات

منطقه ای گلبال

تهران

مریم کوه فلاح

رشته گلبال

بانوان - کوالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ مدال نقره

کسب اولین مدال در مسابقات

منطقه ای گلبال

تهران

فاطمه منتظری

رشته

دوومیدانی - چین تایپه

۱۳۸۶

۲ نقره

تهران

فاطمه قمصری

رشته گلبال

بانوان - اسپانیا

۱۳۸۶

برنز

تهران

مریم دویستی

رشته گلبال

بانوان - اسپانیا

۱۳۸۶

برنز

تهران

مریم کوه فلاح

رشته گلبال

بانوان - اسپانیا

۱۳۸۶

برنز

برنز		مالزی		
۲ نقره	۱۳۸۵	دوومیدانی - کوالالامپور - مالزی	هاجر تکتاز	تهران
۱ نقره	۱۳۸۵	دوومیدانی - کوالالامپور - مالزی	مهین احمدی	تهران
۱ مدال نقره کسب اولین مدال در مسابقات منطقه‌ای گلبال	۱۳۸۵	رشته گلبال بانوان - کوالالامپور - مالزی	فاطمه قمصری	تهران
۱ مدال نقره کسب اولین مدال در مسابقات منطقه‌ای گلبال	۱۳۸۵	رشته گلبال بانوان - کوالالامپور - مالزی	مریم دویستی	تهران
۱ مدال نقره کسب اولین مدال در مسابقات منطقه‌ای گلبال	۱۳۸۵	رشته گلبال بانوان - کوالالامپور - مالزی	مریم کوه فلاح	تهران
۲ نقره	۱۳۸۶	رشته دوومیدانی - چین تایپه	فاطمه منتظری	تهران
برنز	۱۳۸۶	رشته گلبال بانوان - اسپانیا	فاطمه قمصری	تهران
برنز	۱۳۸۶	رشته گلبال بانوان - اسپانیا	مریم دویستی	تهران
برنز	۱۳۸۶	رشته گلبال بانوان - اسپانیا	مریم کوه فلاح	تهران

تهران

صفیه علی

قورچی

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

تهران

مهری جبار

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

تهران

فاطمه منتظری

رشته

دوومیدانی - تونس

۱۳۸۷

۱ برنز

تهران

مریم علیزاده

رشته تنیس روی

میز - توکیو

۱۳۸۸

۱ برنز انفرادی

تهران

فاطمه منتظری

رشته

دوومیدانی - تونس

۱۳۸۸

۱ طلا

تهران

مریم کوه فلاح

رشته گلبال

بانوان - مالزی

۱۳۸۸

۱ مدال نقره

تهران

مریم دویستی

رشته گلبال

بانوان - مالزی

۱۳۸۸

۱ مدال نقره

تهران

زینب قنبری

رشته گلبال

بانوان - مالزی

۱۳۸۸

۱ مدال نقره

چهارم‌محال و بختیاری

نسرین فرهادی

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۲ طلا

چهارم‌محال و بختیاری

سمیه مصطفوی

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ طلا، ۱ نقره

چهارم حال و بختیاری

نسرین فرهادی

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

چهارم حال و بختیاری

طیبه جعفری

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

چهارم حال و بختیاری

زیور فدایی

رشته

تیراندازی - اسپانیا

۱۳۸۸

برنز - مقام تیمی پنجم

خراسان

نیره عاکف

تیراندازی،

سیدنی - استرالیا

۱۳۷۹

۱ برنز

خراسان

نیره عاکف

تیراندازی -

دانمارک

۱۳۸۰

۱ برنز

خراسان

نیره عاکف

تیراندازی -

کره جنوبی

۱۳۸۱

۱ نقره

خراسان

نرگس خزائی

تنیس روی میز

- اردن

۱۳۸۲

۱ برنز

خراسان

نرگس خزایی

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ طلا

خراسان

خدیدجه عزیزی

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ نقره

تهران	صفیه علی قورچی	رشته والیبال نشسته - چین	۱۳۸۶	برنز
تهران	مهری جبار	رشته والیبال نشسته - چین	۱۳۸۶	برنز
تهران	فاطمه منتظری	رشته دوومیدانی - تونس	۱۳۸۷	۱ برنز
تهران	مریم علیزاده	رشته تنیس روی میز - توکیو	۱۳۸۸	۱ برنز انفرادی
تهران	فاطمه منتظری	رشته دوومیدانی - تونس	۱۳۸۸	۱ طلا
تهران	مریم کوه فلاح	رشته گلبال بانوان - مالزی	۱۳۸۸	۱ مدال نقره
تهران	مریم دویستی	رشته گلبال بانوان - مالزی	۱۳۸۸	۱ مدال نقره
تهران	زینب قنبری	رشته گلبال بانوان - مالزی	۱۳۸۸	۱ مدال نقره
چهارم حال و بختیاری	نسرین فرهادی	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۲ طلا
چهارم حال و بختیاری	سمیه مصطفوی	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ طلا، ۱ نقره
چهارم حال و بختیاری	نسرین فرهادی	رشته والیبال نشسته - چین	۱۳۸۶	برنز
چهارم حال و بختیاری	طیبه جعفری	رشته والیبال نشسته - چین	۱۳۸۶	برنز
چهارم حال و بختیاری	زیور فدایی	رشته تیراندازی - اسپانیا	۱۳۸۸	برنز - مقام تیمی پنجم
خراسان	نیره عاکف	تیراندازی، سیدنی - استرالیا	۱۳۷۹	۱ برنز
خراسان	نیره عاکف	تیراندازی - دانمارک	۱۳۸۰	۱ برنز
خراسان	نیره عاکف	تیراندازی - کره جنوبی	۱۳۸۱	۱ نقره
خراسان	نرگس خزائی	تنیس روی میز - اردن	۱۳۸۲	۱ برنز
خراسان	نرگس خزایی	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ طلا
خراسان	خدیجه عزیزی	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ نقره

خراسان

نرگس خزایی

دوومیدانی -

کوالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ برنز

خراسان

فاطمه بیدل

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

خراسان

بهوش بهروان

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

خراسان

مریم قادری

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

خراسان

معصومه زارعی

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

خراسان

نیره عاکف

رشته

تیراندازی - استرالیا

۱۳۸۶

انقره، ۱ برنز

خراسان

نیره عاکف

رشته

تیراندازی - ترکیه

۱۳۸۷

۱ نقره، مقام چهارم تیمی

خوزستان

صغری چرخابی

دوومیدانی -

انگلستان

۱۳۷۷

۱ نقره

خوزستان

الهام فاضلی نیا

دوومیدانی -

انگلستان

۱۳۷۷

۱ برنز

خوزستان

صغری چرخابی

دوومیدانی -

نیوزلند

۱۳۷۸

۲ نقره، ۱ برنز

خوزستان

مژگان طرفی نژاد

دوومیدانی -

نیوزلند

۱۳۷۸

۱ برنز

خوزستان

فروغ بختیاری

تنیس روی میز

- اردن

۱۳۸۲

۱ نقره

خوزستان

فروغ بختیاری

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۲ طلا

خوزستان

مهناز امینی

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ نقره

خوزستان

فروغ بختیاری

دوومیدانی -

کوالالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ نقره

خوزستان

حبیبه فرسیات

رشته گلبال

بانوان - کوالالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ مدال نقره

کسب اولین مدال در مسابقات

منطقه ای گلبال

۱ برنز	۱۳۸۵	دوومیدانی - کوالالمپور - مالزی	نرگس خزایی	خراسان
برنز	۱۳۸۶	رشته والیبال نشسته - چین	فاطمه بیدل	خراسان
برنز	۱۳۸۶	رشته والیبال نشسته - چین	بهنوش بهروان	خراسان
برنز	۱۳۸۶	رشته والیبال نشسته - چین	مریم قادری	خراسان
برنز	۱۳۸۶	رشته والیبال نشسته - چین	معصومه زارعی	خراسان
۱ نقره، ۱ برنز	۱۳۸۶	رشته تیراندازی - استرالیا	نیره عاکف	خراسان
۱ نقره، مقام چهارم تیمی	۱۳۸۷	رشته تیراندازی - ترکیه	نیره عاکف	خراسان
۱ نقره	۱۳۷۷	دوومیدانی - انگلستان	صغری چرخایی	خوزستان
۱ برنز	۱۳۷۷	دوومیدانی - انگلستان	الهام فاضلی نیا	خوزستان
۲ نقره، ۱ برنز	۱۳۷۸	دوومیدانی - نیوزلند	صغری چرخایی	خوزستان
۱ برنز	۱۳۷۸	دوومیدانی - نیوزلند	مژگان طرفی نژاد	خوزستان
۱ نقره	۱۳۸۲	تنیس روی میز - اردن	فروغ بختیاری	خوزستان
۲ طلا	۱۳۸۴	تنیس روی میز - تهران	فروغ بختیاری	خوزستان
۱ نقره	۱۳۸۴	تنیس روی میز - تهران	مهناز امینی	خوزستان
۱ نقره	۱۳۸۵	دوومیدانی - کوالالمپور - مالزی	فروغ بختیاری	خوزستان
۱ مدال نقره کسب اولین مدال در مسابقات منطقه‌ای گلبال	۱۳۸۵	رشته گلبال بانوان - کوالالمپور - مالزی	حبیبه فرسیات	خوزستان

خوزستان

حیبه فرسیات

رشته گلبال

بانوان - اسپانیا

۱۳۸۶

برنز

خوزستان

فروغ بختیاری

رشته تنیس روی

میز - اردن

۱۳۸۸

نقره

زنجان

اعظم خدایاری

دوومیدانی -

آتن - یونان

۱۳۸۳

۱ برنز

زنجان

اعظم خدایاری

دوومیدانی -

هلند

۱۳۸۵

۱ طلا

زنجان

زهرا تقی

بیگلو

دوومیدانی -

کوالالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ طلا- ۱ برنز

زنجان

اعظم خدایاری

دوومیدانی -

کوالالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۲ نقره

فارس

زهرا زارع

تنیس روی میز

- اردن

۱۳۸۲

۲ برنز

فارس

فاطمه معین زاده

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ برنز

فارس

ساره جوانمردی

رشته

تیراندازی - اسپانیا

۱۳۸۸

نقره - مقام تیمی پنجم

قزوین

ناهید یارکه

رشته گلبال

بانوان - کوالالمپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ مدال نقره

کسب اولین مدال در مسابقات

منطقه ای گلبال

قزوین

سمیرا جلیوند

رشته گلبال

بانوان - کوالامپور - مالزی

۱۳۸۵

۱ مدال نقره

کسب اولین مدال در مسابقات

منطقه ای گلبال

قزوین

سمیرا جلیوند

رشته گلبال

بانوان - اسپانیا

۱۳۸۶

برنز

قزوین

سعیده سادات

قمصری

رشته گلبال

بانوان - اسپانیا

۱۳۸۶

برنز

قزوین

رویا مداح

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

خوزستان	حبیبه فرسیات	رشته گلبال بانوان - اسپانیا	۱۳۸۶	برنز
خوزستان	فروغ بختیاری	رشته تنیس روی میز - اردن	۱۳۸۸	نقره
زنجان	اعظم خدایاری	دوومیدانی - آتن - یونان	۱۳۸۳	۱ برنز
زنجان	اعظم خدایاری	دوومیدانی - هلند	۱۳۸۵	۱ طلا
زنجان	زهرا تقی بیگلو	دوومیدانی - کوالالمپور - مالزی	۱۳۸۵	۱ طلا - ۱ برنز
زنجان	اعظم خدایاری	دوومیدانی - کوالالمپور - مالزی	۱۳۸۵	۲ نقره
فارس	زهرا زارع	تنیس روی میز - اردن	۱۳۸۲	۲ برنز
فارس	فاطمه معین زاده	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ برنز
فارس	ساره جوانمردی	رشته تیراندازی - اسپانیا	۱۳۸۸	نقره - مقام تیمی پنجم
قزوین	ناهید یارکه	رشته گلبال بانوان - کوالالمپور - مالزی	۱۳۸۵	۱ مدال نقره کسب اولین مدال در مسابقات منطقه‌ای گلبال
قزوین	سمیرا جلیلود	رشته گلبال بانوان - کوالالمپور - مالزی	۱۳۸۵	۱ مدال نقره کسب اولین مدال در مسابقات منطقه‌ای گلبال
قزوین	سمیرا جلیلود	رشته گلبال بانوان - اسپانیا	۱۳۸۶	برنز
قزوین	سعیده سادات قمصری	رشته گلبال بانوان - اسپانیا	۱۳۸۶	برنز
قزوین	رویا مداح	رشته والیبال نشسته - چین	۱۳۸۶	برنز

قزوین

اکرم سبکرو

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

گیلان

روحان احمدی

وزنه برداری

کم بینایان و نابینایان - کانادا

۱۳۷۵

۱ برنز

لرستان

اشرف شجاعی

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

لرستان

سکینه کشوری

رشته والیبال

نشسته - چین

۱۳۸۶

برنز

مازندران

مریم گیلانی

رشته تنیس روی

میز - توکیو

۱۳۸۸

۱ برنز انفرادی

مازندران

عالیه محمودی

رشته

تیراندازی - اسپانیا

۱۳۸۸

طلا- مقام تیمی پنجم

مازندران

سیده اعظم

رضایی

رشته

تیراندازی - اسپانیا

۱۳۸۸

نقره - مقام تیمی پنجم

مرکزی

راجله صفدری

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ برنز

همدان

نرگس حمیدی

تنیس روی میز

- تهران

۱۳۸۴

۱ نقره، ۱ برنز

تهران

سعیده سادات

قمصری

رشته گلبال

بانوان - مالزی

۱۳۸۸

۱ مدال نقره

خوزستان

حبیبه فرسیات

رشته گلبال

بانوان - مالزی

۱۳۸۸

۱ مدال نقره

کرمان

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - چک

۱۳۸۹

طلا

خراسان رضوی

زهرا جوانمرد

رشته تیر و

کمان - چک

۱۳۸۹

طلا

خراسان رضوی

راضیه

شیرمحمدی

رشته تیر و

کمان - چک

۱۳۸۹

نقره

آذربایجان شرقی

مرضیه صدقی

رشته

دوومیدانی - گوانگجو

۱۳۸۹

طلا - نقره

زنجان

لیلا ملکی

رشته

دوومیدانی - گوانگجو

۱۳۸۹

نقره - برنز

تهران

فاطمه منتظری

رشته

دوومیدانی - گوانگجو

۱۳۸۹

۲ برنز

فارس

ساره جوانمردی

رشته

تیراندازی - گوانگجو

۱۳۸۹

نقره

قزوین	اکرم سبکرو	رشته والیبال نشسته - چین	۱۳۸۶	برنز
گیلان	روحان احمدی	وزنه برداری کم بینایان و نابینایان - کانادا	۱۳۷۵	۱ برنز
لرستان	اشرف شجاعی	رشته والیبال نشسته - چین	۱۳۸۶	برنز
لرستان	سکینه کشوری	رشته والیبال نشسته - چین	۱۳۸۶	برنز
مازندران	مریم گیلانی	رشته تنیس روی میز - توکیو	۱۳۸۸	۱ برنز انفرادی
مازندران	عالیه محمودی	رشته تیراندازی - اسپانیا	۱۳۸۸	طلا - مقام تیمی پنجم
مازندران	سیده اعظم رضایی	رشته تیراندازی - اسپانیا	۱۳۸۸	نقره - مقام تیمی پنجم
مرکزی	راحله صفدری	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ برنز
همدان	نرگس حمیدی	تنیس روی میز - تهران	۱۳۸۴	۱ نقره، ۱ برنز
تهران	سعیده سادات قمصری	رشته گلبال بانوان - مالزی	۱۳۸۸	۱ مدال نقره
خوزستان	حبیبه فرسیات	رشته گلبال بانوان - مالزی	۱۳۸۸	۱ مدال نقره
کرمان	زهرا نعمتی	رشته تیر و کمان - چک	۱۳۸۹	طلا
خراسان رضوی	زهرا جوانمرد	رشته تیر و کمان - چک	۱۳۸۹	طلا
خراسان رضوی	راضیه شیرمحمدی	رشته تیر و کمان - چک	۱۳۸۹	نقره
آذربایجان شرقی	مرضیه صدقی	رشته دوومیدانی - گوانگجو	۱۳۸۹	طلا - نقره
زنجان	لیلا ملکی	رشته دوومیدانی - گوانگجو	۱۳۸۹	نقره - برنز
تهران	فاطمه منتظری	رشته دوومیدانی - گوانگجو	۱۳۸۹	۲ برنز
فارس	ساره جوانمردی	رشته تیراندازی - گوانگجو	۱۳۸۹	نقره

مازندران

عالیه محمودی

برنز

مازندران

سیده اعظم

رضایی

برنز

کرمان

زهران نعمتی

رشته تیر و

کمان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

خراسان رضوی

راضیه

شیرمحمدی

طلا

خوزستان

فروغ بختیاری

رشته تنیس روی

میز - گوانگجو

۱۳۸۹

انفرادی -

تیمی برنز

خراسان رضوی

معصومه زارعی

بروتی

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

اصفهان

زینب ملکی

دیزیچه

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

قزوین

اعظم عمویی

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

خراسان رضوی

زهرا گل

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

تهران

صفیه علی

قورچی

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

چهارمحال و بختیاری

نسریه فرهادی

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

لرستان

سکینه کشوری

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

کرمان

عشرت کردستانی

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

چهارمحال و بختیاری

طیبه جعفری

وردنجانی

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

گیلان

مهري فلاح

دریا کناری

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

زنجان

زهرا عبدی

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز

خراسان رضوی

زهرا دلخوش

رشته والیبال

نشسته بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

برنز			عالیه محمودی	مازندران
برنز			سیده اعظم رضایی	مازندران
برنز	۱۳۸۹	رشته تیر و کمان - گوانگجو	زهرا نعمتی	کرمان
طلا			راضیه شیرمحمدی	خراسان رضوی
انفرادی - تیمی برنز	۱۳۸۹	رشته تنیس روی میز - گوانگجو	فروغ بختیاری	خوزستان
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	معصومه زارعی پروتی	خراسان رضوی
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	زینب ملکی دیزیچه	اصفهان
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	اعظم عمویی	قزوین
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	زهرا گل	خراسان رضوی
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	صفیه علی قورچی	تهران
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	نسریره فرهادی	چهارمحال و بختیاری
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	سکینه کشوری	لرستان
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	عشرت کردستانی	کرمان
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	طیبه جعفری وردنجانی	چهارمحال و بختیاری
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	مهری فلاح دریا کناری	گیلان
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	زهرا عبدی	زنجان
برنز	۱۳۸۹	رشته والیبال نشسته بانوان - گوانگجو	زهرا دلخوش	خراسان رضوی

تهران

مریم کوه فلاح

رشته گلبال

بانوان - گوانگجو

۱۳۸۹

۱ مدال برنز

اصفهان

طیبه استکی

رشته گلبال

بانوان - گوانگجو

۱ مدال برنز

اصفهان

سمیرا جلیوند

رشته گلبال

بانوان - گوانگجو

۱ مدال برنز

تهران

مریم دوستی

رشته گلبال

بانوان - گوانگجو

۱ مدال برنز

تهران

سعیده سادات

قمصری

رشته گلبال

بانوان - گوانگجو

۱ مدال برنز

تهران

زینب قنبری

رشته گلبال

بانوان - گوانگجو

۱ مدال برنز

تهران

فاطمه منتظری

رشته

دوومیدانی - تونس

۱۳۸۹

۱ نقره، ۱ برنز

آذربایجان شرقی

مرضیه صدقی

رشته

دوومیدانی - تونس

۱۳۸۹

برنز

زنجان

لیلا ملکی

رشته

دوومیدانی - تونس

۱۳۸۹

برنز

اصفهان

طیبه استکی

تورنومنت بین المللی

-

رشته گلبال

بانوان سوئد

۱۳۸۹

۱ مدال طلا

اصفهان

سمیرا جلیوند

تورنومنت بین المللی

-

رشته گلبال

بانوان سوئد

۱۳۸۹

۱ مدال طلا

تهران

مریم دویستی

تورنومنت بین المللی

-

رشته گلبال

بانوان سوئد

۱۳۸۹

۱ مدال طلا

تهران

سعیده قمصری

تورنومنت بین المللی

-

رشته گلبال

بانوان سوئد

۱۳۸۹

۱ مدال طلا

تهران

زینب قنبری

تورنومنت بین المللی

-

رشته گلبال

بانوان سوئد

۱۳۸۹

۱ مدال طلا

تهران

مریم کوه فلاح

تورنومنت بین المللی

-

رشته گلبال

بانوان سوئد

۱۳۸۹

۱ مدال طلا

تهران

الهام چزانی

رشته تنیس روی

میز - چین

۱۳۸۹

تیمی - نقره

خوزستان

فروغ بختیاری

رشته تنیس روی

میز - چین

۱۳۸۹

برنز

تهران	مریم کوه فلاح	رشته گلبال بانوان - گوانگجو	۱۳۸۹	۱ مدال برنز
اصفهان	طیبه استکی	رشته گلبال بانوان - گوانگجو		۱ مدال برنز
اصفهان	سمیرا جلیلود	رشته گلبال بانوان - گوانگجو		۱ مدال برنز
تهران	مریم دوستی	رشته گلبال بانوان - گوانگجو		۱ مدال برنز
تهران	سعیده سادات قمصری	رشته گلبال بانوان - گوانگجو		۱ مدال برنز
تهران	زینب قنبری	رشته گلبال بانوان - گوانگجو		۱ مدال برنز
تهران	فاطمه منتظری	رشته دوومیدانی - تونس	۱۳۸۹	۱ نقره، ۱ برنز
آذربایجان شرقی	مرضیه صدقی	رشته دوومیدانی - تونس	۱۳۸۹	برنز
زنجان	لیلا ملکی	رشته دوومیدانی - تونس	۱۳۸۹	برنز
اصفهان	طیبه استکی	تورنومنت بین المللی - رشته گلبال بانوان سوئد	۱۳۸۹	۱ مدال طلا
اصفهان	سمیرا جلیلود	تورنومنت بین المللی - رشته گلبال بانوان سوئد	۱۳۸۹	۱ مدال طلا
تهران	مریم دویستی	تورنومنت بین المللی - رشته گلبال بانوان سوئد	۱۳۸۹	۱ مدال طلا
تهران	سعیده قمصری	تورنومنت بین المللی - رشته گلبال بانوان سوئد	۱۳۸۹	۱ مدال طلا
تهران	زینب قنبری	تورنومنت بین المللی - رشته گلبال بانوان سوئد	۱۳۸۹	۱ مدال طلا
تهران	مریم کوه فلاح	تورنومنت بین المللی - رشته گلبال بانوان سوئد	۱۳۸۹	۱ مدال طلا
تهران	الهام چزانی	رشته تنیس روی میز - چین	۱۳۸۹	تیمی - نقره
خوزستان	فروغ بختیاری	رشته تنیس روی میز -	۱۳۸۹	برنز

خوزستان

فروغ بختیاری

رشته تنیس روی

میز - چین

۱۳۸۹

برنز

مازندران

مریم گیلانی

رشته تنیس روی

میز - چین

۱۳۸۹

برنز

خراسان رضوی

نرگس خزایی

رشته تنیس روی

میز - چین

۱۳۸۹

برنز

کرمانشاه

مهناز حدادی

رشته تنیس روی

میز - چین

۱۳۸۹

انفرادی - برنز

همدان

لیلا دماوندی

رشته تنیس روی

میز - چین

۱۳۸۹

برنز - تیمی

خوزستان

مهناز امینی

رشته تنیس روی

میز - چین

۱۳۸۹

برنز - تیمی

فارس

فاطمه معین زاده

رشته تنیس روی

میز - چین

۱۳۸۹

برنز - تیمی

تهران

مرجان کرمی

رشته

دوومیدانی - امارات

۱۳۹۰

۱ برنز

اصفهان

فائزه کرمانی

رشته

دوومیدانی - امارات

۱۳۹۰

۱ نقره

مازندران

مریم گیلانی

رشته تنیس روی

میز - امارات

۱۳۹۰

برنز

تهران

آیدا فاضل نیا

رشته تنیس روی

میز - امارات

۱۳۹۰

نقره

خراسان رضوی

مریم ترابی

رشته تنیس روی

میز - امارات

۱۳۹۰

طلا

کرمان

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - ایتالیا

۱۳۹۰

نقره

خراسان رضوی

راضیه

شیر محمدی

رشته تیر و

کمان - ایتالیا

۱۳۹۰

برنز

خراسان رضوی

زهرا جوانمرد

رشته تیر و

کمان - ایتالیا

۱۳۹۰

برنز

کرمان

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - ایتالیا

۱۳۹۰

برنز

کرمان

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - ایتالیا

۱۳۹۰

طلا

تهران

هاجر تکتاز

رشته

دوومیدانی - ترکیه

۱۳۹۰

برنز

آذربایجان شرقی

لیلا زارع زاده

رشته شطرنج -

ترکیه

۱۳۹۰

نقره

		چین		
برنز	۱۳۸۹	رشته تنیس روی میز - چین	مریم گیلانی	مازندران
برنز	۱۳۸۹	رشته تنیس روی میز - چین	نرگس خزایی	خراسان رضوی
انفرادی - برنز	۱۳۸۹	رشته تنیس روی میز - چین	مهناز حدادی	کرمانشاه
برنز - تیمی	۱۳۸۹	رشته تنیس روی میز - چین	لیلا داموندی	همدان
برنز - تیمی	۱۳۸۹	رشته تنیس روی میز - چین	مهناز امینی	خوزستان
برنز - تیمی	۱۳۸۹	رشته تنیس روی میز - چین	فاطمه معین زاده	فارس
۱ برنز	۱۳۹۰	رشته دوومیدانی - امارات	مرجان کرمی	تهران
۱ نقره	۱۳۹۰	رشته دوومیدانی - امارات	فائزه کرمانی	اصفهان
برنز	۱۳۹۰	رشته تنیس روی میز - امارات	مریم گیلانی	مازندران
نقره	۱۳۹۰	رشته تنیس روی میز - امارات	آیدا فاضل نیا	تهران
طلا	۱۳۹۰	رشته تنیس روی میز - امارات	مریم ترابی	خراسان رضوی
نقره	۱۳۹۰	رشته تیر و کمان - ایتالیا	زهرا نعمتی	کرمان
برنز	۱۳۹۰	رشته تیر و کمان - ایتالیا	راضیه شیر محمدی	خراسان رضوی
برنز	۱۳۹۰	رشته تیر و کمان - ایتالیا	زهرا جوانمرد	خراسان رضوی
برنز	۱۳۹۰	رشته تیر و کمان - ایتالیا	زهرا نعمتی	کرمان
طلا	۱۳۹۰	رشته تیر و کمان - ایتالیا	زهرا نعمتی	کرمان
برنز	۱۳۹۰	رشته دوومیدانی - ترکیه	هاجر تکتاز	تهران
نقره	۱۳۹۰	رشته شطرنج - ترکیه	لیلا زار عزاده	آذربایجان شرقی

خراسان رضوی

ملیحه صفایی

رشته شطرنج -

ترکیه

۱۳۹۰

طلا

تهران

مریم سلطانی

رشته

دوومیدانی - چک

۱۳۹۱

طلا، نقره

گیلان

مهری فلاحی

رشته

دوومیدانی - چک

۱۳۹۱

۲ نقره

اصفهان

فائزه کرمانی

رشته

دوومیدانی - چک

۱۳۹۱

برنز

اصفهان

مهسا هدی یزدی

رشته

دوومیدانی - چک

۱۳۹۱

نقره

فارس

ساره جوانمردی

رشته

تیراندازی - ترکیه

۱۳۹۱

نقره

کرمان

زهرا نعمتی

رشته تیر و کمان

- چک

۱۳۹۱

انفرادی - اول

تیمی - سوم

اصفهان

سمیه عطایی

رشته

دوومیدانی - امارات

۱۳۹۱

طلا، برنز

خراسان رضوی

زهرا جوانمرد

سیستانی

رشته تیر و

کمان - لندن

۱۳۹۱

انفرادی - حذف

تیمی - برنز

کرمان

زهرا نعمتی

رشته تیر و

کمان - لندن

۱۳۹۱

انفرادی - طلا

تیمی - برنز

خراسان رضوی

راضیه

شیرمحمدی

رشته تیر و

کمان - لندن

۱۳۹۱

انفرادی - حذف

تیمی - برنز

فارس

ساره جوانمردی

دودمانی

رشته تیر و

کمان - لندن

۱۳۹۱

برنز

مقامی تیمی - پانزدهم

طلا	۱۳۹۰	رشته شطرنج - ترکیه	ملیحه صفایی	خراسان رضوی
طلا، نقره	۱۳۹۱	رشته دوومیدانی - چک	مریم سلطانی	تهران
۲ نقره	۱۳۹۱	رشته دوومیدانی - چک	مهری فلاحی	گیلان
برنز	۱۳۹۱	رشته دوومیدانی - چک	فائزه کرمانی	اصفهان
نقره	۱۳۹۱	رشته دوومیدانی - چک	مهسا هدی یزدی	اصفهان
نقره	۱۳۹۱	رشته تیراندازی - ترکیه	ساره جوانمردی	فارس
انفرادی - اول تیمی - سوم	۱۳۹۱	رشته تیر و کمان - چک	زهرا نعمتی	کرمان
طلا، برنز	۱۳۹۱	رشته دوومیدانی - امارات	سمیه عطایی	اصفهان
انفرادی - حذف تیمی - برنز	۱۳۹۱	رشته تیر و کمان - لندن	زهرا جوانمرد سیستانی	خراسان رضوی
انفرادی - طلا تیمی - برنز	۱۳۹۱	رشته تیر و کمان - لندن	زهرا نعمتی	کرمان
انفرادی - حذف تیمی - برنز	۱۳۹۱	رشته تیر و کمان - لندن	راضیه شیر محمدی	خراسان رضوی
برنز مقامی تیمی - پانزدهم	۱۳۹۱	رشته تیر و کمان - لندن	ساره جوانمردی دودمانی	فارس

اشاره

منابع مختلف کتابخانه ای و الکترونیکی مطالعه شد و گزارش های درباره بانوان ورزشکار و دارای معلولیت و معلولان ورزشکار استخراج گردید؛ سپس به ترتیب سال وقوع تنظیم و در اینجا آورده شد. این گزارش ها تابلوی نشانگر تحولات و وضعیت ورزش معلولیتی در ایران است.

دو مدال طلا برای پاشا و کاظمی سرشت

شب گذشته مسابقات کشتی آزاد کر و لال ها «ناشنوایان» که با شرکت ۶۰ کشتی گیر از کشورهای کانادا - ایران - ایتالیا - یوگسلاوی. آمریکا. شوروی. بلغارستان. اسرائیل. فرانسه. سوئیس و سوئد آغاز شده بود با پیروزی تیم کشتی کر و لال های شوروی به پایان رسید. تیم کشتی ایران که در مسابقات جهانی ایتالیا در غیاب شوروی ها عنوان نخست جهان را کسب کرده بودند با کسب ۲ مدال طلا ۳ مدال نقره و یک مدال برنز در رده بندی مدال ها در جای دوم قرار گرفت، در حالی که تیم شوروی با ۶ مدال طلا - ۳ نقره و تیم آمریکا با ۲ مدال طلا - یک نقره و ۴ برنز عنوان های اول و سوم را در اختیار گرفتند.

مهدی پاشا کشتی گیر ۵۷ کیلوی ایران و زین العابدین کاظمی سرشت شرکت کننده ۶۲ کیلو به مقام قهرمانی المپیک رسیدند. مرتضی بنائی پر سابقه ترین کشتی گیر تیم کر و لال های ایران که امید بزرگ قهرمانی بود و ۳ مدال طلا و نقره نشانه های شایستگی او بود، این بار صاحب مقام سوم شد. (روزنامه اطلاعات، ۳ مرداد ۱۳۵۲)

کاروان ورزشی ناشنوایان ایران در المپیک

در پایان بازی های المپیک ۲۰۱۳ ناشنوایان در صوفیه بلغارستان، کاروان ایران موفق به کسب هفت مدال طلا، چهار نقره و ۲۱ برنز شد و در جایگاه هشتمی المپیک قرار گرفت.

ایران در دوره قبلی بازی های ناشنوایان در رده هفدهم قرار گرفته بود و عنوان هشتمی، بهترین رتبه تاریخ ورزش ناشنوایان ایران به حساب می آید.

جدول رده بندی مدال های بازی های المپیک ۲۰۱۳ ناشنوایان: ۱- روسیه ۶۷ طلا، ۵۲ نقره، ۵۸ برنز؛ ۲- اوکراین ۲۱ طلا، ۳۰ نقره، ۳۷ برنز؛ ۳- کره جنوبی ۱۹ طلا، ۱۱ نقره، ۱۲ برنز؛ ۴- بلاروس ۱۲ طلا، ۱۱ نقره، ۴ برنز؛ ۵- چین ۱۲ طلا، ۵ نقره، ۸ برنز؛ ۶- آمریکا ۹ طلا، ۸ نقره، ۱۲ برنز؛ ۷- ترکیه ۷ طلا، ۹ نقره، ۱۷ برنز؛ ۸- ایران ۷ طلا، ۴ نقره، ۲۱ برنز؛ ۹- کنیا ۶ طلا، ۵ نقره، ۵ برنز؛ ۱۰- لیتوانی ۴ طلا، ۵ نقره، ۴ برنز همچنین کشورهای ونزوئلا، ایتالیا، چین تایپه، آلمان، مجارستان، ژاپن، فرانسه، لهستان، پورتوریکو و کوبا نیز در رده های یازدهم تا بیستم قرار گرفتند. اسامی ورزشکاران و تیم های مدال آور ایران در المپیک ناشنوایان، به شرح زیر است:

مدال طلا: محمد خدایار، امیر دانیالی و مژده مردانی (کاراته)، حسین نوری و رسول دریانی (کشتی آزاد)، کاراته تیمی مردان، کاتای جودو

مدال نقره: حسین کرمی (پومسه) و میثم قبشه دزفولی (کشتی فرنگی)، سجاد پیرآیقرچمن (دو و میدانی - پرتاب دیسک)، محمد محبوبی (کشتی آزاد)

مدال برنز: مریم خدابنده و سحر حسینی نژاد (تکواندو)، زهرا ابراهیمی (پومسه)، محمدرضا هوشیار، بهاره صفری، فاطمه قلی زاده و عاطفه بیعات (کاراته) و محمد کاظم زاده و میثم عابدی (تکواندو)، مهدی بخشی، مجید توکلی، محمد مرادی و محمدامین نعمتی (کشتی فرنگی)، میثم اخوان و مرتضی جدایی (کاراته)، علی سلحشور، حسین اله کریمی (جودو)، فرود حجتی (کشتی آزاد)، تیم کاتای تیمی مردان (کاراته)، تیم جودو و تیم والیبال. (خبرگزاری ایکن، ۱۳۹۲/۵/۱۵)

امضای تفاهم نامه ایران و ترکیه در زمینه گسترش ورزش معلولان

دبیر فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولان از امضای تفاهم نامه با فدراسیون ورزش معلولان ترکیه خبر داد. مجتبی قربان حسنی در این باره گفت: در حاشیه برگزاری پنجمین دوره رقابت های بسکتبال با ویلچر جوانان جهان که در کشور

ترکیه برگزار شد، تفاهم نامه ای با آقای دبیرخان، رئیس فدراسیون ورزش معلولان ترکیه، به امضا رسید.

ترکیه و ایران در خصوص ورزش معلولان دارای پتانسیل بالا و تجارب ارزشمند و فرهنگ مشترک هستند که با امضای این تفاهم نامه می توانند این تجارب را به هم انتقال دهند. بر اساس این تفاهم نامه، دو کشور ایران و ترکیه در زمینه گسترش ورزش معلولان و نیز همکاری در زمینه های آموزش، برگزاری اردوهای مشترک و انتقال دانش فنی، با هم تعامل خواهند داشت. (خبرگزاری مهر، ۳۰ شهریور ۱۳۹۲)

اهدای مدال طلای جهانی به موزه شاهچراغ (ع) توسط یک نابینا

احمدرضا شاه حسینی، عضو تیم ملی فوتبال نابینایان عصر پنج شنبه، ۱۸ مهرماه با حضور در آستان مقدس احمدی و محمدی (ع) یک مدال طلا و ۲ نقره جهانی و آسیایی خود را به موزه این آستان مقدس اهدا کرد.

این ورزشکار فارسی که در مسابقات بین المللی تایلند مدال طلا را کسب کرده بود با حضور در آستان مقدس احمدی و محمدی (ع) و تشریف به بارگاه مقدس حضرت شاهچراغ (ع) در دیدار تولیت آستان مقدس احمدی و محمدی (ع) مدال طلای مسابقات بین المللی تایلند و دو مدال نقره پارا آسیائی گوانجو چین و آسیایی ژاپن خود را جهت اهدا به موزه آستان مقدس حضرت شاهچراغ (ع) تقدیم کرد. (خبرگزاری ایکننا، ۱۹ مهر ۱۳۹۲)

افزودن ورزش ناشنوایان به بازی های ۲۰۲۰ توکیو

سر فیلیپ کریون، رییس کمیته بین المللی پارالمپیک به دنبال معرفی رشته های ورزشی ناشنوایان برای پارالمپیک ۲۰۲۰ توکیو است. او در این باره گفت: این موضوع که چند رشته را برای ناشنوایان برای پارالمپیک در نظر بگیریم، در دستور کار قرار دارد که بررسی ها در این باره ادامه دارد.

اما کمیته بین المللی ورزش های ناشنوایان مدعی است که هنوز چیزی در این

رابطه به آنها اعلام نشده است. مارک کوپر، رییس اجرایی ورزش ناشنوایان جهان در این رابطه گفت: کمیته بین المللی پارالمپیک تا به حال هیچ توجهی و اعلامی برای حضور ناشنوایان در بازی های پارالمپیک نداشته است. برای بازی های ۲۰۱۲ لندن نیز این درخواست را داشتیم، اما گفتند که وقت کافی ندارند، حالا نیز باید منتظر شفاف سازی کمیته بین المللی پارالمپیک برای بازی های بعدی باشیم. (خبرگزاری ایسنا، ۲۸ مهر ۱۳۹۲)

هنرنمایی معلولان در جام جهانی با سیستم کمک حرکتی ذهنی

یک تیم بین المللی از محققان در حال ساخت نوعی اسکلت خارجی هستند که از طریق ذهن قابل کنترل بوده و امکان حرکت را برای افراد معلول فراهم می کند. پروژه «دوباره راه برو» (Walk Again) یک همکاری غیرانتفاعی و بین المللی با مشارکت محققان دانشگاه دوک، دانشگاه فنی مونیخ، موسسه فناوری لوزان، دانشگاه کالیفرنیا-دیویس، دانشگاه کنتاکی و موسسه علوم اعصاب برزیل است. این پروژه با انجام تحقیقات در آزمایشگاه Nicolelis و با کاشت حسگرهای انعطاف پذیر به ضخامت باریک تر از موی انسان موسوم به میکروسیم (microwire) در مغز موش و میمون آغاز شد.

این شاخک های الکتریکی انعطاف پذیر قادر به تشخیص جزئی ترین سیگنال های الکتریکی یا پتانسیل های حرکتی هستند که توسط هزاران سلول عصبی در قشر جداری مغز - مناطق درگیر در حرکات اختیاری - تولید می شوند.

فناوری در دست توسعه محققان، یک اسکلت خارجی است که توسط فرد معلول پوشیده می شود؛ با کمک یک هدست غیر تهاجمی روی سر، امواج مغزی از طریق مجسمه بیمار دریافت و به صورت بی سیم پیامی را برای حرکت دادن پای رباتیک ارسال می کند.

در ادامه تحقیقات، شماری از داوطلبان معلول با پوشیدن اسکلت خارجی و با کمک سیستم واقعیت مجازی، نحوه کارآیی این فناوری را مورد آزمایش قرار می دهند. محققان امیدوارند که یک نوجوان معلول بتواند از فناوری اسکلت خارجی با قابلیت کنترل ذهنی برای ضربه زدن به توپ در جام جهانی فوتبال

دستاوردهای ورزشکاران ناشنوا در مسابقات برون مرزی

ورزشکاران ناشنوا و پیوند اعضاء در سال ۱۳۹۲، ۲۸ مدال طلا، ۳۹ مدال نقره و ۵۲ مدال برنز از مسابقات المپیک، جهانی و بین المللی کسب کردند.

روابط عمومی فدراسیون ورزش های ناشنوایان اعلام کرد: بیماران خاص و پیوند اعضا، ورزشکاران ناشنوای کشورمان موفق شدند در بیست و دومین المپیک تابستانی ناشنوایان در صوفیه بلغارستان مقام هشتم در میان ۱۰۳ کشور و ۷ مدال طلا، ۴ نقره و ۲۱ برنز و مجموع ۳۲ مدال ارزنده در ۱۰ رشته اعزامی (دوومیدانی، تنیس روی میز، فوتبال، والیبال، جودو، تکواندو (آقایان و بانوان)، کاراته (آقایان و بانوان)، شنا، کشتی آزاد و فرنگی کسب نمایند که به تفکیک به قرار ذیل است:

طلا: کشتی آزاد (۲) - کاراته (۳) - جودو (۱) - کاتا بانوان (۱)

نقره: کشتی آزاد (۱) - کشتی فرنگی (۱) - تکواندو (۱) - دوومیدانی (۱)

برنز: کشتی آزاد (۱) - کشتی فرنگی (۴) - کاراته (۴) - تکواندو (۲) - جودو (۳) - والیبال (۱) - کاراته بانوان (۳) - تکواندو بانوان (۳)

در این دوره از بازی ها بیشترین مدال در ۱۴ دوره گذشته از (۱۹۵۷ تا ۲۰۰۹) کسب شده است. همچنین ورزشکاران پیوند اعضا نیز در نوزدهمین دوره مسابقات جهانی پیوند اعضا در دربان آفریقای جنوبی موفق به کسب ۱۴ طلا، ۲۵ نقره و ۲۱ برنز و مجموع ۶۰ مدال و مقام دهم در بین ۵۳ کشور جهان شدند که به تفکیک ذیل می باشد:

طلا: دوومیدانی (۵) - بدمیتون (۲) - تنیس روی میز (۶) - بولینگ (۱)

نقره: دوومیدانی (۱۵) - بدمیتون (۴) - تنیس روی میز (۲) - بولینگ (۱) - شنا (۳)

برنز: دوومیدانی (۸) - بدمیتون (۳) - تنیس روی میز (۱) - شنا (۹)

تورنمنت بین المللی کشتی آزاد و فرنگی با حضور ۷ کشور ایران، ترکیه، ارمنستان، قزاقستان، قرقیزستان، گرجستان و آذربایجان در فروردین ماه ۱۳۹۲ در تهران برگزار شد و در هر دو رشته کشتی آزاد و فرنگی تیم ایران به مقام قهرمانی رسید که عبارت اند از:

رشته کشتی آزاد: طلا ۳، مدال نقره ۵ مدال، برنز ۴ مدال

رشته کشتی فرنگی: طلا ۴ مدال، نقره ۵ مدال، برنز ۶ مدال

(خبرگزاری مهر، ۲۶ اسفند ۱۳۹۲)

علیرضا صادقی، صاحب رکورد جهانی پرتاب توپ بسکتبال

او رکورد جهانی پرتاب توپ بسکتبال از انتهای زمین را به نام خود ثبت کرد. چهارشنبه (۲۹ خرداد) در محل سالن بسکتبال ورزشگاه حیدرینیا، علیرضا صادقی ورزشکار معلول از ناحیه دو پا، موفق شد با ثبت زمان ۱۴ دقیقه و ۴۶ ثانیه و بعد از پرتاب های متعدد که بارها به حلقه و سبد بسکتبال برخورد کرد. نهایتاً این رکورد را به نام خود ثبت کند.

این مراسم که با حضور تعدادی از اعضا و دبیران کانون معلولان و کارشناس سلامت منطقه ۱۲ شهرداری و تعداد زیادی تماشاگر برگزار شد، از شور و هیجان خاصی برخوردار بود؛ به طوری که هر بار که توپ به نزدیکی سبد بسکتبال برخورد می کرد، در سالن طنین فریاد شوق انداز می شد. این رکورد زیر نظر داوران کمیته ملی ثبت رکورد ایران و نماینده کمیته بین المللی رکورد انجام گرفت و در کتاب بین المللی رکوردهای ورزشی این کمیته به ثبت رسید. (خبرگزاری ایسنا، ۱ تیر ۱۳۹۲)

انتخاب زهرا نعمتی به عنوان بهترین ورزشکار جهان

زهرا نعمتی، ورزشکار رشته تیر و کمان و دارنده نشان طلای پارالمپیک ۲۰۱۲ لندن، پس از بردن جایزه بهترین ورزشکار جهان از سوی مؤسسه اسپورت آکورد، این نشان را هدیه ای از طرف خداوند می دانست.

به گزارش خبرگزاری ایسنا، خانم نعمتی در نشست خبری که با حضور همسرش رهام شهابی پور برگزار شد، اظهار کرد: خوشحالم به عنوان یک بانوی ایرانی چنین افتخاری را برای کشورم کسب کرده ام و آرزوی هر ورزشکاری است که چنین جایزه های را به دست آورد. در این مراسم من به عنوان نماینده جهانی کمیته پارالمپیک بودم که به همراه آقای از مکزیك کاندیدای دریافت جایزه اسپورت آکورد بودیم که

ص: ۳۱۹

خوشبختانه شانس با من یار بود و توانستم جایزه نهایی را دریافت کنم.

وی ادامه داد: بنیاد اسپورت آکورد سازمانی است که مقر اصلی آن در سوییس قرار دارد و دارای ۹۱ عضو دائم متشکل از روسای فدراسیون های جهانی است. اهمیت این بنیاد به این دلیل است که نقش حمایتی از فدراسیون های جهانی دارد و هر ساله سه نفر را در قسمت کارهای تیمی و یک نفر را در بخش انفرادی انتخاب و به آنها جایزه می دهد. در مراسم اهدای جوایز، وزیر ورزش کشور روسیه، رئیس کمیته المپیک، روسای فدراسیون های جهانی و سایر نامزدهای معرفی شده برای دریافت جایزه حضور داشتند که جایزه من یک تندیس بود که این تندیس برای من مانند تندیس اسکار بوده و از اهمیت بالایی برخوردار است.

نعمتی درباره معیار انتخابش به عنوان بهترین ورزشکار جهان از سوی بنیاد اسپورت آکورد توضیح داد: در واقع کسانی که در زمینه ورزش، کار بخصوصی انجام داده باشند و با حرکت ورزشی خود تأثیر زیادی در جامعه گذاشته باشند به عنوان نفر برتر انتخاب می شوند.

وی در پاسخ به این پرسش که آیا زمانی که دچار سانحه و معلولیت شدید تصور چنین روزی را داشتید، گفت: فکر می کنم تنها بتوانم به بالاترین حد یعنی طلای پارالمپیک دست یابم و هیچ موقع تصور نمی کردم به عنوان بهترین ورزشکار جهان معرفی شوم، بنابراین این را یک هدیه از طرف خداوند می دانم.

وی در بازی های آسیایی ۲۰۱۰ گوانگژو نیز مدال برنز به دست آورد و در سال ۲۰۱۰ در رقابت های قهرمانی جهانی ایتالیا رکورد چهار مسافت را جابجا کرد. علاوه بر آن نشان نقره انفرادی و برنز تیمی و طلای میکس را به نام خود به ثبت رساند. و در سال ۲۰۱۲ در مسابقات جهانی چک، طلای انفرادی و برنز میکس به دست آورد و در آخرین رقابت مهم خود؛ یعنی بازی های پارالمپیک لندن علاوه بر کسب طلای انفرادی و برنز تیمی، موفق شد رکورد پارالمپیک را نیز جا به جا کند. (خبرگزاری ایسنا، ۱۱ خرداد ۱۳۹۲)

دستیابی محمد خالوندی به مدال طلا در مسابقات فرانسه

محمد خالوندی در رقابت های معلولان جهان در فرانسه شرکت کرد و در رشته پرتاب نیزه به مدال طلا دست یافت. دارنده نشان طلای رقابت های پرتاب نیزه

بازی های پارالمپیک لندن، با بیان اینکه امیدوارم که فدراسیون مشکلات را حل کند، به ایسنا گفت: من برای ثبت رکورد تازه به مسابقات قهرمانی جهان آمده ام، اما قسمت نشد. رکورد بازی های پارالمپیک و جهان با ۵۰ متر و ۹۸ سانتی متر در اختیار من است. می خواستم در اینجا رکوردشکنی کنم، اما نتوانستم پرتابی بیشتر از ۵۰ متر و ۲۳ سانتی متر داشته باشم. البته این را هم بگویم که بعد از لندن هیچ پرتابی بیشتر از ۵۰ متر نداشتم و حتی در تمرینات هم بهترین رکوردم ۴۸ متر و ۳۰ سانتی متر بوده است. خدا خیلی کمک کرد که در قهرمانی جهان طلا گرفتم. (خبرگزاری ایسنا، ۲۹ تیر ۱۳۹۲)

محسن کائیدی، قهرمان رقابت های دو و میدانی معلولان جهان

محسن کائیدی، دارنده یک نشان طلا و یک نشان نقره بازی های پارالمپیک لندن، قهرمان رقابت های دو میدانی معلولان جهان در فرانسه، درباره شرکت خودش در مسابقات جهانی دو و میدانی فرانسه چنین گزارش داده است:

با اینکه فدراسیون جانبازان و معلولان هم با مشکلات دست و پنجه نرم می کرد. به همت رییس فدراسیون به مسابقات جهانی فرانسه اعزام شده، آن هم در شرایطی که بیشتر مسابقات به دلیل کمبود اعتبار لغو می شود، اما مسابقات جهانی دوومیدانی آنقدر مهم بود که آنها را اعزام کردند. بعد از بازی های پارالمپیک لندن هیچ حمایتی از آنها نشد و اردویی تشکیل نشد. خودشان در شهر محل سکونتشان تمرین کردند و به همین دلیل نتوانستند به اوج آمادگی برسند. فدراسیون برنامه داشت، اما مشکلات مالی اجازه اجرای آنها را نمی داد.

سطح مسابقات بسیار بالا بود در پرتاب نیزه نفر دوم و سوم هم رکورد جهان را که در اختیار کائیدی بود جابجا کردند. سطح این دوره از مسابقات قابل مقایسه با قبل نبود. حریفان سرسخت شدند. در پرتاب وزنه هم رقابت ها آنقدر حساس بود که قهرمان پارالمپیک ششم شد. کائیدی که نایب قهرمان پارالمپیک بود، در اینجا سوم شد. نمایندگان انگلیس و روسیه پیشرفت بسیار زیادی داشتند. بیشتر قهرمانان پارالمپیک لندن در فرانسه حرفی برای گفتن نداشتند.

محسن کائیدی برای دومین بار، در طول مسابقات جهانی دوومیدانی معلولان

به میدان رفت و در ماده پرتاب وزنه به نشان برنز رسید.

کاییدی پیش از این و در اولین روز رقابت ها موفق به کسب نشان طلا در ماده پرتاب نیزه شده بود.

بدین ترتیب، در پایان روز ششم مسابقات، شماره مدال های کاروان ایران به ۳ طلا، یک نقره و ۲ برنز رسید و ایران هم اکنون در جایگاه نوزدهم این رقابت ها قرار دارد.

کاروان اعزامی ایران، با ۹ ورزشکار جانباز و معلول و ۲ ورزشکار از فدراسیون ورزش های نایبانیان و کم بینایان در این مسابقات شرکت کرده است.

در رقابت های جهانی فرانسه، ۱۱۰۰ ورزشکار از ۹۹ کشور جهان حضور دارند که رقابت های آنها در ۲۰۷ ماده در حال برگزاری است و تا هشتم مرداد ماه در شهر لیون برپاست. (خبرگزاری ایسنا، ۴ و ۵ مرداد ۱۳۹۲)

جلیل باقری (ناشنوا) در مقام چهارم در رشته پرتاب وزنه

جلیل باقری، قهرمان بازی های پارالمپیک لندن در رشته پرتاب وزنه مسابقه های دوومیدانی قهرمانی جهان، چهارم شد. در روز پایانی مسابقه های دوومیدانی قهرمانی معلولان جهان، جلیل باقری در کالس F۵۵، به میزان ۱۰ متر و ۸۲ سانتی متر وزنه را پرتاب کرد و نتوانست عنوانی بهتر از چهارمی کسب کند. در این ماده نمایندگان لهستان، اتریش و آمریکا اول تا سوم شدند.

جلیل باقری با ۱۱ متر و ۶۳ سانتی متر در ماده پرتاب وزنه، نشان طلای بازی های پارالمپیک را از آن خود کرده بود، اما در مسابقه های قهرمانی جهان نتوانست عملکرد قابل قبولی داشته باشد. (خبرگزاری ایسنا، ۵ مرداد ۱۳۹۲)

کسب مقام هشتم توسط جلال خاکزادیه در مسابقات فرانسه

جلال خاکزادیه در رقابت های جهانی دوومیدانی معلولین هشتم شد. به گزارش خبرگزاری ایسنا، خاکزادیه شب گذشته در ماده پرتاب دیسک، با ۱۷ ورزشکار دیگر به میدان رفت و با ثبت رکورد ۳۹ متر و ۹۳ سانتی متر در جایگاه

هشتم ایستاد. عناوین اول تا سوم این ماده به ترتیب به نمایندگان الجزایر، چین و عربستان سعودی رسید.

بدین ترتیب، پرونده کاروان ایران در رقابت های جهانی فرانسه با کسب ۳ نشان طلا، ۲ نقره و ۳ برنز بسته شد. (خبرگزاری ایسنا، ۶ مرداد ۱۳۹۲)

رعایت تساوی در پاداش های ناشنوایان با دیگر ورزشکاران

کرم الله علیمرادی رئیس فدراسیون ناشنوایان درخواست کرد تا پاداش ورزشکارانش با المپیک ها و پارالمپیک ها یکسان باشد.

او در مراسم تجلیل از ورزشکاران جهانی و المپیک ناشنوایان، اظهار کرد: در ۹ ماه گذشته ۱۵ اردو برگزار کردیم که با توجه به وضعیت بودجه، کار بسیار دشواری بود. همه می دانند که برگزار کردن یک اردوی آماده سازی برای یک ورزشکار چقدر هزینه دارد، اما تعداد زیادی از ورزشکاران را برای حضور در رقابت های بین المللی آماده کردیم ۱۵۰ ورزشکار در ۹ رشته راهی المپیک ناشنوایان در بلغارستان می شوند و ۵۵ ورزشکار در پنج رشته، راهی رقابت های جهانی ورزشکاران پیوند اعضا به میزبانی آفریقای جنوبی خواهند شد.

علیمرادی ادامه داد: تمام هدف ما این بوده که با تمام مشکلاتی که داشتیم، این ورزشکاران را برای سربلند کردن ایران آماده کنیم. با توجه به ماه مبارک رمضان، نام کاروان اعزامی به صوفیه را رمضان و نام کاروان اعزامی به آفریقای جنوبی را قدر انتخاب کردیم. درخواست دیگر ما این است که ورزشکاران ناشنوایان و پیوند اعضا نیز همانند ورزشکاران دیگر دیده شوند. (خبرگزاری ایسنا، ۳۱ تیر ۱۳۹۲)

محمد کاظم زاده در مسابقات المپیک ناشنوایان بلغارستان

او اهل گیلان و عضو تیم ملی تکواندوی ناشنوایان ایران اعزامی به بلغارستان است. وی که از بدو تولد ناشنوا بوده، در مسابقات ناشنوایان در بلغارستان مدال برنز کسب کرد، اما در مصاحبه با ایسنا درد و دل فراوان دارد. از حقوق ناچیز قهرمانان معلول نسبت به فوتبالیست ها می گوید و مشکلات و موانع بر سر راهش را

ص: ۳۲۳

ترسیم می کند. (خبرگزاری ایسنا، ۷ مرداد ۱۳۹۲)

رتبه هشتم المپیک، برای کاروان ورزشی ناشنوایان

کاروان ورزشی ایران در بازی های المپیک ناشنوایان، با ۳۲ مدال به عنوان تاریخی هشتم المپیک دست یافت. در پایان بازی های المپیک ۲۰۱۳ ناشنوایان در صوفیه بلغارستان، کاروان ایران موفق به کسب هفت مدال طلا، چهار نقره و ۲۱ برنز شد تا در جایگاه هشتمی المپیک قرار گیرد.

ایران در دوره قبلی بازی های ناشنوایان در رده هفدهم قرار گرفته بود و عنوان هشتمی، بهترین رتبه تاریخ ورزش ناشنوایان ایران به حساب می آید.

جدول رده بندی مدال های بازی های المپیک ۲۰۱۳ ناشنوایان بدین قرار است:

۱. روسیه ۶۷ طلا، ۵۲ نقره، ۵۸ برنز؛ ۲. اوکراین ۲۱ طلا، ۳۰ نقره، ۳۷ برنز؛ ۳. کره جنوبی ۱۹ طلا، ۱۱ نقره، ۱۲ برنز؛ ۴. بلاروس ۱۲ طلا، ۱۱ نقره، ۴ برنز؛ ۵. چین ۱۲ طلا، ۵ نقره، ۸ برنز؛ ۶. آمریکا ۹ طلا، ۸ نقره، ۱۲ برنز؛ ۷. ترکیه ۷ طلا، ۹ نقره، ۱۷ برنز؛ ۸. ایران ۷ طلا، ۴ نقره، ۲۱ برنز؛ ۹. کنیا ۶ طلا، ۵ نقره، ۵ برنز؛ ۱۰. لیتوانی ۴ طلا، ۵ نقره، ۴ برنز. همچنین کشورهای ونزوئلا، ایتالیا، چین تایپه، آلمان، مجارستان، ژاپن، فرانسه، لهستان، پورتوریکو و کوبا نیز در رده های یازدهم تا بیستم قرار گرفتند.

اسامی ورزشکاران و تیم های مدال آور ایران در المپیک ناشنوایان، به شرح زیر است:

مدال طلا: محمد خدایار، امیر دانیالی و مژده مردانی (کاراته)، حسین نوری و رسول دریانی (کشتی آزاد)، کاراته تیمی مردان، کاتای جودو

مدال نقره: حسین کرمی (پومسه) و میثم قبشه دزفولی (کشتی فرنگی)، سجاد پیرآیقرچمن (دو و میدانی پرتاب دیسک)، محمد محبوبی (کشتی آزاد) مدال برنز: مریم خدابنده و سحر حسینی نژاد (تکواندو)، زهرا ابراهیمی (پومسه)، محمدرضا هوشیار، بهاره صفری، فاطمه قلی زاده و عاطفه بیات (کاراته) و محمد کاظم زاده و میثم عابدی (تکواندو)، مهدی بخشی، مجید توکلی، محمد مرادی و محمدامین نعمتی (کشتی فرنگی)، میثم اخوان و مرتضی جدایی (کاراته)، علی سلحشور،

حسین الله کریمی (جودو)، فرود حجتی (کشتی آزاد)، تیم کاتای تیمی مردان (کاراته)، تیم جودو و تیم والیبال. (خبرگزاری ایسنا، ۱۴ مرداد ۱۳۹۲)

موفقیت تیم کشتی آزاد ناشنوایان

تیم ملی کشتی آزاد ناشنوایان ایران موفق شد در چهار وزن اول المپیک ناشنوایان در صوفیه بلغارستان، دو مدال طلا، یک نقره و یک برنز کسب کند.

به گزارش ایسنا و به نقل از روابط عمومی فدراسیون ورزش های ناشنوایان، بیماران خاص و پیوند اعضا، تیم ملی کشتی آزاد ناشنوایان ایران، کارش را در مسابقات المپیک ناشنوایان با قدرت آغاز کرد و موفق شد با چهار مدال در چهار وزن مسابقات روز اول را به پایان برساند.

حسین نوری، کشتی گیر وزن ۶۶ کیلوگرم و رسول دریانی، نماینده وزن ۸۴ کیلوگرم کشتی آزاد ایران موفق شدند با پیروزی در فینال در مقابل حریفانی از بلغارستان و ترکیه، به مدال طلا برسند تا تعداد مدال های طلای ایران در المپیک ناشنوایان به عدد شش برسد، همچنین محمد محبوبی، کشتی گیر وزن ۱۲۰ کیلوگرم، در فینال مسابقه را به حریفی از اوکراین واگذار کرد و به مدال نقره رسید. فرود حجتی کشتی گیر وزن ۵۵ کیلوگرم ایران هم با شکست حریف قزاقستانی خود در دیدار رده بندی به مدال برنز رسید. (خبرگزاری ایسنا، ۱۱ مرداد ۱۳۹۲)

موفقیت سجاد پیرایقرچمن در بازی های المپیک ناشنوایان

بیست و سومین مدال ایران در بازی های المپیک ناشنوایان مدال نقره ای در رشته پرتاب دیسک بود که توسط سجاد پیرایقرچمن کسب شد.

به گزارش خبرگزاری ایسنا و به نقل از فدراسیون ورزش های ناشنوایان، بیماران خاص و پیوند اعضا، در ادامه مسابقات دوومیدانی المپیک ناشنوایان، سجاد پیرایقرچمن، در استادیوم واسیل لوسکی در رشته پرتاب دیسک کار خود را با نایب قهرمانی به پایان رساند. پیرایقرچمن در بهترین رکورد خود، دیسک را ۵۲ متر و ۶۸ سانتی متر پرتاب کرد تا به مدال نقره برسد.

نماینده روسیه با رکورد ۵۷ متر و ۷۶ سانتی متر قهرمان پرتاب دیسک شد و پرتابگر اوکراینی با ۵۱ متر و ۳۰ سانتی متر به مدال برنز رسید. (خبرگزاری ایسنا، ۱۱ مرداد ۱۳۹۲)

موفقیت سید امیر دانیالی در المپیک ناشنوایان

سید امیر دانیالی کاراته کار ایران موفق شد به عنوان قهرمانی وزن منهای ۷۵ کیلوگرم برسد تا سومین مدال طلای کاروان ایران را در المپیک ناشنوایان در صوفیه بلغارستان کسب کند.

به گزارش خبرگزاری ایسنا و به نقل از روابط عمومی فدراسیون ورزش های ناشنوایان، بیماران خاص و پیوند اعضا، در روز دوم مسابقات کاراته المپیک ناشنوایان که در سالن مجموعه ورزشی نشنال آکادمی صوفیه برگزار می شود، سید امیر دانیالی کاراته کار وزن منهای ۷۵ کیلوگرم ایران موفق شد با اقتدار، حریفانی از پرتغال، اوکراین و چین تاپیه را شکست دهد و به فینال برسد.

دانیالی در فینال هم موفق شد ورزشکار ترکیه را با نتیجه ۸ بر صفر شکست بدهد تا ضمن قهرمانی، سومین مدال طلای کاروان ایران را در المپیک ناشنوایان کسب کند. (خبرگزاری ایسنا، ۹ مرداد ۱۳۹۲)

عملکرد تیم وزنه برداری معلولان در رقابت های جهانی

کاروان ایران با ۶ وزنه بردار در بخش جوانان و ۷ وزنه بردار در بخش بزرگسالان مسابقات جهانی حضور یافت و تنها یک نماینده ایران در بخش بزرگسالان از کسب مدال بازماند. روابط عمومی فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولان اعلام کرد: هر ۶ نماینده ایران در بخش جوانان موفق به کسب مدال شدند. اسامی مدال آوران کاروان ایران در رقابت های جهانی وزنه برداری امارات به شرح زیر است:

دسته ۴۹ کیلوگرم، بخش جوانان:

محسن بختیار، با ثبت رکورد ۱۳۱ کیلوگرم، ضمن کسب نشان طلا، رکورد جهان را که پیش از این در اختیار وزنه بردار عراقی بود، ۱۱ کیلوگرم بهبود بخشید.

ص: ۳۲۶

دسته ۵۴ کیلو گرم، بزرگسالان:

صمد عباسی، با رکورد ۱۶۲ کیلو گرم به عنوان نهم بسنده کرد.

دسته ۵۹ کیلو گرم، جوانان:

احمد دوستدار، با رکورد ۱۳۳ کیلو گرم نشان طلا

دسته ۵۹ کیلو گرم، بزرگسالان:

حمزه محمدی، با رکورد ۱۸۶ کیلو گرم، نشان نقره

دسته ۶۵ کیلو گرم، جوانان:

امیرسجاد یوسفی زاده با ثبت رکورد ۱۲۷ کیلو گرم ضمن کسب نشان طلا، رکورد جهان را ۱۷ کیلو گرم ارتقا داد.

دسته ۷۲ کیلو گرم، جوانان:

سعید حیدرپور، با رکورد ۱۰۴ کیلو گرم، نشان برنز

دسته ۷۲ کیلو گرم، بزرگسالان:

روح اله رستمی، با رکورد ۲۰۹ کیلو گرم، نشان نقره

دسته ۸۸ کیلو گرم، بزرگسالان:

سید حامد صلحی پور، با رکورد ۲۲۵ کیلو گرم نشان نقره

دسته ۱۰۷ کیلو گرم، جوانان:

مهدی صیادی، با رکورد ۱۷۱ کیلو گرم، ضمن کسب نشان طلا رکورد جهان را نیز جابجا کرد.

دسته ۱۰۷ کیلو گرم، بزرگسالان:

علی صادق زاده، با ثبت رکورد ۲۳۱ کیلو گرم نشان نقره

دسته ۱۰۷+ کیلو گرم، جوانان:

میثم متقیان، با رکورد ۱۷۵ کیلو گرم نشان طلا

دسته ۱۰۷+ کیلوگرم، بزرگسالان:

سیامند رحمان، با رکورد ۲۸۵□۵ کیلوگرم ضمن کسب نشان طلا رکورد جهان را نیز جابجا کرد.

منصور پورمیرزایی با رکورد ۲۶۵ کیلوگرم نشان نقره

بدین ترتیب پرونده رقابت های جهانی معلولین با کسب ۱۲ نشان رنگارنگ در

ص: ۳۲۷

بخش رقابت های مردان، برای کاروان اعزامی ایران بسته شد.

در این مسابقات ۳۳۰ ورزشکار از ۵۹ کشور جهان از ۱۶ تا ۲۲ فروردین ماه با هم رقابت کردند. (خبرگزاری مهر، ۲۳ فروردین ۱۳۹۳)

تقدیر سازمان بهزیستی از قهرمانان پارالمپیک

در نشست ۳۱ فروردین ۱۳۹۳ کمیته ملی پارالمپیک، ابتدا امیر ماندگار فرد به ارائه گزارش از روند اقدامات انجام شده در سال گذشته و برنامه های سال جاری پرداخت، وی ضمن مثبت ارزیابی کردن حضور زهرا نعمتی در اجلاس سازمان ملل به تلاش NPC در جهت شناساندن اهداف جنبش پارالمپیک در کشور پرداخت.

دکتر همایون هاشمی رئیس سازمان بهزیستی و عضو هیئت اجرایی نیز از تخصیص هدایای نقدی سازمان بهزیستی به قهرمانان خبر داد. علیرضا حسینی (دبیر ستاد بازی های پاراآسیایی) گزارشی از روند آماده سازی تیم های ملی جانبازان، معلولان و نابینایان برای حضور در دومین دوره بازی های پاراآسیایی اینچئون کره جنوبی ۲۰۱۴ و شرکت تیم وزنه برداری ایران در مسابقات جهانی امارات ارائه کرد.

هیئت رئیسه سازمان بهزیستی با تصویب تشکیل کمیسیون های جدید در کمیته ملی پارالمپیک همچون تشکیل کمیسیون داوطلبین، تأسیس و فعال سازی کمیته زنان و برگزاری مراسم بزرگداشت هفته پارالمپیک را نیز تصویب کرد. (خبرگزاری مهر، ۳۱ فروردین ۱۳۹۳)

مدال آوری تیم کم بینایان و نابینایان بوشهر در چین

تیم بوشهر که متشکل از ورزشکاران شهرستان گناوه به عنوان نماینده کشور در مسابقات جایزه بزرگ چین حضور پیدا کردند، موفق به کسب ۵ مدال رنگارنگ شدند.

محمدرضا ابراهیم زاده سرپرست تیم دومیدانی مذکور در جمع خبرنگاران اظهار داشت: این ورزشکاران معلول در رشته های پرش طول، وزنه، دیسک و نیزه و

دوهای ۱۰۰، ۲۰۰، ۴۰۰ متر با حریفان خود به رقابت پرداختند. با دعای خیر مردم این ورزشکاران توانستند یک مدال طلا، یک نقره و سه مدال برنز کسب کنند.

سیدحبيب حسینی لیراوی در کلاس ب ۱ نیز نشان طلای ۴۰۰ متر و برنز ۱۰۰ متر را از آن خود کرد.

فالح ناصری پوران در کلاس ب ۲ در پرتاب وزنه موفق به کسب مدال نقره شد و حسین سعیدی در کلاس ب ۲ و آرش خسروی (ب ۳) به ترتیب در دوی ۴۰۰ و ۱۰۰ متر صاحب نشان برنز شدند. حضور دوومیدانی کاران در این مسابقات از نظر رکوردگیری برای بازی های پارا آسیایی ۲۰۱۴ کره جنوبی و تأییدیه کلاس پزشکی ورزشکاران ایران، حائز اهمیت است. (خبرگزاری مهر، ۲۷ فروردین ۱۳۹۳)

جهش ورزش نابینایان و کم بینایان ایران در سال جاری

رئیس فدراسیون نابینایان و کم بینایان کشور با اشاره به برگزاری مسابقات پارا آسیایی اینچئون کره جنوبی، امسال را سال تحول و جهشی بزرگ در ورزش نابینایان و کم بینایان ایران اسلامی خواند.

محمدرضا مظلومی در حاشیه اختتامیه مسابقات قهرمانی کشور گلبال پیشکسوتان در شهرستان بابلسر، با توجه به برنامه های فدراسیون برای تیم های نابینایان و کم بینایان کشور به منظور حضور مقتدرانه در این مسابقات در خصوص آمادگی تیم های گلبال کشورمان گفت: پنجمین مرحله از اردوی آمادگی تیم ملی گلبال آقایان برای شرکت در مسابقات جهانی فنلاند ۲۲ اردیبهشت امسال در تهران آغاز شد. تمرینات بانوان ملی پوش تیم ملی گلبال برای حضور در تورنمنت بین المللی چین انتخابی مسابقات پارا آسیایی ۲۰۱۴ کره جنوبی ۲۶ اردیبهشت ماه در تهران آغاز شد. تیم ملی گلبال آقایان و بانوان کشورمان ۱۲ خرداد به چین، ۴ تیرماه به مسابقات جهانی فنلاند و بعد از آن هم به مسابقات برزیل برای کسب سهمیه حضور در اینچئون کره جنوبی اعزام شدند.

رقابت های انتخابی تیم دوومیدانی نابینایان و کم بینایان کشور برای حضور بازی های پارا آسیایی ۲۰۱۴ اینچئون کره جنوبی، در روزهای ۲ تا ۵ خرداد ماه در مجموعه ورزشی آفتاب انقلاب تهران برگزار شد. نخستین اردوی آمادگی و انتخابی

تیم جودو نایبانیان و کم بینایان ایران به منظور حضور قدرتمند در بازی های پاراآسیایی ۲۰۱۴ اینچئون کره جنوبی نیز با حضور ۱۸ جودوکار در ۲۶ اردیبهشت ماه در مجموعه شهید هرندی تهران آغاز شد.

اولین مرحله اردو آماده سازی تیم ملی فوتبال پنج نفره نایبانیان و کم بینایان کشور نیز در ۲۱ اردیبهشت ماه در کرمان آغاز شد تا ۲۹ اردیبهشت ادامه داشت.

فدراسیون نایبانیان و کم بینایان تنها فدراسیونی است که در ۸ رشته مردان و ۴ رشته بانوان فعالیت بهینه و قهرمانی دارد و لازم است که مسئولان ورزش کشور نگاه ویژه ای به این فدراسیون اکتیو و پویا داشته باشند.

بی تردید نایبانیان و کم بینایان کشورمان می توانند در این گونه مسابقات باعث افتخار ایران اسلامی شوند؛ حمایت مسئولان برای رشد و گسترش ورزش در بین این قشر آسیب دیده جامعه، ضروری است. اگر آنها ما را نمی بینند ولی مردم و مسئولان باید آنها را ببینند چون این عزیزان گرچه نابینا هستند اما توانایی های ارزشمندی دارند. (خبرگزاری مهر، ۲۶ اردیبهشت ۱۳۹۳)

حضور سید حسن خمینی در اردوی تیم های ملی جانبازان و معلولان

نوه بنیانگذار انقلاب اسلامی ایران، حجت الاسلام سید حسن خمینی با حضور در فدراسیون جانبازان و معلولان از کاروان اعزامی به بازی های پاراآسیایی دیدن کرد. ایشان در ابتدا از تمرینات تیم ملی تیر و کمان بازدید کرد که زهرا نعمتی و رهام شهابی پور در بدو ورود او تیر انداختند که البته نتیجه خوبی هم به دست نیاوردند! زهرا نعمتی علت این را استرس و هیجان زدگی از حضور سید حسن خمینی عنوان کرد.

آقای سید حسن خمینی در بازدید از وزنه برداران در جریان روند آماده سازی آن ها برای بازی های پاراآسیایی قرار گرفتند. ایشان همچنین سؤالاتی را پیرامون نحوه انجام مسابقه های وزنه برداری پرسیدند و پس از آن سیامند رحمان قوی ترین مرد معلول جهان شروع به وزنه زدن کرد و وزنه های ۱۲۰ کیلوگرم، ۱۷۰، ۲۱۰ و ۲۴۰ کیلوگرم را بالای سر برد.

وی ابراز امیدواری کرد که او در رقابت های آتی بتواند وزنه ۳۰۰ کیلوگرمی را

بالای سر برد. همچنین امیر جعفری، قهرمان سبک وزن جهان نیز وزنه های ۱۲۰، ۱۵۰ و ۱۷۰ کیلوگرمی را بالای سر برد.

وی در دیدار با ملی پوشان وزنه برداری سعی داشت فضا را شاد کند به طوری که وقتی از سیامند رحمان در مورد آخرین رکوردش سؤال کرد و او گفت رکورد ۲۷۵ کیلوگرم را ثبت کرده، پرسید نیم کیلوگرم دیگر چه چیزی است؟ خواست وزنه نیم کیلوگرمی را از نزدیک ببیند و حتی از وزنه برداران دیگر پرسید که آیا کس دیگری نمی خواهد مقابل او وزنه بزند؟! (خبرگزاری ایسنا، ۸ خرداد ۱۳۹۳)

حضور زهرا نعمتی در کنفرانس سازمان ملل

زهرا نعمتی اولین زن ایرانی برنده مدال طلای پارالمپیک و المپیک، در کنفرانس مطبوعاتی سازمان ملل متحد بر ارتقای حقوق معلولین در سراسر جهان تأکید کرد. اولین زن ایرانی برنده مدال طلای پارالمپیک و المپیک ایران که به عنوان میهمان کنفرانس سالانه اعضای کنوانسیون معلولین به نیویورک سفر کرده بود، قبل از شروع کارگروه های این کنفرانس در جلسه نشست مطبوعاتی شرکت کرد.

در آغاز این جلسه که با حضور سفیر کنیا به عنوان رئیس اجلاس سالانه و همچنین رئیس دبیرخانه کنوانسیون معلولین و با شرکت جمعی از خبرنگاران و نمایندگان رسانه ها ترتیب یافته بود، ابتدا یکی از مسئولین بخش اطلاع رسانی سازمان ملل ضمن معرفی نعمتی، کسب مدال طلا- توسط وی به عنوان اولین زن ایرانی را موفقیتی تاریخی توصیف کرد که نه تنها برای زنان و دختران ایرانی بلکه برای تمام زنان و دختران فراسوی مرزهای ایران الهام بخش بوده است.

در این جلسه همچنین نعمتی در سخنانی پس از سفیر کنیا و رئیس دبیرخانه کنوانسیون معلولین، ابتدا خلاصه ای از چگونگی دستیابی به مدال طلای پارالمپیک لندن در سال ۲۰۱۲ و کسب جایزه ورزشکار نمونه المپیک توسط بنیاد اسپورت آکورد در سال ۲۰۱۳ را برای حضار ارائه نمود و سپس بر این نکته تأکید کرد که ورزش یکی از بهترین راه های غلبه بر معلولیت است و رمز موفقیت خود را در این دانست که هرگز تسلیم معلولیت نشده است. وی افزود:

اکنون در مقطع زمانی مهمی بسر می بریم چراکه سازمان ملل متحد موضوع دستور کار توسعه پس از ۲۰۱۵ را در برنامه خود قرار داده و لازم است مسئله معلولین به طور جدی مدنظر قرار گیرد. درخواستی هم از سوی کشورهای مذاکره کننده در دستور کار توسعه قرار دارد و آن این است که دسترسی معلولین به کلیه امکانات فعالیت عادی در تمام شهرهای جهان تا سال ۲۰۳۰ فراهم شده و همچنین ایجاد فرصت های برابر برای اشتغال کامل و مناسب معلولین تا سال ۲۰۳۰ مدنظر قرار گیرد. البته زنان و دختران معلول در ایران نسبت به گذشته، وضعیت بهتری دارند و هر روز به پیشرفت های قابل توجهی دست می یابند. هیچ کشوری در جهان در زمینه قابلیت دسترسی برای معلولین بی نقص نیست و در جمهوری اسلامی ایران نیز پیمودن مسیر پیشرفت در این خصوص ادامه دارد. (خبرگزاری ایسنا، ۲۰ خرداد ۱۳۹۳)

ساره جوانمردی، قهرمان تیراندازی معلولان جهان

در روز نخست مسابقات تیراندازی قهرمانی معلولان جهان در آلمان، ساره جوانمردی به مقام قهرمانی ماده تفنگ بادی ۱۰ متر P۲ رسید.

در پایان این مسابقات و در بخش انفرادی بانوان، ساره جوانمردی تیرانداز کشورمان با کسب امتیاز ۱۹۵۰۶ به عنوان قهرمانی جهان دست یافت.

همچنین ورزشکاران کشورهای مجارستان و مقدونیه به ترتیب با ۱۹۲ و ۱۶۴۰۵ امتیاز در جایگاه پایین تر از جوانمردی ایستادند. (خبرگزاری ایسنا، ۲۹ تیر ۱۳۹۳)

رقابت های تیراندازی قهرمانی جهان معلولین – آلمان ۲۰۱۴

درخشش تیراندازان معلول در مسابقات جهانی با ۳ مدال

کاروان جانبازان و معلولان ایران در رشته تیراندازی با دو نشان طلا و یک نقره به کار خود در رقابت های جهانی معلولان در آلمان پایان داد.

در ادامه رقابت های قهرمانی جهان آلمان، مهدی زمانی، ملی پوش جانباز ایران پس از پشت سر گذاشتن پنج مرحله به عنوان قهرمانی جهان در ماده تپانچه

اهداف در حال سقوط دست یافت. پس از زمانی، نمایندگان کشور میزبان، آلمان و اوکراین به ترتیب دوم و سوم شدند. پیش از این و در نخستین روز رقابت ها، ساره جوانمردی، بانوی ملی پوش ایران مدال طلای تپانچه بادی رشته P۲ را بر گردن آویخت و تیم بانوان ایران در همین رشته در جایگاه دوم ایستاد.

تیم ملی ایران با ترکیب ساره جوانمردی، عالیه محمودی، الناز عونى، مهدى زمانى، عبدالرضا مخبرى نیا و مجید فلاح اردشیر و با هدایت حسین امیری، سرمربی تیم ملی، در رقابت های جهانی حضور یافته بود.

رقابت های تیراندازی قهرمانی جهان، با حضور ۲۶۸ شرکت کننده از ۵۳ کشور جهان در ۲۹ تیر آغاز شد و تا پنجم مرداد در جریان بود. (خبرگزاری ایسنا، ۴ مرداد ۱۳۹۳)

ص: ۳۳۳

این کتاب در آغاز، با هدف معرفی تیم بسکتبال با ویلچر بانوان ایرانی آغاز شد. ولی بعداً متوجه شدیم فهم تاریخ تحولات این تیم منوط به المپیک و پارالمپیک است. چون این تیم در بستر پارالمپیک متولد شده و پارالمپیک هم از درون المپیک بیرون آمده است.

به این دلیل دو فصل نخست کتاب را به شناخت المپیک و پارالمپیک اختصاص دادیم و تلاش کردم به اختصار سیر شکل گیری رشته های ورزشی، قواعد و ضوابط و سامانه های المپیکی و پارالمپیکی را بشناسانم.

فصل سوم به سراغ تیم بسکتبال با ویلچر آمدم و تلاش کردم بر اساس منابع متقن و علمی این تیم را معرفی کنم.

فصل چهارم درباره جلسه و نشست بود که در ۴ بهمن ماه ۱۳۹۶ در قم برگزار شد و اعضای تیم بسکتبال با ویلچر بانوان و تعدادی از بانوان ورزشکار کمی شرکت داشتند. مباحث و مطالبی که گفته شد در این فصل منعکس شده است. در واقع موضوع این فصل تیم بسکتبال با ویلچر بانوان است.

فصل پنجم به سراغ تیم بسکتبال با ویلچر بانوان که در حال حاضر فعالیت دارد آمدم و موضوع این فصل بسیار خاص و ویژه شد. اما چون منابع کتابخانه ای در اختیار نداشتم به سراغ منابع میدانی و مصاحبه رفتم. با یک یک اعضای تیم گفت و گو شد و نظرات آنها منعکس گردید و به تفصیل زندگی آنان هم معرفی شد.

فصل ششم این کتاب گزارش رخدادهای مهمی است که در زمینه بسکتبال با ویلچر بانوان به وقوع پیوسته است. مهم ترین حادثه، حضور تیم بسکتبال با ویلچر بانوان ایران در مسابقات پاراآسیایی جاکارتا اندونزی در مهرماه ۱۳۹۷ بود. اما حیقم آمد مردم و مسئولین و پژوهشگران را از حوادث مهمی که در زمینه ورزش معلولین و ورزش بانوان به ویژه بانوان دارای معلولیت در چند دهه اخیر بوده مطلع نکنم.

بنابراین فصل ششم در اصل اخبار رخدادهای تیم بسکتبال با ویلچر بانوان است. اما اخبار اهم حوادث در دو موضوع دیگر یکی ورزش معلولین ایران و

دوم ورزش بانوان ایران را آوردم. اخبار این حوادث گویای مظلومیت دو قشر بانوان و معلولین در عرصه ورزش است و وقتی هر دو در تیم بسکتبال با ویلچر جمع می شوند، این مظلومیت ها مضاعف شده و به توان دو می شود.

هدف از آوردن این اخبار اولاً- نشان دادن توانایی ها، صبوری ها، رشادت ها و شجاعت های معلولان و بانوان در عرصه ورزش است.

ص: ۳۳۶

تصاویر

اشاره

ص: ۳۳۷

- اصول، مبانی و اهداف ورزش معلولان، مجید جلالی فراهانی، تهران، انتشارات حکمی، ۱۳۹۳.
- بهره‌ناشنویان، ثمینه باغچه بان، تهران، امیرکبیر، ۱۳۵۶.
- تاریخ تربیت بدنی و ورزش، رضا مهدوی نژاد، پژمان معتمدی، انتشارات دانشگاه اصفهان، چاپ دوم، ۱۳۸۱.
- تاریخ تربیت بدنی و ورزش، عباس بهرام و جمشید آریا، تهران، انتشارات جهاد دانشگاهی، چاپ اول، ۱۳۶۴.
- تاریخچه فدراسیون ورزش‌های نایب‌نایان و کم‌بینایان، سایت فدراسیون ورزش نایب‌نایان و کم‌بینایان.
- تاریخچه ورزش جانبازان و معلولین کشور، سایت فدراسیون ورزش‌های جانبازان و معلولین کشور.
- دانشنامه دانش گستر، کامران فانی و دیگران، تهران، موسسه دانش گستر روز، ۱۳۸۹.
- دنیای ورزش، سال‌های ۱۳۶۰ تا ۱۳۹۳.
- شهیدی شاهد یک قرن تلاش در عرصه ناشنوایی، علی نوری، قم، توانمندان، ۱۳۹۷.
- قوانین بین‌المللی بوچیا ۲۰۰۹، نسخه دهم، ترجمه روابط بین‌الملل فدراسیون ورزش‌های جانبازان و معلولین، مدیریت آموزش و پژوهش، تابستان ۱۳۸۰.
- کریستوفل، خدمت به معلولان با مسیحی سازی جامعه، دفتر فرهنگ معلولین، قم، ۱۳۹۵.
- کیهان ورزشی، سال‌های ۱۳۶۰ تا ۱۳۹۳.
- مدال آوران، کمیته ملی پارالمپیک جمهوری اسلامی ایران، ۱۳۹۳.
- مهارت‌های ورزشی روی صندلی چرخ دار، مجید جلالی فراهانی، ترجمه، فدراسیون جانبازان و معلولین کشور، ۱۳۷۱.
- نابینایی و زندگی مستقل، مریم اصغری، تهران، آوای نور، ۱۳۹۱.
- نقش ورزش و فعالیت‌های فیزیکی مناسب در پیشگیری از بیماری‌ها در افراد دچار ضایعه نخاعی، راضیه رحمانی و دیگران، تهران، سومین کنفرانس ورزش و آسیب نخاعی، ۱۳۹۱.
- نگاهی به تاریخ تربیت بدنی جهان، جواد کریمی، انتشارات مرکز نشر دانشگاهی، ۱۳۷۴.
- ورزش معلولین، محمد مهدوی و علی صادقیان، تهران، یاران، ۱۳۹۳.

ورزش معلولین، مراکز تربیت معلم شرکت چاپ و نشر ایرانیان، ۱۳۶۹.

ورزش معلولین، یحیی سخنگویی، مهین فرهادی زاده، فریبا محمدیان، تهران، انتشارات آموزش و پرورش، ۱۳۷۹.

ورزش و معلولین، حسین حیدری نیک، علی نوشیر، تهران، نشر ورزش، ۱۳۹۳.

ورزش و معلولین، پریسا حجازی، نسرین رضانی، انتشارات دانشگاه شمال، ۱۳۸۶.

ورزش ویژه جانبازان و معلولین، فاطمه حاج میر فتح، تهران، انتشارات آزاد، ۱۳۶۱.

خبرگزاری ایسنا (www.isna.ir)

خبرگزاری ایقنا (www.iqna.ir)

خبرگزاری پانا (www.pana.ir)

ص: ۳۵۱

خبرگزاری مهر (www.mehrnews.com)

روزنامه اطلاعات

روزنامه همشهری

سایت ایران سپید

سایت تابناک

سایت فدراسیون ورزش های جانبازان و معلولان

سایت کمیته ملی پارالمپیک

سایت مخبر نیوز (www.mokhbernews.ir)

* علاوه بر منابع کتابخانه ای مزبور، بسیاری از اطلاعات این پروژه از طریق مصاحبه و تحقیقات میدانی به دست آمده است.

* نیز اسناد و مدارک غیر منتشره و شخصی مثل عکس ها و نامه ها به فراوانی استفاده شده است.

ص: ۳۵۲

بسمه تعالی

هَلْ يَسْتَوِي الَّذِينَ يَعْلَمُونَ وَالَّذِينَ لَا يَعْلَمُونَ

آیا کسانی که می‌دانند و کسانی که نمی‌دانند یکسانند؟

سوره زمر / ۹

مقدمه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان، از سال ۱۳۸۵ هـ. ش تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن فقیه امامی (قدس سره الشریف)، با فعالیت خالصانه و شبانه روزی گروهی از نخبگان و فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

مرامنامه:

موسسه تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان در راستای تسهیل و تسریع دسترسی محققین به آثار و ابزار تحقیقاتی در حوزه علوم اسلامی، و با توجه به تعدد و پراکندگی مراکز فعال در این عرصه و منابع متعدد و صعب الوصول، و با نگاهی صرفاً علمی و به دور از تعصبات و جریان‌های اجتماعی، سیاسی، قومی و فردی، بر مبنای اجرای طرحی در قالب «مدیریت آثار تولید شده و انتشار یافته از سوی تمامی مراکز شیعه» تلاش می‌نماید تا مجموعه ای غنی و سرشار از کتب و مقالات پژوهشی برای متخصصین، و مطالب و مباحثی راهگشا برای فرهیختگان و عموم طبقات مردمی به زبان های مختلف و با فرمت های گوناگون تولید و در فضای مجازی به صورت رایگان در اختیار علاقمندان قرار دهد.

اهداف:

۱. بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام)
۲. تقویت انگیزه عامه مردم بخصوص جوانان نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی
۳. جایگزین کردن محتوای سودمند به جای مطالب بی محتوا در تلفن های همراه، تبلت ها، رایانه ها و ...
۴. سرویس دهی به محققین طلاب و دانشجو
۵. گسترش فرهنگ عمومی مطالعه
۶. زمینه سازی جهت تشویق انتشارات و مؤلفین برای دیجیتالی نمودن آثار خود.

سیاست ها:

۱. عمل بر مبنای مجوز های قانونی
۲. ارتباط با مراکز هم سو
۳. پرهیز از موازی کاری

۴. صرفا ارائه محتوای علمی

۵. ذکر منابع نشر

بدیهی است مسئولیت تمامی آثار به عهده ی نویسنده ی آن می باشد .

فعالیت های موسسه :

۱. چاپ و نشر کتاب، جزوه و ماهنامه

۲. برگزاری مسابقات کتابخوانی

۳. تولید نمایشگاه های مجازی: سه بعدی، پانوراما در اماکن مذهبی، گردشگری و...

۴. تولید انیمیشن، بازی های رایانه ای و ...

۵. ایجاد سایت اینترنتی قائمیه به آدرس: www.ghaemiyeh.com

۶. تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و...

۷. راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی

۸. طراحی سیستم های حسابداری، رسانه ساز، موبایل ساز، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک، SMS و...

۹. برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم (مجازی)

۱۰. برگزاری دوره های تربیت مربی (مجازی)

۱۱. تولید هزاران نرم افزار تحقیقاتی قابل اجرا در انواع رایانه، تبلت، تلفن همراه و... در ۸ فرمت جهانی:

JAVA.۱

ANDROID.۲

EPUB.۳

CHM.۴

PDF.۵

HTML.۶

CHM.۷

GHB.۸

و ۴ عدد مارکت با نام بازار کتاب قائمیه نسخه :

ANDROID.۱

IOS.۲

WINDOWS PHONE.۳

WINDOWS.۴

به سه زبان فارسی ، عربی و انگلیسی و قرار دادن بر روی وب سایت موسسه به صورت رایگان .

در پایان :

از مراکز و نهادهایی همچون دفاتر مراجع معظم تقلید و همچنین سازمان ها، نهادها، انتشارات، موسسات، مؤلفین و همه

بزرگوارانی که ما را در دستیابی به این هدف یاری نموده و یا دیتا های خود را در اختیار ما قرار دادند تقدیر و تشکر می
نماییم.

آدرس دفتر مرکزی:

اصفهان - خیابان عبدالرزاق - بازارچه حاج محمد جعفر آواده ای - کوچه شهید محمد حسن توکلی - پلاک ۱۲۹/۳۴ - طبقه
اول

وب سایت: www.ghbook.ir

ایمیل: Info@ghbook.ir

تلفن دفتر مرکزی: ۰۳۱۳۴۴۹۰۱۲۵

دفتر تهران: ۰۲۱ - ۸۸۳۱۸۷۲۲

بازرگانی و فروش: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

امور کاربران: ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹

مرکز تحقیقات رایانگی

اصفهان

گامی

WWW

برای داشتن کتابخانه های تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشانی

www.Ghaemiyeh.com

www.Ghaemiyeh.net

www.Ghaemiyeh.org

www.Ghaemiyeh.ir

مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.

۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹

